

Số 157 - Tháng 12/2014

Nguyệt San

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Dien Dan Giao Dan, Inc.
Non-Profit Organization #2455155

14916 Dillow Street
Westminster, CA 92683
USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com
Email: toabaoddgd@yahoo.com

Linh Hương

Lm. Cao Phương Kỹ

Cố Vấn Pháp Luật

L.S. Nguyễn Đình Khương

Nhóm Chủ Trương

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông, Nguyễn Văn Huệ, Trần Ngọc Vân, Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan, Kim Loan, Trần Tấn Toan, Hoàng Quý, Lê Văn Trang, Trần Quang Tuyên, Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Văn Bách, Đinh Lưu Nhã, Lê Thiên, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Tất Hanh, Nguyễn Đức Chuyên, Laura Trần, Phạm Đình Đài, Trần Văn Cảo, Nguyễn Văn Quát

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Trần Văn Cảo,

Trần Nguyên Thao, Phụ tá

Chủ Bút:

Mặc Giao

Nguyễn Mạnh Chí, Phụ Tá

Tổng Thư Ký:

Nguyễn Văn Quát

Nguyễn Văn Quát

Trị Sự

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Bá Cát, Nguyễn Đức Chuyên, Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ, Nguyễn Văn Quát

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên, Trần Hữu Khắc, Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông, Lê Thiên, Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền, Phạm Minh Tâm, Đỗ Mạnh Tri, Nguyễn Tiến Cảnh, Minh Võ, Phạm Hồng Lam

Trình Bày

Việt-Linh & Thanh-Trúc

Trong Số Này

Thường Xuyên

Thư Tòa Soạn ..... ĐĐGD 2

Hộp Thư Độc Giả ..... ĐĐGD 4

Chủ Đề

Ngày Nay Vẫn Còn Dấu Này ..... Nguyễn Ngọc Lan 6

Sinh Con Mà Vẫn Đồng Trinh ..... Đức GH Biển Đức XVI 8

Thơ Hoàng Giang: Mối Tình Chung 11

Đổi Sách Của Vatican Với Chủ Nghĩa và Chính Quyền CS Đỗ Mạnh Tri 12

Viết Từ Canada: Nhà Thơ Nguyễn Trường Tô ..... Mặc Giao 24

Đường Chúa Đến ..... Phạm Minh-Tâm 27

Lượm Lặt Đó Đây: Khi TGM Saigon Trả Lời ..... Trần Phong Vũ 29

Tâm Thư Kính Gửi ĐC Phao-lô Bùi Văn Đọc ..... Phan Đức Thông 31

Câu Chuyện Từ Nước Đức: Quê Hương và Điểm Hẹn Phạm Hồng Lam 35

Viết Từ Úc Châu: Nén Hương Tường-Niệm Cần Thiết. Hồ Quỳnh-Uyển 38

Phúc Cho Những Ai Bị Bách Hại Vì Lễ Công Chính..... Thu Phương 45

“Nguyên Trang” Diễn Ca Họ Cộng Nhà Ta! ..... Lê Thiên 47

Thơ Gió Chướng: Con Chờ Chúa Đến..... Cuồng Phong 81

Tôn Giáo

Giải Đáp Giáo Lý: Có Được Xung Tội...? ..... Lm Fx Ngô Tôn Huấn 64

Sống Đạo Giữa Đời: Nina Phạm ..... Lê Thiên & Lê Tinh Thông 72

Tin Mừng Giữa Dòng Đời: Ánh Sao Mời Gọi..... Trần Việt Cường 75

Thông Tin, Văn Hoá, Xã Hội, Linh Tinh

Trang Kinh Tế: Hà Nội Và Khúc Mắc TPP..... Trần Nguyên Thao 51

Số Tay Thường Dân: Cầu Tiêu và Quốc Hội ..... Tường Năng Tiến 56

Cảm Nghĩ Nhân Lễ Giỗ Lân Thứ XX ..... Đoàn Thanh Liêm 59

ĐTC Cổ Võ Giúp Đỡ Những Người Bị Bệnh..... G. Trần Đức Anh, OP 60

Phố Cổ Little Sài Gòn..... Trangđài Glassey-Trànguyễn 62

Trang Y Học: Thử Nghiệm Mới Để Truy Lùng Ung ThưBs Vũ Thế Truyền 80

Trang Gia Chánh: Canh Hoa Thiên Lý ..... Bà Hương Bình 82

Lá Thư Canada: Tiết Trục Tâm Hư ..... Trà Lữ 83

Đảng Cộng Hòa Năm Thế Thượng Phong..... Trần Phong Vũ 89

Đại Diện VIDAN Foundation Trở Lại Cambodia ..... Anh Trinh 92

Mạng Lưới Nhân Quyền VN Công Bố Kết Quả Giải Nhân Quyền 2014. 96

Phản Đối Bạo Hành Tra Tấn Lãng Nhục!!! 98

Một Phần Tư Thế Kỷ Chờ Đợi Mới Đến Được Bến ..... Trường Giang 100

G20: Đấu Trường Địa Lý Chính Trị ..... Mai Vân 101

Tiền Một Người Đầy Nghi Lục Trong ..... 2T, Phóng Viên ĐĐGD 104

Thông Minh Mà Thiếu Ngôn Ngoan Là Ngu Ngốc . Chế Nguyên Huệ 106

Những Tin Đáng Ghi Nhận Trong 30 Ngày Qua 107

Những Biểu Tượng Của Sài Gòn Sau Hơn 100 Năm 112

Con Theo Cộng Mạt Sát Cha Chống Cộng..... Bùi Bảo Trúc 115

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Đọc giả thường: 50MK
Đọc giả ân nhân: 60MK
trở lên
- Canada: 70MK
- Âu Châu: 80MK
- Á và Úc Châu: 80MK

■
Các Đại Diện
La Puente, CA:
Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:
Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:
Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:
Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống
(929) 788-4637

San Diego, CA:
Phạm Văn Hội
(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:
Chu Quang Định
(408) 972-5445

Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:

Nguyễn Văn Hiệp
(510)363-8964

Stockton, CA:
Nguyễn Anh Quý
(209)952-3914

Colorado:

Trần Công Huấn
(719) 574-9818

Denver, CO:
Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:

Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:

Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:

Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:

Nguyễn Thọ Khải
(773) 478-1128

Louisville, KY:

Nguyễn Văn Đàng
(502) 375-0284

Wichita, KS:

Lê Văn Thành
(316) 655-7118

Sứ thần Thiên Chúa báo tin vui cho những người chần chừ nghèo hèn, và qua họ, cho toàn thể nhân loại:

“Này tôi báo cho anh em một tin mừng trọng đại, cũng là tin mừng cho toàn dân: Hôm nay, một Đấng Cứu Độ đã sinh ra cho anh em trong thành Đa-vít. Người là Đấng Kitô Đức Chúa. Anh em cứ dấu này mà nhận ra Người: anh em sẽ gặp thấy một trẻ sơ sinh bọc tã, nằm trong máng cỏ”... Bỗng có muôn vàn thiên binh hợp với sứ thần cất tiếng ngợi khen Thiên Chúa rằng:

Vinh danh Thiên Chúa trên trời

Bình an dưới thế cho loài người Chúa thương (Lc 2, 11-15)

Quả là một tin mừng. Hai nhi quân tã đích thực là vị Cứu Thế, xuống trần làm người để ở giữa chúng ta. Người chọn cách khó nghèo để chia sẻ với đại đa số nhân loại nghèo khó. Ai có tinh thần khiêm nhường và nghèo khó sẽ được Người cứu giúp. *“Người hạ mình làm con trẻ để bạn có thể nên một người trưởng thành hoàn hảo; Người bọc trong tã để giải thoát bạn khỏi dây chết chóc ràng buộc; Người từ trời xuống để nâng bạn lên; Người không có chỗ trong quán trọ để bạn có nhà trên trời; Người vốn giàu có đã trở nên nghèo vì chúng ta, để chúng ta nên giàu có nhờ sự nghèo khó của Người” (2Cr 8,9).*

“Nước mắt con trẻ đang khóc, đang tẩy rửa tội lỗi của mọi người và của tôi” (Thánh Amroxiô, Expositio Evangelii).

Thiên Chúa hạ mình để ta tới gần Người, để ta có thể trao đổi tình yêu với Người.

Chúa không xuống trần một lần rồi thôi, nhưng xuống trần liên tiếp vì nhân loại luôn cần sự cứu giúp của Người.

Chúa không tạo dựng vũ trụ và con người một lần là xong, nhưng công trình sáng tạo vẫn còn tiếp diễn, nên Chúa vẫn còn phải hành động.

Thiên Chúa không có ý niệm thời gian.

Vì thế lễ Giáng Sinh nào cũng là lễ mới và chúng ta có lý do để vui mừng thật sự.

Chúa thương nhân loại như thế nhưng sao nhân loại vẫn khổ đau?

Chúa không gây khổ đau cho nhân loại nhưng chính con người làm khổ lẫn nhau.

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tám
(504) 368-0055

Kenneer, LA:
Nguyễn Đình Nghiêm
(504) 254-1150

Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934

Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942

Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413

Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472

Lincoln, NE:
Trần Văn Trị
(402) 438-4415

Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688

Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711

Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645

Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253
Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046

Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871
Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365

Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538

Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702

Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238

Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408

Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

Chúa xuống trần chủ yếu cứu phần hồn, hơn cứu phần xác.

Một khi con người có tâm hồn ngay chính, biết thương yêu và rộng lượng, thì không còn hận thù tranh chấp, không còn bắt công, đàn áp, không còn cảnh người bóc lột người. Thế giới sẽ an bình. Con người sẽ sống hạnh phúc trên mặt đất.

Chúa không ra lệnh cho sự xấu, sự dữ phải rút lui. Chúa chỉ dạy bảo, và quá lắm là soi sáng lòng người. Chúa tôn trọng tự do của con người. Theo điều thiện hay điều ác là quyền tự do của con người. Và Chúa để cho mọi sự xảy ra theo luật tự nhiên.

Thiện đồng sẽ thắng ác. Ác đồng sẽ sẽ lẩn thien.

Vì thế trong mùa Giáng Sinh năm nay, chúng ta cầu nguyện cho những người ác biết hồi tâm, cho hàng ngũ thiện càng ngày càng đông đảo. Được thế, sẽ không còn nạn cắt đầu vì khác tôn giáo ở Trung Đông và châu Phi, không còn chiến tranh dành đất ở Ukraine, không còn xử tử người coi truyền hình miền Nam ở Bắc Hàn, không còn giết người để lấy nội tạng đem bán ở Trung Hoa, không còn cảnh nhà nước cướp đất và công an đánh chết dân ở Việt Nam...

Khi mọi người có bình an trong lòng thì mới có bình an trong cuộc đời.

Xin kính chúc độc giả một lễ Giáng Sinh đầy bình an, đầy hy vọng và niềm vui trong Chúa Hải Đòng quần tã nằm trong máng cỏ. ■

THÔNG BÁO Theo thông lệ hằng năm, số kép 158 & 159 đồng thời cũng là số XUÂN ẤT MÙI Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân, sẽ được phát hành vào hạ tuần tháng Giêng năm 2015.

Kính mời Quý Độc Giả đón đọc XUÂN ẤT MÙI Diễn Đàn Giáo Dân.
Xin lưu ý: Đầu tháng Giêng Quý vị sẽ không nhận báo.

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tiếng Nói Trung Thực Của Những Công Dân Tín Hữu Công Giáo Việt Nam

Chúng Tôi Chủ Trương:

- Tôn trọng Sự Thật như Chúa Giêsu đã dạy: “Sự Thật sẽ giải thoát anh em.”
- Tuyệt đối trung thành với giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo.
- Không chỉ trích cá nhân khi những hành vi ngôn ngữ của cá nhân không phương hại tới quyền lợi chung của Giáo Hội, Xã hội và Dân Tộc.
- Nói thay cho những đồng bào, đồng đạo không có tiếng nói trên Quê Hương trong nỗ lực tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền và nhân phẩm Việt Nam.
- Góp phần xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái dưới ánh sáng soi dẫn của Tin Mừng Chúa Kitô.
- Diễn Đàn Giáo Dân góp phần trình bày các sự kiện và dành quyền xem xét, phán đoán và phản ảnh cho độc giả.

Do Chủ Trương Trên Đây:

- Chúng tôi dành quyền tối hậu trong việc hiệu đính, rút gọn hay từ chối không đăng tải những bài vở không phù hợp với chủ trương trên đây gửi cho Diễn Đàn Giáo Dân. Mong quý vị thông cảm.
- Tất cả những thiếu sót, có thể có, đều ra ngoài ý muốn của nhóm Chủ Trương.

Hộp Thư Độc Giả

tháng 11 đến lại nôn nao đón đọc những bài nói về Đệ Nhất Cộng Hoà ..

Houston, TX:
Kim Mai
(281) 970-4903
Palacio, TX:
Phạm Đức Thành
(361) 972-6404
Round Rock, TX:
Nguyễn Thái Long
(504) 254-2660
San Antonio, TX:
Nguyễn Văn Nghiênn
(210) 614-3753
Lê Hào
(713) 661-5537
Washington:
Lâm Phát Giang
(509) 928-3178
Renton, WA:
Phạm Niênn
(425) 277-8641
Vũ Nam Hải
(425) 228-8023
Úc Châu:
Phạm Minh Tâm
0421600100
Bà BS Trần Văn Thịnh
618-9276-3146
Pháp Quốc:
Trần Ngọc Lan
0143403114
Đức Quốc:
Phạm Hồng Lam
(+49) 821 455 06 09
Phan Đức Thông
0821-593-522

Giá Biểu Quảng Cáo

Diễn Đàn Giáo Dân nhận quảng cáo từ khắp các quốc gia và các tiểu bang. Kính mong Quý Cơ Sở Kinh Doanh và các Dịch Vụ tiếp tay nuôi dưỡng và phát triển tờ báo của ngân lớp giáo dân bằng cách gửi đăng quảng cáo trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Đây là giá biểu quảng cáo cho mỗi kỳ:

- Giá Thường:
1 trang bìa màu: \$300 MK
1 trang trong: \$100 MK
1/2 trang trong: \$50 MK
- Giá Ủng Hộ:
1 trang trong: \$120 MK
1/2 trang trong: \$60 MK
- Giá Ân Nhân: không giới hạn trên giá ủng hộ.

■ Ông Vũ Sinh, NY

Thời tiết miền đông bắc Hoa Kỳ đã có nhiều thay đổi, báo hiệu mùa Giáng Sinh đã gần kề. Để chuẩn bị đón mừng ngày Lễ trọng đại này, tôi chân thành gửi đến quý Chủ Nhiệm cùng toàn thể quý giới chức, thành viên trong đại Gia Đình D ĐGD những lời cầu chúc tốt đẹp nhất. Cúi xin Chúa Hải Đồng và Mẹ La Vang ban nhiều Hồng Ân đến cho quý vị và gia đình, thân quyến. Sau đây tôi xin gửi tám check khiêm tốn trả lệ phí cho hai địa chỉ một cũ và một mới ....

Thưa Ông Vũ Sinh,

Chân thành cảm ơn những lời cầu chúc tốt đẹp của Ông. Người phụ trách thư tín cũng xin dùng trang thư này gửi lời cầu chúc Giáng Sinh đến Ông cùng toàn thể Quý Độc Giả khắp nơi. TS cũng không quên cảm ơn Ông đã giới thiệu thêm Độc Giả mới. Điều mong ước của Diễn Đàn là sang năm mới Toà Soạn sẽ tiếp nhận thật nhiều thư của Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới ngõ hầu Sứ Vụ Truyền Thông của Diễn Đàn mỗi ngày được mở rộng để phục vụ Giáo Hội và Quê Hương hữu hiệu hơn.

■ Ông Vũ Đức Tuân, CA

... Rất chân thành cảm tạ quý bác trong Ban Quản Trị ĐGD hàng tháng đều đặn cho Độc Giả thưởng thức món ăn tinh thần cả Đạo, Đời. Xin cầu chúc các bác luôn được an mạnh.

Tôi là độc giả từ thuở ban ban đầu, nay đã gần 90 bó rồi. Mỗi năm

Diễn Đàn chân thành và trân trọng ghi ân Ông, một trong những Độc Giả trung kiên của Nguyệt San trong suốt 15 năm qua. Cuộc đồng hành của Quý vị đã chứng minh Diễn Đàn Giáo Dân kiên vững trong chủ trương, đường lối và đáp ứng nhu cầu phục vụ Giáo Hội và Quê Hương. Nguyễn xin Hồng Ân Chúa Hải Đồng tuôn tràn trên Ông và Quý quyền.

■ Ông Đỗ Minh Sung, MA

... Kính chúc BS. Chủ nhiệm và toàn Ban Biên Tập luôn được bình an, mạnh khỏe và tràn đầy ơn Chúa Thánh Linh để Ban Biên Tập hằng say mạnh tiến trên con đường truyền thông. Độc Giả chúng tôi rất vui sướng hàng tháng có trong tay tờ Nguyệt San với những bài giá trị, đúng Tôn chỉ của tờ báo Diễn Đàn Giáo Dân ...

Diễn Đàn chân thành cảm ơn những chia sẻ và cầu chúc của Ông. Kính chúc Ông sức khỏe và mọi sự tốt lành trong năm mới. Xin Ông tiếp tục quảng bá và giới thiệu thêm độc giả mới.

■ Ông Trần Quỳnh Đan, TX

... Cảm ơn quý Toà báo vẫn gửi báo cho đọc mặc dầu đã quá trễ hạn tiền báo ... Kèm theo đây tôi xin gửi đến quý báo số tiền \$250 xin gửi cho tôi 2 cuốn sách:

1. Tâm Sự Nước Non II

2. Một Thời Để Nhớ

Còn lại trả tiền báo...

Nguyễn xin Chúa và Mẹ Maria luôn đồng hành cùng quý vị để đem

món ăn tinh thần cho mọi người, trong đó có tôi nữa...

Chân thành cảm ơn những chia sẻ và cầu chúc của Ông cùng những sự hỗ trợ, nâng đỡ tờ báo. NS. Diễn Đàn Giáo Dân nguyện cố gắng để xứng đáng với lòng tin yêu của quý Độc Giả.

■ Ông Phan Tấn Trí, MI

Trước tiên, chúng tôi xin kính chúc Quý vị và toàn Ban Biên Tập được nhiều ơn lành, mạnh khỏe để lo cho tờ báo mỗi ngày một phát triển ... Kính chúc Quý Toà Soạn luôn vững mạnh trên đường phục vụ, quảng bá quan điểm và tin tức đến cho mọi người...

Cảm ơn Ông về những những lời cầu chúc chân thành và tốt đẹp dành cho D ĐGD. Xin Ông tiếp tục quảng bá và giới thiệu cho nhiều người biết và cùng đọc D ĐGD.

■ Ông Martin Huynh, CA

Trước hết kính thăm sức khỏe và kính chúc Quý báo luôn được nhiều ơn Chúa để tiến bước phục vụ Giáo Hội, Quê Hương và Nhân Dân Việt Nam. Tôi gửi chi phiếu để mua một năm báo cho Độc Giả tên... Tôi sẽ giới thiệu thêm vài Độc Giả trong tương lai... Thành thật kính chúc Quý báo thăng tiến.

Tòa Soạn hết sức cảm kích về sự hăng say và nhiệt tình quảng bá cho Diễn Đàn có thêm nhiều Độc Giả mới. Nguyên xin Thiên Chúa trả công bội hậu cho Ông và quý quyến.

■ Ông Nguyễn Đức Thăng, TX

Mặc dù mắt mờ đọc được rất ít, tuy nhiên vì yêu quý Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân nên tôi vẫn mua báo hằng năm ...

Cảm ơn Ông về mối thâm tình và lòng tin yêu Ông dành cho Diễn Đàn. NS. D ĐGD nguyện không phụ lòng tin yêu của hàng ngàn Độc Giả mà Ông là một. Xin Chúa chúc lành cho Ông và bảo quyến.

NHẮN TIN

■ Ông Cao Thế Mỹ, CA

TS. đã nhận thư. Cảm ơn Ông với những chia sẻ vui về bà Cố vấn.

■ Ông Trần Ngải, FL

Cảm ơn Ông không những đã giới thiệu Độc Giả mới bên LA mà còn xuất tiền túi ra mua tặng. Ấu đây cũng là món quà quý Giáng Sinh gửi đến Ông Bà Lê Xuân Tâm. Mong sao mỗi Độc Giả cũng quảng bá và giới thiệu cho một Độc Giả mới để họ có được món quà tinh thần, số báo

Xuân Diễn Đàn Giáo Dân, trong dịp Tân Xuân sắp tới. Mong lắm thay!

■ Ông Nguyễn Mai, PA

Cảm ơn ông. Toà Soạn đã nhận thư và lệ phí.

■ Ông Nguyễn Tài, MI

Chúc mừng 45 năm Thành Hôn của Ông Bà. Nguyên xin Hồng Ân Chúa tuôn tràn xuống Ông Bà và gia quyến.

Cảm ơn Ông về những lời thăm hỏi và cầu nguyện cho cha Linh Hưởng và toàn thể anh chị em trong D ĐGD. Chắc chắn Ông sẽ nhận được đều đặn hàng tháng món ăn Tinh Thần mà Ông mong đợi và trân quý.

■ Ông Nguyễn Văn Thảo, MA

TS đã chuyển báo cho Theresa Khen Đoàn.

■ Bà Ngô Thị Đức, Canada

TS đã nhận thư đặt mua bốn cuốn sách.

■ Ông Nguyễn Hân, NC

Đã gửi sách Chứng Từ của một Giám Mục.

■ Lưu Quán Tuyền, CA

TS đã nhận thư trả tiền cho hai cuốn Hành Trình Đức Tin đã gửi và bốn cuốn mới cho bốn người bạn. ■

Ý CẦU NGUYỆN

1. Cầu xin theo ý Đức Thánh Cha Phanxicô
2. Cầu cho nhau, cho mọi người, mọi nhà tràn đầy Hồng Ân Chúa Hải Đồng
3. Nguyện cầu cho năm mới, 2015:
  - An Bình trên khắp Thế Giới. Hoà Bình tại các nơi có chiến tranh.
  - Khoảng cách giàu/nghèo giảm bớt để mọi người được ấm no, Hạnh Phúc.
  - Cho Giáo Hội và Quê Hương Việt Nam sớm thoát ách Cộng Sản vô thần, độc tài, toàn trị.

NGÀY NAY VẪN CÒN ĐẤU NÀY

(Lc 2. 1 - 14)

Tên: *Yêsu*

Sinh ngày: *Không biết*

Năm: *Không rõ lắm, vẫn còn phải được sưu tra để xác minh, nhờ các sử gia kim cổ và cả các nhà thiên văn hiện đại. Có tính kỹ lưỡng cũng chỉ phỏng chừng là “khoảng năm 7 - 6 trước Công nguyên”.*

Nơi sinh: *chỗ có máng cỏ, đâu đó ở Bê-lem*

Cha: *“con bác Yuse, như người ta nghĩ”* (Lc 2,23 và 4,22)

Mẹ: *“con Bà Maria”* (Mc 6,3)

Nguyên quán: *Bê-lem*

Nơi thường trú đầu đời: *“không có chỗ trong quán trọ”*

Cuối đời: *“không có chỗ ngủ đầu”* (Lc 9,58)

Dấu vết riêng *Không giống ai, “vô tội, vô tì”* (Dt 7, 26; 4,15) *“không hề biết tội là gì”* (2Cr 5,21; Ga 8,46; 1Ga 3,5) mà lại *“trở thành giống hần người ta”* (Pl 2,7) kể cả *“thân xác giống như thân xác tội lỗi chúng ta”* (Rm 8,2), thậm chí trở thành *“sự tội”* (2Cr 5,21):

Tất cả căn cước lý lịch chỉ có bấy nhiêu. Hài nhi này ra đời: một chuyện thường ngày không đáng chiếm nửa dòng trên báo chí. Nói cho ngay, thứ chuyện thường ngày chẳng hay ho gì cho cả người

trong cuộc lẩn xã hội xung quanh: *“Bà đã sinh con đầu lòng, và lấy tã vấn con và đặt nằm trong máng cỏ, bởi vì không có chỗ cho ông bà trong quán trọ”.*

Tệ hơn nữa, hài nhi nằm trong máng cỏ cũng không được yên. Hêrôđê không để cho yên. Và để đảm bảo không cho một trẻ sơ sinh được yên, Hêrôđê không để yên *“tất cả các trẻ con tại Bê-lem và toàn vùng lân cận từ hai tuổi trở xuống...”* (Mt 2,16) sai quân tới giết hết. Trừ hài nhi đã được đi trốn sang Ai cập.

Tuy nhiên trước con mắt đức tin, *“Vinh quang Thiên Chúa”* vẫn có thể và phải *“rạng ngời bao quanh”* chuyện thường ngày kia, như trong đêm ấy đã *“rạng ngời bao quanh họ”*, đám mục đồng vô danh tiểu tốt đã *“đóng ở ngoài trời và đêm khuya thức canh để giữ đàn cừu”.* Và sứ điệp của thiên thần vẫn còn đó, vang lên: *“Này ta đem cho anh em một niềm vui to tát, tức là niềm vui cho toàn dân: là hôm nay đã sinh ra cho anh em vị Cứu Chúa, tức là Đức Kitô Chúa trong thành của Đa-vít. Và có dấu này được ban cho anh em: anh em sẽ gặp thấy một hài nhi vấn tã, đặt nằm trong máng cỏ”.*

Giá trị lịch sử của các tường thuật về việc Chúa Yêsu sinh ra là thế nào đi chăng nữa, thì sứ điệp

cốt yếu mà các tường thuật ấy chuyển tới cho lòng tin vẫn thật rõ ràng và dứt khoát: Thiên Chúa từ đây là Thiên - Chúa - được - ban - tặng, *“Thiên Chúa ở cùng chúng ta”* (Ga 1,23), *“Lời đã thành xác phàm và lưu trú giữa chúng ta”* (Ga 1,14). Và Đức Kitô Chúa đã xuất hiện ở chỗ bất ngờ hơn cả: ở ngoài chỗ có địa chỉ, có hộ khẩu thường trú, ở dọc đường hay ở chỗ lưu đây.

*

Sứ điệp ấy, “dấu chỉ ấy” vẫn là cho ngày hôm nay nữa. Đức Kitô Chúa ấy vẫn có những dấu tằm thường nhất, đơn mọn nhất được ban cho chúng ta để chúng ta tìm gặp Ngài. Nước thanh tẩy, hình bánh hình rượu Thánh Thể, lời thú tội và lời tha tội, v.v... Tất cả các dấu bí tích trong Hội Thánh. Và dấu chỉ có tầm rộng như cả loài người, theo một ý nghĩa nào đó cũng đáng gọi là “dấu bí tích tha nhân”, nhất là những người nghèo khó, cơ cực, ở bên lề xã hội như *“hài nhi vấn tã, nằm trong máng cỏ”.* *“Hài nhi vấn tã”* không còn nằm mãi ở Bê-lem, nhưng lại có thể gặp thấy nhan nhản trên mọi nẻo đường đời: *“Ta đói.. Ta khát.. Ta là khách lạ.. Ta mình trần (còn tệ hơn là được vấn tã!).. Ta đau yếu.. Tã ở tù...”* (Mt 25,35-36).

Đức Kitô Chúa, chúng ta vẫn

phải tìm Ngài ở đâu đó bên ngoài các quán trọ và có lẽ cả bên ngoài thành Bê-lem. Có tìm Ngài bên ngoài các cuốn niên giám điện thoại, các sổ địa chỉ thì mới dễ gặp Ngài hơn.. Bên ngoài mọi thứ cơ chế, tổ chức, bên ngoài nhà mình ở, kể cả... tu viện hay nhà xứ. Bên ngoài mọi thứ tổ ấm, bên ngoài sự yên ổn thoải mái của mình và xa hẳn giới người sẵn có địa vị, tiền của, quyền thế, mới có thể gặp Đức Kitô Chúa hơn.

Đức Kitô Chúa, Ngài thường xuyên trú thân dưới một gầm cầu thang nào đó như Alêxù huyền thoại mà rất thật. Thường xuyên sống lay lút trên các lề đường. Hay cứ mãi mãi phải lang thang trên mọi nẻo đường lưu đày, trốn chạy. Những kẻ đã bị tước mất quê hương, những kẻ bị săn đuổi như thú rừng hay như... hài nhi nọ ở Bê-lem. những khuôn mặt khó thương, khả nghi: những kẻ tự xưng trở thành con tin trong những trò mặc cả, đổi chác quái đản.

Đức Kitô Chúa, Ngài dễ thuộc thế giới thứ ba, thậm chí thế giới thứ tư hơn. Ngài dễ được tìm thấy hơn ở phía những người, cứ luật hay cứ sự, chỉ là công dân hạng hai, hạng năm hay hạng bảy chỉ vì hoàn cảnh xã hội của họ, hay chỉ vì những xác tín, quan điểm chính trị, đạo đức hay tôn giáo của họ.

Giáng sinh năm nay, 1994, đầu

được ban cho không chỉ là những cá nhân riêng lẻ mà còn không biết bao nhiêu đám dân đông đảo. Ruanda hay Bosnia chỉ là những trường hợp “nổi bật” nhất trong những tháng ngày gần đây.

*

“Bình an dưới đất cho những người được Thiên Chúa thương”, sự bình an ấy được loan báo và được ban tặng không phải là để ru ngủ người tín hữu nhưng trái lại phải khiến họ trở thành những kẻ tỉnh thức, không ngừng tỉnh thức. Tỉnh thức không phải để canh giữ một đàn cừu nào đó mãi mà để “hỏi hã” đi tìm Chúa nơi anh em của mình. Và nếu những giấc mộng xây dựng một thế giới loài người công bình hơn, tốt đẹp hơn từ những Khổng Tử, Platon xưa kia cho đến những nhà xã hội học thế kỷ XVIII-XIX trước sau gì cũng là không tưởng, nếu những giấc mộng ấy chưa bao giờ thành hiện thực hay chỉ đã thành những hiện thực tệ hại hơn trước khi đổ bể, thì không vì thế giới xung quanh vẫn chẳng ra gì, chẳng đâu vào đâu mà người tín hữu lạc hướng lòng tin. Như thánh Phaolô, người tín hữu vẫn *“biết mình tin vào ai”*. Không phải vin vào ông X mà tin ông Y hay ông Z thế kỷ này phá sản thế kỷ sau sẽ khảm khá hơn, sẽ là “người của thế kỷ 21”. Người tín hữu thì biết rằng chỉ mộ tminh Đức Kitô, là hôm qua, hôm nay, ngày mai và

mãi mãi. Trong đêm tối loài người. Chúa đã giáng sinh hôm qua. Chúa vẫn đang đến hôm nay.

Và nếu vinh quang Thiên Chúa chưa rạng ngời bao quanh được mọi thực tại trần thế, nếu những nỗ lực tìm Chúa trong mọi niềm bất hạnh, nếu những nỗ lực không ngừng để chia cơm xẻ áo, nếu những mẹ Têrêxa Calcutta, những Di Hai Bán Sản chưa thay đổi gì được bộ mặt chung của thế giới thì người tín hữu cũng biết rằng không có phương pháp, chủ trương nào trực xuất được hết tội lỗi ra khỏi lòng người, ra khỏi trần gian. Còn phải chờ ngày Chúa lại đến, **“Ngày Đức Yêsu Kitô”** như Hội Thánh nhắc đi nhắc lại khi đọc các thư Thánh Phao-lô trong các thánh lễ Chúa Nhật I, II, II Mùa Vọng và cả trong thánh lễ đêm Giáng Sinh: mầu nhiệm. Giáng Sinh chỉ trọn nghĩa và thành toàn là vì ta *“ngóng đợi hy vọng phúc lộc và cuộc hiển linh vinh quang của Thiên Chúa lớn lao và là Cứu Chúa của ta, Đức Yêsu Kitô”* (Tt 2,13). Amen! Maranatha! Xin hãy đến! Lạy Chúa Yêsu! (Kh 22,20).■

(Témoignage chrétien, 12-1982)

“Noel, un signe donné pour aujourd’hui”

■ *Nguyễn Ngọc Lan*

(Trích trong “Chú Nhật Hồng Giữa Mùa Tím”, Cơ sở Hy Vọng, USA 2002)

Lưu Ý: Xin quý độc giả coi ngày đáo hạn lệ phí trên góc phải label của bao thư gửi báo. Nếu đã đáo hạn, xin gửi check đề Diễn Đàn Giáo Dân kèm theo tên họ và số ký danh ID của độc giả, in trên góc trái của label để khỏi lầm lẫn; hoặc cắt miếng label kèm vào thư. Đa tạ.

Sinh con mà vẫn đồng trinh

Huyền thoại hay sự thật lịch sử?

■ ĐỨC GIÁO HOÀNG BIỂN ĐỨC XVI

Chúng ta phải thành tâm tự hỏi, liệu hai câu chuyện khác nhau về cuộc đầu thai bởi Thánh Thần, do hai tác giả Mát-thêu và Lu-ca kể lại theo cách khác nhau, là sự thật lịch sử, là một biến cố cụ thể, hay chỉ là một huyền thoại đạo đức muốn nói lên sự bí ẩn của đức Giê-su mà thôi?

(...) Người ta đã cố gắng lí giải câu chuyện đầu thai vô nhiễm này theo truyền thống lịch sử tôn giáo, đặc biệt theo những câu chuyện đầu thai và sinh hạ dưới triều các Pha-ra-on xứ Ai-cập. Những câu chuyện gần tương tự cũng được nói tới trong thời đầu của Do-thái giáo và nơi Phi-lô thành Alexandria († 40) ở Ai-cập. Những câu chuyện này có nội dung rất khác nhau. Truyện các Pha-ra-on đầu thai nhờ thần thánh ăn nằm với các bà mẹ chỉ có mục đích là để hợp thức hoá việc tôn thờ lãnh tụ, để phục vụ cho nền thần học chính trị, để xác định vị trí con trời và qua đó hợp pháp hoá quyền lực của vua. Câu chuyện Phi-lô kể về việc đầu thai các con trai của các tổ phụ bởi tinh khí của thượng đế, trái lại, chỉ mang nghĩa biểu tượng. "Các bà vợ của tổ phụ... trở thành biểu tượng cho các nhân đức. Các nhân

đức này được thượng đế cho mang thai và họ sinh hạ cho chồng họ những nhân đức mà họ cư mang" (Gnilka, sđd, tr. 25). Đây hoàn toàn chỉ là biểu tượng mà thôi, hay còn chứa phần nào chuyện thực, điều này thật khó trả lời.

Đọc kĩ các truyện trên, ta thấy chẳng có truyện nào thực sự song hành với truyện đầu thai đức Giê-su (...) Chúng rất khác xa so với truyện trình thai đức Giê-su, nên có thể nói, giữa chúng và câu truyện đức Giê-su chẳng có liên hệ gì với nhau cả. Các trình thuật Tin Mừng cho thấy nét độc đáo của một Thiên Chúa duy nhất và sự khác nhau diệu vợi giữa Thiên Chúa và loài thụ tạo. Ở đây chẳng có pha trộn nào, chẳng có nửa thần nửa thánh nào. Chỉ có lời sáng tạo của Thiên Chúa mới tạo ra cái mới. Đức Giê-su sinh ra từ mẹ Ma-ri-a là một sáng tạo mới, Người vừa là phạm nhân vừa là Thiên Chúa, hai đặc tính không lẫn lộn và không phân lìa, như Công đồng Can-xê-đôn năm 451 đã định tín.

Trình thuật của Mát-thêu và Lu-ca không có căn nguyên từ huyền thoại. Nét chính của câu truyện có nguồn gốc từ truyền thống kinh thánh của Thiên Chúa

là Đấng sáng tạo và cứu độ. Nhưng nội dung cụ thể của chúng xuất phát từ các truyền thống gia đình, từ truyền tụng giữ lại những gì đã xảy ra.

Câu hỏi của hai tác giả Joachim Gnilka và Gerhard Delling sau đây tôi coi là lời giải thích đích thật duy nhất cho các trình thuật phúc âm: "Phải chăng màu nhiệm giáng sinh của đức Giê-su... được thêm vào Tin Mừng sau, hay đúng hơn, phải chăng nó cho thấy người ta đã biết trước câu truyện đó rồi? Người ta chỉ muốn không để câu truyện đó trở thành tầm phào hoặc biến nó thành một biến cố tùy nghi".

Tôi coi là chuyện bình thường, nếu câu truyện trình thai trên đây chỉ được công khai hoá sau khi đức Ma-ri-a mất và từ đó nó đã có thể đi vào truyền thống chung của thế giới ki-tô giáo đang hình thành. Và từ đó nó cũng đã được đưa vào môn Ki-tô học với niềm xác tín, đức Giê-su là Ki-tô, Con Thiên Chúa - nhưng không phải theo kiểu từ một tư tưởng mà người ta đã sáng tạo ra thành một câu truyện hay một tư tưởng đã được uốn nắn thành một sự kiện thực tế, song ngược lại: Người ta suy nghĩ và tìm hiểu về một biến cố, về một

sự kiện đã xảy ra. Toàn bộ dung mạo đức Giê-su Ki-tô đã toả sáng lên biển cố, và ngược lại qua biển cố, ta cũng hiểu được sâu thêm cái lô-gích của Thiên Chúa. Cái bí ẩn của sự kiện ban đầu chiếu sáng lên những gì tiếp nối, và ngược lại, giáo huấn phong phú của Ki-tô học lại giúp cho ta hiểu được ý nghĩa của sự kiện ban đầu. Nền Ki-tô học đã phát triển lên theo tiến trình đó (...)

Như vậy, các trình thuật Tin Mừng về việc Ma-ri-a cưu mang đức Giê-su bởi Thánh Thần là truyện có thật, hay đây chỉ là hình ảnh phản chiếu những sơ nguyên tượng? (...)

Mát-thêu và Lu-ca đã kể cho chúng ta nghe một câu truyện thật khiêm tốn, nhưng cũng vì vậy thật lớn lao khó tưởng tượng. Đó là tiếng xin vâng của Ma-ri-a, kể được Thiên Chúa chọn mở ra cánh cửa để đi vào. Bào thai trong lòng ngài là do Lời Thiên Chúa, do thần khí của Người tạo nên. Thần khí Thiên Chúa tạo ra con trẻ thông qua sự vâng phục của Ma-ri-a. Vì thế đức Giê-su là A-đam mới, là sự khởi đầu *ab integro* mới - khởi đi từ Trinh nữ, là người sẵn sàng tuân phục mọi thánh ý Thiên Chúa. Do đó tạo vật mới đã xuất hiện, nhưng tạo vật này có được là do quyết định tự nguyện của phạm nhân Ma-ri-a (...)

Như vậy thì điều tuyên xưng của chúng ta qua kinh Tin Kính: "Tôi tin... đức Chúa Giê-su Ki-tô là Con một đức Chúa Cha cũng là Chúa chúng tôi, bởi phép đức Chúa Thánh Thần mà Người xuống thai sinh bởi bà Ma-ri-a" là đúng?

Câu trả lời rõ ràng dứt khoát: Đúng. Nhà thần học Karl Barth đã

nhắc nhở chúng ta rằng, trong câu truyện đức Giê-su có hai điểm cho thấy Thiên Chúa đã tác động trực tiếp vào thế giới vật chất, đó là sự sinh hạ đức Giê-su từ một Trinh nữ và sự sống lại ra khỏi mồ với thân xác không rữa nát của Người. Trí óc tân tiến ngày nay cho hai sự kiện đó là chuyện điên rồ. Người ta bảo, Thiên Chúa chỉ có thể tác động trên các tư tưởng và ý nghĩ, trên những gì thuộc tinh thần - chứ không thể tác động trên vật chất. Hai điều này làm họ khó chịu, vì họ bảo, Thiên Chúa không thuộc thế giới vật chất. Nhưng chính vì vậy mà Thiên Chúa mới là Thiên Chúa, Người không chỉ hiện diện trong tư tưởng mà thôi. Câu hỏi đặt ra: Phải chăng vật chất cũng thuộc vào Người?

Dĩ nhiên ta không thể gán điều vô lí hay điên rồ cho Thiên Chúa hoặc gán điều mâu thuẫn cho thụ tạo của Người. Nhưng ở đây không nói tới chuyện điên rồ hay vô lí, mà liên quan tới chính điều tích cực - tới quyền năng tạo dựng của Thiên Chúa, một quyền năng bao trùm toàn bộ mọi thứ hiện hữu. Vì thế, sinh con đồng trinh và phục sinh ra khỏi mồ là hai điểm thử thách cho niềm tin của chúng ta. Nếu Thiên Chúa không có quyền trên vật chất thì Người chẳng phải là Thiên Chúa. Nhưng Người có quyền đó và Người đã khai mở ra một thụ tạo mới qua biến cố sinh hạ đồng trinh và phục sinh của đức Giê-su Ki-tô. Như vậy, với tư cách Đấng Tạo Dựng, Người cũng là Đấng Cứu Độ của chúng ta. Tất lại, việc mang thai và sinh hạ đức Giê-su bởi mẹ Ma-ri-a là một yếu tố nền tảng của đức tin và là một nguồn sáng hi vọng cho chúng ta.

Vinh quang Thiên Chúa trên trời...

Sau khi đức Giê-su vừa hạ sinh, Lu-ca (2,12-14) cho hay: "Bỗng có muôn vàn thiên binh hợp với sứ thần cất tiếng ngợi khen Thiên Chúa rằng: Vinh quang Thiên Chúa trên trời và bình an dưới thế cho người đẹp lòng Chúa" (...)

Tiếng hát của các thiên thần đã nổi vinh quang của Thiên Chúa "trên trời" với hoà bình của con người "dưới đất". Ở đây, có sự tranh cãi về một vài chi tiết bản dịch lời của thiên sứ.

Bản dịch thông dụng tiếng Latinh ta có cho tới gần đây như sau: "Ước gì Thiên Chúa trên trời được vinh danh và con người thiện tâm dưới thế được bình an". Bản dịch này bị các nhà chú giải tân thời bác bỏ - không phải là họ không có lí, vì cho rằng, nó mang tính đạo đức một chiều. "Vinh quang của Thiên Chúa" không phải là thứ con người tạo ra được ("*Ước gì Thiên Chúa được vinh danh*"). "Vinh quang" của Thiên Chúa là thứ vốn có, Thiên Chúa là vinh quang, và đây đúng là lí do để cho ta mừng vui: Trong Thiên Chúa đã có chân, thiện, mỹ - tất cả đều bất diệt.

Phản dịch đoạn sau của lời thiên thần mới là nguyên do bất đồng nặng nề. „Người thiện tâm“ nay được Hội đồng Giám mục Đức cho đổi thành "Người sống trong ân sủng Chúa" ("Menschen seiner Gnade"). Bản dịch của Hội đồng Giám mục Ý viết "uomini che egli ama" – "Người Chúa thương". (Bản dịch của Nhóm Phụng Vụ Các Giờ Kinh cũng có nội dung như bản dịch của Ý. Chú của người dịch). Dĩ nhiên ta sẽ phải hỏi: Ai là người được Chúa thương? Phải chăng có

những người không được Chúa thương? Thiên Chúa không thương hết mọi thụ tạo của Người ư? Như vậy còn đâu là nghĩa của „người Chúa thương“? Ta cũng có thể đặt ra câu hỏi tương tự đối với bản dịch của Hội đồng Giám mục Đức. Ai là „người sống trong ân sủng Chúa“? Có những người không sống trong hồng ân của Người sao? Và nếu có, thì tại sao? Dịch sát nghĩa theo nguyên bản tiếng hi-lạp: Bình an cho „những người sống đẹp lòng Chúa“. Vậy thì ai là người đẹp lòng Thiên Chúa? Vì sao?

Tân Ước giúp ta trả lời thắc mắc này. Khi trình thuật về phép rửa của đức Giê-su, Lu-ca cho hay, đức Giê-su đang cầu nguyện thì tầng trời bỗng mở ra và có tiếng từ đó vang lên: „Đây là con yêu dấu của Ta. Ta hài lòng về con“ (Lc 3,22) (Các bản dịch của Đức đều dịch như thế. Bản của Nhóm Các Giờ Kinh Phụng Vụ chỗ này lại dịch là: „Con là Con của Cha. Ngày hôm nay Cha đã sinh ra Con“. Chú của người dịch). Đức Giê-su là người được Thiên Chúa hài lòng. Người đẹp lòng Chúa Cha, vì Người hoàn toàn sống cho Cha, luôn hướng về Cha và làm theo ý của Cha. Như vậy, kẻ sống đẹp lòng Thiên Chúa là người có được thái độ của đức Giê-su, là người sống theo gương đức Ki-tô.

Sở dĩ có những lối dịch khác nhau chung quy chỉ là vấn đề tương quan giữa hồng ân của Thiên Chúa và tự do của con người. Ở đây có thể có hai quan điểm triệt để: Một phía cho rằng, mọi sự hoàn toàn là do quyền năng của Thiên Chúa, do sự tiền định của Người quyết định. Phía kia thì bảo, tất cả chung quy tùy vào lòng ngay lành của con người. Lối dịch cũ: người „thiện

tâm“ có thể gây ta hiểu lầm theo hướng thứ hai. Lối dịch mới trái lại có thể kiến ta hiểu sai theo hướng ngược lại, coi tất cả đều tùy thuộc vào sự tiền định của Thiên Chúa.

Nội dung toàn bộ Kinh Thánh khẳng định điều này: cả hai quan điểm cực đoan trên đây không đúng. Ân sủng và tự do thâm thấu trong nhau, và ta không thể giải quyết sự thâm thấu này bằng một công thức rõ ràng nào cả, nếu trước hết ta không được Thiên Chúa thương yêu. Ân sủng Chúa là yếu tố luôn có trước, nó bao phủ lấy ta và đỡ nâng ta. Nhưng con người cũng được kêu gọi cùng yêu thương với Người; con người không thể là dụng cụ thụ động của quyền năng Thiên Chúa, nó có thể cùng yêu với Người hay khước từ tình yêu của Người. Tôi nghĩ „đẹp lòng Chúa“ (hay „được Chúa hài lòng“) là lối dịch hay nhất có thể diễn tả được huyền nhiệm của Thiên Chúa, nó không ngã hoàn toàn về một phía nào cả.

Còn vinh quang Chúa trên trời thì đây hẳn phải là một lời khẳng định, chứ không phải ước vọng. Thiên Chúa là vinh quang, Người là sự Thật bất biến, là cái Đẹp muôn đời. Đó là nền tảng chắc chắn và đầy ắp an cho đức tin chúng ta. Tuy nhiên ở đây chúng ta cũng có một nhiệm vụ - dựa theo ba giới đầu của mười điều răn của Chúa và theo thứ tự ưu tiên: Phải làm sao giữ cho danh của Người không bị tì vết hoặc bị biến dạng trong trần gian, không làm cho sự cao cả và thánh ý của Người ra như ướ.

Dâng con vào Đền Thánh

Lu-ca kết thúc câu truyện giảng sinh với một trình thuật về phong tục thi hành theo luật do-thái đối

với một bé trai sau khi sinh được 8 và 40 ngày.

Đức Giê-su chịu cắt bì vào ngày thứ tám. Qua nghi thức đó, Người được nhận vào gia đình của tổ phụ Áp-ra-ham và trở thành một thành viên của dân hứa Is-ra-en về mặt pháp lí (...)

Có ba biến cố diễn ra trong ngày sinh thứ 40: Ma-ri-a được „thanh tẩy“, „chuộc“ con đầu lòng Giê-su bằng một lễ vật quy định bởi lề luật và „dâng“ con vào Đền Thánh (...)

Sách Lê-vi quy định, sau khi sinh con trai, người mẹ ở trong tình trạng không sạch (nghĩa là không được phép dâng của lễ) suốt bảy ngày, người con được cắt bì vào ngày thứ tám và người mẹ phải ở nhà tiếp thêm 33 ngày nữa để đợi sạch hết huyết hậu sản (Lv 12,1-4). Sau đó, người mẹ phải dâng một lễ vật thanh tẩy, lễ vật này gồm một con chiên đê hoả thiêu và một con bò câu non hay một chim gáy như là của lễ đền tội. Những người nghèo chỉ cần một cặp chim gáy hay một đôi bò câu non là đủ.

Ma-ri-a đã dâng lễ vật của người nghèo (...) Thật ra, mẹ Ma-ri-a không cần thanh tẩy khi sinh đức Giê-su. Trái lại, việc sinh con của ngài đã mang thanh tẩy đến cho thế giới. Nhưng Mẹ đã vâng theo lề luật để chính qua đó những điều Thiên Chúa hứa được thành tựu.

Biến cố thứ hai, quan trọng hơn cả, là việc chuộc con đầu lòng - đưa con hoàn toàn thuộc quyền Thiên Chúa. Giá tiền chuộc là năm đồng và có thể đóng ở bất cứ một vị tư tế nào trong khắp nước.

Trước hết, Lu-ca khẳng định

rõ ràng quyền sở hữu của Thiên Chúa trên đứa con đầu lòng: "Tất cả mọi người nam lọt lòng mẹ đều được gọi là của thánh (= dành cho Chúa) (2,23). Và Lu-ca đã không nói đến việc chuộc theo quy định của lề luật này. Đó là điểm đặc biệt. Nhưng ngài lại nói tới biến cố thứ ba: dâng đức Giê-su vào Đền Thánh. Rõ ràng ở đây thánh sử muốn nói, con trẻ Giê-su không được chuộc để trả về lại cho cha mẹ Người, nhưng trái lại đã được dâng trong Đền thánh trực tiếp cho Thiên Chúa (...)

Các hành vi chuộc hay dâng con theo luật trên đây không đòi hỏi phải được thực hiện trong Đền Thánh. Nhưng Lu-ca đã cố tình đặt việc dâng trong Đền Thánh lên tầm quan trọng. Đền Thánh là nơi gặp gỡ giữa Thiên Chúa và dân Người, chính nơi đây đức Giê-su đã được công khai tiến dâng cho Cha Người, thay vì trả lại cho cha mẹ đẻ (...)

(Trích từ „Đức Giê-su ở Na-da-rét“, Phần III : Dẫn Nhập - Những câu truyện về thời thơ ấu. Phạm Hồng Lam dịch từ nguyên bản Đức ngữ)

Một Tình Chung

Khắp cõi thiên hà bỗng sáng trưng
Thần tiên bay lượn hát ca mừng
Mừng Con Thiên Chúa rời ngôi báu
Để xuống dương trần kết thủy chung

Chúa ở nơi cao chẳng thấy hình
Tình yêu mờ ảo cõi vô minh
Nay Con Chúa hiện thành da thịt
Để mắt nhân trần thấy hiển linh

Con Chúa hiện thân sống với người
Cùng vui, cùng khổ, cùng khóc cười
Chia sẻ cuộc đời bao nỗi khó
Để biết, để thương, để cứu đời

Tình yêu thể hiện qua hành động
Không chỉ bằng lời nói miệng môi
Chúa chỉ đường đi về cõi thật
Con đường mến Chúa và yêu người

Tình yêu cao cả là hy sinh
Là vì tình yêu mà quên mình
Chúa đã yêu người cho đến chết
Để kiếp con người được tái sinh

Phần con, chỉ biết nhận cho mình
Lòng con ích kỷ và vô tình
Anh em khốn khó, con quay mặt
Chúa gọi con hoài, con nín thinh

Lạy Chúa ! Cho con hiểu được điều
Chúa đi bước trước trong tình yêu
Làm sao con biết đường báo đáp
Để mỗi tình chung khỏi một chiều?■

■ *Hoàng Quang*

(Giáng Sinh 2014)

ĐỐI SÁCH CỦA VATICAN VỚI CHỦ NGHĨA VÀ CHÍNH QUYỀN CỘNG SẢN

■ *Đỗ Mạnh Trí*

Đức TGM Ngô Quang Kiệt

LTS - Chúng tôi trân trọng giới thiệu với độc giả một bài nghiên cứu giá trị của GS Đỗ Mạnh Trí (Pháp) về chính sách ngoại giao của Tòa Thánh Vatican với các chế độ cộng sản qua nhiều triều đại giáo hoàng của lịch sử cận đại và hiện đại. Bài nghiên cứu dựa trên sự kiện và tài liệu cụ thể, mang tính khách quan, nhưng chắc không tránh khỏi một số chi tiết và bình luận không làm vừa ý một số người đọc. Chúng tôi tôn trọng mọi ý kiến và mời gọi độc giả góp thêm quan điểm về vấn đề này. Chúng tôi tin rằng ơn «bất khả ngộ» của giáo hoàng chỉ liên quan tới các tín điều buộc các thành phần Giáo Hội phải tin, không liên quan tới các chính sách nội bộ và ngoại giao của Tòa Thánh. Vì vậy, người giáo dân có quyền và có bổn phận phải lên tiếng để nói lên quan điểm của mình trong việc xây dựng Giáo Hội - ĐGD

Cuối năm 2007, ngày 15 tháng 12, Đức cha Ngô Quang Kiệt, Tổng giám mục Hà Nội, viết thư xin giáo dân cầu nguyện để chính quyền trả lại khu đất Tòa Khâm sứ, vốn thuộc quyền sở hữu của Tổng Giáo phận nhưng đã bị chiếm đóng và thành điểm ăn chơi, buôn bán lố lằng. (Trước đó đức Hồng y Phạm Đình Tụng, cũng đã mấy lần đòi, chính quyền cũng đã mấy lần hứa cuội).

Phản ứng của giáo dân vượt lòng mong đợi. Một phong trào cầu nguyện ôn hòa nhưng kiên quyết không khác một cuộc đột phá tâm linh quy tụ hàng ngàn giáo dân, giáo sĩ trước hàng rào khu đất Tòa Khâm sứ, giữa lòng Thủ Đô, nơi tai mắt của toàn thế giới văn minh, của các sứ quán, các nhà báo nước ngoài.

Ngày 30.01.2008, trong văn

thư gửi cho TGM Hà Nội, Hồng y Tarcisio Bertone, Quốc vụ Khanh Tòa Thánh viết: «Nhân danh Đức Thánh Cha là người luôn theo dõi những biến chuyển của vụ việc, xin Đức Cha can thiệp hòng tránh những cử chỉ có thể gây rối trật tự công cộng. Và như thế, trong một bầu khí bình thản hơn, có thể lại đối thoại với chính quyền để tìm ra một giải pháp thỏa đáng cho vấn đề tế nhị này». Chẳng biết Đức Thánh Cha Biển Đức 16 có luôn luôn theo dõi vụ việc hay không. Và nếu theo dõi, thì theo dõi qua kênh nào.

Điều chắc chắn là Hồng y (Hy) Bertone cũng nói như chính quyền Hà Nội: những buổi cầu kinh trước Tòa Khâm sứ là những cử chỉ gây rối trật tự, nên dẹp bỏ. Đó là cái giá mà Tòa Thánh đòi giáo dân phải trả, để Tòa Thánh tìm cách giải

quyết mọi vấn đề bằng con đường đối thoại.

Ngày 01 tháng 02. 2008, Tgm Ngô Quang Kiệt viết thư loan báo : “Nhờ lời cầu nguyện tha thiết của anh chị em, công việc đã có kết quả. Sau những căng thẳng, đã có đối thoại giữa Tòa Tổng Giám mục và Hội đồng Giám mục Việt Nam với các vị lãnh đạo cấp cao của Nhà Nước để đi đến một giải pháp tốt đẹp”.

Thư Đc Kiệt viết một ngày sau khi nhận được thư của Hồng y Bertone. Đức cha lạc quan. Đàng sau những văn kiện chính thức có gì, không biết. Nhưng lá thư cho biết «sau những căng thẳng, đã có đối thoại». Nói khác đi, đã có qua lại giữa Vatican và Hà Nội.

Trong bài này, chúng tôi không nhắc lại những hậu quả đã xảy ra

cho Tổng Giáo phận Hà Nội và Giáo hội Việt Nam sau đó. Nhưng qua vụ này, thử tìm hiểu đối sách của Vatican với chủ nghĩa cộng sản và các chế độ cộng sản.

Đây là một đề tài rộng lớn dành cho các nhà khảo cứu, các chuyên gia sử học. Dựa vào những gì đọc được, nghe được và đôi khi thấy được, người viết thử đưa ra một cái nhìn khái quát, để đánh giá ảnh hưởng của đường lối Vatican tại Việt Nam.

Điều hiển nhiên, là Tòa Thánh Rôma không trước sau như một:

Nhiều Giáo hoàng đã lên án chủ thuyết cộng sản ngay từ thế kỷ XIX

Thế kỷ XX: Piô XI, lên ngôi Giáo hoàng năm 1922, sau khi chế độ cộng sản được thiết lập bên Nga (1917), và chủ nghĩa phát xít phát triển bên Đức, bên Ý. Ngài chống lại cả hai và lên án Chủ nghĩa Cộng sản và Chế độ Cộng sản một cách căn bản và triệt để.

Piô XII cũng thế, tuy một cách khác.

Thời Gioan XXIII, phát xít không còn. Cộng sản mạnh. Nhưng ngài cởi mở, không chống ai. Trái lại chủ trương đối thoại. Và tùy trường hợp, có thể cộng tác. Ngài mở đường cho Vatican 2 và Phaolô VI.

Công đồng Vatican 2 (1962-1965) coi như quên cộng sản, mặc dầu được triệu tập và họp vào thời kỳ cộng sản đang thịnh.

Phao lô VI chính thức hóa đường lối gọi là Ostpolitik, chính sách mở cửa, đối thoại với cộng sản. Người chủ chốt thực hiện Ostpolitik là Hy Casaroli, được

ĐGH PIÔ XI

coi là nhà ngoại giao lớn nhất của Giáo hội Công giáo.

Gioan Phao lô II phức tạp hơn. Ngài đánh đổ cộng sản tại Ba Lan và hẳn góp phần vào sự sụp đổ của khối Nga xô. Nhưng vẫn duy trì Ostpolitik, như trong trường hợp Việt Nam.

Biển Đức XVI cũng thế.

Phan xi cô: ta chờ đợi những bất ngờ của ngài?

***

PIÔ XI và Thông điệp *Divini Redemptoris*

Đức Giáo hoàng Piô XI (1857-1939) lên ngôi ngày 06.02.1922, vào thời kỳ Lenin vừa nắm chính quyền bên Nga, sau thế chiến I. Trước khi ngài qua đời năm 1939, thì Đức quốc xã của Hitler đã vững mạnh, Mussolini đã nắm chính quyền bên Ý và Thế chiến II sắp khởi đầu.

Hiệp ước Latran (11.02.1929) giữa Mussolini và Tòa Thánh, giải quyết những tranh chấp giữa

Tòa Thánh với nước Ý từ năm 1870. Nước Vatican được thành lập với diện tích 44 hectares (mẫu tây, mỗi mẫu là 10.000m²), nước nhỏ nhất thế giới¹.

Đối với Đức Quốc xã, lập trường của Piô XI rõ ràng: khi Hitler thăm viếng chính thức nước Ý tới Rôma, ngài cấm không cho vào thăm bảo tàng viện của Vatican. Hơn nữa, cùng với Cảnh binh của Tòa Thành ngài và hồng y Quốc vụ Khanh Pacelli (Piô XII sau này) long trọng rời Rôma đi Castelgandolfo. Ngài tuyên bố: «Tại Rôma không có chỗ cho hai thập tự» (Thập tự Chúa Kitô và thập tự ngoặc đức quốc xã). Khi Hitler trở về Đức, Ngài lại long trọng trở lại Rôma.

Năm 1938, khi chính phủ Ý dự thảo luật phát xít kỳ thị do thái, ngài chống đối và tuyên bố «trên bình diện tâm linh, chúng ta là người do thái».

Vừa chống Nazi, vừa chống Cộng sản, Piô XI đã ra hai Thông điệp quan trọng:

Thông điệp *Mit brennender Sorge* (Với mối lo âu nóng bỏng) ra ngày 10.03.1937 nhưng đề ngày 14, phát tán kín cho mọi giáo xứ Đức và đọc công khai ngày 21, nhằm vào ngày lễ lá. Thông điệp được viết bằng tiếng Đức. Đây là một trường hợp hoàn toàn ngoại lệ, vì các Thông điệp của Giáo hoàng, luôn viết bằng tiếng la tinh. Thông điệp do hồng y Pacelli, từng là sứ thần Tòa Thánh bên nước Đức và hồng y Michae Faulhaber, Tgm Munich soạn thảo. Trong thông điệp, Piô XI phê phán ý hệ đức quốc xã, lên án chủ nghĩa kỳ thị

1 Diện tích Rôma: 1285km².
Diện tích Vatican: 0,44km².

chủng tộc, khuynh hướng tôn thờ cá nhân².

Thông điệp *Divini Redemptoris* (*Đấng Cứu Thế*) ra cùng thời, vào ngày 19.03.1937, lên án học thuyết và chế độ cộng sản. Trong phần đầu (đoạn 4 và 5), thông điệp cho biết Tòa Thánh đã không chờ tới nay, năm 1937, mới lên án cộng sản. Piô XI nhắc lại thái độ của các vị tiền nhiệm:

Năm 1846, Piô IX đã tuyên bố «Học thuyết cộng sản nguy hại

2 Khi còn là sứ thần Tòa Thánh bên Đức, trong một bức thư viết cho sứ thần Tòa Thánh bên Áo hồi tháng 08 năm 1929, Đức cha Pacelli (sau là Piô XII) mô tả Adolf Hitler như một “tên phiến động chính trị nguy hiểm”, và thêm: “hoặc tôi sai lầm quá sức, hoặc là rồi sẽ kết liễu chẳng ra sao. Con người đó hoàn toàn bị ám ảnh bởi chính mình, tất cả những gì hắn nói, viết đều mang dấu ấn tính ích kỷ của hắn; đó là một con người quen bước qua những xác chết và không ngại đạp lên tất cả những gì cản đường của mình – tôi không hiểu nổi tại sao rất nhiều người tại Đức, ngay giữa những người khá nhất, không nhìn ra điều đó, hay ít ra, không rút được một bài học từ những điều hắn ta nói, viết. – Ai trong đám này đã chỉ đọc thôi cái cuốn sách làm sồn tóc gáy, cuốn *Mein Kampf?* (:En août 1929, au nonce autrichien, il décrit Adolf Hitler, comme un « redoutable agitateur politique », ajoutant : « ou bien je me trompe vraiment beaucoup, ou bien tout cela ne se terminera pas bien. Cet être-là est entièrement possédé de lui-même : tout ce qu’il dit et écrit porte l’empreinte de son égoïsme ; c’est un homme à enjamber des cadavres et à fouler aux pieds tout ce qui est en travers de son chemin — je n’arrive pas à comprendre que tant de gens en Allemagne, même parmi les meilleurs, ne voient pas cela, ou du moins ne tirent aucune leçon de ce qu’il écrit et dit. - Qui parmi tous ces gens, a seulement lu ce livre à faire dresser les cheveux sur la tête qu’est *Mein Kampf?* ».(Pie XII la Controverse Historique Par Violette d’Orléans). Trích từ Wikipedia.

hoàn toàn trái ngược với luật tự nhiên; một học thuyết như thế, nếu được chấp thuận, sẽ phá hủy toàn bộ mọi luật pháp, thể chế, sở hữu và ngay cả xã hội loài người».

Năm 1878, Lêô XIII, trong một Thông điệp, tuyên bố: «Chủ nghĩa cộng sản là một bệnh dịch chết người, nó đánh vào xương tủy của xã hội loài người và có thể tiêu hủy xã hội ấy».

Và chính ngài, qua nhiều tuyên bố, thông điệp, đã lên án chủ thuyết cộng sản và các cuộc bách hại tôn giáo của chế độ xô viết.

Nhưng vì họa cộng sản càng ngày càng lan rộng, nên Tòa Thánh «có bốn phen phải một lần nữa, lên tiếng qua một văn kiện trang trọng»: Thông điệp *Divini Redemptoris / Chúa Cứu Thế*.

Thông điệp trình bày cách tổng hợp những nguyên lý và phương thức hành động của chủ nghĩa cộng sản vô thần. Đối lập với chủ nghĩa tai hại này, thông điệp đề cao Giáo lý sáng chói của Giáo hội và những phương thức Giáo hội đề nghị nhằm thoát khỏi tai ương cộng sản (đoạn 7).

Điều then chốt của thông điệp, đó là giữa cộng sản và công giáo, có sự xung khắc không thể vượt qua. Nói cách nôm na: Cộng sản và Công giáo không đội trời chung. Hoặc Công giáo, hoặc Cộng sản. Có Công giáo, không có Cộng sản. Có Cộng sản, không có Công giáo. Sự xung khắc này có thể là xung khắc giữa cộng sản và tôn giáo, giữa cộng sản và tự do, dân chủ v.v... Nhưng người đọc không công giáo, có quyền không đồng ý với Piô XI. Còn người công giáo, thì dứt khoát phải chọn một trong hai.

Trích: «**Chủ nghĩa cộng sản tai ác từ bản chất của nó, và bất kỳ ai muốn bảo vệ văn minh kitô giáo, không thể chấp nhận cộng tác với cộng sản trong bất cứ lãnh vực nào.**» Vì chủ nghĩa cộng sản xâu xa từ bản chất của nó, những tội ác của cộng sản «không phải là những hiện tượng nhất thời, thường xảy ra trong mọi cuộc cách mạng lớn, hay những bạo hành đơn độc thường gặp trong mọi cuộc chiến; không, **chúng là thành quả đương nhiên** của một hệ thống không có phanh hãm. Con người cá thể cũng như con người sống trong xã hội, cần có phanh. Ngay những dân tộc mọi rợ cũng đã nhìn ra cái phanh này trong lề luật tự nhiên do Thiên Chúa đã khắc vào tâm can con người. Và khi luật tự nhiên này được tôn trọng hơn, ta thấy những dân tộc xưa kia đạt tới những đỉnh cao khiến ta phải ngỡ... Nhưng khi ý tưởng về Thiên Chúa đã bị xóa đi trong lòng người, thì những đam mê không còn chút kìm hãm đẩy con người vào những hành vi man rợ nhất» (đoạn 21, chúng tôi tô đậm một số từ).

«Thương thay! Đó chính là điều đang diễn ra trước mắt ta. Lần đầu tiên trong lịch sử, chúng ta thấy một cuộc chiến được quyết định cách lạnh lùng và sửa soạn cách tinh vi, cuộc chiến chống lại «tất cả những gì là thần linh».. Cộng sản, trong bản tính của nó, phản tôn giáo và coi tôn giáo như «thuốc phiện của dân», bởi vì những nguyên lý tôn giáo về sự sống ở một thế giới bên kia ngăn cấm người vô sản tìm thực hiện thiên đàng xô viết trên trái đất» (22).

Thiết tưởng, khó có thể lên án chủ nghĩa và chế độ cộng sản một cách căn bản hơn. Sự tàn ác của

ĐGH PIÔ XII

cộng sản bắt nguồn từ chính sách vô thần của nó. Một khi con người chẳng những chối bỏ thế giới tâm linh, mà còn dùng bạo lực triệt tiêu nơi đồng loại «lê luật tự nhiên do Thiên Chúa đã khắc vào tâm can con người»; nói cách khác, khi đã hủy diệt cái phan thân có nơi lòng người, thì không còn tội ác nào mà không phạm.

Cộng sản xấu xa một cách căn bản, vì nó hủy diệt con người một cách căn bản. Người ta có thể không tin đạo này, đạo khác. Nhưng lương tâm, lương tri, cái tâm, cái tánh làm nên bản lãnh đặc thù của con người, dù văn minh hay mọi rợ, Đông hay Tây, Âu hay Á, thời xưa hay thời nay. Chối bỏ điều đó, nhất là chối bỏ một cách hệ thống, tức là biến con người thành con vật.

Khi Piô XI qua đời, hồng y Pacelli, một nhà ngoại giao lỗi lạc và người cộng tác đắc lực của Piô XI được bầu làm Giáo hoàng. Piô XII làm Giáo Hoàng gần 20 năm (từ 12.03.1939 đến 09.10.1958).

Lập trường của Tòa Thánh đối với chủ nghĩa cộng sản và chế độ cộng sản không thay đổi.

Nhưng Piô XII lên ngôi giữa lúc thế chiến 2 bắt đầu. Và qua đời khi chiến tranh lạnh chưa chấm dứt.

Trong chiến tranh, từ 1939 đến 1945, Piô XII giữ thái độ tương đối trung lập, kêu gọi hòa bình, giữ liên hệ ngoại giao với mọi nước, kể cả những nước bài do thái. Không chống lại việc đồng minh đi với cộng sản Nga xô. Cũng không dám căng thẳng với Mussolini và Hitler. Sự dè dặt, có người nói là sự im lặng của Piô XII trước những tội ác của Hitler, đặc biệt tội diệt chủng đối với dân Do Thái, tới nay vẫn còn là vấn đề lớn. Đương kim giáo hoàng Phanxicô đã hứa sẽ bạch hóa hết các chứng liệu sau khi văn khố Vatican được sắp xếp để có thể nghiên cứu.

Sau chiến tranh nóng, chiến tranh lạnh không kém khốc liệt. Xit ta lin áp đặt chế độ cộng sản lên toàn cõi Đông Âu. Tôn giáo bị bách hại nặng nề. Hồng y Wyszinsky, người đứng đầu Giáo hội Ba Lan, hồng y Mindszensty người đứng đầu Giáo hội bên Hung Ga Ri, bị bắt. Đức cha Stepinac, Tgm Zagreb (Yougoslavie) bị bắt và bị tra tấn. Đức cha Beran, Tgm Prague bị cầm làm mục vụ. Giáo hội công giáo tại Ukraine và Roumanie bị sáp nhập vào giáo hội nhà nước. Tóm lại: tại các nước Đông Âu, năm 1963, bốn hồng y và 149 giám mục bị đàn áp, bắt bớ.

Tại Trung quốc, từ khi Mao nắm chính quyền, Công giáo bị lên án như làm tay sai cho ngoại bang. Tất nhiên bị cấm cách, bắt bớ. Chẳng hạn, Đc Kung, gm Thượng

hải bị cầm tù 30 năm. Năm 1957, đảng Cộng sản Trung quốc thành lập giáo hội nhà nước, dưới nhãn hiệu *Hội người Công giáo Trung hoa Yêu nước*³. Giáo hội Công giáo Trung hoa trung thành với Giáo hội hoàn vũ biến thánh Giáo hội thảm lạng.

Họa Đức quốc xã nhất thời. Họa cộng sản sâu xa và lâu dài. Hẳn vì thế mà Piô XII chống cộng còn quyết liệt hơn chống đức quốc xã. Thái độ của ngài là đối đầu. Như năm 1953, khi Đc Wyszinsky Tgm Varsovie, giáo trưởng Giáo hội tại Ba Lan bị bắt, Piô XII phong ngay tước hồng y cho ngài, dù đang ngồi tù. Đối với Trung cộng, ngài gửi thông điệp *Ad Sinarum Gentem / Nhân dân Trung quốc* nhằm bảo vệ tính hiệp nhất của Giáo hội Công giáo và lên án Giáo hội Nhà nước.

Nhưng dù chống Hitler hay chống cộng sản, thái độ của Piô XII, theo thiên ý, nặng về ngoại giao và chính trị, trong khi Piô XI nặng về tín lý.

Hơn nữa, Piô XII cai trị Giáo hội cách khắt khe và độc đoán, quá vịn vào tín điều «bất khả ngộ», trì hoãn những nghiên cứu trong khoa kinh thánh học, chấm dứt phong trào linh mục thợ bên Pháp, cấm đoán các thần học gia cởi mở, như

3 Tại Việt Nam, ý đồ thành lập một Giáo hội nhà nước thất bại thảm thương. Thay vì *Hội người Công giáo Việt Nam yêu nước*, chỉ có Ủy ban Đoàn kết Công giáo Yêu nước. Sau này cũng bỏ luôn yêu nước (là yêu đảng CS) và trở thành vô dụng. Vì thế cũng bị đảng bỏ luôn. Nhưng đảng không ngu: không dùng được UBĐKCG để sai khiến Giáo hội, đảng tìm cách thao túng chính hàng Giám mục.

Yves Congar, Henri de Lubac⁴. Về cuối đời, ngài bỏ luôn chức Quốc Vụ Khanh, và tuyên bố thẳng thừng: “Ta không muốn người cộng tác. Ta cần người chấp hành”.

Gioan XXIII: Vị Giáo hoàng chuyển tiếp?

Sau khi Piô XII qua đời năm 1958, hồng y đoàn nhận thấy phải thay đổi cách cai quản Giáo hội cũng như cách nhận diện thế giới đương đại, một thế giới đang phát triển mạnh mẽ về mọi mặt. Nhưng nếu thay đổi, đối với mọi định chế đã luôn có vấn đề tiếp nối, thì trong Giáo hội, vấn đề này còn hệ trọng gấp bội. Vì bản chất của Giáo hội là trung thành với Tin Mừng Chúa Kitô. Truyền Thống không thể thay đổi và thích ứng chỉ là tìm cách làm sống động Truyền thống trong mọi hoàn cảnh. Như Tân Phúc Âm hóa không phải là làm mới Phúc Âm, mà là cố gắng đưa Phúc Âm vào những môi trường mới. Có thể nói: đó chính là trở lại với Phúc Âm, nghĩa là bỏ đi những lối sống Phúc Âm đã lỗi thời vì quá lệ thuộc vào những hoàn cảnh lịch sử, văn hóa đã mai một. Tóm lại, thay đổi và tiếp nối. Mật nghị hồng y lúng túng, không phân thắng bại. Sau ba ngày hội và 10 lần bỏ phiếu không đi tới đâu, các ngài đành chọn... không chọn. Bằng cách bầu một vị cao tuổi trong khi chờ đợi, một «Giáo hoàng chuyển tiếp» (Pape de transition). Và hồng y Roncalli,

4 Yves Congar (1904-1995), dòng Đa Minh. Henri de Lubac (1896-1991), dòng Tên. Cả hai đã là chuyên gia có ảnh hưởng lớn của Vatican II. Và cả hai đã được Gioan Phaolô II phong tước Hồng Y.

gần 77 tuổi, được bầu. Vị tân giáo hoàng chọn tước hiệu khá hóm hỉnh: Gioan XXIII. Tước hiệu này không được dùng tới từ thế kỷ thứ 14. Số là Gioan XXII thời đó cũng được bầu làm giáo hoàng tạm, lúc 72 tuổi, trong hoàn cảnh tương tự. Có điều Gioan XXII làm giáo hoàng 18 năm. Còn Gioan XXIII tại vị không đầy 5 năm.

Nhưng vị Giáo hoàng chuyển tiếp này, trong quãng thời gian rất ngắn ngủi đã chuyển đẩy chính Giáo hội công giáo vào thế giới hiện đại.

Truyền Thống

Có thể nói, Gioan XXIII là một giáo hoàng bảo thủ theo nghĩa đẹp nhất của từ này. Ngài không tỏ chút lo ngại gì về giáo huấn của Giáo hội Công giáo. Và tin chắc Công Đồng Vatican 2 mà ngài triệu tập sẽ lại một lần nữa, tái xác định giáo huấn tốt đẹp đó. Trong bài diễn từ khai mạc Công đồng, ngài nói: “Người Kế vị khiêm tốn của Trường đoàn Tông đồ, người đang nói với anh em, đã triệu tập công nghị quan trọng này vì muốn một lần nữa khẳng định giáo huấn của Giáo hội, một giáo huấn luôn luôn sống động và sẽ còn sống động cho tới ngày tận thế (...) Những vấn đề trọng đại đặt ra cho loài người từ hai mươi thế kỷ qua vẫn còn y nguyên. Vì Chúa Giêsu Kitô vẫn luôn luôn là trung tâm của lịch sử và của cuộc sống: hoặc nhân loại kết hợp với Người và Giáo hội của Người, thì được hưởng ánh sáng, lòng nhân từ, trật tự và hòa bình; hoặc sống không có Người, hành động chống lại Người, hoặc dứt khoát đứng ngoài Giáo hội của

DGH GIOAN XXIII

Người, thì sẽ sống trong hoang mang, lầm lẫn, với những tương quan cứng rắn và nguy cơ chiến tranh đẫm máu. Những Công đồng chung, mỗi lần họp, đều tuyên dương cách trọng thể sự kết hợp với Chúa Cứu Thế và Giáo hội của Người. Các Công đồng này làm chiếu tỏa khắp nơi ánh sáng của chân lý, chỉ ra con đường lành cho mọi cá nhân, gia đình và xã hội; khích lệ và củng cố những nghị lực tâm linh, và không ngừng nâng cao mọi tâm hồn lên những thiện ích thiêng liêng và trường cửu.” Tóm lại: “Giáo hội không khi nào được phép lơ là với di sản linh thiêng, với chân lý của tiền bối để lại”.

Đi Tới

Nhưng gia tài quý báu của truyền thống phải được trình bày một cách hiệu quả cho con người thời nay. Và cách trình bày không thể không thay đổi. Vì “Kho tàng đức tin, tức những chân lý chứa đựng trong giáo lý khả kính của chúng ta khác với hình thức theo đó những chân lý này được trình bày; tất nhiên với cùng một ý nghĩa và tầm vóc (portée). Sẽ phải hết sức chú trọng tới hình thức, và, nếu cần, kiên trì kiến tạo một hình thức, một lối trình bày thích hợp

hơn cho một giáo huấn trước hết mang tính mục vụ”.

Nội dung, hình thức, mục vụ. Gioan XXIII đặt ưu tiên vấn đề mục vụ, tức việc thể hiện những đòi hỏi của Tin Mừng trong đời sống cụ thể của người tín hữu. Aggiornamento. Cùng một niềm tin, nhưng cách thức thể hiện tùy thuộc hoàn cảnh. Cùng một nội dung, nhưng phải cập nhật hình thức cho thích hợp với hoàn cảnh⁵.

Mà hoàn cảnh là tất cả những khác biệt và biến chuyển văn minh văn hóa, khoa học, kỹ thuật. Bên trời Âu, đó là tất cả những sự kiện và khám phá làm nên nội hàm của từ “thời mới” (moderne). Cái thời khởi đầu với Phục Hưng (thế kỷ thứ XVI), lan mạnh với “Thế kỷ Ánh sáng” (thế kỷ thứ XVIII), đã làm rung chuyển và cuối cùng phá vỡ mô hình Tây phương của thế giới Ki tô giáo (chrétienté), trong đó Giáo hội đóng vai trò kẻ như độc tôn. Trận chiến tế nhị và phức tạp nhưng đại để, Vatican thường lên án, hoặc nghi ngờ thời mới cho tới Piô XII. Một ví dụ cụ thể: Năm 1905, đạo luật về Laïcité bên Pháp phân biệt Chính trị và Tôn giáo. Điều cốt lõi trong luật này, là Nhà nước công nhận tự do lương tâm và tự do tôn giáo. Nói cách khác, Nhà nước không thượng tôn một tôn giáo nào. Mọi tôn giáo đều có quyền hoạt động như nhau trong xã hội. Dĩ nhiên phải tôn trong pháp luật. Nhưng luật này đã bị Thánh giáo hoàng Piô X lên án. Đó là trên bình diện chính trị. Trên bình diện

5 Xét kỹ, ưu tiên mục vụ thì tránh được vấn đề giáo lý, tín lý. Vì aggiornamento chỉ động tới hình thức thôi. Nhưng tương quan giữa hình thức và nội dung không đơn giản. Hình thức cũng ảnh hưởng nội dung. Biết đâu có những nội dung chỉ là kết tinh của hình thức?

khoa học, tất cả những tìm kiếm, phát hiện mới cũng bị Vatican cấm đoán hoặc nghi ngờ. Bỏ qua Galilée và Darwin, ngay khoa Kinh Thánh học và Thần học cũng bị cấm đoán. Trường Kinh thánh học Jérusalem hiện nay rất nổi tiếng và rất có uy tín. Trường này do cha dòng Đa minh Lagrange sáng lập đã góp phần quan trọng vào việc phát triển khoa Kinh thánh học. Nhưng vì những khám phá mới mẻ nên bị nghi ngờ. Đến nỗi trong mấy chục năm trời, trường không dám công bố những kết quả của các chuyên viên. Có lúc còn bị đóng cửa. Mặt khác, để chống lại Trường Kinh Thánh Giê ru sa lem, Vatican cho thành lập Giáo hoàng Kinh thánh học viện, do Dòng Tên điều khiển.

Nhắc qua lại như trên, để thấy một thời đã qua. Và qua hẳn được là nhờ Thánh Giáo hoàng Gioan XXIII.

Mở

Gioan XXIII hiền hòa, gần như xuề xòa, bình dân. Giáo dân dành cho ngài cái tên “người cha hiền từ”. Không quan cách. Nhất là không uy nghi như Piô XII. Ngài không chịu ăn một mình. Không thích lễ tân. Ngài dùng ngài kiệu (*sede gestatoria*). Hay ra ngoài Vatican và ngay cả Rôma tiếp xúc với thường dân. Ngài là một vị giáo hoàng không chịu đóng khung trong Vatican. Tính tình ngài thông thoáng, rộng mở. Mở với thế giới, với người không công giáo, khác tôn giáo và vô tôn giáo. Với khoa học kỹ thuật hiện đại.

Vị mục tử hiền hòa cởi mở ấy không ngừng cố động cho hòa bình. Thông điệp *Pacem in Terris*

hoàn thành hai tháng trước khi qua đời vì bệnh ung thư dạ dày, được gửi tới mọi người thiện chí, không phân biệt tôn giáo, chính kiến, nhằm cổ vũ cho hòa bình. Thái độ này đã cho phép ngài can thiệp một cách quyết định vào vụ khủng hoảng trầm trọng nhất của chiến tranh lạnh: vụ hỏa tiễn Nga đặt tại Cuba năm 1962. Nhờ ngài, Kennedy và Khroustchev đã tìm ra lối thoát. Trong danh dự.

Chính trong viễn tượng rộng mở đó mà ta có thể hiểu thái độ của ngài đối với cộng sản.

Mở cửa với các nước cộng sản

Đối với Piô XI, chủ nghĩa cộng sản xấu từ bản chất của nó và những tội ác của cộng sản trong lịch sử cận đại là hậu quả tất yếu của chủ nghĩa đó. Nói cách khác, đã là cộng sản, thì đâu đâu cũng thế, hoàn cảnh lịch sử, xã hội có thể thay màu sắc của tội ác, không thể ngăn chặn tội ác. Cộng sản á đông cũng dữ dằn như cộng sản nga xô. Piô XII cũng nghĩ như vị tiên nhiệm của mình, nhưng thiên về khía cạnh ngoại giao và chính trị, hơn là tín lý và nhân bản như Piô XI.

Gioan XXIII không nghĩ thế. Trích Thông điệp *Pacem in Terris* (*Hòa bình trên thế giới*), đoạn 159:

“Không thể đồng hóa những triết thuyết sai lầm về bản tính, nguồn gốc và cứu cánh của vũ trụ và con người với những trào lưu lịch sử được thiết lập với mục tiêu kinh tế, xã hội, văn hóa hay chính trị, cho dù những phong trào này có nguồn gốc và còn tìm nguồn

hứng trong những triết thuyết đó. Một học thuyết đã được định hình, không thay đổi nữa, trong khi những phong trào mà đối tượng là những điều kiện cụ thể và luôn biến đổi của cuộc sống không thể không bị ảnh hưởng rộng rãi bởi sự biến đổi này. Hơn nữa, trong chừng mực những phong trào này phù hợp với những nguyên tắc lãnh đạo của lý trí và đáp ứng những nguyện vọng chính đáng của con người, thì ai có thể từ chối nhìn nhận những yếu tố tích cực và đáng tán thưởng của những phong trào đó?” Gioan XXIII phân biệt học thuyết sai lầm với những hành động cụ thể dựa trên học thuyết đó.

Áp dụng vào chủ nghĩa cộng sản, chủ nghĩa này sai lầm, hay nói như Piô XI, xấu từ căn bản. Nhưng không thể đồng hóa chủ nghĩa cộng sản của ông Mác⁶ với những đảng cộng sản được thành lập trong những hoàn cảnh xã hội, lịch sử luôn luôn biến đổi mà vì thế cũng phải đổi thay để phù hợp với hoàn cảnh. Hơn nữa nếu một đảng cộng sản có hành động phù hợp với những nguyện vọng chính đáng của con người, tại sao không tán thưởng?

Về sự thay đổi để phù hợp với hoàn cảnh: không có một chế độ cộng sản nào được thành lập theo đúng quy trình Mác đã đưa ra. Theo Mác, giai cấp vô sản, con đẻ của giai cấp tư sản bóc lột, dưới sự lãnh đạo của đảng cộng sản, sẽ đào mồ chôn giai cấp này.

Nhưng, như ta biết, Lenin bên Nga, Mao bên Tàu, dùng bạo lực thiết lập chế độ toàn trị trên một xã hội lạc hậu về kinh tế. Tức một xã

6 Có đủ thứ chủ nghĩa cộng sản. Trong bài này, người viết hiểu cộng sản là cộng sản của Mác.

hội chưa có giai cấp tư sản, bỏ đi của giai cấp vô sản. Tại các nước Đông Âu, đã có tư bản, nhưng chế độ cộng sản được thiết lập bằng xe tăng của Nga. Vậy học thuyết ở đây có bị thay đổi. Các chế độ cộng sản không được thiết lập theo đúng quy trình của Mác. Nhưng lại giống nhau về bạo lực và tội ác. Đâu đâu cũng thế. Có cải cách ruộng đất bên Nga, thì cũng có bên Tàu và Việt Nam. “Long trời nở đất”. Đẫm máu. Đúng như Piô XI đã nhận định: đó là thành quả tất yếu của chủ nghĩa cộng sản.

Về sự cộng tác với đảng cộng sản khi đảng “phù hợp với những nguyên tắc lãnh đạo của lý trí và đáp ứng những nguyện vọng chính đáng của con người”: điều này có thể đúng khi đảng không nắm hay chưa nắm chính quyền. Nhưng đúng một cách rất nguy hiểm. Vì, đơn giản, mục tiêu của mọi đảng cộng sản là nắm chính quyền bằng bất cứ giá nào. Dối trá, mách mung, bạo lực là phương tiện thường xuyên. Nhưng khi cần, đảng cũng có những hành động phù hợp với nguyện vọng chính đáng của con người. Đó là chuyện giai đoạn. Và, để thực hiện, đảng xuất sắc trong việc liên kết với những đồng minh giai đoạn. Cái giá những người thiện chí phải trả, ai mà lường được! Biết bao nhiêu người công giáo, nhất là công giáo trí thức, thân cộng, cộng tác với cộng sản vì thấy họ cũng đấu tranh cho tự do, cho nhân quyền. Họ lại thường là những tay nghề, hoặc được những kẻ có tay nghề lấp trong bóng tối, điều hợp, chỉ huy và chỉ thị.

Thí dụ bên Pháp, đã có một thời đảng cộng sản Pháp là một chính đảng lớn, khổng chế phái tả và kể như độc quyền bảo vệ lớp

người lao động⁷. Nhiều trí thức vào đảng hoặc thân đảng. Nhiều người công giáo có thiện cảm với đảng, như nhà thần học Jacques Maritain hay triết gia Jean Lacroix. Tờ báo *Témoignage Chrétien / Chứng từ Kitô hữu* coi như đồng hành với đảng cộng sản. Bên Nam mỹ từng có những linh mục cầm súng bên vực dân nghèo; Thần học Giải phóng cũng có tìm nguồn hứng nơi Mác.

Tại Miền Nam Việt Nam trước 1975 cũng thế. Lực lượng thứ ba nơi đây cũng như tại nhiều nơi trên thế giới, thường có cộng sản ma nớp đằng sau. Con người cách mạng, lãng mạn. Họ nổi dậy theo tiếng gọi của lương tri. Sức mạnh của họ nằm trong tâm. Người cộng sản không hề lãng mạn. Làm cách mạng, đối với họ là một nghề. Họ được huấn luyện tinh vi để thay hình đổi dạng, nắm bắt thời cơ, dùng mọi phương thức nhằm thực hiện mục tiêu đảng đề xướng. Tám điểm của bà Nguyễn Thị Bình, Mặt trận Dân tộc Giải phóng, Hòa hợp Hòa giải Dân tộc v.v.. “Nói dối như Vেম” mà nạn nhân vẫn tin... cho đến khi đã hoàn thành “sứ mệnh lịch sử”.

Phải công nhận: ý tưởng của Gioan XXIII sai lầm khi áp dụng vào thuyết cộng sản. Học thuyết

7 Khi điều đình để đi tới Hiệp định Genève về chiến tranh Đông Dương, Thủ tướng Mendes-France, phe tả, ra hẹn chấm dứt trong vòng một tháng. Đến trước Quốc hội Pháp xin chuẩn y, ông nói thẳng: “Tôi không nhận phiếu của những người này (ông chỉ về phía các đại biểu cộng sản)”. Và ông đã thắng, nhờ phiếu của phái hữu. Ông Guy Mollet, một cựu thủ tướng của đảng Xã hội Pháp từng nói: “những người cộng sản không đứng phía tả, họ đứng phía Đông (Nga)” / “Les communistes ne sont pas à gauche, ils sont à l’Est”.

mác xít xấu và những cách thực hiện học thuyết này, trong mọi hoàn cảnh cụ thể đều xấu.

Điều xấu nhất, tai hại nhất, là tính cách vô thần triệt để của chủ nghĩa mác xít. Theo Mác, không có thể giới nào khác ngoài thể giới này và thay vì tin vào một thể giới bên kia, một thể giới khác, hãy tranh đấu để đổi khác thể giới này. Không có Thiên Đàng. Hãy dùng trí óc và bàn tay ta để thiết lập Thiên Đàng tại thế. Phúc Âm: “Con người không chỉ sống vì bánh...” Không chỉ có “com, áo, gạo, tiền”. Chủ nghĩa Mác đúng là Kitô giáo lộn ngược nhằm hủy bỏ thể giới tâm linh. Trên bình diện này, **Mác đã thành công!** Kinh tế, kinh tế, kinh tế. Cả tôn giáo ngày nay cũng thành kinh tế. Nhiều thứ kitô giáo cho phép làm giàu. Thế giới tư bản muốn và một phần nào đã thành công : **thực hiện một thứ thiên đàng tại thế.** (ông Nguyễn Hộ có nói đâu đó, rằng cái xã hội làm theo khả năng, hưởng theo nhu cầu của Mác, thay vì được thực hiện tại các nước cộng sản, đang hiện diện tại các nước tư bản). Ngày nay, vô số những đoàn người liều mạng vượt qua muôn ngàn khó khăn, nguy hiểm để trốn vào Âu châu, Hoa kỳ. Đối với họ, vào được, khác nào vào Địa đàng! Một địa đàng được canh giữ bằng những bức tường cao ngất, những hàng rào kẽm gai...

Sự im lặng của Vatican 2.

Thái độ của cổ giáo hoàng ảnh hưởng tới Công đồng Vatican 2 do ngài bất ngờ triệu tập chỉ 3 tháng sau khi lên ngôi.

Công đồng Vatican II (1962-1965) họp vào thời điểm Giáo hội Công giáo đang bị bách hại nặng

nề tại các nước cộng sản, Âu cũng như Á; mục tiêu của công đồng lại là *aggiornamento*, nghĩa là thích nghi với thời đại, nhìn vào thời đại để tương tác với thời đại. Thế mà không có một lời về chủ nghĩa cộng sản, chế độ cộng sản. Hiến chế Mục vụ về Giáo hội trong Thế giới ngày nay *Gaudium et Spes/Vui mừng và Hy vọng* viết:

“Vui mừng và hy vọng, ưu sầu và lo lắng của con người ngày nay, nhất là của người nghèo và những ai đau khổ, cũng là vui mừng và hy vọng, ưu sầu và lo lắng của các môn đệ Chúa Kitô, và không có gì thực sự là của con người mà lại không gieo âm hưởng trong lòng họ.”

Cứ cho là Công đồng, noi gương Gioan XXIII, giang tay đón tiếp, không lên án, không khai trừ. Nhưng sao quên được những con người đang “ưu sầu và lo lắng”, đang “đau khổ” dưới ách cộng sản? Bên trời Âu: tất cả các nước Đông Âu, từng là những nước dân chủ, bị sáp nhập vào khối Nga Xô. Mỗi cuộc kháng cự bị đàn áp đẫm máu. Như vụ Hung Gia Lợi năm 1956. Bên Á châu thì Trung cộng và Việt cộng úp lên Giáo hội một hòn đá tảng kinh khủng. Giáo hội miền Bắc không biết Vatican 2 là gì. Dĩ nhiên, các giám mục không đi họp và sau đó cũng không biết Công đồng đã có những quyết định gì. Tóm lại, thời gian Vatican 2 là thời Cộng sản đang mạnh mẽ và đàn áp công giáo khốc liệt.

Gioan XXIII cũng biết thế, trong diễn văn khai mạc, ngài nhìn nhận: “Thú thực, hôm nay Ta rất đau khổ vì sự không có mặt giữa chúng ta của một số đông giám mục yêu quý. Những anh em ấy, vì

tin thác vào Chúa Kitô, mà đang bị cầm tù hoặc bị ngăn cản cách này cách khác”. Ám chỉ như thế, nhưng Ngài không nói tới cộng sản.

Đức Phao lô VI: Trong diễn văn khai mạc Công đồng⁸ cũng tuyên bố:

“Chúng ta phải thực tế, không dấu diếm những cuộc đàn áp đến từ khá nhiều nơi làm tổn thương chính công đồng này”. Nhưng cũng không đa động gì tới chủ nghĩa cộng sản.

Điều chắc chắn, là từ Piô XI và Piô XII đến Gioan XXIII và Phaolô VI, có sự khác biệt. Thậm chí dị biệt. Rõ ràng có hai khuynh hướng: một bên triệt để lên án cộng sản, như Piô XI và bên kia, cởi mở, đối thoại.

OSTPOLITIK, PHAO LÔ VI và CASAROLI

Từ Ostpolitik (ost=phía đông, politik=chính trị) chỉ khuynh hướng đối thoại cởi mở với phương Đông của Âu châu, tức với khối Nga xô, và rộng ra, với các nước cộng sản, như Việt Nam, Trung quốc và cả một số nước Nam Mỹ.

Tưởng nên tránh một ngộ nhận. Cởi mở, đối thoại với cộng sản không đồng nghĩa với thân cộng. Ta có thể so sánh Ostpolitik với

8 Công đồng Vatican 2 có 4 khóa họp. Nhưng khóa 1 bị vô hiệu hóa vì các nghị phụ phủ nhận chương trình của Giáo triều đưa ra và thành lập một chương trình khác. Gioan XXIII qua đời và Phaolô VI kế vị. Diễn văn khai mạc của ngài là cho khóa 2, nhưng đáng coi như diễn văn khai mạc cho Công đồng, vì trong bài diễn từ này, ngài nhắc lại và đào sâu mục tiêu chính Đức Gioan XXIII đã đặt ra cho Công đồng.

ĐGH PAUL VI

con đường thứ ba đã bàn tới trên kia. Trước sự bành trướng của khối cộng sản tưởng như không bao giờ chấm dứt, Tòa Thánh Rôma không đối đầu, nhưng tìm cách xoa dịu phần nào những khổ đau của giáo đồ đang bị đàn áp tại các nước Đông Âu.

Người được giao phó thực hiện là hồng y Agostino Casaroli (1914-1998), một nhà ngoại giao tinh khôn, lỗi lạc. Được coi là nhà ngoại giao lớn nhất của Giáo hội trong thế kỷ 20. Năm 1975, ngài đã chủ tọa Hội nghị Helsinki về an ninh và hợp tác tại Âu Châu, tức là về tương quan giữa hai khối tư bản và cộng sản. Từ năm 1961, khi còn là linh mục, dưới quyền Gioan XXIII, rồi Phaolô VI, Casaroli là người chủ chốt trong chính sách mở cửa của Vatican với các nước cộng sản. Dưới thời Gioan Phaolô II vẫn tiếp tục và còn được chọn làm Quốc Vụ Khanh năm 1979.

Trong chức vụ này, ngoài việc liên hệ với thế giới, Hy Casaroli còn điều hành Giáo triều (Curie

Romaine) về phương diện hành chánh cũng như tài chính. Coi như Gioan Phaolô II trao trọn cho ngài quyền cai quản Giáo triều. Đến nỗi người ta gọi ngài là «Phó giáo hoàng».

Sự lựa chọn một nhà ngoại giao kín đáo, ngược hẳn với tác phong của Gioan Phaolô II. Cố giáo hoàng đã chẳng dùng ngoại giao để đánh đổ cộng sản tại Ba Lan. Nhưng như ta biết, Ba Lan là một nước công giáo toàn tòng. Giữa đảng cộng sản Ba Lan và Giáo hội Ba Lan có một thứ modus vivendi nào đó để đỡ bị Nga khống chế. Tại các nước khác trong khối Đông Âu, thương thuyết vẫn cần thiết.

LỢI, HẠI của OSTPOLITIK

Chính sách mở cửa và đối thoại với cộng sản không phải không có lợi. Nhờ có đối thoại mà Tòa Thánh giữ được liên hệ với khối cộng sản. Nhưng chính cái lợi này đã hại cho Giáo hội rồi. Vì lợi cho phía cộng sản thì lớn, mà cho Giáo Hội lại rất nhỏ.

Thực tế: Gioan XXIII có liên hệ tốt với Khroutchev. Ông ta đã tới Rôma mừng sinh nhật Đức Giáo hoàng. Để hiểu rõ hơn, ta nên nhớ lại điều trình của Khroutchev năm 1956 về những tội ác của Stalin. Hoàn cảnh lịch sử thay đổi. Ngay bên Nga cũng dễ thở hơn. Những tác phẩm của Soljenitsine được xuất bản. Thế giới đã chuyển từ chiến tranh lạnh sang chung sống hòa bình. Gioan XXIII, con người của hòa bình, cũng góp phần không nhỏ vào việc đó. Cấp lãnh đạo khối Nga xô, trong cuộc chạy đua với thế giới tự do về vũ khí nguyên tử và kinh tế ý thức rõ ảnh hưởng toàn cầu của Kitô giáo, đặc

biệt Công giáo với hơn một tỷ tín đồ. Giao hảo với Vatican nằm trong chiến lược đó. **Nhưng chung sống hòa bình trên bình diện chính trị không ảnh hưởng gì tới chính sách đàn áp tôn giáo tại các nước cộng sản.**

Để tỏ thiện chí, và theo lời yêu cầu của Gioan XXIII, ông đã cho phép Đức cha Joseph Slipyi, tổng giám mục Ukraina, đang bị cầm tù, được xuất ngoại. Nhưng chỉ có thể. Giống như Đức cha Thuận: khỏi bị tù đầy, nhưng bị trục xuất khỏi Việt Nam.

Phaolô VI cũng đã nhiều lần gặp những nhà hữu trách của Nga. Ngài có liên hệ tốt với Brejnev. Nhưng kết quả hầu như duy nhất, là giữ liên hệ.

Thời Gioan Phaolô II, qua trung gian của Hy Casaroli, Gorbatchev tới thăm viếng chính thức Đức Giáo hoàng tại Vatican. Một năm sau hai bên đặt quan hệ ngoại giao. Nhưng khi Gioan Phaolô II yêu

HY Casaroli

cầu Hy Casaroli điều đình để ngài sang thăm Mạc Tư khoa thì thất bại. Điện Kremlin vẫn kín cổng cao tường, trong khi Đô Thành Vatican bỏ ngõ.

Mấy ông Triệt, Trọng, Dũng tới viếng Đức Giáo Hoàng rồi đây... Còn lâu Đức Giáo hoàng mới được sang thăm Việt Nam.

Cộng sản tới Vatican được. Nhưng màn tre hay màn sắt, Vatican không được phép vượt qua. Đã tới được Vatican, cộng sản có dư thừa mưu kế xâm nhập cách này hay cách khác.

Một cái lợi khác hoàn toàn ảo: nhờ có đối thoại mà các giáo hội tuy bị đàn áp nhưng không bị xóa sổ, không biến thành những ủy ban đoàn kết công giáo, tức những tổ chức ngoại vi của đảng cộng sản. Nhưng, sự kiện các giáo hội địa phương có bị xóa sổ hay không, không tùy thuộc vào đường lối ngoại giao của Tòa Thánh. Mà tùy thuộc sức sống nội tại của giáo dân, giáo sĩ địa phương. Sau cuộc tàn cư 1954, Giáo hội Công giáo tại miền Bắc Việt Nam bị bách hại nặng nề, linh mục, giám mục lại ra đi tương đối nhiều hơn giáo dân. Liên hệ với Rôma bị cắt đứt. Chẳng biết Công đồng Vatican là gì. Nhưng công giáo vẫn không hết giống. Ngược lại.

Đức Tin không phải đối tượng của ngoại giao. Mà vì thế, chính cái lợi có được, lại thành cái hại lớn. Tòa Thánh mở cửa, đi tới, tìm đối thoại là vì yêu thương, trân trọng con người, hình ảnh Thiên Chúa Tình yêu. Nhân phẩm, Nhân quyền, Công lý, Tự do... những giá trị, những đòi hỏi gói ghém trong Tin Mừng và được Giáo hội tuyên dương, làm nên tinh thần đối thoại

của Giáo hội. Về lâu về dài, những giá trị và đòi hỏi này sẽ lan tỏa.

Nhưng cộng sản đâu có biết đối thoại là gì. Tòa Thánh nói đối thoại, nhưng thực tế không có đối thoại. Chỉ có ngoại giao. Đã ngoại giao, phải có thương thuyết. Thương thuyết, phải có đi có lại. Dẫn tới một sự thỏa thuận, thậm chí thỏa hiệp nào đó.

Hơn nữa, ngoại giao ở đây là một thẩm quyền tôn giáo nói chuyện với một chính quyền độc tài toàn trị chẳng những phi tôn giáo mà còn chống tôn giáo. Và nói chuyện về một giáo hội địa phương, tức trên đầu trên cổ giáo hội này. Thắng, thua, thỏa thuận hay gì gì đi nữa, thành quả tốt hay không, giáo hội này phải gánh chịu. **Tóm lại, người ta đối thoại về tôi nhưng không có tôi.**

Một trường hợp cụ thể: Hồng y Mindszenty (1892-1975)

Giáo trưởng (Primat) của Giáo Hội Hung Ga Ri từ năm 1945, ngài là một mục tử kiên cường, gương mẫu không hề lay chuyển trước những chính quyền đàn áp tôn giáo.

Năm 1919, linh mục Mindszenty bị bắt vì chống chính quyền cộng sản Bela Kun. Nhưng không được một năm, cộng sản đổ và linh mục được trả tự do.

Năm 1944-1945, giám mục Mindszenty đi tù vì chống phát xít. Sau đó phát xít đổ, ngài được tha. Trở thành Giáo trưởng Giáo Hội Hung Ga Ri. Piô XII phong ngài tước Hồng y.

Năm 1948, cộng sản lên. Thiết lập chế độ toàn trị. Hồng y Mindszenty bị bắt vì tội phản bội, âm mưu lật đổ chính quyền.

Năm 1949, bị án tù chung thân vì tội phản bội nhà nước. Piô XII ra **vạ tuyệt thông** đối với tất cả những kẻ nhúng tay vào vụ cáo buộc và lên án này.

Năm 1956, cuộc khởi nghĩa lừng danh của dân Hung Ga Ri lật đổ chính quyền cộng sản do Nga áp đặt. Được tự do, Hy Mindszenty tới thủ đô Budapest khen ngợi quân khởi nghĩa và ủng hộ Imre Nagy, nhà lãnh đạo cải cách.

Nhưng xe tăng Nga tràn vào Hung Ga Ri nghiền nát mọi chống đối. Nagy khuyên hồng y lánh nạn trong tòa đại sứ Mỹ. Trong vòng 15 năm dài, ngài không ra khỏi. Nhưng vẫn là Giáo trưởng của một giáo hội bị dồn vào thế thâm lặng.

Năm 1971, kết quả của ngoại giao của Tòa Thánh: Phaolô VI giải **vạ tuyệt thông** của Piô XII, tuyên bố hồng y Hy Mindszenty là «nạn nhân của Lịch sử». Ngài được ra khỏi tòa đại sứ Mỹ, nhưng bị trục xuất.

Kết quả này của nhà ngoại giao Casaroli là một **thỏa hiệp** hơn là một thỏa ước. Hy Mindszenty chẳng những không được trả tự do mà còn bị trục xuất! Nói rằng ngài là nạn nhân của Lịch sử, rõ ràng là nói sai. Tại sao gán cho lịch sử những tội ác của một hay những thủ phạm mà cả thế giới biết rõ tên tuổi?

Chưa hết, Tòa Thánh còn xử Hồng y nữa: Vatican yêu cầu ngài từ chức Giáo Trưởng và hứa nếu ngài từ chức, sẽ giúp ngài xuất bản hồi ký đã viết mà không đưc bỏ. Hồng y từ khước. Không đi Rôma. Sang ngụ tại Vienne, bên Áo. Khi tới 75 tuổi là tuổi về hưu, ngài cũng không từ chức. Rôma

cất chức nhưng không dám phong Giáo trưởng mới. Tới khi ngài qua đời (năm 1975) mới phong chức này cho một giám mục người của chính quyền cộng sản.

Năm 1991, Chính phủ Hung Ga Ri xin cải táng và đưa xác Hy Mindszenty về an táng trong nhà thờ chính tòa của ngài.

PHẢI CÓ GIÁM MỤC, NHƯNG VỚI GIÁ NÀO?

Hồng y Wyszinski, giáo trưởng Giáo Hội Ba Lan có nói: «Vir casaroliensis non sum» / «Tôi không phải là người của Casaroli». Gương hồng y Mindszenty cho thấy, đường lối ngoại giao của Vatican do Hy Casaroli thực hiện không phù hợp với hoàn cảnh cụ thể của các giáo hội bị cộng sản đàn áp.

Trước cảnh đàn áp dã man, phận sự của Tòa Thánh là khẳng định quyền tự do tôn giáo, một quyền bất khả xâm phạm và bất khả nhượng. Trong khi chính sách ngoại giao lại chỉ xin nói lỏng. Và những thành quả, như ta đã thấy: không có gì, ngoài việc Vatican giữ được liên hệ với chính quyền độc tài toàn trị.

Đức Phaolô VI lại đặt quá nặng vấn đề giáo phẩm. Như ta thấy, khi Hy Mindszenty qua đời, ngài đặt vào chức giáo trưởng Hung Ga Ri một vị không xứng đáng. Đã đành, các giám mục là người kế vị các thánh Tông Đồ. Đoàn chiên phải có mục tử. Nhưng thà thiếu mục tử, còn hơn là chọn những mục tử vừa ý chính quyền độc tài phi tôn giáo và chống tôn giáo. Làm thế, Tòa Thánh không có được những mục tử cần phải có, mà chỉ có những mục tử đáng có. Thậm chí những

mục tử giả hiệu, nhưng con rồi do chính quyền điều khiển.

Bi đất thay, đường lối ấy vẫn tiếp tục dưới thời Gioan Phaolô II và Biển Đức XVI. Như bên Trung cộng, ta thường nghĩ có hai Giáo hội, Giáo hội nhà nước và Giáo hội thâm lặng. Trong bức thư viết năm 2007 cho Giáo Hội Trung Quốc, Biển Đức XVI khẳng định chỉ có một Giáo hội Công giáo. Ngài chấp nhận các giám mục của Giáo hội nhà nước, với điều kiện các giám mục này hiệp thông với Đức Giáo Hoàng và xin được Đức Giáo Hoàng công nhận, dù là một cách kín đáo. Nói cách khác, nhà nước chọn cũng được, miễn là người được nhà nước chọn xin sự thỏa thuận của Rôma. Nhượng bộ tới thế là cùng. Nhưng ngay sau đó giáo hội quốc doanh phong một loạt giám mục mà không hỏi han gì Rôma. **Tòa Thánh càng nhượng bộ, cộng sản càng lấn tới.**

Đối với Trung cộng đã thế, thì đối với Việt cộng cũng vậy thôi. Cuối năm 2007, đầu năm 2008, khi xảy ra vụ Tòa Khâm sứ / Thái Hà, thái độ «tài tử» và vô trách nhiệm của Vatican đã gây tổn thương không ít cho Giáo Hội tại Việt Nam. Người gửi thư cho cho Tgm Hà Nội là hồng y Quốc Vụ Khanh, Tarcisio Bertone. Vị này là một giáo sĩ tài ba, từng là cánh tay phải của hồng y Ratzinger, Bộ trưởng Bộ Giáo lý Đức Tin. Và của Biển Đức XVI, với chức Quốc Vụ Khanh. Nhưng trong chức vụ này, ngoài việc thất sách trong vụ Tòa Khâm sứ, hy Bertone đã gây nhiều đổ bể, tai tiếng, trong một Giáo triều nhiều ganh ghét, phe nhóm, tranh giành ảnh hưởng. Con người ấy lại bệ vệ, quan cách. Hồi tháng 04.2014, cả thế giới xôn xao về

việc hy Bertone đang cho sửa chữa và dọn vào một căn hộ rộng 700m² của biệt thự Saint-Charles dành cho các chức sắc của Vatican. Biệt thự nằm ngay cạnh nhà trọ Sainte Marthe. Đức Giáo hoàng Phanxicô ở một căn hộ 2 phòng trong nhà này: diện tích 70m². Báo chí nói ngài đã nổi giận. Thực hư, chẳng biết. Nhưng ai cũng biết: Phanxicô rao giảng một Giáo hội nghèo, cho người nghèo. Nhất là ngài kêu gọi hàng Giáo phẩm sống nghèo. Làm hồng y, không phải là vào một triều đình. Ngay chữ «Giáo triều» cũng không hay. Mới đây, trong vụ chỉnh lại ngân hàng Vatican cho thích hợp với những tiêu chí quốc tế, hy Bertone lại bị tố cáo đã làm thất thoát 15 triệu euros, vì đứng ra giúp đỡ người thân.

Một nhân vật như thế, khi nói chuyện với chính quyền cộng sản, hiểu biết tới đâu? Và biết gì về Giáo hội địa phương?

Nhưng, như ta đã thấy trên kia, ngay một vị cẩn trọng và tài năng như nhà ngoại giao Caroli cũng chẳng thu lượm được kết quả nào đáng kể. Tòa Thánh ảo tưởng rằng những khó khăn của giáo hội địa phương sẽ được giải tỏa bằng cách kín đáo thương lượng thẳng với chính quyền cộng sản, mà không cần hỏi han bàn luận chi nhiều với chính người trong cuộc, sống hàng ngày dưới sự đàn áp hoặc bị theo dõi kèm kẹp bởi công an mật vụ.

KẾT

Cho tới Piô XII, Giáo hội Công giáo tương đối bảo thủ, theo nghĩa không mấy thiện cảm với thời mới. Tuy nhiên, Piô XI hoàn toàn chính xác khi ngài lên án chủ nghĩa và chế độ cộng sản.

Gioan XXIII đòi hỏi cách nhìn. Trung thành với cốt lõi của Truyền Thống, nhưng nhìn thế giới đương đại với tấm lòng trìu mến, rộng mở. Một thông điệp Hòa bình trên Thế giới gửi tới mọi người thiện chí, như mở rộng biên giới của Giáo hội để đem Tin Mừng đến tận cùng thế giới, không phân biệt chủng tộc, màu sắc, tôn giáo. Một Công đồng Vatican II, mà di sản hẳn còn kéo dài cho một Giáo hội Công Giáo tiếp tục thích nghi với biến chuyển của thế giới, của nhân loại, với những đòi hỏi mỗi ngày thêm phức tạp.

Tiếc thay, chính sách mở cửa với các nước cộng sản đã biến thành một đường lối ngoại giao với những thành quả khá tiêu cực.

Sẽ có thay đổi gì không với Đức Phanxicô? Chờ xem.

Nhưng trong khi chờ đợi, điều cả thế giới đã thấy; đó là với Phanxicô, viễn tượng đã thay đổi hoàn toàn và chính vì thế mà ngài bị bầu làm giáo hoàng. Năm 2005, khi trong Mật nghị Hồng y có 25 phiếu bầu cho Hy Jorge Bergoglio, hồng y đã xin chuyển những phiếu này sang tên hồng y Ratzinger. Tám năm sau, chẳng ai ngờ, chính đương sự càng không ngờ. Yếu, bệnh, lại già, 76 tuổi, vẫn bị bầu. Số là, trong một cuộc hội thảo giữa các hồng y hai ngày trước khi vào Mật viện, phát biểu của hồng y Jorge Bergoglio đã mang tính quyết định:

«Loan báo Tin Mừng phải là lẽ

sống của Giáo Hội. Điều đó đòi hỏi Giáo Hội phải có can đảm thoát ra khỏi chính mình. Giáo Hội được mời gọi ra khỏi chính mình để đi tới những vùng ven, những cõi rìa, chẳng những địa lý mà còn là nhân sinh. Nơi ẩn náu bí nhiệm của tội lỗi, của khổ đau, của bất công, mê muội; nơi mà tôn giáo và tư duy bị khinh bỉ, nơi tràn ngập đủ mọi thứ khốn khổ chồng chất. Khi không ra khỏi chính mình để loan báo Tin Mừng, Giáo Hội trở thành tự quy chiếu (autoréférentielle) và mắc bệnh. Những ác tật của mọi giáo chế xưa nay bắt rễ từ sự tự quy chế này. Đó là một sự tự mê (narcissisme) thần học».

Phát biểu nghiêm khắc và nghiêm trọng này, hẳn đã lay động sâu xa hồng y đoàn. Giáo Hội mắc nhiều chứng bệnh⁹. Đương nhiên, bệnh phải chữa. Nhưng căn

9 Từ nhiều thập niên qua, Giáo hội lẩn tránh với nhiều vụ bê bối. Nhưng ngôi nhà xiêu vẹo, sửa được chỗ này, đổ bê chỗ kia. Từ những năm 90 thế kỷ trước, nhà băng Vatican gây xi căng đan với những vụ rửa tiền của mafia. Biển Đức XVI tôn bao công sức với nhóm Lefebvre. Kết quả là con số không. Có lẽ ngài quá lo cho căn tính và sự vẹn toàn của Giáo Hội? Gioan Phaolô II lờ đi những vụ ấu dâm nơi hàng giáo sĩ. Để bảo toàn thanh danh cho Giáo Hội? Nhưng kết quả là những vụ kiện vẫn còn kéo dài và những tiền phạt bồi thường làm nhiều Giáo phận lúng túng. Cuối cùng vụ Vatileaks mà người tiết lộ chính là cận vệ của Đức Giáo hoàng, phanh phui một Giáo triều đầy bon chen, ghen ghét, thù đoạn, cục bộ. Người tai tiếng nhất lại chính là Hồng y Quốc vụ khanh, người cai quản Giáo Hội sau khi Biển Đức XVI từ chức, và có sứ mệnh triệu tập Mật nghị Hồng y.

nguyên của mọi chứng bệnh đến từ việc Giáo Hội tự quy chiếu vào chính mình (như chàng Narcisse của thần thoại Hy Lạp, chết vì quá say mê hình ảnh mình soi trên mặt nước). Trong khi lẽ sống của Giáo Hội là Tin Mừng! Điểm quy chiếu độc nhất của Giáo Hội là Giêsu Kitô, Chúa Cứu Thế. Lời lẽ của Hy Jorge Bergoglio mở ra như một **Mùa Xuân Tin Mừng**, lan tỏa đến tận chân mây cuối trời, thâm nhập mọi vùng bí ẩn chứa chan hy vọng và đầy áp thương đau, tội lỗi của cõi nhân sinh. Mật nghị Hồng y bầu ngài làm Giáo hoàng là điều tất yếu. Cũng cao tuổi như Gioan XXIII khi được bầu, lại yếu, bệnh. Nhưng vấn đề không phải thời gian cho bằng tầm nhìn và điểm quy chiếu. Mà thực hiện không ai bằng người đã giúp Hồng y đoàn nhìn ra. Gioan XXIII được bầu như một Giáo hoàng chuyển tiếp. Ngài đã chuyển Giáo Hội vào Thời đại. Phan Xi Cô được bầu vì Mật nghị Hồng y biết rõ nhu cầu hiện đại của Giáo Hội và người có khả năng nhất dẫn dắt Giáo Hội thoát khỏi chính mình.

Trở lại đề tài của bài này, câu chuyện của Vatican với chủ nghĩa hay chế độ cộng sản không còn là chuyện quan trọng. Quan trọng là sống và loan báo Tin Mừng. Và đừng quên cảnh giác về một thứ quy chiếu bệnh tật: lo cho Giáo Hội, Giáo Phẩm, giáo chế; lo «mở đạo».. ■

■ **Đỗ Mạnh Trí** 23.10.2014.

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Viết Từ CANADA

Mặc Giao

“NHÀ THƠ” NGUYỄN TRƯỜNG TỘ

Nhân dịp lễ Giáng Sinh, kẻ viết bài này không dám “giảng” về màu nhiệm Chúa giáng trần. Không dám vì học chưa thông. Vì vậy phải tìm kiếm chút tài liệu về một nhân vật lịch sử Việt Nam, theo đạo Công Giáo, sống ở thế kỷ 19, để công hiến độc giả một đề tài có tí mùi đạo để gọi là có viết báo mừng lễ Giáng Sinh. Nhân vật được đề cập là Nguyễn Trường Tộ.

Từ trước tới nay, nói đến Nguyễn Trường Tộ, người ta chỉ nghĩ đến một sĩ phu thức thời, hiểu rộng biết nhiều, có lòng yêu nước, đã nhiều lần dâng sớ lên vua Tự Đức trình bày những kế hoạch cải tổ quốc gia để giữ nước và phát triển đất nước. Ít ai ngờ Nguyễn Trường Tộ còn là một nhà thơ. Ông làm thơ chữ Hán, không làm thơ tiếng Tây, dù ông rất thạo Pháp ngữ.

Chúng tôi không trình bày nội dung những sớ tâu “kinh bang tế thế” của Nguyễn Trường Tộ trong bài này. Chúng tôi chỉ nói về thơ của ông.

Trước hết, xin nói qua về thân thế và sở học.

Nguyễn Trường Tộ sinh năm 1830 tại làng Bùi Chu, cạnh

Xã Đoài, Nghệ An, nay là xã Hưng Trung, huyện Hưng Nguyên, Nghệ An (không phải Bùi Chu thuộc tỉnh Nam Định). Ông mệnh yếu, chỉ sống trên đời được 41 năm, chết vì bệnh năm 1871 tại quê nhà..

Di ảnh Nguyễn Trường Tộ

Việc học hành của ông không theo một quy củ trường ốc nào, không trường của các đại quan về hưu, cũng không trường Tây, trường đạo. Theo tài liệu nghiên cứu biên niên của Trà Ngọc Anh thuộc viện Văn Hóa Xã Hội thành phố HCM, Nguyễn Trường Tộ học chữ Nho với cha ở nhà, sau học

với cụ Tú Giai ở Bùi Ngõa. Năm 22 tuổi, học với một vị công sinh tên Hưu ở làng Kim Khê. Năm 25 tuổi, học với quan huyện Địa Linh tại làng Tân Lộc. Không thi cử. Không đậu ông cử, ông nghề gì hết.

Về tiếng Pháp, Nguyễn Trường Tộ học với Đức Cha Gauthier, Giám Mục Xã Đoài. Ông học rất giỏi, chẳng bao lâu đã đọc được các sách tiếng Pháp, biết cả chuyện Copernic đưa nguyên lý trái đất quay quanh mặt trời, trái với lý thuyết của Vatican lúc bấy giờ. Ông cũng được Giám Mục Gauthier cho tháp tùng sang Paris trong chuyến du hành 9 tháng, từ tháng 3 đến tháng 11-1867. Tại Pháp, ông đã mở mắt trước những văn minh tiên bộ của Tây phương. Theo Giáo sư Vĩnh Sinh (dạy sử tại Đại Học Alberta, Edmonton, Canada), Nguyễn Trường Tộ đã gặp ở Paris nhà duy tân nổi tiếng của Nhật Bản Y Đằng Cát Văn (Ito Hirobumi) khi ông này cùng phái đoàn Nhật sang Pháp tham dự Hội Chợ Đẩu Xảo Quốc Tế (Exposition Universelle) năm 1867. Y Đằng Cát Văn nổi tiếng đồng thời với Khang Hữu Vy, Lương Khải Siêu, những nhà chủ trương cải cách Trung Hoa. Nguyễn Trường Tộ học được của các vị này khẩu hiệu “Nên mở cửa chứ không nên khép kín”, trái ngược hẳn với chủ trương “bế quan tỏa cảng” của các vua quan triều Nguyễn. Lúc này là thời kỳ Minh Trị Thiên Hoàng (Meiji 1868-1912) ở Nhật và vua Chulalongkorn ở Thái Lan. Nhờ đổi mới, Nhật đã trở thành cường quốc số một ở châu Á, đã đánh bại Nga năm 1905. Nhờ mở cửa chơi với hết mọi người, Thái Lan là nước duy nhất trong vùng Đông

Nam Á giữ được độc lập.

Tiếng Pháp Nguyễn Trường Tô đã giỏi, chữ Nho ông còn giỏi hơn. Tất cả những sứ tâu vua và gửi triều đình ông đều viết bằng Hán văn. Tháng 3-1863, Nguyễn Trường Tô trình lên vua Tự Đức bản điều trần Thiên Hạ Đại Thế Luận (Luận tổng thể về tình hình thế giới). Nghe cái tên đã phát khiếp! Những năm sau đó, ông còn trình đủ loại vấn đề quốc kế dân sinh về giáo dục học thuật, canh nông, kỹ nghệ, quốc phòng, ngoại giao. Vua Tự Đức và triều đình không tin ông, không chịu nghe ông, nhưng rất thán phục ông. Chẳng vậy mà trước khi ông đi Pháp cùng với Giám Mục Gauthier, vua Tự Đức cho vời ông vào kinh để hỏi thăm tình hình và thăm dò ý định của phái đoàn GM Gauthier khi ở Pháp. Ông mạnh dạn khuyên vua chớ để GM Gauthier dính vào việc điều đình đòi lại 3 tỉnh Nam Kỳ, nên tách rời việc điều đình với việc tôn giáo “để tôn giáo đỡ bị vấn đục bởi chính trị mà sinh hiểu lầm về sau, và cũng bởi nước Pháp muốn xử dụng tôn giáo như một bước tiến chính trị, chứ đâu phải quyền lực Thiên Chúa giáo sai khiến được họ” (theo Nguyễn Thành Nam, một tu sĩ Phật Giáo, trích trong Nguyễn Trường Tô Với Vấn Đề Canh Tân Đất Nước, tr 275. do Trung Tâm Hán Nôm ấn hành, Sài Gòn 1992). Như vậy là cả ông Công Giáo Nguyễn Trường Tô lẫn ông Phật Giáo Nguyễn Thành Nam đã nhìn thấy vấn đề rất rõ. Chỉ có Tây muốn lợi dụng Công Giáo, chớ Công Giáo không rước Tây vào nhà.

May mà Nguyễn Trường Tô gặp vua Tự Đức sau Hiệp Ước Nhâm Tuất 1862, theo đó vua

phải để cho dân theo và giữ đạo Thiên Chúa, nếu không, ông đã bị xử trảm hay voi giày ngựa xé rôi. Trước hiệp định này, Nguyễn Trường Tô cũng đã phải trốn chui trốn lủi nhiều năm để khỏi bị quan quân bắt vì tội theo đạo Gia-tô.

Con người thực dụng Nguyễn Trường Tô không khô khan như người ta tưởng. Ông cũng có hồn thơ lai láng như hầu hết các nhà nho thời xưa. Văn chương thi phú, tầm chương trích cú không làm ra com gạo, không cứu được đất nước, nhưng cũng là một thứ di dưỡng tinh tình, giải tỏa nỗi lòng, điểm tí phong lưu cho cuộc đời của những hàn sĩ “an bản lạc đạo”. Thơ của Nguyễn Trường Tô làm theo thể thất ngôn bát cú Đường luật như hầu hết thơ của các cụ xưa. Thể thơ này rất khó làm. Lời phải cô đọng. Chữ nghĩa phải đối nhau. Điều đặc biệt là Nguyễn Trường Tô chỉ làm thơ chữ Hán, không làm thơ chữ Nôm.

Về nội dung, Nguyễn Trường Tô cũng không đi ra ngoài thói quen tập thể “đổi cảnh sinh tình”. Đi qua đâu là vịnh cảnh thiên nhiên ở đó, đồng thời gói ghém trong thơ chút cảm nghĩ, tâm tư, gọi là “cảm khái”. Chúng ta bắt đầu theo ông từ quê hương Nghệ An từ từ tiến vào Nam.

Đầu tiên là đi qua Đèo Ngang trên đường vào kinh đô Huế. Cũng cảnh đèo này, Bà Huyện Thanh Quan đã tả

*Bước tới Đèo Ngang bóng xế tà
Cỏ cây chen đá, lá chen hoa....*

Nhưng Nguyễn Trường Tô nhìn cảnh, nhớ ngay tới việc Nam Bắc phân tranh

Thử địa tích tăng Nam Bắc hận

Hân kim nhất thống Bắc Nam bình
Nguy quan túc tráng sơn hà sắc
Tuyệt đỉnh trung phân vũ trụ hình
Chiến lũy duy tàn lưu cổ tích
Ngự bi trường tại tác sơn linh
Hành nhân mạc thán đấng lâm khố
Quả thử phương tri cận Đế thành

*Này đất từng ghi Nam Bắc hận
Mừng nay thống nhất cảnh thanh bình
Nguy nga tráng lệ màu sông núi
Tuyệt đỉnh chia đôi vũ trụ hình
Chiến lũy đã tàn lưu cổ tích
Ngự bia còn đó dấu uy linh
Người đi xin chớ nề gian khổ
Qua khố đây rồi thấy Đế kinh
(Hoài Anh dịch)*

Rời kinh đô Huế, Nguyễn Trường Tô xuôi Nam bằng thuyền cùng với Giám Mục Gauthier trên đường đi Pháp để mua máy móc và tìm thợ chuyên môn. Qua Đà Nẵng, ông nhớ ngay đến cuộc giao tranh đầu tiên giữa hải quân Pháp, Nam năm 1856

Vạn đại thiên tri thử phong cảnh
Tây triều hà sự động binh đao
Nhất triều sát khí không như thủy
Thiên cổ oanh thanh thượng nộ đao
Giang tự Tây Nam song phái hạ
Môn khai Đông Bắc lưỡng sơn cao
Như kim dĩ khánh kinh ba tỉnh
Phá lãng thừa phong khí tự hào

*Vùng ấy muôn năm cảnh khác nào
Trời Tây sao bỗng nổi binh đao?
Can qua một sớm đầy sông thắm
Oan khuất nghìn năm dậy sóng ào
Từ ngã Tây Nam hai nhánh chảy
Mở đường Đông Bắc cặp non cao
Ngày nay sóng cả mừng yên tĩnh
Cười gió lằng lằng khí tự hào
(Nguyễn Lân dịch)*

Đi thuyền xuống dưới Đà Nẵng sẽ đến Ngũ Hành Sơn. Khi thăm thắng cảnh này, Nguyễn Trường Tô cao hứng ví Ngũ Hành Sơn

với núi Tu Di, nơi Đức Phật Thích Ca ngự. Tuy trong tâm trạng nhập thiên thai, Nguyễn Trường Tô vẫn bày tỏ lòng yêu nước, kính báo với Đức Phật là ông đi Tây rồi sẽ lại trở về quê hương

Mộc lan nhất trạo phiếm phạm khai
Trực thượng Tu Di tả khoáng hoài
Thảo thụ ki kinh xuân đại tạ
Phong loan nhưng thị cô ai hoài
Môn đương hoa thụ thừa loan hạnh
Hải nhiều kim viên tổng thủy hồi
Vị báo Thích Ca như luyện thể
Tùy ngô Tây khứ hựu trùng lai

*Chèo lan một mái nhẹ ra khơi
Lên thẳng Tu Di rộng mấy trời
Cây cỏ bao lần thay sắc lá
Non sông còn đó bụi trần ai
Cửa chiêng nghiêng bóng mừng xa
giá
Biển bọc quanh sân nước lại hồi
Kính báo Thích Ca còn luyện nước
Sang Tây rồi cũng lại về thôi
(Hoài Anh dịch)*

Thôi, cho ông đi nhanh vào miền Nam. Vào Nam là phải đi thăm sông Cửu Long, trước khi trở lại bến Nhà Rồng để lấy tàu đi Tây. Ông đi thuyền nhàn du trên sông Cửu Long, nhưng lòng toàn nghĩ đến những tương tranh, tới sóng to gió cả, mây che vàng trắng. Cuối cùng, ông hy vọng sau những cơn sóng động, mặt nước sẽ trở lại an bình trong ánh sáng bình minh

Cửu Long hà sự dạ tương tranh
Giá vũ bài phong nhất trận hoành
Thôn hợp hải thiên đô thị thủy
Đích sao đào lạng bất phân thanh
Thuyền khinh tự giác tròn tam trượng
Vân án trường già nguyệt ngũ canh
Hải diện cổ lai đa thị trú
Hiếu khan trang đặc lãng ngân bình

*Chín rồng đêm nở phải phân tranh
Gió cuốn mưa tuôn một trận hành*

*Góp lại biển trời chung khối nước
Mưa rơi sóng lặng khó phân thanh
Thuyền nhẹ lướt triều cao mấy trượng
Mây ám vàng trắng cả ngũ canh
Mặt biển xưa rày nhẵn với nhó
Sáng ngày trang điểm sóng yên lành
(MG thoát dịch)*

Nguyễn Trường Tô còn có nhiều bài thơ khác, chẳng hạn những bài thơ vịnh cảnh Hồng Kông khi ông ghé qua đây trên đường từ Pháp về. Cũng tại cảng này, ông đi thăm đền Hạng Võ và đã cảm hứng đề hai câu đối

Anh hùng dụng võ phi vô địa
Chiến thắng thành công cái hữu thiên

Không đất, anh hùng sao dụng võ
Có trời, chiến thắng mới nên công

Nguyễn Trường Tô lúc nào cũng có một tâm sự day dứt về quê hương đất nước

Quan hà điện định nhưng y cựu
Cảnh sắc thương mang dĩ bất tiền

*Sơn hà đã định như xưa
Nhưng sao thương hận như chưa
bao giờ*

Đất nước có vua Việt lại có quan toàn quyền Tây, Biết ai là chủ đất này?

Như thử giang sơn thủy thị chủ
Yếu tương tình sự vấn chi thiên

*Đất nước sơn hà ai đấy chủ?
Biết đem tâm sự hỏi Trời thôi*

Dù ai là chủ, một bước lỗi lầm là di hại trăm năm

Nhất thất túc thành thiên cổ hận
Tái hồi đầu thị bách thiên cơ
*Một bước lỡ lầm hòn vạn thuở
Quay đầu ngó lại đã trăm năm*

Qua những vắn thơ của ông, chúng ta nhận ra Nguyễn Trường

Tô có tâm sự buồn. Buồn vì vận nước suy vong, có tài mà không được dùng, thấy sai mà không được sửa, thấy những người cai trị u mê mà không thể khai sáng, muốn giúp dân giúp nước nhưng bị gạt ra ngoài. Tâm sự của ông cũng là tâm sự của hàng triệu người Việt Nam hiện sống sau ông trên một thế kỷ.

Một kẻ hậu sinh đã hiểu ông, hồn thơ đã rung cùng nhịp với ông và đã viết tặng ông bài thơ TRẦN TRỖ

*Trọn bầu nhiệt huyết gửi giang sơn
Tổ quốc hưng suy ngại mắt còn
Kẻ sĩ một lòng không ý vẫn
Điều trần lăm bán nặng lời son
Cảnh xưa mục nát nên trừ rễ
Đường mới vinh thăng vẫn nhớ nguồn
Trần trở năm canh buồn thế sự
Cùng ai vun gốc nhánh sinh tồn?
19-12-1991 Hồng Khương*

Những vắn thơ của Nguyễn Trường Tô đã biểu lộ một khía cạnh khác của một Nguyễn Trường Tô đa tâm, đa tài, đa dạng.

Người công dân Nguyễn Trường Tô có nhiều ước vọng phục vụ quê hương và dân tộc, nhưng kẻ sĩ không gặp thời.

Người giáo dân Nguyễn Trường Tô muốn dùng nén bạc Chúa cho để sinh lời, nhưng “việc đời làm sao con làm hết, việc trời hãy để trời lo”.

Chỉ còn nhà thơ Nguyễn Trường Tô là được thỏa chí sáng tác, nhưng lại không thương hoa vịnh nguyệt, mà chỉ nói lên nỗi lòng trần trở với vận nước, nỗi nhà. Đó chính là đặc điểm của thơ Nguyễn Trường Tô. ■

Đường Chúa Đến

■ *Phạm Minh-Tâm*

Hàng năm cứ mỗi khi lịch bước vào Mùa Vọng thì thường người ta nghĩ ngay đến không khí tung-bùng, nhộn-nhip của ngày lễ Giáng-sinh. Còn lại, tinh-thần chính yếu của hai chữ Mùa Vọng thường chỉ thấy thấp-thoáng chừng mực trong vài ba tâm-tình đã thành khuôn, thành nếp nơi các bài giảng, các lời hát như một thứ mô-thức... Thánh-lễ nào và ở đâu cũng cất lời ca...*Trời cao hãy đổ sương xuống và ngàn mây hãy mưa Đấng chuộc tội....Đấng cứu đời...*cho đến khi chuyển sang ý chính *đêm đông lạnh-lẽo Chúa sinh ra đời* ...là đủ lẽ đạo và xong một mùa phụng-vụ.

Song le, Mùa Vọng không hẳn chỉ là mùa của những ước mơ, những trông chờ mà còn là mùa của sự sám-hối, sự hồi-tâm. Là khoảng thời gian để mỗi người tin kính sở đời mình với phần tâm-linh cần được lắng đọng mà nhìn lại chặng đường một năm đã đi qua. Chính-xác hơn, đây chính là thời gian để cộng, trừ, những mất còn trong cuộc sống và nhân, chia lại cho chặng đường tiếp tục...mà theo Chúa.

Chắc cũng không phải vô tình Hội-thánh đã để hai ngày lễ Các Thánh và Các Linh-hồn mở đầu cho một mùa giao-cảm, một khoảng thời gian để sống tín-điều các thánh cùng thông công vào cuối năm Phụng-vụ. Với nguyên một tháng quen gọi là tháng các đấng linh-hồn này, Hội-

thánh muốn tín-hữu đặt niềm tin vào tâm-tình tưởng-niệm và cầu nguyện cho những người đã ra đi khỏi cuộc sống; đồng thời cũng là để những người còn lại nhận biết rõ hơn sẽ phải làm gì như lời nhắc-nhở của thánh Phao-lô trong thư Rôma 13, 11-12: *Đã đến lúc anh em phải thức dậy. Đêm sắp tàn, trời gần sáng. Hãy loại bỏ những việc làm đen tối và cầm lấy khí giới của sự sáng để chiến đấu...* Và chiến-đấu với chính mình mới là khó khăn, phức-tạp vì đây chính con đường dài nhất dẫn đến hang đá Bê-lem cứu-độ; là một sự thanh-tẩy ắt có và đủ như tiên-tri I-sai-a (40, 3-4) loan báo và ông Gio-an tẩy-giả rao giảng... *Hãy dọn sẵn con đường cho Đức Chúa, sửa lối cho thẳng để Người đi. Mọi thung lũng phải lấp cho đầy, mọi núi đồi phải bạt cho thấp, khúc quanh co phải uốn cho ngay, đường lối lồi phải san cho phẳng...*(Lc 3, 4-5).

Hóa ra, thật khó có thể đoán chắc có bao nhiêu con đường mà Chúa muốn chọn để ngang qua đó mà bước đi vào đời, để đến với mọi người. Lại nữa, hình như giữa ý trời và lòng người không mấy khi đồng thuận và gần gũi nhau. Thành ra lắm khi những đòi hỏi của Chúa thực sự đã trở nên gay gắt và oái-oăm cho con người theo mắt thế-gian. Thử giả dụ là bây giờ, Đức Ki-tô muốn chọn một cái ô rom tòi tàn tại một góc gác nào đó bên châu Phi; trong

một lán nghèo vùng Son-la, Lai-châu hoặc thôn xóm hẻo lánh miền Cà-mâu, Đồng-tháp...cùng những đứa trẻ nhếch-nhác khác chẳng hạn và đi lại không tiện xe pháo mà phải ngang qua nhiều đường quanh lối co mới đến được thì liệu Người sẽ gặp được những ai đây.

Ánh sao dẫn đường mơ-hồ thuở trước đâu có gì chắc-chắn bằng cả một chiều dài lịch-sử của Giáo-hội với đủ cả thăng trầm lẫn vinh-quang và quyền thế, song liệu ngày nay có nhà thông-thái nào xuất-thân từ học-viện này với bằng cấp nọ mà dám một lòng bảo-vệ sự thật cho Chúa hay không? Có tin thờ phó-thác cách cương-trực hay lại dựa vào vai-vế trong Giáo-hội Chúa ban cho mà qua mặt Chúa vèo-vèo. Đã không ngại uốn cong bẻ queo tín-lý của Người bằng các lý lẽ biện-thuyết như vị này vị nọ trong Giáo-hội Việt-Nam đã thỉnh-thoảng phát-biểu hay tuyên-bố chẳng ra làm sao. Cụ-thể như phong-cách và lời ăn tiếng nói của Tổng-giám-mục Sài-gòn trả lời phóng-viên Gia Minh trong cuộc phỏng-vấn mới đây của đài RFA. Vừa lùng-bùng lãn-quần cứ như một người vô thường phạt lại vừa quái dị khi so với danh xưng và vị-thế hiện-hữu. Những lời khó nghe chẳng nên đó bắt buộc người ta phải tự hỏi có phải là vì tính thế gian ham danh háo lợi hay vì nhất-đảm trước bạo-quyền mà thành ra như thế. Chẳng khác gì những hang đá Giáng-sinh tràn ngập ánh đèn lấp-lánh hôm nay ngoài tác-dụng trang-trí cho một hoạt-cảnh không thể thiếu trong mùa Giáng-sinh tại các nhà thờ, tại những nơi nào người có đạo tụ họp lại thì tất-tần-tật không biểu tỏ được chút tinh-thần khiêm cung và từ-ái trong sáng nào của cái chuồng bò Bê-lem.

Mâu-nhiệm Ngôi Lời nhập-thể là một mâu-nhiệm ân-sùng. Ngay từ đầu, Thiên Chúa đã chọn con đường đến giữa đời không bằng quyền phép phô-trương kiểu làm kinh thiên động địa để lôi cuốn thế-gian phải tán-phục, phải chiêm ngưỡng trầm-trồ mà bằng cách thể bình thường nhất, nghèo nàn và đơn-giản. Từ nơi chốn xuất-thân khiêm tốn này, Người đã khai mở cho người tin một hướng sống muốn cứu đời thì phải đích thân đến giữa đời, phải dân-thân, hòa mình với lớp người hèn mọn, nhỏ nhoi nhất của xã-hội. Thế nhưng, thật là nhức-nhối lương-tâm và xốn-xang con mắt khi nhìn vào những cơ-sở vật-chất của các dòng tu, các xứ đạo giàu có tại Việt-Nam hiện nay, đẹp và uy-nghi còn hơn chốn cung-đình. Có những nơi còn lộng-lẫy và xa-hoa hơn đền đài của những đức ông bà chúa trong cổ-tích nhưng yêu thương vắng bóng và bác-ái thì hạn hẹp. Bởi vì, tâm-hồn của những con người sống trong đó càng ngày càng co-cụm lại thành những lòng dạ ích-kỷ, bon chen từng chút lợi, chút quyền và chút danh với nhau để bảo vệ thân-phận trong áo thụng, tay dài.

Không phải nói đâu xa, sách Ma-ca-bê trong Cựu-ước ghi “*Ngay từ buổi đầu của Kitô giáo, Hội Thánh lữ hành đã hết lòng kính nhớ, dâng lời cầu cho những người đã qua đời, vì cầu nguyện để họ được giải thoát khỏi tội lỗi là một ý nghĩ lành thánh (2 Mcb 12,45)*”. Đây là một nghĩa-cử nằm trong tín-điều Các thánh cùng thông công mà hàng giáo-sĩ và Giáo-phẩm phải tuân-thủ hơn ai hết. Vậy mà với một sự-kịch lịch-sử về Cố Tổng-thống Ngô Đình Diệm là một tín-hữu Công-giáo thuần-thành và không ai

chối bỏ được điều là trong suốt cuộc đời, ông chưa mang một sai phạm nào về đức tin của mình nhưng các đảng bậc đã chối bỏ ông. Sau khi anh em ông bị thảm-sát vì cuộc chính-biến ngày 01-11-1963, các chức sắc đồng-đạo của ông chưa bao giờ chính-thức cử-hành một lễ tưởng-niệm và cầu nguyện cho linh-hồn người quá cố, bằng vào bất cứ chiêu kích nào. Như một tín hữu, một người thân trong gia-đình của người anh em đồng-viện. Và trên hết mọi sự là một nhân-vật lịch-sử mà với đất nước và dân-tộc thì cho dù theo lăng kính nào chẳng nữa thì càng ngày người ta càng ghi nhận được những đặc-điểm không thể phủ-nhận và cũng khó có thể thay thế của nền Đệ Nhất Cộng Hoà và người khai sáng ra nó. Thành vậy mà trong những năm gần đây, không kể ở hải-ngoại, mà ngay ở trong nước, đó đây cũng đã có những dịp tổ-chức tri-ân các thương-phế-binh của quân-đội Cộng-hoà, đã có Thánh-lễ cầu cho anh em Cố Tổng-thống Ngô Đình Diệm ngay tại mộ-phần ở nghĩa-trang Lái-thiêu. Theo sách Ma-ca-bê thì đây là một nghĩa cử về tình huynh-đệ liên đới trong cùng một niềm tin tôn-giáo. Còn theo truyền-thống văn-hoá Việt-Nam thì đây là tình-thần trọng-kính và biết ơn những người đã có công với lịch-sử của đất nước nên không thể vì ươn hèn mà ứng xử kiểu bạc nghĩa và vô ơn.

Đức Ki-tô không đòi hỏi người theo phải quên hay chối bỏ sự thật về lịch-sử của đất nước mình. Vậy thì có thể nói ông Ngô Đình Diệm đã chu-toàn cả hai bổn-phận với Thiên Chúa và với Tổ-quốc (Deus et Patria) khi giao trắng thân-phận mình cho vận-mệnh đất nước và như một sự an-bài của số phận mà

vua Bảo Đại và ông cuối cùng lại phải liên-hợp khi cả hai không còn sự chọn lựa nào khác. Chính vua Bảo Đại đã ghi lại trong hồi-ký ***Con Rồng An-nam*** những lời đã nói với ông Ngô Đình Diệm trong lần gặp ở Cannes rằng... *Cứ mỗi lần mà tôi cần thay đổi chính phủ, tôi lại phải gọi đến ông. Ông thì lúc nào cũng từ chối. Nay tôi kêu gọi đến lòng ái-quốc của ông, ông không có quyền từ chối trách nhiệm của mình, vì sự tồn vong của Việt-Nam buộc ông như vậy...*

Rồi việc trao quyền và nhận chức đã diễn ra như nguyên văn lời vua Bảo Đại “*Tôi đã cầm tay Ngô Đình Diệm và dẫn ông ta vào một phòng bên cạnh, trong đó có treo một tượng Thánh-giá. Trước tượng Thánh-giá, tôi đã nói với ông ta, Đây là Chúa của ông, ông sẽ thể trước Thánh-giá là bảo vệ đất nước. Ông đã chống lại cộng-sản và nếu cần chống lại cả người Pháp. Ông ta đừng im lặng một lúc, rồi nhìn tôi, rồi quay ra nhìn tượng Thánh-giá, ông thì-thầm với một giọng nghẹn-ngào “Tôi thể”*”. Ngày 24 tháng 6 năm 1954, ông Ngô Đình Diệm mang lời thề này lên đường về nước ở tuổi 52 và đến Sài-gòn vào ngày 26-6-1954, để nhận một di-sản cay đắng và đầy thử-thách trong một bối cảnh chính-trị phức tạp và rối ren của đất nước.

Vậy phải chăng chỉ vì từ một hoàn cảnh bấp-bênh với nhiều rối loạn về chính- trị, quân-sự, kinh tế, xã hội vào thời điểm ấy mà trong suốt 9 năm cầm quyền, cố Tổng-thống Ngô Đình Diệm đã kiên trì gầy dựng lại nửa mảnh giang-sơn để thành một Miền Nam tự-do với lá cờ quốc-gia phát phới trên trường quốc-

(xem tiếp trang 43)

Lượm Lặt Đó Đây

■ Trần Phong Vũ

Khi TGM Sàigon trả lời phỏng vấn đài RFA

(Hồi tưởng lại bài
giảng của Đức Cha tại
Rôma ngày 23-6-2009)

Sau Hội Nghị thường niên HĐGMVN mới đây, phái viên Gia Minh của đài Á Châu Tự Do đã có một cuộc phỏng vấn với Đức Cha Phaolô Bùi Văn Đọc, TGM Sàigon, đồng thời cũng là Chủ tịch HĐGMVN về nhiều vấn đề, trong đó có vấn đề Nhà Dòng Thủ Thiêm đang

Lang thang trên mạng Hội Đồng Giám Mục Việt Nam hôm Thứ Hai 10-11-2014, chúng tôi lượm được bản tin sau đây:

“Chiều Chúa Nhật 09-11-2014, tại tòa TGM giáo phận Tp.HCM đã diễn ra buổi gặp gỡ và ký kết **Chương trình Phối hợp đẩy mạnh công tác tuyên truyền, vận động ‘chức sắc, tu sĩ, tín đồ Công giáo tham gia bảo đảm trật tự, an toàn giao thông’** giữa Ủy ban An toàn giao thông Quốc gia và Hội đồng Giám mục Việt Nam. Thay mặt cho Hội đồng Giám mục Việt Nam là Đức Tổng giám mục Phaolô Bùi Văn Đọc, Chủ tịch Hội đồng Giám mục; phía Ủy ban An toàn giao thông Quốc gia có ông Đinh La Thăng, Bộ trưởng Bộ Giao thông Vận tải, Phó Chủ tịch Thường trực Ủy ban An toàn giao thông Quốc gia.”

Đọc qua bản Nội Dung Chương Trình dài 4 trang được ký kết giữa: **một bên là ông Đinh La Thăng, Bộ trưởng Bộ Giao Thông Vận Tải với tư cách Phó Chủ Tịch Ủy ban An toàn giao thông Quốc gia và một bên là TGM Bùi Văn Đọc với tư cách Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam**, người tín

hữu giáo dân không khỏi ngạc nhiên và đặt ra nhiều câu hỏi.

* Tại sao lại có chuyện GHCGVN “*Phối hợp với UB An toàn giao thông Quốc gia đẩy mạnh công tác tuyên truyền, vận động ‘chức sắc, tu sĩ, tín đồ Công giáo tham gia bảo đảm trật tự, an toàn giao thông’*”?

* Các Giáo Hội Phật Giáo, Tin Lành, Cao Đài, Hòa Hảo và các tổ chức Xã Hội Dân Sự khác tại VN có chuyện *phối hợp* này không?

* Nếu không thì tại sao?

* Khi lấy danh nghĩa Chủ Tịch HĐGMVN để ký tên bên cạnh ông Đinh La Thăng, một chức sắc cao cấp của nhà nước CSVN trong một chương trình như vậy, TGM Bùi Văn Đọc được sự đồng thuận của HĐGMVN không?

Trong cả hai trường hợp lạm dụng danh nghĩa hay được sự đồng thuận, người Tín hữu Giáo dân ở hải ngoại rất mong có được một lời giải đáp thỏa đáng, hầu đánh tan những thắc mắc và hoài nghi của công luận trong và ngoài nước hiện nay.

TGM Phaolô Bùi Văn Đọc, chủ tịch HĐGMVN.

phải đối diện với thủ đoạn cướp đất của nhà cầm quyền cộng sản.

Về một số những vấn đề trước đó Đức Cha Đọc cho rằng *phải từ từ* không thể vội được, phái viên Gia Minh hỏi tiếp: “*Thế còn những ‘điểm nóng’ thì sao, thưa Đức Tổng?*” Ngài trả lời như đùa:

“*Điểm nóng thì không nên đụng tới. Đụng tới làm gì? Mình muốn*

sống, quan hệ cho tốt để làm việc, phục vụ chứ. Nóng nảy không lợi ích gì hết...”

Không thỏa mãn với cách trả lời lạ kỳ như thế, người phỏng vấn nói huynh toẹt suy nghĩ của anh: *“Chúng tôi dùng từ ‘nóng’ để chỉ những nơi mà người ta yêu cầu đi dòi nhưng thực sự chưa cần, thí dụ như bên Thủ Thiêm chẳng hạn? (ám chỉ chuyện Nhà Dòng Thủ Thiêm bị đuổi đất). Nhưng đáng tiếc là lại phải nhận thêm một câu trả lời trống không, vô nghĩa của người cầm đầu HDGMVN: “Hiện thời vẫn chưa, còn đang nằm đó”.*

Vẫn chưa hết hy vọng có được câu trả lời khá hơn của vị đứng đầu HDGMVN trước viễn cảnh một Hội Dòng của Giáo Hội lâm cảnh bơ vơ, Gia Minh hỏi tiếp:

“Trước tình trạng ấy, Hội đồng Giám mục có ý kiến gì không thưa Đức Cha?”

Và đây là tinh thần trách nhiệm của vị chủ chăn TGP Sài Gòn qua câu trả lời:

“Cái đó thuộc về địa phương, mỗi giáo phận, cái đó thuộc quyền mỗi địa phương” (!?)

Hỏi: *“Những người trong cuộc họp nói phải có sự công bằng?”*

Trả lời: *“Chuyện công bằng thì ai mà chẳng ước muốn sự công bằng. Ai cũng ước muốn sự công bằng hết!”*

Phản khởi trước câu trả lời có vẻ thuận lý, người phóng viên vót vát:

“Nhưng phải lên tiếng để có sự công bằng đó chứ thưa ĐC?”

Trả lời: *“Ừ phải lên tiếng nhưng tùy lúc, tùy điều kiện, tùy ‘thiên thời, địa lợi, nhân hòa’; chứ*

lúc nào cũng muốn chiến tranh như ISIS ở mấy nước Hồi giáo, chết hết thì đâu có được.”

Những câu đối đáp mang tính thời sự trên đây gợi nhớ tới nội dung bài giảng thuyết cũng của Đức Cha Đoc hơn 5 năm trước (chính xác là ngày 23-6-2009) khi ngài còn là Giám Mục Mỹ Tho, trước sự hiện diện đông đủ các Giám Mục Việt Nam trong Thánh lễ đồng tế tại Vương cung Thánh đường Thánh Phaolô ngoại thành¹ ở Rôma.

Để dùng làm điểm tựa cho bài giảng, Đức Cha Đoc trích một đoạn trong sách Tiên tri Giêrêmia để gián tiếp biện minh cho sự thỉnh lạng khó hiểu của các Giám Mục, và nói chung HDGMVN, trước những vấn đề nhạy cảm mà với tư cách Ngôn Sứ, những Mục Tử bắt buộc phải lên tiếng lúc bấy giờ.

Nội dung bài giảng và cách trích dẫn Kinh Thánh của ĐC Đoc đã dấy lên một nguồn dư luận sôi nổi trong nội bộ GHCG ở quốc nội cũng như ngoài nước vào thời điểm ấy. Để chữa cháy, hôm 30-9-2009, mạng Việt Catholic của LM Trần Công Nghị đăng bài **“Lạy Chúa, chúng con không biết nói”** của LM Nguyễn Hồng Giáo, một LM cấp tiền thường có bài trên tờ Công Giáo

¹ Bài giảng diễn ra trong bối cảnh những vấn đề thời sự nóng bỏng ở trong nước: từ vụ Boxit, Dân Oan tới những vụ liên quan tới Giáo hội như vụ Cha Lý, vụ Tòa Khâm Sứ, nhà Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà. Tám giáo dân bị truy tố ra tòa sau những vụ thấp nển cầu nguyện của cả chục ngàn giáo dân...

Quang cảnh buổi gặp gỡ (Ảnh trong bản tin HDGMVN)

& Dân Tộc của nhóm “tu sĩ quốc doanh”. Ngay sau đó, LM Pascal Nguyễn Ngọc Tinh đã viết bài phản biện **“Cứ phải nói, dù không biết nói”**. Bài này được công bố rộng rãi trong hàng ngũ giáo dân khắp nước cũng như hải ngoại và một năm sau đã được đưa vào tuyển tập “Thấp Một Ngọn Nền Cho Thái Hà” do một nhóm giáo dân ở Úc, Âu châu và Hoa kỳ thực hiện. 9Quý độc giả muốn đọc tác phẩm hiếm quý này xin liên lạc về TS nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân).

Theo cha Pascal thì: để giải bày nỗi niềm của mình cũng như của anh em GM của mình, ĐC Đoc dựa vào Lời Chúa trong đoạn sách tiên tri Giêrêmia đọc trong Thánh lễ hôm đó², đặc biệt câu: **“Lạy Đức**

² *“Có lời Chúa phán với tôi: Trước khi cho người thành hình trong dạ mẹ, Ta đã biết người; trước khi người lọt lòng mẹ, Ta đã thánh hóa người. Ta đặt người làm ngôn sứ cho chư dân. Nhưng tôi thưa: Ôi! Lạy Đức Chúa, con đây còn quá trẻ, con không biết ăn nói! Đức Chúa phán với tôi: “Đừng nói người còn trẻ! Ta sai người đi đâu, người cứ đi; Ta truyền cho người nói gì, người cứ nói! **Đừng sợ chúng, vì Ta ở với người để giải thoát người – sám ngôn của Đức Chúa. Rồi Đức Chúa giơ tay chạm vào miệng tôi và phán: Coi, hôm nay Ta đặt người đứng***

(xem tiếp trang 43)

TÂM THƯ

Kính gửi:

Đức cha Phaolô BÙI VĂN ĐỌC
Tổng Giám mục Tổng giáo phận Sài Gòn
Chủ tịch Hội đồng Giám mục Việt Nam
180 Nguyễn Đình Chiểu
Quận 3, Thành phố Sài Gòn
Việt Nam

Augsburg, ngày 20 tháng 11 năm 2014

Kính thưa Đức Cha

Cha kính mến..

Là một tín hữu Công giáo đã sống qua nhiều “triều đại” Hội Đồng Giám Mục Việt Nam và Âu châu, lần đầu tiên con được đọc một bản Quyết định chung của bộ Giao thông vận tải và HĐGM VN (do Đức TGM là Chủ Tịch ký). Cá nhân con và có lẽ rất nhiều giáo dân đã từ ngạc nhiên đến sững sốt khi tiếp nhận văn bản „**Chương trình Phối hợp đẩy mạnh công tác tuyên truyền vận động “Chức sắc, tu sỹ, tín đồ công giáo tham gia bảo vệ trật tự, an toàn giao thông”.**

Đồng thời, trong thư ngỏ này con cũng xin đưa ra bàn thảo vấn đề thứ 2: **Tài sản Giáo hội công giáo Việt Nam.**

I- Vấn đề 1: Quyết định Luật giao thông:

1- Nhận định tổng quát:

Con vẫn nghĩ rằng, HĐGM là một tổ chức cao nhất của giáo hội công giáo tại một quốc gia. Do đó, tổ chức đặc biệt này có tiếng nói chính thức thay mặt cho Giáo hội hoàn vũ để hướng dẫn dân Chúa trong đường lối của Giáo hội về các vấn đề **tín lý, phụng vụ, đạo đức và công lý, luân lý xã hội.** Trong khi đó, bản quyết định dẫn thượng chẳng những đã hoàn toàn đi ra ngoài các lãnh vực trên mà còn đi sâu vào một công tác hành chánh thuần túy của nhà nước và đã đặt **HĐGM, TOÀN THỂ HÀNG GIÁO PHẠM VÀ GIÁO DÂN VÀO VỊ TRÍ NHỮNG NHÂN VIÊN NHÀ NƯỚC VỚI NHỮNG NHIỆM VỤ RÕ RÀNG.**

2- Tìm hiểu bản quyết định:

Đề cùng nhau tìm hiểu vấn đề cận kề, xin Cha hãy

đọc rõ lại phần III: TRÁCH NHIỆM THỰC HIỆN và Phần II: NỘI DUNG PHỐI HỢP. Con xin phép được thay mặt một số đông giáo dân đưa ra những nhận định dưới đây:

(Xin đi ngược thứ tự)

A- Phần III: TRÁCH NHIỆM THỰC HIỆN

.....

1.2 Phổ biến và quán triệt nhiệm vụ tới các giáo phận

1.3 Tổ chức tập huấn đến mọi cơ cấu tổ chức của các Giáo phận, dòng tu, ĐẠI CHỨNG VIỆN...

.....

1.5- Định kỳ (6 tháng, và hàng năm) HĐGM báo cáo thành quả công tác hoạt động lên cấp trên là Ủy Ban An Toàn Trung ương.

Những người đọc bản quyết định hẳn phải đồng thanh nhận định rằng: Khi thi hành quyết định, HĐGMVN và mọi cơ cấu tổ chức của Giáo hội từ trung ương tới địa phương (Các Giám mục, Dòng Tu, Đại chủng viện, Chức sắc và giáo dân) sẽ là những cán bộ tuyên truyền tích cực (không lãnh lương) của bộ Giao thông vận tải. Khi đã được giao nhiệm vụ như một công nhân viên chức, thì sự khiển trách hay trừng phạt là vấn đề đương nhiên sẽ có trong quy luật hành chánh nếu công tác không được triệt để thi hành đạt kết quả đòi hỏi. Những “cán bộ” dưới quyền trực tiếp của Cha là các Giám mục địa phương sẽ nghĩ và hành xử thế nào đây cho hợp “Lẽ Đạo” và “lý Đòi”? Hàng Linh mục, Tu sỹ và cả tập thể giáo dân sẽ phải hành động ra sao để không lỗi “Luật Đạo” và “Luật Đòi”? Và rồi, khi đối mặt với Chúa trước tòa phán xét, chúng con sẽ phải giải thích thế nào với Ngài về vấn đề “lùng

bùng” này khi không thi hành trọn công tác nhà nước và Cha với tư cách Chủ tịch HĐGM đã quy định với nhau? Có lẽ chúng con chỉ dám thân thưa với Ngài: Ôi Lạy Chúa “Con là người không biết nói”?

B- Phần II: NỘI DUNG PHỐI HỢP

1- Công tác tuyên truyền, vận động

1.1 Nội dung tuyên truyền

1.2: Hình thức phương pháp tuyên truyền: Tuyên truyền phổ biến các quy định về an toàn giao thông trên trang Web... của HĐGM.... **ĐƯA NỘI DUNG AN TOÀN VÀ GIAO THÔNG VÀO CÁC BÀI GIẢNG THÁNH LỄ CỦA CÁC LINH MỤC**

.....

Kính thưa Đức Cha,

Cha kính mến.

Đọc tới đây con càng rung mình hơn khi nghĩ tới những Thánh Lễ mà từ nay những giáo dân ở Việt Nam sẽ tham dự (theo luật Giáo hội). Cũng như những giáo dân trung tín khác, con nghĩ rằng Bài giảng là một phần của Thánh lễ – giảng giải và áp dụng Thánh kinh để sống đạo - mà giáo dân chúng con đã không thể (và không được) bỏ qua mặc dù có những bài giảng thật tệ do các Linh Mục không có sở trường giảng thuyết. Thế nhưng từ nay, cũng từ các tòa giảng, giáo dân Việt Nam sẽ phải nghe giảng về những quy định “**luật lệ giao thông đường bộ, đường sắt, đường thủy nội địa, hàng hải, hàng không, ...mang nón bảo hiểm ....điều khiển ô tô, gắn máy ...**” rồi giáo dân phải học tập và áp dụng vào đời thường như đã từng học Thánh kinh và giáo lý để áp dụng vào cuộc sống của người tín hữu.

Tóm lại, HĐGM Việt Nam sẽ hình thành một đội ngũ tuyên truyền phổ biến các luật lệ giao thông trong các sinh hoạt ở mọi cấp bậc tổ chức của Giáo hội. HĐGM cũng sẽ phải đưa vào chương trình “**tổ chức tập huấn nội dung an toàn giao thông tại... Dòng tu, Đại chủng viện khắp cả nước**” (1.2: Trách nhiệm thực hiện của HĐGM VN)...để đào tạo các Linh mục tương lai thành những cán bộ tuyên truyền của Bộ Giao thông sau này?

3- Luật của HĐGM VN:

Theo thiên nghĩ của con và lý luận bình thường thì để thực hiện đúng phương thức trên, chắc Cha

sẽ phải đặt ra những quy luật áp dụng dựa vào quyết định luật Giao thông của nhà nước đưa ra. Từ đó, chẳng lẽ người giáo dân ngoài 10 điều răn Chúa, 6 điều răn Hội thánh sẽ có thêm một số điều răn do HĐGM thiết lập? Nếu không thì tại sao Cha với tư cách Chủ tịch lại đưa HĐGM tham gia vào một tổ chức lớn rộng của nhà nước về quy luật giao thông - sẽ phải được xem như những “giáo điều” - mà các Giám mục, Linh Mục, tu sỹ phải giảng dạy để giáo dân thi hành? Truyền cho các **Linh mục phải lên tòa giảng** phổ biến những “giáo điều” này song song với việc rao giảng Lời Chúa trong Thánh kinh? Các Đại chủng viện phải được huấn luyện những “giáo điều” này với cùng mục đích?

Dĩ nhiên, khi các Giám mục, Linh mục .. rao giảng “giáo điều” giao thông thì các đảng phải thực hành và làm gương trước rồi mới bắt các giáo dân làm theo. Cũng từ đó, chẳng lẽ hàng giáo phẩm, tu sỹ ở mọi cấp bậc trong tổ chức Giáo hội theo hàng dọc phải đôn đốc tổ chức kiểm tra giáo dân trên đường phố và trên các lộ giao thông... xem họ đã thực hiện các quy định của Bộ giao thông như thế nào nữa sao?. Vì có kiểm tra tại chỗ thì mới có thể báo cáo định kỳ về kết quả công tác. Tới đây con không dám hình dung tiếp vì (chẳng lẽ) các Giám mục, Linh mục,..sẽ phải có mặt để thực hiện công tác kiểm tra như những công an giao thông trên mọi trục lộ khắp nước ?!!!

4- Quyền của Chủ tịch HĐGM VN:

Hơn bất cứ tổ chức thế trần nào, HĐGMVN là một tổ chức có tính cách linh thánh vì các thành viên là những Giám Mục – những mục tử tối cao đã được Thiên Chúa lựa chọn đặc biệt trong hàng Linh mục tư tế của Ngài. Hôm nay, sự hiện diện của Ngài ở vị trí cao trọng - Chủ Tịch HĐGM – là kết quả của một cuộc bầu phiếu quan trọng dưới sự hướng dẫn của Chúa Thánh Linh; nghĩa là Ngài đã không bước lên chức vụ hiện tại qua quyền lực trần thế hay qua phương thức đảo chánh quân sự, hay tục cha truyền con nối của ngôi Vua trong chế độ phong kiến. Vậy thì, khi quyết định đứng chung với Bộ trưởng Giao thông vận tải trong một kết hợp có bài bản và rộng lớn như vậy, Cha có tham khảo và đưa ra thảo luận dân chủ trong HĐGM không? Nếu không thì đây chẳng là một quyết định độc tài cá nhân của Cha với tư cách Chủ tịch khi qua mặt các đồng viện của HĐGMVN? Thực sự, cá nhân con không dám nghĩ đến hành động

đơn phương như vậy có thể xuất phát từ Cha – một TGM khả kính, trí thức. Xin Cha hãy tự vấn lương tâm để có được câu trả lời thật trong sáng. Sự kiện này đã xảy ra ngày 9 tháng 11 năm 2014 sau khóa họp thường niên của HĐGM Kỳ II ngày 27.10.2014.

Con thật không dám nghĩ rằng đây là cách để Cha (?) chứng tỏ cho nhà nước biết dưới sự lãnh đạo HĐGMVN của Cha, người công giáo phải thực hiện sống “Tốt đạo đẹp đời” như nhà nước vẫn đòi hỏi? Hoặc Cha cũng muốn đưa mô thức “*Yêu nước là yêu Xã hội chủ nghĩa*” vào lãnh vực giao thông?

Một điều con thắc mắc là tại sao Cha không viết một thư chung gửi cộng đồng dân Chúa để kêu gọi giáo dân tôn trọng trật tự giao thông hầu tránh bớt tai nạn thay vì ký chung với Bộ trưởng bộ Giao thông? Bản thư chung như vậy vẫn đạt mục đích đặt ra và chắc chắn sẽ được mọi người chấp nhận. Phải chăng việc ký kết chung với Bộ Giao thông vận tải có một ẩn ý?

II- Vấn đề 2: Tài sản Giáo hội công giáo Việt nam

Kính thưa Đức Cha,

Cha kính mến.

Sau khóa họp thường niên của HĐGMVN Kỳ II ngày 27.10.2014, phóng viên Gia Minh của đài RFA đã có bài phỏng vấn Cha ngày 2.11.2014. Trong đó có câu trả lời của Cha khi được hỏi về vấn đề đất đai và tài sản của Giáo hội đã bị nhà nước tịch thu năm 1975 mà đến nay vẫn chưa được trả lại.

1- Vấn đề tài sản công giáo:

Trích:

Gia Minh: *Về điều kiện có điều kiện cơ sở vật chất, Đức tổng giám mục có thấy trước đây giáo hội có những cơ sở vật chất mà nhà nước đã trưng thu mà đến nay chưa trả, đến nay giáo hội Việt Nam có ý kiến ra sao?*

Tổng giám mục Phao lô Bùi Văn Đọc: Chuyện bây giờ là từ từ, chứ nó không phải ưu tiên số một. Từ từ, khi nào có thể đòi lại được thì mình đòi lại. **Ưu tiên số một của giáo hội là rao giảng, loan báo Tin mừng.** Bao giờ cũng vậy, từ xưa đến nay cũng vậy. **Còn trường** hay đất đai thì từ từ, chỗ nào thấy được thì nói giao lại, còn chỗ nào chưa được thì từ từ,

nhưng **không phải là ưu tiên số một.**

Thưa Cha,

Vấn đề tài sản của giáo hội đã bị tịch thu từ năm 1975 cho đến nay đã 39 năm. Qua thời gian dài này, Giáo hội đã từng nhiều lần lên tiếng (yêu ớt, cô đơn và lẻ tẻ) yêu cầu nhà nước trả lại thể nhưng đã được đáp ứng bao nhiêu?. Thế mà giờ này Cha còn cho là phải “từ từ”? Câu trả lời của Cha Chủ tịch mang một sắc thái ngập ngừng, e sợ cho thấy rõ sự e dè, yếu ớt .... phải chăng Cha muốn nói chỉ **chờ nhà nước ban ơn** chứ mình không được quyền đòi hỏi?. 39 năm trôi qua, trong số hàng chục/trăm tài sản của Giáo hội bị tịch thu, đã có tài sản nào được nhà nước ban ơn trả lại?. Trong bất cứ chế độ nào, tài sản tư hữu là quyền căn bản tự nhiên của người dân. Ngay cả dưới chế độ cộng sản như tại Liên xô cũ và Trung quốc ngày nay, tài sản tư hữu vẫn là điều hiển nhiên trong khi họ vẫn rêu rao là “của cải như không khí” và “muôn sự là của chung”. Hiện tượng **Tư bản đỏ nổ rộ ngày nay tại Việt Nam** cũng đủ minh chứng hùng hồn “**chân lý bất biến này**”. Kinh nghiệm đau thương là khi **tư bản đỏ** nắm quyền thì vấn đề cướp tài sản của nhân dân đã trở thành một thực tế gai góc không bao giờ được giải quyết trừ phi có một đối đầu tích cực. Chắc hẳn Cha còn nhớ chỉ cách đây mấy tháng cuộc triển lãm Cải cách ruộng đất tại Hà nội đã phải đóng cửa chỉ sau mấy ngày hoạt động. Lý do đơn giản là qua một câu hỏi của phóng viên: Qua cuộc CCRĐ, nhà nước đã dùng vũ lực lấy lại tài sản từ những thành phần “**địa chủ bóc lột**” cướp của nhân dân. **Vậy hôm nay nhà nước đã cướp đất của dân qua các vụ cưỡng chiếm hay các chiêu bài khác, vơ vét vào cho đầy túi tham của những quan chức tư bản đỏ, thì người dân phải làm thế nào để đòi lại?** Sự kiện các nạn nhân Dương Nội xuất hiện ngay cửa tòa nhà triển lãm đã là một phản chứng của cuộc triển lãm. Đòi lại tài sản bị nhà nước cướp đoạt (qua những cuộc nổi dậy của dân chúng khắp nước trong nhiều năm qua) chính là **vấn đề công bằng và công lý xã hội, có bao giờ HĐGM dám lên tiếng bênh vực?**

Trở lại với vấn đề tài sản bị tịch thu của giáo hội, con hoàn toàn không đồng ý với Cha cho rằng là chuyện thứ yếu sau việc Rao giảng loan báo Tin Mừng. Nói như vậy là một hình thức nguy hiểm, tránh né (Con xin lỗi Cha Chủ tịch) vì đó chính là một phần trong việc rao giảng và thực hành Tin Mừng về

đức công bằng của Kitô giáo- một trong 10 điều răn Chúa thiết lập và rao giảng trong 33 năm. Tài sản tự nó là một thứ yếu, nhưng sự vi phạm quyền sở hữu và những bất công cướp đoạt sau nó lại là một tội phạm nặng đến đức Công bằng.

2- Vấn đề trường học công giáo:

Đồng thời, Cha cũng cho rằng **TRƯỜNG HỌC** cũng là thứ yếu. Đúng. Như nói ở trên, đất đai và Tòa nhà làm trường học trên đó cũng là thứ yếu, thế nhưng nó mang theo cả một tinh thần của hệ thống giáo dục công giáo, thì làm sao Cha **có thể gọi là thứ yếu?** Chắc hẳn ngày nay tại Việt Nam, Cha cũng nhận thấy một nền giáo dục suy đồi, băng hoại đầy vô luân trong trường học, ngoài đời – hậu quả của giáo dục – học sinh đánh, giết Thầy, Cô giáo, Thầy giáo ma cô gạ tình đồi đồi. Ngoài xã hội, trai gái loạn tình, người lớn cướp bóc giết người tràn lan.. cán bộ tham nhũng cướp tài sản dân lành .... tất cả đều là hệ lụy của giáo dục nhà nước. Sự kiện đen tối của xã hội VN hiện nay cũng là một phần trách nhiệm của giáo hội công giáo khi không muốn (hay không được) tham gia vào việc giáo dục. Xin Cha hãy nhìn lại trước năm 1975 có tình trạng bị đất đó không? Xin Cha đừng tự ái cho là con “dạy khôn”, nhưng Cha biết rõ hơn con là ở tất cả các nước tự do, hệ thống giáo dục công giáo đóng một vai trò vô cùng quan trọng. Một điển hình tại Hoa kỳ số trường trung tiểu học là 7,110 và đại học là 267 với gần 1 triệu sinh viên.

Vậy, trong số tài sản của công giáo bị tịch thu có bao nhiêu trường học; hẳn Cha biết rõ hơn con chứ? Xin Cha đừng vì “hèn nhát, sợ sệt và tránh né” (lại xin Cha tha tội) để ngụy biện “đánh lặn con đen” vì Cha là TGM Chủ tịch HĐGM VN đạo đức và thông thái hơn những giáo dân như con: Đòi hỏi thực hành đức công bằng Kitô giáo và bảo vệ nền luân lý đạo đức xã hội **KHÔNG PHẢI LÀ RAO GIẢNG TIN MỪNG** mà chỉ là những thứ yếu giáo hội công giáo không cần quan tâm. Trong khi đó, việc “**RAO GIẢNG LUẬT LỆ GIAO THÔNG**” theo nhà nước chỉ dạy lại phải đặt ngang hàng với Việc rao giảng Thánh kinh trên tòa giảng của tất cả các thánh đường toàn quốc?!?! Kính thưa Cha, quả thật con không thể hiểu.

Tóm lại, từ 2 vấn đề nêu trên con đã phải đối mặt với những câu hỏi của rất nhiều linh mục, tu sỹ, giáo dân và thậm chí một số người ngoài công giáo nghi ngờ sự thiếu trong sáng của Cha phải chăng xuất phát

từ một mưu tính cá nhân?. Họ còn thắc mắc thêm là bản ký kết an toàn giao thông chỉ thấy xuất hiện trong tổ chức công giáo mà thôi.

Kính thưa Đức Cha
Cha kính mến..

Tất cả những lời trần tình trên đây phát xuất từ nỗi bức xúc và ưu tư của con là một giáo dân đối với Giáo hội Mẹ. Từ tấm nhiệt tình vì SỰ THẬT KHÁCH QUAN, có thể con đã làm buồn lòng Cha xin Cha hiểu và tha lỗi.

Kính thư,

Con, Phan Đức Thông

Schillstr.13

86167 Augsburg, Germany

ĐT.: (49) 821.593522, Email: dungkhoa@t-online.de

Phụ chú: Một Mâu thuẫn.

Bản quyết định về luật lệ giao thông đã được ký kết ngày 9/11/2014 và có hiệu quả ngay lập tức; và chỉ 1 tuần lễ sau – Cha đã trả lời Phóng viên của Ủy ban Truyền thông Xã hội HDGMVN như sau:

*“Tuy nhiên, cũng xin lưu ý không nên dùng thời gian của bài giảng lễ (homélie) để truyền giảng bằng “ngôn ngữ thuần túy đời” những nội dung luật pháp của xã hội, vì giảng lễ là giải thích các bài đọc Kinh Thánh của Phụng vụ Lời Chúa trong ngày lễ. Giảng lễ thuộc về cơ cấu của Phụng vụ Lời Chúa, dành để nói về Thiên Chúa và chương trình cứu độ của Ngài cho con người được sống và sống viên mãn, thực hiện nơi Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta. **Để thông truyền và giáo dục ý thức trách nhiệm trong giao thông và luật pháp như đã nói, có thể thực hiện trong một hoàn cảnh khác thích hợp hơn**”.*

Phải chăng Cha với tư cách là chủ tịch HDGMVN đã ý thức được sự “hố” của mình trong việc ký kết Bản “**chương trình phối hợp**” nên đã cho gà nhà dàn dựng lên tiếng chữa cháy? Tuy nhiên, lời chữa cháy này **HOÀN TOÀN MÂU THUẤN VỚI** câu “**ĐƯA NỘI DUNG AN TOÀN VÀ GIAO THÔNG VÀO CÁC BÀI GIẢNG THÁNH LỄ CỦA CÁC LINH MỤC**” đã quy định trong bản ký kết.

(xem tiếp trang 43)

Câu Chuyện Từ Nước Đức

■ Phạm Hồng-Lam

Quê Hương và Điểm Hẹn

Họp Thượng Hội Đồng Giám Mục Thế Giới

Giao Hội phải là một Quê Hương và Điểm Hẹn. Quê hương cho người lạc lõng. Điểm hẹn cho kẻ đi tìm. Hay nói như trong tài liệu đúc kết nghị hội Thượng Hội Đồng Giám Mục Thế Giới vừa rồi: Giáo Hội phải là ngọn hải đăng hay bó đuốc chỉ lối cho con người.

Nhưng làm sao thành Quê Hương và Điểm Hẹn được trước những thực tế nghịch thường hiện nay: Mexico có tới 80% các cặp sống chung không hôn thú, 50% cha mẹ của của các em chuẩn bị rước lễ lần đầu ở Roma không có hôn thú, đa số các cặp công giáo trên khắp thế giới sống chung với nhau trước khi nhận bí tích hôn nhân, 1/3 các cặp hôn nhân ở Âu Châu li dị, càng ngày càng có nhiều đôi đồng tính muốn được nhận bí tích hôn phối? ...

Thế giới đảo điên hay giáo huấn của Giáo Hội không còn hợp với thực tế?

Thời đại này đang rơi vào một cơn lốc văn minh gây đảo lộn mọi giá trị, như quan điểm của cựu giáo tông Biển-đức 16, và vì thế, cũng theo ngài, Giáo Hội hãy cố gắng

kiên trì chờ cho cơn lốc đi qua?

Hay đây chẳng phải là cơn lốc chóng qua, mà là một đổi thay nào trạng lâu dài của thế giới ngày nay, vì thế phải tìm những biện pháp để đối phó? Đây là cái nhìn của đương kim giáo tông Phan-sinh.

Những thách thức trái ngược đó chính là lí do và cũng là nội dung của cuộc họp Thượng Hội Đồng bất thường lần thứ 3 kéo dài hai tuần lễ giữa tháng 10 vừa qua ở Roma. Nghị hội bàn về những thách thức của mục vụ gia đình trong bối cảnh cuộc sống ngày nay.

191 tham dự viên, trong đó có 114 vị chủ tịch hội đồng giám mục, 26 vị do giáo tông Phan-sinh chỉ định, 25 bộ trưởng và chủ tịch hội đồng thuộc Toà Thánh, 13 đại diện các giáo hội công giáo ở phương Đông, 10 vị thuộc Uỷ Ban Thường Trực Thượng Hội Đồng (những người chuẩn bị nội dung cho nghị hội) và 3 bề trên dòng tu được bầu chọn; ngoài ra còn có 62 chuyên gia và dự thỉnh viên mà nhiều người trong số đó là nam nữ giáo dân và một số đại diện của các giáo hội hay cộng đoàn ki-tô khác.

Thượng Hội Đồng được triệu tập để thăm dò ý kiến và chuẩn bị nội dung cho cuộc họp chính thức sang năm. Trước đó, Vatican đã cho phổ biến một bảng câu hỏi thăm dò rộng rãi về đề tài liên quan tới cuộc sống gia đình trong các giáo phận. Và cuộc thảo luận của các giáo trụ (hồng i) cách đây mấy tháng cũng là những sinh hoạt nằm trong tiến trình chuẩn bị tinh thần đó.

Xưa nay, những Thượng Hội Đồng Giám Mục ở Roma luôn diễn ra trong cửa đóng then cài. Giáo tông Phan-sinh đã làm cách mạng các nghi lễ và thủ tục đã có từ nửa thế kỉ nay. Lệ thường, vị đứng đầu Giáo Hội chỉ tới tham dự sau khi các nghị phụ đã có mặt đầu vào đó, ngài bước vào uy nghi như một hoàng đế giữa những tràng pháo tay mừng đón, rồi bắt kính khai mạc, ban chỉ thị, rồi lại ra đi, để các nghị phụ cứ theo đó mà khai triển luận bàn. Nay, giáo tông Phan-sinh đến trước giờ khai mạc 15 phút, đứng bắt tay chào hỏi hết 191 tham dự viên bước vào cửa. Sau đó ngồi vào ghế chủ tọa lắng nghe suốt buổi họp khoáng đại.

Không còn cảnh ra chỉ thị, cũng không còn thông lệ „cứ theo giáo tông nói mà làm“ nữa. Trái lại, vị chủ tọa mở đầu bằng yêu cầu và khuyến khích mọi tham dự viên phải tuyệt đối *Parresia* (tiếng hi-

lập = nói ra sự thật mất lòng): phải nói thẳng ra những điều mình nghĩ, cho dù có trái lòng nhau.

Cái lạ nữa, là các phóng viên báo chí cũng được ở lại trong phòng họp. Lại còn được phát luận cho chương trình nghị sự để dễ bề theo dõi và viết phóng sự! Quả là chuyện xưa nay chưa từng thấy. Xưa nay, sau các buổi họp, các nghị phụ tìm cách lẫn trốn phóng viên, vì sợ buột miệng sai phạm kỉ luật. Nay thì vị nào bước ra cũng tươi cười chờ đón được báo chí hỏi han. Một Thánh Thần mới đã hiện xuống tại Roma!

... Chúng ta cần một biến chuyển trong rao truyền: Phải chấm dứt lối rao truyền thuần lí thuyết và chẳng ăn nhập gì tới các vấn nạn thật sự của con người. Lời đầu tiên của Giáo Hội nói với con người là tiếng „Ừ“ chứ không phải tiếng „Cấm“. Chúng ta không hiện diện để rao giảng về hình phạt, mà về tha thứ và hoà giải. Hôn nhân là một bí tích, điều đó không có nghĩa là các loại tình yêu khác đều đáng kết án. Tình dục phải được công nhận như một thực tại toàn thể của con người, nó đưa con người vượt lên trên mình để tới với người khác. Không chỉ có các hôn nhân được Giáo Hội làm phép mới tốt đẹp, mà các hôn nhân đời, thậm chí các loại sống chung không cưới cũng có những tích cực của chúng. v.v.

Đó là những câu trong các tài liệu đúc kết (Relatio) hoặc những lời phát biểu của các vị nghị phụ. Những tư tưởng này quả mang tính cách mạng. Một cuộc cách mạng do giáo tông Phan-sinh châm ngòi.

Tin Mừng dĩ nhiên không đổi. Chúng ta không có quyền thêm thắt

gì vào Lời Chúa. Nhưng chúng ta có thể hiểu Tin Mừng càng ngày càng rõ hơn, có thể khác hơn. Mặc khải cũng không là một thông điệp tĩnh, bất biến, nhưng đó là một viễn kiến đầy năng động, cho phép ta càng ngày khám phá ra những cái mới trong đó.

Giáo chủ Phan-sinh muốn có những thay đổi, muốn tìm những đường hướng mục vụ thích hợp cho con người thời đại. Vấn đề là những đường hướng đó sẽ cụ thể ra như thế nào và chúng đặt trên nền luận chứng thần học nào. Gay go là cách lập luận. Kéo không mấy lâu ông lão bà lại trách, thế ra những cố gắng cả đời của mình chả lẽ thành công toi!

Kết quả nghị hội

Sau hai tuần trao đổi bàn bạc, hội nghị đã có một bản đúc kết mang tên „*Relatio synodi. Những thử thách mục vụ gia đình trong khuôn khổ rao giảng Tin Mừng*“, gồm 5 phần với 62 đoạn được đánh số từ 1 tới 62. Phần Dẫn Nhập (từ số 1 tới 4). Phần I: Lắng nghe: Bối cảnh và các thử thách đối với gia đình (5-11). Phần II: Nhìn lên Đức Ki-tô: Tin Mừng Gia Đình (12-28). Phần III: Luận bàn về những đường hướng mục vụ (29-61). Phần kết (62).

Trong buổi họp khoáng đại cuối cùng, từng đoạn bản đúc kết đã được đọc lên để các nghị phụ biểu quyết. Hầu như tất cả các đoạn đều vượt qua cửa ải số phiếu $\frac{3}{4}$ của các nghị phụ hiện diện, trừ 5 đoạn mang số 25, 41, 52, 53, 55 nói về hoàn cảnh những gia đình không có hôn thú đạo, những thành phần li dị tái hôn, việc sống chung của những người đồng tính. Có nghĩa là các đoạn đó đã không/chưa được

chấp thuận. Lẽ ra những đoạn này phải được lược bỏ khi công bố bản văn. Nhưng giáo tông Phan-sinh đã quyết định cứ cho bạch hoá. Vì ngài muốn trong sáng hoá mọi chuyện: *Transparenz, Glasnost!*

Nhưng các biểu quyết này cũng chẳng phải là chung quyết. Nội dung tài liệu sẽ được các hội đồng giám mục thảo luận tiếp tại địa phương, để chuẩn bị ý kiến cho cuộc nghị hội về mục vụ gia đình chính thức năm tới. Và mọi quyết định cuối cùng rồi ra đều thuộc quyền của Giáo Tông, cho dù nghị hội có biểu quyết thế nào chẳng nữa.

Tôi chuyển dịch một số đoạn có tỉ số không đồng ý cao sau đây, để quý độc giả tham khảo và suy nghĩ. Dịch từ bản dịch của Văn Phòng Thư Kí Hội Đồng Giám Mục Đức.

Nhân từ đối với những gia đình bị tổn thương và yếu đuối

25. Trong vai trò chăm sóc tinh thần, Giáo Hội có trách nhiệm làm thế nào để cho những người chỉ kết hôn theo mặt đời hoặc đã li dị và tái hôn hoặc chỉ đơn giản sống chung với nhau nhận ra được đường lối sự phạm đầy nhân hậu của Thiên Chúa trong cuộc sống của mình, đồng thời giúp họ hoàn thành tốt đẹp chương trình của Thiên Chúa nơi họ. Giáo Hội nhìn những kẻ sống trong bất toàn như thế với ánh mắt long lanh (xem *Ga 1,9; Vui Mừng Và Hi Vọng*, 22) của Đức Ki-tô. Giáo Hội nhìn nhận rằng, lòng từ nhân của Thiên Chúa cũng ảnh hưởng trên họ, và khuyến khích họ làm điều thiện hảo, để chăm sóc nhau trong yêu thương

đồng thời chu toàn việc phục vụ cộng đoàn mình đang sống và làm việc. (Đồng í 140 / Không 39)

27. Trong í nghĩa đó, mục vụ gia đình ngày nay mang một chiều kích mới, khi phải đứng trước thực tế những cuộc hôn nhân nam nữ chỉ kết ước mặt đời mà thôi, trước những hôn nhân theo các phong tục văn hoá cũ, cũng như – ở đây phải có sự phân biệt cần thiết – trước những cặp chung sống không cưới. Khi một kết hợp về mặt đời rõ ràng tạo được ổn định, đặt nền trên một tình yêu bền vững, khi nó thiết lập được trách nhiệm đối với con cái và có khả năng vượt thắng những thử thách, thì đó có thể là một lí do để Giáo Hội đồng hành với họ trên bước đường tiến về bí tích hôn nhân. Nhưng rất thường thấy có nhiều đôi quyết định chung sống với nhau mà chẳng nghĩ gì tới việc cưới hỏi trong tương lai, chẳng có í định gì về một sự gắn bó trong định chế. (Đồng í 147 / Không 34).

28. Noi gương nhân từ của Đức Ki-tô, Giáo Hội phải quan tâm tới những đứa con yếu đuối nhất của mình và yêu thương đồng hành với họ, những đứa con phải đau khổ vì thương tích hoặc mất mát trong tình yêu, và giúp họ lấy lại được niềm tin và hi vọng. Giáo Hội phải như ánh sáng của ngọn hải đăng trong bến cảng hoặc của bó đuốc trao cho họ, để giúp họ nhìn ra được sự chệch hướng của mình hoặc nhìn ra được vị trí của mình trong con bão tố. Ở đây, Giáo Hội cần í thức rằng, cảm thông không đủ, mà điều cần hơn, là phải yêu thương nói ra cho họ biết sự thật. Tình yêu tha thứ có khả năng lôi kéo và kết hợp như thế nào, thì nó cũng có khả năng biến đổi và làm cho người ta thăng hoa như thế. Nó

mời gọi con người quay trở về. Đây cũng là í nghĩa của thái độ Đức Ki-tô, khi Người không kết án người phụ nữ ngoại tình, mà chỉ yêu cầu bà đừng phạm tội nữa (xem Ga 8,1-11) (Đồng í 152 / Không 27)

Mục vụ cho những người chỉ có hôn thú đời hoặc sống chung không hôn thú

41. Trong khi vẫn tiếp tục rao giảng và hỗ trợ hôn nhân ki-tô giáo, Giáo Hội đồng thời khuyến khích tìm kiếm những đường hướng mục vụ thích hợp cho những người không còn sống trong khuôn khổ thực tế đó nữa. Điều quan trọng, là phải luôn giữ họ trong mối liên lạc trao đổi mục vụ, để giúp họ nhìn ra những yếu tố trong cuộc sống vốn có khả năng mở rộng lòng họ ra thêm cho Tin Mừng hôn nhân và mang lại thắng tiến cho đời sống của họ. Người mục tử phải nắm bắt được những yếu tố đó, những yếu tố có khả năng hỗ trợ cho việc rao truyền Tin Mừng và tăng cường nhân cách cũng như tinh thần con người. Sự nhạy bén của mục vụ ngày nay thể hiện nơi việc nhìn ra được những yếu tố này hiện diện trong các gia đình chỉ có hôn thú đời và – trong một chừng mực nào đó – trong các gia đình sống chung không hôn thú. Cho dù luôn nhấn mạnh tới Tin Mừng ki-tô giáo, chúng ta cũng phải quan tâm tới những yếu tố xây dựng này trong những gia đình không còn sống trong khuôn khổ của Giáo Hội nữa. (Đồng í 125 / Không 54)

42. Các nghị phụ được nhắc nhở rằng, hiện đang có „một con số gia tăng những cặp sống chung thử ,ad experimentum‘, chẳng có hôn thú đời hay đạo gì cả „ trong nhiều quốc gia (*Instrumentum Laboris*,

81). Trong một số quốc gia, loại hình hôn nhân này xuất phát chủ yếu do truyền thống văn hoá, theo đó các cuộc hôn nhân thường được gia đình hai bên sắp xếp và chúng trở nên trọn vẹn sau khi trải qua nhiều giai đoạn khác nhau. Nơi một số nước khác thì lại gia tăng loại hình các cặp sống chung với nhau một thời gian lâu dài, rồi sau đó mới xin làm hôn thú đạo. Lí do sống chung không cưới thường là vì tâm lí chống các định chế và tránh những bồn phận trói buộc lâu dài đối với nhau, nhưng cũng là vì để chuẩn bị tạo lập một căn bản vật chất chắc chắn trước đã (có việc làm và thu nhập chắc chắn). Và cuối cùng còn có rất nhiều cặp sống chung không cưới trong một số quốc gia, nơi đó không phải chỉ vì các giá trị về gia đình và hôn nhân bị chối bỏ, mà nhất là vì hôn nhân ở đó là chuyện xa xỉ, rất tốn kém, và người ta không đủ khả năng vật chất để thực hiện lễ nghi cưới hỏi. (Đồng í 143 / Không 37)

Linh hướng cho những người li dị tái hôn

52. Đã có những suy nghĩ về khả thể cho phép những người li dị tái hôn tham dự bí tích Hoà Giải và Thánh Thể. Nhiều nghị phụ quyết bảo lưu quy chế hiện hành, vì một đàng dựa trên giáo huấn hôn nhân bất khả phân của Giáo Hội và đàng khác dựa vào liên hệ nền tảng giữa việc tham dự bí tích Thánh Thể và việc tham gia cộng đoàn Giáo Hội. Một số nghị phụ khác muốn mở cửa cho họ bước vào bàn tiệc thánh, nhưng coi đây không phải là một sự cho phép rộng rãi, mà chỉ là nhằm giải quyết một số trường hợp đặc biệt với những điều kiện

(xem tiếp trang 46)

Nén Hương Tưởng-Niệm Cần Thiết

■ Hồ Quỳnh-Uyển

Tại thành-phố Melbourne, bắt đầu từ ngày 02-11-2013 năm trước đã có một sinh-hoạt đặc-biệt mà từ sau cuộc chính-biến ngày 01-11-1963 đến nay vẫn chưa ở đâu có. Đó là thể theo nguyện-vọng và đề-nghị của nhiều đồng-bào trong cộng-đồng, tiểu-ban Tranh-đấu cho Nhân-quyền tại Việt-Nam trong Cộng-đồng Người Việt Tự Do tiểu-bang Victoria đã được giao cho nhiệm-vụ tổ-chức nghi-lễ tưởng-niệm dịp đúng 50 năm cố Tổng-thống Ngô Đình Diệm và bào-đệ bị thảm-sát.

đồng Người Việt Tự-do tiểu-bang Victoria chính-thức tổ-chức. Nghi-lễ tưởng-niệm Cố Tổng-thống Ngô Đình Diệm diễn ra thật trang-trọng tại trung-tâm sinh-hoạt của Cộng-đồng, quen gọi là Đền Thờ Quốc Tổ, từ 11 giờ sáng đến 2 giờ chiều ngày 01-11-2014.

Điều rất cảm-động là một số đồng-bào đã nhiệt-tình tự nguyện góp tay, tiếp sức với Ban-chấp-hành Cộng-đồng trong việc chuẩn-bị một buổi tiệc nho nhỏ sau phần t u r ơ n g - n i ệ m , trước khi mọi người cùng đến hiệp-thông trong Thánh-lễ giỗ do nhóm Tinh Thần Ngô Đình Diệm tổ-chức và Đức cha Nguyễn Văn Long cử-hành tại thánh-đường Our Lady of Perpetual Help

cách nơi vừa tưởng-niệm không xa. Ông chủ-tịch Nguyễn Văn Bon, ông

Tổng-thư-ký Nguyễn Thế Phong của Cộng-đồng và ông Phạm Văn Lưu trưởng nhóm Tinh Thần Ngô Đình Diệm trước bàn thờ

Cùng hiệp dâng Thánh-lễ với đức giám-mục Vinh-sơn Nguyễn Văn Long là linh-mục Vũ Hân đến từ Hoa-kỳ và Linh-mục Lê Văn Sơn, chính-xứ Monica, thuộc miền tây của Tổng-giáo-phận Melbourne.

Và đây là nguyên văn bài giảng của đức giám-mục Vinh-sơn Nguyễn Văn Long trong Thánh Lễ cầu nguyện và tưởng nhớ Cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm ngày 01.11.2014 tại Melbourne, Australia

Quý vị và anh chị em thân mến,

Cùng với đồng bào ở nhiều nơi trên quê hương còn dưới ách thống trị của Cộng Sản và trên khắp thế giới tự do, hôm nay chúng ta đến ngôi thánh đường này để tưởng nhớ và cầu nguyện cho cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm, người khai sáng nền Đệ Nhất Cộng Hòa trên quê

Nghi-thức tưởng niệm tại Đền Thờ Quốc Tổ

Sinh-hoạt này năm nay đã thực sự được khởi sắc thêm do Cộng-

Linh-mục Lê Văn Sơn, đức giám-mục Vinh-sơn
và linh-mục Vũ Hân

huong Việt Nam mến yêu.

Ngày này hơn nửa thế kỷ trước, ông cùng bào đệ Ngô Đình Nhu đã trải qua những giờ phút bi hùng cuối đời tại ngôi thánh đường mang tên Nhà Thờ Cha Tam. Là người sống đức tin Công Giáo mãnh liệt, thiết tưởng ông đã tìm đến ngôi thánh đường trong giờ phút định mệnh như là một nghĩa cử phò thác. Ông không dùng quyền lực, trung thân hay vũ khí để bảo vệ mạng sống mình mà phò thác tất cả cho Đấng Toàn Năng. Cái chết của ông đánh dấu một sự hy sinh hiển mình hoàn toàn cho một mục đích tối hậu, một giấc mơ cao thượng: Đó là một tương lai tươi sáng cho tổ quốc Việt Nam. Có thể nói, ông đã noi gương Thầy Chí Thánh Giêsu để chết cho người mình thương mến. “Không tình yêu nào cao quý hơn tình yêu của người dám thí mạng sống mình vì người mình thương mến”. Cụ Diệm không có vợ con và gia đình riêng. Người mà cụ thương mến đây chính là đồng bào và quê hương mà cụ đã cống hiến chính mạng sống mình.

người dũng khí của cụ Diệm cũng đang phục hồi như vậy. Ngay cả những thế hệ trẻ như tôi lớn lên trong những tuyên truyền giả dối về ông, chúng tôi cùng thế hệ cha anh, bất kể tôn giáo và xu hướng chính trị, đang đòi lại chỗ đứng trong lịch sử cho ông. Thánh Phaolô đã viết về luật nhân quả là “Ai gieo

Sự kiện một phong trào tự phát để phục hồi danh dự và phát huy tinh thần ái quốc của cụ Diệm nói lên sức mạnh của công lý và sự thật. Sức mạnh ấy đang như ngọn sóng trào dâng từ lòng dân tộc và có khả năng đánh tan những điều phi nhân gian dối của chế độ Cộng Sản.

Quả thế, lịch sử trong chiều dài bất tận của nó luôn trả lại công và tội một cách xứng đáng, bất chấp những nỗ lực thổi phồng hay bóp méo sự thật. Cũng như bộ mặt thật của những kẻ thù ghét ông, kể cả những người núp sau bình phong tôn giáo đang hiện rõ sau những tô điểm giả dối như thế nào, thì con

giống nào thì gặt giống ấy”. Phải chăng phong trào tự phát để phục hồi danh dự và phát huy tinh thần ái quốc của cụ Diệm là bằng chứng hùng hồn về con người và cuộc đời của một vĩ nhân thời đại?

Kính thưa quý vị và anh chị em,

Hôm nay chúng ta đến đây không phải để hoài niệm một quá khứ hay một thời huy hoàng đã qua. Con người và cuộc đời của cụ Diệm đã vượt qua hàng rào không gian, thời gian, tôn giáo và đảng phái chính trị. Ông không còn chỉ thuộc về người Công Giáo, ông cũng không chỉ còn thuộc về phe này đảng nọ hay ngay cả quân cán chính của nền Đệ Nhất Cộng Hòa; thậm chí ông cũng không chỉ thuộc về những người Việt Nam tỵ nạn Cộng Sản trên khắp thế giới. Vì vai trò, vì sự dấn thân phục vụ và sự hy sinh cho quê hương, cụ Diệm mãi mãi thuộc về mọi người Việt Nam. Cụ đã đi vào lịch sử của đất nước như là một người con ưu tú và là một anh hùng của dân tộc.

Việc tưởng nhớ cụ không còn là một sự hoài niệm đầy xót xa và cũng không nằm trong không khí tiếc hận của những người “phò Ngô” hay thất thế xa cơ. Mục đích của chúng ta hôm nay cũng không còn đơn thuần là phục hồi danh dự cho ông hay lột trần những giả dối của những người và những thế lực thù ghét ông. Có những người vì thương mến ông, muốn đưa ông và bào đệ đến một nơi an nghỉ xứng đáng hơn. Thiển nghĩ đó là những điều thứ yếu. Và lại, với một con người coi nhẹ sự

phù vân ở thế gian, ông cũng chẳng màng gì những điều ấy. Việc tưởng nhớ ông, chỉ có ý nghĩa đích thực khi chúng ta –những người con dân nước Việt còn trần trở cho hiện tình đất nước– cùng nhau thực hiện giấc mơ chưa thành của ông. Giấc mơ đó là gì thưa quý vị và đồng bào? Đó là ngày khai hoàn của công lý, của sự thật, của sự nhân bản, của những giá trị Chân-Thiện-Mỹ trên quê hương. Đó là ngày chiến thắng của ánh sáng trên tối tăm, sự lành trên sự dữ, chí nhân trên cường bạo và đại nghĩa trên hung tàn. Đó là ngày cánh chung của chế độ Cộng Sản và ngày quang phục của một Việt Nam thực sự độc lập, dân chủ và vững mạnh trước những thử thách mới.

Kính thưa quý vị và anh chị em,

Hôm nay là ngày Đại Lễ mừng Chư Thánh Nam Nữ, những người được ca tụng trong phụng vụ cũng như những vị hy sinh trong âm thầm. Họ là những người sống Tám Mối Phúc Thật noi gương Đức Kitô. Họ là những người dám chấp nhận sự nghèo khổ, sự đau buồn, sự than khóc, mọi sự thiệt thòi khác và nhất là dám hy sinh cuộc đời vì lý tưởng Phúc Âm. Họ đã chẳng màng danh vọng, vinh quang, phú quý hay trường thọ. Chúng ta có thể nhìn gương các thánh nhân qua những người dám hy sinh chính mạng sống để quê hương có ngày tươi sáng. Chúng ta nghiêng mình kính cẩn trước những gương anh linh của tổ quốc như cụ Diệm. Chúng ta hãy cùng nhau hướng về mục đích mà chính họ đã làm những viên gạch lót đường: đó là sự sống viên mãn cho tha nhân, sự phục hưng cho dân tộc và sự trường tồn của cơ đồ Tổ Quốc.

Cuộc đời và sự hy sinh của cụ

Diệm phản ánh một sự hiến thân hoàn toàn của Đức Kitô. Phải chăng cụ –như Thầy Chí Thánh– là phiến đá mà người thợ xây loại bỏ, để trở nên tảng đá góc tường? Phải chăng như tổ phụ Abraham và Môisen, cụ tranh đấu cho một tương lai tươi sáng mà không mong đợi chính mình phải được đặt chân vào và hưởng hoa quả của đất hứa? Phải chăng tấm gương vị quốc vong thân và ước mơ xây dựng một triều đại chính trực trên quê hương của cụ sẽ mãi mãi làm ngọn đuốc soi đường cho các thế hệ mai sau?

Tôi thâm tín là thế. Mặc dù “nhân sinh vô thập toàn,” tôi thâm tín là cụ xứng đáng là ngọn đuốc trong đêm đen của đất nước trong lịch sử cận đại. Tinh thần yêu nước của cụ Diệm đang thúc đẩy những người tranh đấu cho nhân quyền, dân chủ và những giá trị nhân bản tại quê nhà. Người Việt chúng ta hãy từ bỏ những chia rẽ phe nhóm, “phò Ngô” và “chống Ngô” là dư âm của một thời dĩ vãng. Chúng ta hãy cùng nhau thực hiện giấc mơ chưa thành của ông và cũng là của những nhà ái quốc thuộc muôn thế hệ.

Thánh Lễ hôm nay nhắc nhở cho chúng ta một chân lý là chỉ có tình yêu hiến thân cho lẽ phải, cho công lý và cho triều đại chính trực mới là lẽ sống của người tín hữu. Sự mạng của Đức Kitô cũng chính là hiến thân để sự sống viên mãn được thể hiện nơi con người. Chúng ta hãy can trường bước theo con đường hiến thân phục vụ, như các thánh nhân cũng như các anh hùng hào kiệt đã đi trước chúng ta.

Xin Thiên Chúa chúc lành và kiện toàn mọi nỗ lực tranh đấu của chúng ta cho những giấc mơ của

tiền nhân, vững tin vào sự viên mãn của công lý và sự thật trong Chúa Giêsu Kitô, viên đá tảng của niềm tin và niềm hy vọng chúng ta. “Ai gieo trong lệ sầu, sẽ gặt hái trong hân hoan”. Amen

+ Vincent Nguyễn Văn Long
Giám Mục Phụ Tá Melbourne

Không thể ngồi yên...

Là một lục-địa nằm mãi tận Nam bán cầu, quá xa-xôi với các miền đất khác trên thế giới, song Cộng-đồng người Việt tự-do tự-nạn tại các tiểu-bang của Úc-châu xem ra lại chẳng xa-lạ gì với người Việt khắp năm châu bốn biển về những sinh-hoạt duy-trì bản-sắc dân-tộc, lịch-sử và đấu tranh chống cộng. Nhất là vì chỉ cách xa quê nhà có hơn tám giờ bay, cho nên các dịch-vụ tuyên-truyền bằng văn-hoá-vận của nhà cầm quyền cộng-sản Việt-Nam cũng quấy rầy cộng-đồng người Việt-Nam ở đây nhiều hơn. Vì vậy mà từ chủ-tịch Cộng-đồng Người Việt Tự-do Liên-bang Úc-châu đến các chủ-tịch tiểu-bang cùng toàn-thể đồng-bào xem ra thường-xuyên bị bận rộn. Nhiều người cho đây cũng là một hoàn-cảnh tốt để đồng-bào mình khó có thể ăn ngon ngủ yên như Việt Khang đã cảm-nghiệm

Tôi không thể ngồi yên khi nước Việt Nam đang ngã nghiêng, dân tộc tôi sắp phải đắm chìm một ngàn năm hay triền miên tăm tối!

Mới đây, cộng-đồng cũng đã và đang hiệp trợ nhau để lo giúp hơn

40 thanh-niên đã từ các vùng thuộc giáo-phận Vinh vượt-biên đến Úc-châu từ năm trước và bị bắt giữ ngay khi vừa đến hải-phận Úc. Cộng-đồng Người Việt tại các tiểu-bang đã kịp thời kêu gọi đồng-bào cùng hưởng-ứng việc lên tiếng với chính-phủ Úc, tổ-chức các chuyến ra tận đảo xa thăm hỏi. Kết quả là sau thời gian dài bị giữ trong các khu tạm giam (detention camps) thì những thanh-niên này đã được ra ngoài sinh-hoạt với cộng-đồng. Trong khi chờ đợi xét-đuyệt để được thành thường trú nhân theo chính-sách di-trú của Úc thì tất cả cũng được hưởng khoản trợ-cấp như chế-độ chung về an-sinh xã-hội.

Thành vậy mà có thể nói Cộng-

Đồng-bào đứng theo lằn ranh ngăn cách với những người Trung quốc tại khu biểu tình

đồng Người Việt Tự-do tại Úc-châu không mấy khi “ngồi yên”.

Chỉ nguyên trong năm 2014 này, ngoài nhiệm-vụ hàng năm đi biểu-tình tưởng-niệm ngày Miền Nam bị mất vào tay cộng-sản bằng cách đến trước toà đại-sứ Việt-cộng ở Canberra nhờ họ nghe “chửi” giúp cái đám lãnh-đạo của họ

bên nhà thì cũng còn thêm rất nhiều cuộc biểu-tình chống cộng đã diễn ra. Tiêu biểu nhất là các cuộc biểu-tình trước các tổng-lãnh-sự quán Trung-cộng về việc giàn khoan Hải-dương 981.

Ngày 28-7-2014, Ban chấp-hành Cộng-đồng Người Việt Tự-do Liên-bang Úc-châu phát-động chiến-dịch vận động xin chữ ký cho Thỉnh-nguyện- thư yêu cầu lưỡng viện quốc-hội Úc-châu lên tiếng về chính-sách khiêu-khích và lấn chiếm của

Trung-cộng tại biển Đông. Vì là thỉnh-nguyện-thư đòi hỏi một tiếng nói lương-tâm nơi những người đang trong trách-nhiệm dân-cử tại Hạ-viện (House of Representatives) và Thượng-viện (the Senate) nên đã mở rộng đến mọi người mang quốc-tịch Úc. Kết-quả là vào ngày

02-12-2014 này, Văn-phòng Quốc-hội chính-phủ Liên-bang Úc-châu đã hẹn gặp phái-đoàn trong Cộng-đồng khoảng 30 người để nhận những bản thỉnh-nguyện-thư này

Mới đây nhất, vào ngày 16-11-2014, nhân dịp Hội-giại G.20 tại Brisbane, Úc Châu vào trung tuần tháng 11 -2014, Chính-phủ Úc đã chính thức mời chủ-tịch nhà nước Trung-cộng Tập Cận Bình đến nói chuyện tại Quốc-hội Úc vào chiều ngày Thứ Hai, 17-11-2014 tại Canberra. Cộng Đồng Người Việt Tự Do Liên Bang Úc Châu đã khẩn-cấp kêu gọi một cuộc biểu tình trước tiền-đình quốc hội Úc-châu - Canberra để lên án hành động xâm-lăng của Trung-cộng, lấn chiếm lãnh-thổ và lãnh-hải của Việt-Nam.

Pháp Luân Công

Vì vậy, tuy vào ngày làm việc đầu tuần, nhưng cả chủ-tịch Cộng Đồng Người Việt Tự Do Liên-bang cùng các chủ-tịch và thành-viên các Ban chấp-hành Cộng-đồng tiểu-bang đều về Canberra để nhiệt-liệt cùng đồng-bào mình trong sinh-hoạt đấu-tranh này.

Cùng tham-dự buổi biểu-tình phản-đối lãnh-tự cộng-sản Trung-quốc Tập Cận Bình này còn có các

Các chủ-tịch Cộng-đồng Người Việt Tự Do

cộng-đồng khác như Tân-cương, Tây-tạng và các nhóm Pháp-luân-công, Free China và Hong-kong.

Trước tiền-đình Quốc-hội, bên cạnh tập-thể những người chống đối là khu dành cho “nhân dân” Trung-quốc đến ủng-hộ phái-đoàn Tập Cận Bình.

Theo sự sắp xếp của các nhân-viên cảnh-sát Liên-bang Úc-châu

giờ sáng đến 4 giờ chiều, trong cái khoảng rộng đòi hỏi đi đếm lại được vòn-vẹn 77 (bảy mươi bảy) người với chiêng trống và đầu lân đề múa. Đây là những thứ họ đã dùng để

Các đại-diện Hong-kong và Free China

đã ngăn chia sẵn khi họ nhận được tin báo của tòa Đại-sứ Trung-cộng

hạn, người Tây-tạng (Tibet) lên án chính-sách đồng-hoá của Trung-cộng đối với họ; Tân-cương (East

đặt chỗ cho đủ một ngàn người đến hoan-hô ủng-hộ lãnh-đạo Tập Cận Bình. Nghe vậy nên ai cũng chờ xem cái lực-lượng hùng-hậu của chính-sách “bành-trướng Bắc-kinh” và bản-sắc của chủ-nghĩa “Chauvin nước lớn” này ra sao. Song rồi thật khó hiểu khi từ 9

Turkestan) mà hiện nay bị Trung-cộng chỉ xem như là đơn vị hành-chính cấp tỉnh lớn nhất, thì phản-đối những cấm cách mọi thứ tự-do; đối với nhóm Pháp-luân-công (Falun Gong) thì lên án hành vi dã-man của Trung-cộng khi tàn-sát môn-đồ của họ vừa nhằm mục-đích không cho họ tồn-tại vừa buôn bán nội-tạng của nạn-nhân. Nhóm Free China, do số người vượt thoát từ biển-cổ Thiên-an-môn lập ra, thì đòi tự-do và nhân-quyền cũng như Hong-kong là nơi Trung-cộng đang phải đối đầu với con khủng-hoàng về tự-trị và các quyền căn-bản, chính

Những chiếc dù mang màu cờ quốc-gia đi ngay trước khu của người Trung-cộng nên họ quay lưng lại

những lời đả-đào, kẻ tội Trung-cộng của các lực-lượng chống đối.

C h ả n g

đáng của người dân. Riêng với Việt-Nam, cùng với chính-sách xâm-lãng của phương Bắc sẵn có từ ngàn xưa, thì cũng đang là một tổng-hợp đủ hết mọi vấn-đề của các Nhóm nêu trên mà với truyền-thống của một người Việt-Nam, có lẽ chúng ta phải nhất-tề điếm mặt chỉ tên Trung-cộng chính là kẻ thù truyền kiếp. ▣

Đường Chúa Đến

(tiếp theo trang 28)

tế suốt 20 năm mà ngày nay người ta phải né, phải tránh, phải bạc bẽo quên đi ngày ông đã vị quốc vong thân, dù ngày đó trùng ngay với ngày lễ các linh hồn, ngay với phần tâm-linh giao-cảm trong Đức tin Ki-tô giáo.

Cuối cùng, trong cương-vị và thực-trạng của một người dân Việt đứng nhìn vào lịch-sử, Giáng-sinh năm nay là sinh-nhật thứ 39 của Sài-gòn và Miền Nam bị nhuộm đỏ; của đất nước bị mất thêm một miền đất tự-do. Giáng-sinh năm nay là năm thứ 39 của của những người Việt-Nam lưu-vong đang chung mang án phạt lưu-đày biệt xứ mà vẫn chưa thấy tin vui ngày mãn hạn. Cũng đã 39 mùa vọng đã qua, Công-giáo Việt-Nam vẫn chỉ “rao giảng” trong khuôn mòn của những khẩu-hiệu, những bài bản lòng-vòng như sông Phúc-âm giữa lòng dân-tộc, như đồng-hành với dân-tộc và hết đối-thoại thì xin - cho. Của tất cả những gì rộn-ràng bên ngoài tâm-thức vô sai biệt giữa niềm đau, nỗi hận và cuộc sống bình-an đời thường trong sự sung mãn đến thừa mứa giữa lúc Đức Ki-tô vẫn nghèo, vẫn lạnh, vẫn bị lãng quên và khinh rẻ trong kiếp nghèo của những người anh em mình. Có phải cũng chính vì thế mà người ta cũng không thấy cần thiết phải hy-vọng thêm gì nữa hay có thêm một ước mơ nào khác phải trông chờ. Nói rõ hơn, không cần thiết phải tìm những lối đoạn-trường mà theo như Chúa muốn. ***Ai theo ta thì hãy từ bỏ mình mà vác lấy khổ-giá...*** Cho dù đó mới chính là con đường Người đã chọn để lãnh sự-vụ xuống thế làm người và đã được nhân-loại tôn vinh...Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat. ■

Lượm Lặt Đó Đây

(tiếp theo trang 30)

Chúa, con đây còn quá trẻ, con không biết ăn nói”. Nhằm bênh vực ĐC Đọc, hay nói rõ hơn là bênh vực thái độ im lặng của HĐGMVN vào thời điểm lẽ ra với tư cách Ngôn sứ các ngài phải lên tiếng, trong bài viết đăng trên ViệtCatholic, LM Hồng Giáo chỉ ngừng lại ở câu trả lời ngu ngơ trên đây của Ngôn sứ Gêrêmia, trong khi GM Đọc còn trích thêm một đoạn “*Đức Chúa phán với tôi: “Đừng nói nơi người còn trẻ! Ta sai người đi đâu, người cứ đi; Ta truyền cho người nói gì, người cứ nói!”*” mà cha Pascal cho là một điều lạ khi mục tiêu của ngài là để tự biện minh.

Cha Pascal Nguyễn Ngọc Tinh viết tiếp: “Càng lạ hơn nếu ta đọc tiếp Lời của Chúa trong đoạn sách Gêrêmia **nhưng Đức Cha Đọc bỏ không trích dẫn: “Đừng sợ chúng, vì Ta ở với người để giải thoát người – sám ngôn của Đức Chúa. Rồi Đức Chúa gơ tay chạm vào miệng tôi và phán: Coi, hôm nay Ta dứt người đứng đầu các dân các nước, để nhỏ, để lạt, để hủy, để phá, để xây, để trồng”.**”

Bây giờ thì người ta hiểu tại sao Giám Mục Bùi Văn Đọc đã được chọn để thay thế Hồng Y Phạm Minh Mẫn cai quản một Giáo phận lớn và quan trọng như TGP Sài-gòn. Hiểu để buồn thêm cho cảnh ngộ đau thương của Giáo Hội Công Giáo và của

đầu các dân các nước, để nhỏ, để lạt, để hủy, để phá, để xây, để trồng”.
(Gr: 1,7-10)

Tâm Thư

(tiếp theo trang 34)

(2- 1: Nội dung tuyên truyền 1.2)

Hơn nữa, một lời trả lời phỏng vấn làm sao có **giá trị pháp lý bằng một văn bản đã mang chữ ký của Cha Chủ tịch với vị đại diện nhà nước?**

Cũng để thanh minh cho việc làm của mình, Cha đã đưa ra một vài văn kiện của giáo hội hay những trích dẫn liên quan làm hậu thuẫn. Thế nhưng, (tiếc rằng không có thì giờ) nếu phân tích kỹ thì những văn kiện trích dẫn hoàn toàn không phù hợp với cách Cha áp dụng. Lời biện minh này chỉ có tính cách gò ép, vớt vát không thuyết phục mà chỉ là một sự “Cả vú lấp miệng em” mà thôi. Để thực hiện tinh thần đó, con thiết nghĩ hợp lý nhất là việc thiết lập trong HĐGMVN một Ủy ban đặc trách nghiên cứu vấn đề này như **một sinh hoạt xã hội ĐỂ KHÔNG BỊ CHI PHỐI VÀ CHỈ HUY CỦA BỘ GIAO THÔNG VẬN TẢI CỦA NHÀ NƯỚC.** ■

**Tích cực
tham dự
chiến dịch
mỗi Độc Giả
giới thiệu
thêm Độc
Giả mới.**

15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683

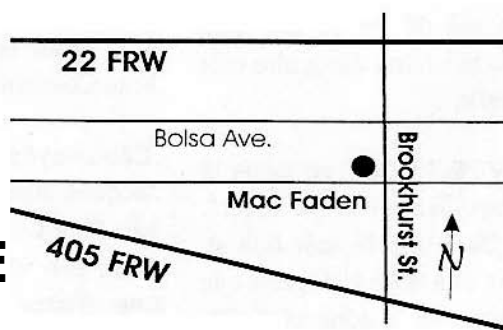
Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

**THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN**

**THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE**

BAN GIÁM ĐỐC SAIGON CITY MARKETPLACE KÍNH MỜI

Phúc cho những ai bị bách hại vì lẽ công chính.

THÁNH LỄ TẠI MỘ PHẦN CỐ TỔNG THỐNG NGÔ ĐÌNH DIỆM

VRNs (03.11.2014) – Bình Dương

Như một thông lệ từ năm 2011, vào trưa ngày Lễ Các Thánh 1.11, quý linh mục Dòng Chúa Cứu Thế, D9a Minh và một số thân hữu tề tựu tại nghĩa trang Lái Thiêu để cùng dâng lễ cầu nguyện cho Tổng thống Ngô Đình Diệm và Bào đệ. Năm nay 1.11.2014 cũng thế, bên mộ phần của Tổng thống, tôi được nghe lại đoạn Phúc Âm:

“Phúc cho những ai có tinh thần nghèo khó, vì Nước Trời là của họ. – Phúc cho những ai hiền lành, vì họ sẽ được Đất Nước làm cơ nghiệp. – Phúc cho những ai đau buồn, vì họ sẽ được ủi an. – Phúc cho những ai đói khát điều công chính, vì họ sẽ được no thỏa. – Phúc cho những ai hay thương xót người, vì họ sẽ được xót thương. – Phúc cho những ai có lòng trong sạch, vì họ sẽ được nhìn xem Thiên Chúa. – Phúc cho những ai ăn ở thuận hoà, vì họ sẽ được gọi là con Thiên Chúa. – Phúc cho những ai bị bách hại vì lẽ công chính, vì Nước Trời là của họ” (Mt 5,1-12).

Đoạn Kinh Thánh trên được gọi là Tám Mối Phúc Thật hay một cách văn vẻ là Hiến Chương Nước Trời. Ngoài Lễ Các Thánh, đoạn văn này cũng thường được đọc

trong thánh lễ ngày mừng một tết Nguyên đán, có khi cả lễ... an táng! Người CS cũng thích trích dẫn đoạn này như một dẫn chứng cho luận điểm trí trá của họ: Tôn giáo là thuốc phiện của nhân dân.

Bản văn đối với tôi chẳng có gì mới, nếu không muốn nói là thuộc lòng. Nhưng hôm nay tôi ứa nước mắt khi nghe đến mối phúc thứ tám: Phúc cho những ai bị bách hại vì lẽ công chính, vì Nước Trời là của họ.

Họ là những ai mà cả tin đến như vậy? Phải chăng họ tin vào một giá trị thiêng liêng liêng hư ảo không biết có thật hay không, được hứa bởi một Đấng mà có lẽ họ không chắc về sự hiện diện của Ngài. Ấy thế mà dám dấn thân, chấp nhận bị bắt bớ, đánh đập, giam cầm, tra tấn, tù đầy... để mong một ngày trong tương lai được hưởng “Nước Trời” như lời hứa.

Những người bị bách hại vì lẽ công chính hôm nay, quanh tôi tại

nơi này là ai? Họ là chị Dương Thị Tân – “Người phụ nữ đằng sau ánh hào quang ở Los Angeles” (chữ của nhà văn Nguyễn Tường Thụy). Họ là vợ chồng Luật sư Nguyễn Bắc Truyền của Phật Giáo Hòa Hảo bị đánh đập vô cơ hết sức dã man. Họ là người tù thế kỷ Nguyễn Hữu Cầu với thời gian tù dài đằng đặc 37 năm vì can tội “câu kết với hai đệ tử Đức Phật là Anan và Ca Diếp tổ chức đi vượt biên”. Họ là cựu tù nhân lương tâm Huỳnh Anh Tú – anh trai của tù nhân lương tâm Huỳnh Anh Trí – người đã qua đời không đầy sáu tháng sau khi ra

khỏi nhà tù CS vì căn bệnh AIDS lây nhiễm trong trại giam. Họ là chị Nhung mẹ bé Phương Uyên – cô sinh viên nhỏ bé yếu ớt bị bắt

bớ giam cầm vì bày tỏ lòng yêu nước, chống Trung Cộng xâm lược, v.v...

Hôm nay họ quy tụ nơi đây, quanh mộ phần của vị Tổng thống khai sinh nền Đệ Nhất Cộng Hòa Việt Nam – người đã bị sát hại vì “lẽ công chính”. Tôi cho rằng họ tin vào một Đấng Thiêng Liêng. Đấng ấy sẽ bênh vực quyền lợi cho họ, giải thoát họ khỏi mọi sự đau khổ. Nước Trời – như thế với họ không là một khái niệm viễn vông nhằm mục đích ngu dân để trị như kiểu “thiên đường XHCN”, nhưng sẽ là Việt Nam tự do dân chủ, không còn bóng dáng kẻ độc tài tham nhũng thối nát bán nước hại dân.■

■ Thu Phương

Câu Chuyện Từ Nước Đức

(tiếp theo trang 37)

cụ thể - đặc biệt là những trường hợp không thể quy hồi được nữa, họ mang trách nhiệm đạo đức đối với con cái và không thể để những trẻ này phải chịu đau khổ cách bất công. Và để được trở lại với các bí tích, cũng theo các nghị phụ này, những người này phải trải qua một chặng đường thống hối trước, với sự trách nhiệm của giám mục bản quyền. Điểm này phải được đào sâu thêm, và ở đây, cần phải phân biệt rõ giữa một bên là tình trạng khách quan của tội và một bên là những hoàn cảnh giám khinh, bởi vì „những yếu tố tâm thần và xã hội“ có thể „giảm thiểu, thậm chí giải trừ điều kiện của tội và trách nhiệm của chúng“ (*Giáo lý công giáo*, 1735). (Đồng ý: 104 / Không: 74).

53. Một vài nghị phụ khẳng định, những người li dị tái hôn hoặc sống chung với một người bạn đời

cũng có thể có một cuộc sống tốt đẹp qua cách rước lễ thiêng liêng. Các nghị phụ khác nghe vậy liền đặt vấn đề, thế thì tại sao họ lại không thể được rước lễ. Như vậy, vấn đề này cần phải được đào sâu, để qua đó tìm hiểu thêm về đặc trưng của hai loại hình tham dự này (rước lễ cụ thể và rước lễ thiêng liêng) và đưa chúng ra khỏi mối liên hệ với Thần Học Hôn Nhân để giải quyết. (Đồng ý: 112 / Không: 64).

Quan tâm mục vụ đòi với những người có khuynh hướng đồng tính

55. Ở một vài gia đình, người ta nhận ra trong số thân nhân của họ có những người mang khuynh hướng đồng tính. Vì thế, họ tự hỏi, phải có thứ quan tâm mục vụ nào thích hợp cho những trường hợp này, khi đứng trước giáo huấn của Giáo Hội sau đây: „Dù có hiểu rộng thế nào chăng nữa, thì cũng chẳng có một nền tảng tương đương nào giữa việc sống chung của những người đồng tính với chương trình

của Thiên Chúa về hôn nhân và gia đình“. Dù vậy, những nam nữ mang khuynh hướng đồng tính phải được đón nhận trong tế nhị và tương kính. „Phải cảnh giác, không được cư xử bất công dưới bất cứ hình thức nào đối với họ“ (*Bộ Tín Lý, Những cân nhắc về các đối tượng thảo luận áp dụng cho các đôi đồng tính sống chung*, 4) (Đồng ý 118/ Không 62).■

Augsburg, 12.11.14. Ngày Thuyền Vũ Trụ Rosetta của 17 nước Âu Châu thành công thả được đứa con Philae xuống sao chổi Churjumov-Gerassimenko, sau một hành trình kéo dài 10 năm với ngót 6,4 tỉ cây số đường dài, tốn phí 1 tỉ âu kim.

Đính chính: trong bài viết số tháng vừa rồi: „Nền giáo dục học đường dưới thời Đệ I Cộng Hoà“ tôi có đánh sai hai chữ: „ducare“ xin sửa lại thành „ducere“; „Thằng Cù“ (nơi ghi chú số 5) xin sửa thành „Đền Cù“. Xin lỗi độc giả.

“Nguyên trạng” diễn ca họ Cộng nhà ta!

■ *Lê Thiên* (17/11/2014)

Chúng tôi đã cố gắng đọc giả bài viết “*Giữ nguyên hiện trạng hay mưu đồ ...*” nhận định về lời phát biểu của tướng Phùng Quang Thanh, Bộ trưởng Quốc Phòng Chính phủ CSVN, trong cuộc phỏng vấn bên lề phiên khai mạc kỳ họp thứ 8, Quốc hội khóa XIII, do báo *Người Lao Động* tường thuật ngày 20-10-2014. Cuộc phỏng vấn xoay vào kết quả chuyến đi Trung Cộng ngày 16-18/10/2014 của 13 tướng lãnh cột trụ trong quân đội CSVN do Phùng Quang Thanh dẫn đầu.

Nay vì có thêm những yếu tố mới, trong đó có lời tuyên bố của Nguyễn Tấn Dũng, chúng tôi trở lại với vài đoạn chính với lời phát biểu của Phùng Quang Thanh (PQT) để từ đó chúng ta cùng có một cái nhìn sâu rộng hơn vào cái gọi là “nguyên trạng” do Nguyễn Tấn Dũng tuyên truyền như thể xác nhận quan điểm của PQT là chính quan điểm của tập đoàn cầm quyền CSVN.

Phải giữ nguyên hiện trạng.

PQT cho biết: “*Mục đích của chuyến đi là hai bên bàn bạc với nhau để tăng cường thúc đẩy quan hệ hợp tác giữa quân đội của hai nước cũng như giữa hai Đảng, nhà nước và nhân dân hai nước.*” Mục đích của chuyến đi đã khiến “phía bạn” tiếp đón đoàn tướng lãnh do PQT dẫn đầu một cách “*rất nhiệt tình, trọng thị và chu đáo*” Chu đáo

đến độ “phía bạn” đã ân cần và ưu ái *tái ban cấp* cho “phía ta” “*16 chữ vàng*” và “*4 tốt*”.

Nhóm 13 ông tướng do PQT đứng đầu đã trao đổi với “phía bạn” điều gì? PQT trả lời dứt khoát: “***Trao đổi là giờ phải GIỮ NGUYÊN HIỆN TRẠNG***” trên Biển Đông!

Ta hãy nghe tướng Thanh nói với nhà báo phỏng vấn ông ta: “*Chúng tôi có trao đổi là giờ phải giữ nguyên hiện trạng. Trên biển Đông... không cấm mới vào những nơi mà các bên chưa cấm.*” Liên sau đó, ông Thanh phân trần: “***Nói chung là bên bạn ghi nhận ý kiến của Việt Nam.***”

“*Nói chung*” là chung như thế nào? Mù mờ lắm! Phải chăng “*bên bạn*” coi thường “*lời trao đổi của bên Việt Nam*”, chẳng thêm đối đáp gì khiến chính Thanh đành ỡm ờ với người dân: “***Nói chung là bên bạn ghi nhận ý kiến của Việt Nam.***”

PQT lại vòng vo: “***Hứa thì không hứa, nhưng nói chung hai bên đều thống nhất phải thực hiện DOC.***” Thống nhất với nhau kiểu gì mà lại bảo “*hứa thì không hứa?*” Có có không không sao mà loạn xà ngầu thế? Lại “*nói chung*”! Nghe mơ hồ lắm!

Chúng ta thử đi sâu vào trọng tâm của vấn đề: “***Giờ phải GIỮ NGUYÊN HIỆN TRẠNG***” như phía CSVN yêu cầu “*phía bạn Trung Cộng*”, xem sao.

Thế nào là giữ nguyên hiện trạng?

Theo PQT, bên ta “*trao đổi*” với “*bên bạn*” - “***giờ phải giữ nguyên hiện trạng. Trên biển Đông... không cấm mới vào những nơi mà các bên chưa cấm.***”

Giữ nguyên hiện trạng? Cái nguyên hiện trạng ấy, thuật ngữ pháp lý gọi là *nguyên trạng - status quo*.

Các nhà nghiên cứu về Biển Đông đã đề cập nhiều đến *nguyên trạng - status quo* từ nhiều năm qua. Tưởng không cần nhắc lại ở đây. Tuy nhiên, nói có sách, mách có chứng, chúng tôi xin trưng dẫn lại tài liệu cũ đã được báo chí bàn tới nhiều. Điển hình là Tạp Chí Thời Đại Mới, Số 19 – Tháng 7/2010 – Hoàng Việt. (<http://tapchithoidai.org/>) trong đó có bài *Giải pháp nào cho tranh chấp biển đông* của Ls Minh Khuê. (<http://luatminhkhue.vn/tranh-chap/giai-phap-nao-cho-tranh-chap-bien-dong.aspx>).

Ls Minh Khuê nêu rõ: “*Các cuộc đối đầu quân sự trong khu vực hẳn là điều mà các quốc gia tranh chấp trên biển Đông đều không muốn xảy ra. Vì thế, một giải pháp để giải quyết cuộc tranh chấp này là rất cần thiết, bởi vì việc giữ nguyên trạng (status quo) là rất nguy hiểm, gây bất ổn bởi nó thúc đẩy các bên yêu sách hành động đơn phương, như vậy nó lại tạo ra cơ hội cho các cường quốc bên ngoài tham gia vào.*”

Cường quốc nào bên ngoài tham gia vào? Tác giả bài viết nêu đích danh Trung Cộng: “*Hiện nay, Trung Quốc luôn đưa ra lập trường cứng rắn của họ với lập luận chủ quyền của họ về gần 80% diện tích biển Đông là không thể tranh cãi mặc dù yêu sách này không có cơ sở*

pháp lý nào trong luật pháp quốc tế hiện đại hay Công ước về Luật biển và bị quốc tế chỉ trích.”

Ls Minh Khuê còn báo động: **“Thế nhưng, Trung Quốc với ưu thế quân sự và chính trị cường quốc của mình luôn bộc lộ ý định chống lại các cuộc đàm phán đa phương về quần đảo Trường Sa. Trung Quốc luôn muốn thực hiện các cuộc đàm phán song phương bởi vì Trung Quốc với sức mạnh của mình sẽ dễ dàng ‘bẻ gãy từng chiếc đũa’ hơn là ‘một bó đũa’, và như vậy Trung Quốc luôn chiếm thế ‘thượng phong’ trên bàn đàm phán.”**

Trong cuộc gặp gỡ giữa Trung Quốc với 13 tướng CSVN, rõ ràng bên CSVN (chứ không phải phía TC) đã chủ động đưa ra yêu cầu **“phải giữ nguyên trạng”**. Biết đâu đó là cái kẻ của phía Trung Cộng mớm cho phía Việt Cộng? Bởi lẽ cho đến thời điểm hai bên Tàu Cộng-Việt Cộng gặp nhau (16-18/9/2014) thì phía Trung Cộng đã xây dựng đủ thứ cơ quan, công sở trên Hoàng Sa rồi; và nhiều công trình quân sự của họ cũng đã hoàn tất hoặc đang tiến hành trên một số đảo ở Trường Sa, liên tục từ hàng chục năm nay. Trong khi phía CSVN từ trước đến nay có được chút rêu đất đá nào trên Hoàng Sa để mà xây dựng không? Thậm chí trên Trường Sa nơi đang hiện diện một số bộ đội CSVN chưa chắc phía CSVN đã có nổi một công trình ra hồn!

Ls Minh Khuê nhấn mạnh: **“Về mặt pháp lý, cơ sở để Trung Quốc tham gia tranh chấp biển Đông dựa vào yêu sách về chủ quyền đối với hai quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa và lập lờ sử dụng ‘đường lưỡi bò’, một yêu sách phi lý chiếm gần 80% toàn bộ biển Đông. Trung**

Quốc hiểu rằng nếu đấu tranh trên mặt trận pháp lý, Trung Quốc khó có thể giành được lợi thế trong cuộc tranh chấp biển Đông.”

Như vậy, cuộc gặp gỡ ngày 16-18/10/2014 giữa CSVN và CSTQ phải chăng là một chiến thuật tạo cho Trung Cộng điều kiện tránh một cuộc đối đầu đa phương, để chỉ chơi trò song phương với phía cùng phe xã hội chủ nghĩa “anh em”? Đó là điều duy nhất mà Trung Cộng mong muốn và luôn đòi hỏi trước quốc tế. Lời đề nghị của phía Cộng sản Việt Nam chẳng phải đã giúp cho “bên bạn” Trung Cộng thoát khỏi **“đấu tranh trên mặt trận pháp lý”** sao?

Có lẽ nhìn thấy trước cái hiện tượng không bình thường trên, Ls Minh Khuê cảnh báo: **“Do đó, đề nghị ‘gác tranh chấp, cùng khai thác’ của Trung Quốc làm cho dư luận dễ bị lầm tưởng là phù hợp với luật pháp và thực tiễn quốc tế. Về mặt chính trị, đề nghị ‘gác tranh chấp, cùng khai thác’ được thực hiện, Trung Quốc sẽ đạt được nhiều mục tiêu có lợi cho họ, trong đó họ có thể duy trì được yêu sách lãnh thổ và vùng biển không phải của Trung Quốc. Quan trọng hơn, đây là một giải pháp chính trị khôn khéo của Trung Quốc nhằm trấn an dư luận, mở rộng ảnh hưởng và chia rẽ các nước trong khu vực.”** Một lời cảnh báo đáng được suy ngẫm.

Tự biện minh để biện hộ cho “phía bạn”?

Nhắc lại, tại hành lang Quốc Hội CSVN, khi nhà báo hỏi: **“Họ [Phía Trung Quốc] có đưa ra một cam kết, lời hứa nào về việc giữ nguyên hiện trạng như thế này?”** PQT trả lời: **“Hứa thì không hứa nhưng nói chung hai bên đều thống**

nhất phải thực hiện DOC – nghĩa là không mở rộng, làm phức tạp thêm tranh chấp.” Chúng tôi nhấn mạnh: **“Hứa thì không hứa nhưng nói chung...”**

PQT lại tiết lộ: **“Còn hiện nay trên biển, nói thật là các bên đều có xây dựng. Đài Loan cũng xây dựng, Philippines cũng tiến hành xây dựng đường băng, Malaysia có xây dựng và Việt Nam cũng có hoạt động xây dựng. Điều là tôn tạo, nâng cấp, mở rộng và tạo điều kiện thuận lợi cho nhân dân, cho các lực lượng đóng quân trên đảo để bảo đảm an toàn trong mùa mưa bão, bảo đảm điều kiện sinh hoạt trên đảo. Tuy nhiên, nguồn lực của ta còn có hạn nên việc xây dựng quy mô chưa lớn như Trung Quốc.”**

Rõ ràng PQT biện hộ cho sự bành trướng của Trung cộng trên Biển Đông, cụ thể là đối với hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam.

Các hoạt động “tôn tạo, nâng cấp, mở rộng” có giữ nguyên hiện trạng không?

Theo cách nói của PQT, người ta buộc phải hiểu là PQT đứng về phía Trung Cộng khi ông bảo rằng Trung Quốc giống như Việt Nam, có **“tôn tạo, nâng cấp, mở rộng”** ở những nơi đó! Có khác chẳng dưới cách phân giải của PQT là việc xây dựng của Việt Nam thì **“quy mô chưa lớn như Trung Quốc”** là do... **“nguồn lực của ta còn có hạn”!!!**

Điều đáng nghi ngờ hơn nữa đối với tính hai mặt ở PQT là Thanh không xác định Việt Nam có quyền xây dựng trên vùng lãnh hải của mình, mà lại ngầm ý tán thành (coi như đương nhiên) tư cách và quyền của Trung Cộng trong việc **“tôn**

tao, nâng cấp, mở rộng” ở trên vùng lãnh hải của nước khác, cụ thể là vùng lãnh hải của Việt Nam tại Hoàng Sa và Trường Sa mà chủ quyền đã từng được xác lập từ lâu đời bằng cả bút tích, văn kiện pháp lý lẫn sự hiện diện lâu dài.

PQT còn có ý công nhận việc TC “*tôn tạo, nâng cấp, mở rộng*” là những hoạt động bình thường giống như các nước khác trong đó có cả Việt Nam vốn là nạn nhân của những vụ đánh cướp trắng trợn và thâm máu ít nhất là hai lần, 1974 Hoàng Sa, và 1988 Trường Sa (Gạc Ma)!!!

Tính cho đến ngày nhóm 13 tướng CSVN do Phùng Quang Thanh dẫn đầu đệ kiến Hán triều ((ngày 16-18/9/2014), Trung Cộng đã *xây dựng, tôn tạo, nâng cấp và mở rộng* biết bao công trình, nhất là công trình chiến lược quân sự! Hẳn phía CSVN, nhất là giới an ninh tình báo chiến lược làm sao không thấy những công trình *xây dựng, tôn tạo, nâng cấp và mở rộng* ấy trên cả Hoàng Sa lẫn Trường Sa của Việt Nam, ít nhất qua không ảnh và hình ảnh từ vệ tinh nhân tạo? Cả tờ *South China Morning Post* (Hồng Kông) ngày 9.10.2014, cũng đã công khai tung lên bức ảnh về đường băng quân sự mới hoàn thành cũng như các công trình kiên cố phủ kín đảo Phú Lâm, đảo lớn nhất trong quần đảo Hoàng Sa của Việt Nam bị Trung Quốc cướp đoạt từ năm 1974. Ở Trường Sa thì TC ngang nhiên xây những đảo nhân tạo quy mô và kiên cố trên khu vực Tư Nghĩa/Gạc Ma họ đã đánh lấy từ tay bộ đội CSVN cũng đã có hình ảnh trên báo chí.

Bảo Trung Cộng giữ nguyên hiện trạng khác nào xúi quân cướp biển bắc phương tiếp tục hoành hành

trên vùng biển đảo thuộc chủ quyền cố hữu của Việt Nam sao? Bởi vì hồ hào giữ nguyên trạng mà lại không hề nêu rõ nguyên trạng phải tính kể từ lúc nào.

Không cần bàn thêm hay đối đáp gì nữa với lý luận của Phùng Quang Thanh, một điển hình bán nước trong một chế độ phản quốc hại dân. Chỉ xin ghi lại đây một phản hồi duy nhất trên chính tờ Người Lao Động (báo luồng đảng) là tờ báo đã tường thuật cuộc phỏng vấn trên (ngày 20-10-2014). Người phản hồi ghi tên giả (nickname) là Khó Hiểu.

Coi chừng chúng đánh ta tét đầu.

Khó Hiểu lặp lại câu trả lời của PQT trong cuộc phỏng vấn, rồi bình luận: “*Cách trả lời này không thuyết phục vì các vùng biển đó là chủ quyền của VN không thể tranh cãi vậy tại sao để họ xây dựng và xâm phạm chủ quyền của ta, giả sử mình xây dựng trên vùng đất của họ xem họ có đánh ta tét đầu không?*”

Khó Hiểu đặt vấn đề khá xác thực, đánh thẳng vào câu nói của PQT “*tôn tạo, nâng cấp, mở rộng và tạo điều kiện thuận lợi... cho các lực lượng đóng quân!*” Nhưng cái *giả sử* của Khó Hiểu có lẽ chưa đủ. Phải *giả sử* thêm rằng: ***Giả sử ta xây dựng trên vùng đất vốn là của TA (Hoàng Sa) đang bị Trung Cộng chiếm đóng trái phép, xem kẻ chiếm đóng họ có đánh ta tét đầu không???***

Chẳng phải chỉ có mỗi mình PQT.

Vừa rồi, ngày 14/11/2014, truyền thông CSVN, đứng đầu là

Thông Tấn Xã Việt Nam hồ hởi đưa tin: “*Vào lúc Bắc Kinh rút ráo bồi đắp và mở rộng các bãi đá mà Trung Quốc chiếm đóng tại vùng quần đảo Trường Sa và Hoàng Sa, tại các cuộc họp trong khuôn khổ hội nghị thượng đỉnh ASEAN tại Miến Điện kết thúc ngày hôm qua, 13/11/2014, Thủ tướng Việt Nam Nguyễn Tấn Dũng đã liên tiếp kêu gọi các nước không làm thay đổi thực trạng các bãi đá, rạn san hô và bãi cát ngầm ở Biển Đông.*”

Lạ chưa? Khi người ta đã “*rút ráo*” bồi đắp và mở rộng các bãi đá thì ông Dũng lại kêu gọi “*các nước*” không làm thay đổi thực trạng. Nghĩa là sao?

Bản tin còn nêu rõ: “*Lời kêu gọi [của Nguyễn Tấn Dũng] này được cho là chủ yếu nhắm vào Trung Quốc, đang tăng tốc độ bồi đắp, mở rộng các thực thể địa dư mà họ đang chiếm giữ tại hai vùng quần đảo Trường Sa và Hoàng Sa, xây dựng các cơ sở kiên cố trên đấy, thậm chí cả đường bay, có khả năng được dùng vào mục đích quân sự, phục vụ cho chiến lược cưỡng chiếm toàn bộ Biển Đông mà Bắc Kinh đang triển khai.*”

Thì ra là vậy! Hết Bộ Trưởng Bộ Quốc Phòng Phùng Quang Thanh! Quả là trò nguyên trạng diễn ca của họ Cộng nhà ta!

Ít ra cái gọi là “*thực trạng*” hay “*nguyên trạng*” phải là một hiện trạng thực tế *trước khi có những cuộc cưỡng chiếm, xây dựng hay thay đổi diện mạo* mới phải. Hoàng Sa đã rơi vào tay Trung Cộng từ hơn 40 năm nay (1974). Đảo Gạc Ma của Trường Sa cũng bị Trung Cộng cưỡng chiếm cũng đã 26 năm (1988)! Những vùng biển đảo ấy vốn là của Việt Nam từ lâu đời

thì vẫn thuộc về Việt Nam một khi Việt Nam chưa hay không chuyển nhượng cho ai. Nếu lấy cái thời điểm Nguyễn Tấn Dũng tuyên bố (15/11/2014) làm cái mốc cho “hiện trạng”, thì khác nào công khai công nhận những vùng biển đảo trên vốn thuộc chủ quyền Việt Nam nay là của Trung Cộng: Họ bảo đó là phần biển đảo thuộc về họ đã từ mấy chục năm ấy và họ đã đổ bao công sức, tiền bạc ra mà “xây dựng, tôn tạo, bồi đắp!”

Vậy, gào thét “hiện trạng”, “thực trạng” còn có nghĩa gì nữa không đối với kẻ cướp đã chiếm đoạt nhà hàng xóm và đã biến nó thành nhà riêng của mình, dùng sức mạnh của bạo lực hầu bảm trụ ở đó, lập công sự và hàng rào... ngăn chặn không cho kẻ khác bén mảng, đi lại? Mà nạn nhân trước tiên là ngư dân Việt Nam bị xua đuổi, cướp phá, đánh đập và cả bắt bớ... trong khi phía Việt Nam chỉ phản ứng chiếu lệ bằng công thức soạn sẵn của người phát ngôn!

Như vậy, hô hào “không làm thay đổi thực trạng”, “giữ nguyên hiện trạng” hay “nguyên trạng” chính là thúc giục “phía bạn” “tăng tốc độ bồi đắp, xây dựng các cơ sở kiên cố” để củng cố quyền làm chủ các nơi ấy!

Hội thảo về Biển Đông tại Đà Nẵng ngày 17/11/2014.

Tương đầu bài viết của mình đã có thể kết thúc. Nhưng, đang chuẩn bị giao bài, thì lại đọc thấy trên tờ Giáo Dục Việt Nam bài báo của Thùy Linh ngày 17/11/2014 dưới nhan đề: “*Nguyên trạng*” ở *Biển Đông* đã và đang bị thay đổi! Chúng tôi không thể không thêm đôi lời về “hiện trạng”, “thực trạng” mà

Nguyễn Tấn Dũng vừa nêu, nhằm phát huy ý tưởng của tên thuộc hạ PQT, đồng thời tuyên truyền cổ võ cho ý tưởng ấy.

Theo Thùy Linh, cuộc Hội thảo lần thứ 6 với chủ đề “*Biển Đông – Hợp tác vì an ninh và phát triển khu vực*” chính thức được khai mạc tại Đà Nẵng sáng 17/11/2014. Tham dự Hội thảo có hơn 200 chuyên gia, học giả trong nước và quốc tế đến từ các quốc gia và vùng lãnh thổ trong khu vực Đông Nam Á, Trung Quốc, Hàn Quốc, Nhật Bản, Australia, Ấn Độ, Mỹ, Canada, Anh, Pháp, Ý và Bỉ, Đài Loan (Trung Quốc) cùng đại diện các bộ, ban, ngành, các tỉnh ven biển và ngoại giao đoàn của các nước tại Việt Nam. (Chúng tôi kết thúc bài viết này ngày 17/11/2014 khi cuộc Hội thảo còn tiếp diễn, nên không cập nhật được phần kế tiếp).

Theo ghi nhận của Thùy Linh (báo Giáo Dục Việt Nam), tại cuộc Hội thảo này, các hội thảo viên đã đặt vấn đề: “*Nếu so sánh các bức ảnh chụp “nguyên trạng” trên Biển Đông trong những năm qua, ai cũng thấy rõ xu hướng “nguyên trạng” đang bị thay đổi. Riêng năm nay, đã có sự thay đổi mang tính đột biến và “nguyên trạng” đã không còn nguyên nữa.*”

Từ thực tế nêu trên đây, các hội thảo viên đã đưa ra nhận định: “*Hậu quả lớn nhất của tình hình này là lòng tin giữa các bên liên quan ngày càng suy giảm, niềm hy vọng của nhân dân trong khu vực về một Biển Đông hòa bình, hợp tác và phát triển bị xói mòn bởi sự lo ngại.*”

Nguyễn Tấn Dũng, người đứng hàng đầu lãnh đạo việc nước, Phùng Quang Thanh, kẻ đứng đầu chịu trách nhiệm về mặt an ninh quốc

phòng, có nghĩa là cả hai đang nắm toàn bộ vận mệnh của quê hương và dân tộc. Dũng và Thanh có mù không, đến nỗi không nhận ra điều mà các hội thảo viên cuộc Hội Thảo đã nhìn thấy rất rõ: “*“nguyên trạng” đang bị thay đổi... Đã có sự thay đổi mang tính đột biến và “nguyên trạng” đã không còn nguyên nữa*”? Không! Cả Nguyễn Tấn Dũng lẫn Phùng Quang Thanh và cả đám chóp bu CSVN đều cùng giả đóng vai những thằng mù cả đấy. Phần quan trọng nhất trong sứ mạng của họ đối với quan thầy Bắc Kinh hoàn thành là được ! Với Trung Cộng, việc thôn tính toàn bộ biển đảo của Việt Nam sẽ dễ như trở bàn tay, chuyện đương nhiên!

Cho nên, hô hào, gào thét với dân, với nước kiêu Phùng Quang Thanh và Nguyễn Tấn Dũng cùng các quan chức CSVN khác suy cho cùng chẳng qua chỉ là thủ đoạn đánh lừa dân tộc Việt Nam mà thôi! Một sự lừa phỉnh vĩ đại bùng bít sự thật!

Nhưng có che giấu mãi được không những lừa đảo bịp bợm?

Toàn dân nhất định sẽ vạch mặt bọn gian phi! Bởi vì đã hết rồi cái thời người dân Việt Nam nhẫn nhục, chịu đựng... Hết rồi cái cảnh khoanh tay cúi đầu chịu đựng... để mặc cái đảng ác ôn tự tung tự tác làm tan nát lòng người, xé nát quê hương rồi mang đất mang đảo của Việt Nam ra làm giá mặc cả chức tước với bá quyền Trung Cộng, bắt dân tộc ta chấp nhận thân phận chư hầu ô nhục !!!

Tinh thần bất khuất của dân tộc Việt Nam bất diệt! ■

Hà Nội và khúc mắc TPP

■ *Trần Nguyễn Thảo*

Đã qua hai mùa Tết, Hanoi với huyệt “ly xâm banh” mừng Hiệp Định Đối Tác Thương Mại Xuyên Thái Bình Dương TPP. Năm nay tình thế muốn dẫn Hanoi vào mùa Đông thê lương trong thế đi giầy giữa Phương Bắc với Tây Phương, qua hai hiệp ước thương mại FTAAP và TPP(*). Hanoi đạt kỳ vọng rất cao vào được TPP, nhưng TPP còn đang do dự chưa muốn bước vào “căn nhà còn đang bầy hầy” của Hanoi. Nhiều lần trong mục này đã trình bày rằng, dù cho vào được TPP thì Hiệp Định Thương Mại này cũng sẽ bị Hanoi lợi dụng, khai thác để duy trì chế độ tàn ngược, làm lợi cho Cộng đảng. Theo chế độ “xin-cho” hiện tại, người dân Việt Nam cũng sẽ chỉ được nhận những gì vương vãi qua từng tầng, lớp cán bộ Cộng đảng. Gần 8 năm Việt Nam nằm trong WTO người dân Việt không được hưởng lợi như các nước khác.

Khi đến Bắc Kinh tham dự thượng đỉnh APEC, Tổng thống Mỹ nhấn mạnh: “Hiệp định TPP là ưu tiên hàng đầu của các quốc gia liên quan và khu vực”. Phát ngôn viên Bạch cung Josh Earnest ngày 03-11-2014 đã nói : Hoa Thịnh Đốn không dự trù sẽ có bước đột phá nào về đàm phán TPP nhân chuyến công du Châu Á của

Tổng thống Barack Obama dự các thượng đỉnh APEC ở Bắc Kinh, thượng đỉnh nhóm 20 ở Úc và thượng đỉnh Đông Á ở Miến Điện.

Khi đến Nay Pyi Daw, Miến Điện (13/11/2014), tham dự thượng đỉnh ASEAN, tổng thống Mỹ Barack Obama trong bài diễn văn khai mạc đã tuyên bố Hoa Kỳ muốn thắt chặt quan hệ với khối Đông Nam Á, trong khuôn khổ chiến lược “xoay trục” sang châu Á.

Trước đó, Trung Cộng với tư thế nền kinh tế lớn thứ nhì thế giới, muốn ngăn cản chiến lược chuyển trục của Hoa Kỳ sang Á Châu qua TPP, đã công bố nỗ lực vận động cho một

hiệp định tự do mậu dịch khác – FTAAP, thoát thai từ APEC; mang tính cạnh tranh trực tiếp với Hiệp định TPP do Hoa Kỳ đỡ đầu.

Do sáng kiến của Thủ Tướng Úc, ông Bob Hawke, APEC ra đời vào tháng 11 năm 1989 và được 21 quốc gia tham dự, đa số thuộc loại nghèo; trừ 7 trong số 11 nước trong nhóm sáng lập. 10 năm sau, Việt Nam mới gia nhập APEC đợt sau cùng, tháng 11 năm 1998. Mục đích APEC là hợp tác kinh tế hữu hiện hơn trong vùng Châu Á – Thái Bình Dương.

Khi mở rộng, FTAAP đã chậm hơn TPP “một bước khá dài”. Trong dự trù FTAAP sẽ hoàn tất các vòng đàm phán vào hai năm tới. Hoa thịnh Đốn thì đâu có chịu ngồi yên để Bắc Kinh tung hoành, muốn sao được vậy. Khi Bắc kinh

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.
- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
  - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
  - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

Bác Sĩ Nha Khoa **NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday

714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

TOBIA CASKET

www.tobiacaskets.com

CÁC DỊCH VỤ NHÀ QUẢN - QUAN TÀI - MỘ BIA

13951 Newland St.
Westminster, CA 92683

1-877-44-TOBIA
714-894-3723

THIỆM NGUYỄN
License No. OG94331

Là người Công Giáo nên có tinh thần phục vụ của người Công Giáo

- Trên 12 năm phục vụ về tang chế
- Lo từ A đến Z các dịch vụ nhà quản (có thể thăm viếng tại một số nhà thờ hoặc cơ sở Công Giáo)
- Có showroom lớn, bán trực tiếp các mặt hàng đẹp về hậu sự với giá sỉ (wholesale):
quan tài, mộ bia, kim tinh, tiểu đựng cốt, quần áo tang, hoa tang, v.v.
- Văn phòng luôn có nhiều phần mộ đã được mua trước cần sang lại với giá hạ từ 30% đến 60%.
Cemetery Broker #CBB1163

**Cali
Home
Finance**

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HÙNG
(714) 636-9880

Quality from the top...

ROOFING & SOLAR Power

Lic.#: 870435

Chuyên trị mái nhà, gắn năng lượng mặt trời

Vince Lê **(714) 531-4249**

**ROOFING &
SOLAR Power**

Lic.#: 870435 Bond and Insured!!!

Quality from the top...

**Định giá miễn phí.
Free Estimate!**

- For Residential, Commercial.
- Hãy tận dụng 30% off Federal Tax Rebate for Solar Power để giảm bớt tiền điện hàng tháng.
- Chúng tôi chuyên về mái nhà, lắp ráp năng lượng mặt trời.
- Có thợ trên 15 năm kinh nghiệm.
- Dùng vật liệu tốt. Công việc bảo đảm tận tâm.

Please call Vince Lê (714) 531-4249

PARACEL Seafood

Nhà Hàng Tiệc Cưới HOÀNG SA

- **Mở cửa phục vụ khách hàng từ 11am đến 10pm, 7 ngày mỗi tuần**
- **Có LUNCH SPECIAL từ 11am đến 3pm**

- ❖ Nơi lý tưởng để tổ chức cưới hỏi với trên 500 chỗ ngồi.
- ❖ Nhà hàng Paracel đã được báo chí và giới sành điệu bầu là nhà hàng đẹp và sang trọng nhất quận Cam
- ❖ Có giá đặc biệt cho các hội đoàn, học sinh, sinh viên, Đại Nhạc Hội, Cải Lương và các Quân Binh chủng.
- ❖ Bếp chánh từng nổi tiếng tại Hồng Kông đảm trách
- ❖ Parking trên 500 xe, an toàn và rộng rãi.

ĐẢM TRÁCH TIỆC CƯỚI TẠI CÁC KHÁCH SẠN TRONG QUẬN CAM

15583-15589 Brookhurst St., Westminster, CA, 92683

Tel (714) 775-3077 Cell: 714-697-8614

Trung Cộng (8.940 tỷ Đôla).

Thuế suất cho hàng nhập cảng vào các nước thành viên TPP được giảm đến 90%, nhưng đến năm 2015, sẽ xuống còn 0%. 12 nước thành viên của tổ chức này chiếm 40% tài sản thế giới, nhưng lại chỉ có 800 triệu dân. Thống kê đến cuối

năm 2011, dân số thế giới là 7 tỷ người. Chỉ riêng Hoa Kỳ và Nhật Bản đã chiếm tới 80% GDP của toàn khối mậu dịch Châu Á - Thái Bình Dương, cho nên thành công của đàm phán tùy thuộc phần lớn vào những thương lượng, mặc cả giữa hai cường quốc kinh tế này.

Việt Nam cũng rất mong được Mỹ “nói lòng” những ràng buộc để được gia nhập tổ chức Mậu dịch Đối tác Xuyên Thái Bình Dương (TPP), nhưng phía Việt Nam, theo các tin ở Hoa Thịnh Đốn vẫn chưa chịu để cho công nhân được quyền thành lập nghiệp đoàn lao động độc lập bên ngoài Tổng liên đoàn Lao động của Cộng đảng và chưa thật sự có thị trường thương mại tự do để đủ điều kiện được công nhận là nền “Kinh tế Thị trường”. Ngoài ra Việt Nam còn phải cải thiện nhân quyền và tôn trọng các quyền tự do lập hội, hội họp và ngôn luận.

Ông Nguyễn Đình Lương, Phụ tá Bộ Trưởng Thương Mại, nguyên Trưởng Đoàn đàm phán TPP

phía Việt Nam nhìn nhận : “VN không có một hệ thống pháp luật và môi trường kinh doanh phù hợp với TPP, thì không thể khai thác được lợi thế của TPP”. Thế mà ở Việt Nam hiện nay, cơ chế “xin-cho” vẫn còn tồn tại khắp nơi, tư duy và cung cách làm ăn của thời bao cấp vẫn còn nặng nề, công cuộc cổ phần hóa thì quá chậm, nạn tham nhũng thì đã trở thành căn bệnh nan y. Cho nên, ông đề nghị là Việt Nam “*phải dọn nhà cho sạch trước khi vào TPP*”.

Chỉ riêng nạn tham nhũng thôi, cũng khiến bao nhiêu lợi quyền từ TPP mang lại sẽ chạy vào túi của băng đảng quyền lực. Hanoi hẳn là rất đặc ý khi Bắc Kinh sợ lộ tài sản phi pháp, đã ra sức ngăn cản dự thảo hiệp ước chống tham nhũng liên quan đến tính minh bạch các doanh nghiệp và việc đăng ký kinh doanh, tại hội nghị thượng đỉnh G20 diễn ra giữa tháng 11 tại Brisbane, nước Úc. Dự thảo này do nước chủ nhà tổ chức hội nghị G20 đưa ra.

Khi tổ chức phi chính phủ Transparency International (Minh bạch Quốc tế) tố cáo việc này trước dư luận quốc tế thì phía Trung Cộng, qua ông Zhang Jun, vụ

(xem tiếp trang 71)

gợi lời mời tham dự FTAAP đến các nước khắp thế giới, thì Hoa Thịnh Đốn đã “âm thầm” bắn tiếng, khiến cho các nước đang lên về kỹ nghệ “phải dẫn đo, do dự”. Cho đến nay, số thành viên từ APEC chuyển sang FTAAP vẫn chưa tăng và còn “mơ màng” trong thế “ăn xin”. Cứ đà này thì Bắc Kinh chẳng những không gọi được vốn để đổi đầu với Hoa Thịnh Đốn, mà còn có nguy cơ mất thêm tiền giúp các nước nghèo khi họ gặp chuyện chẳng lành (?)

Hiệp định Đối tác xuyên Thái Dương TPP được thành hình vào tháng 6 năm 2005, do sáng kiến của 4 nước : Brunei, Chile, New Zealand và Tân Gia Ba. Đến nay có 8 nước đang trong vòng đàm phán, gồm Hoa Kỳ, Úc, Peru, Việt Nam, Mã Lai Á, Mê Tây Cơ, Canada và Nhật Bản. Việt Nam là thành viên bắt đầu đàm phán từ tháng 11 năm 2008. Hoa Kỳ và toàn bộ 11 quốc gia khác tham gia đàm phán TPP (trong đó có Việt Nam) đều là thành viên của APEC. TPP được Hoa Kỳ là nước có nền kinh tế mạnh nhất toàn cầu đỡ đầu. Thống kê trong năm 2013 cho biết Hoa Kỳ hiện vẫn là nền kinh tế lớn nhất thế giới với GDP ước đoán 16.700 tỷ Đôla – gần gấp đôi quốc gia xếp sau là

Số Tay Thường Dân Tưởng Năng Tiến

chốt” đều vẫn được tin nhiệm như thường, dù tỉ số (thấp/cao) cũng có xê xích phần nào hay chút đỉnh.

CẦU TIÊU & QUỐC HỘI

phiếu đều có trọng trách liên quan tới vấn đề lớn. “Đối với những lĩnh vực nóng như ngân hàng, giáo dục, y tế, xây dựng thì Quốc hội đòi hỏi trách nhiệm cao hơn. Phiếu tín

nhiệm cao của Quốc hội là sự động viên khích lệ đồng thời là sự đánh giá kết quả đất nước đạt được thời gian qua. Còn phiếu tín nhiệm thấp thể hiện sự đòi hỏi nghiêm túc đối với người được lấy phiếu để các vụ này có thể hoàn thành tốt hơn nhiệm vụ được giao”, Chủ tịch Quốc hội nhận xét.

Cũng theo ông, Quốc hội đã hoàn thành trọng trách nhân dân cả nước giao và đánh giá tín nhiệm bước đầu. Đây sẽ là cơ sở để các lần sau rút kinh nghiệm khi tiến hành quy trình này ở các cấp HĐND.

“Kết quả cuối cùng rất tốt”, người đứng đầu cơ quan lập pháp chốt.

Thật là là “phân khởi” và yên tâm biết mấy: “Quốc hội đã hoàn thành trọng trách nhân dân cả nước giao vụ đánh giá tín nhiệm bước đầu” và tất cả “47 chức danh chủ

Phải uống mừng mới được, dù chỉ là mừng thâm. Đợi máy bay bình phi, tôi nói nhỏ với một em tiếp viên:

- Cho chú hai chai Vodka Smirnoff nha.

Nói là “chai” cho nó oai, chớ dung tích chỉ 50ml nhỏ xíu xiu hà, ngó thấy “thương” lắm. Nốc xong cả hai vẫn chả thấy bõ bèn gì mà niềm vui (về “trọng trách do nhân dân giao phó cho quốc hội đã hoàn thành”) vẫn cứ còn âm ỉ nên tôi nói khẽ với một em tiếp viên khác, vừa chọt đến:

- Khi nào rảnh, cho chú hai lon Heineken.

- Hai lộn sao?

- Thì khỏi mất công cháu phải đi tới đi lui, mỏi căng, chớ sao!

Tôi nhâm nhi đậu phụng với bia xong thì sự “hồ hởi” cũng nguôi dần nên ngủ thẳng một giấc cho đến khi máy bay đáp xuống phi trường Changi, Singapore.

Đến lúc này mới thấy là bụng hơi nặng nề. Vừa bước ra khỏi máy bay là đi ngay đến W.C. Dù hơi vội vã trong việc “xả bầu tâm sự” nhưng tôi vẫn không khỏi ngạc nhiên là sao cầu tiêu, cầu tiểu của họ trắng tinh và sạch bóng vậy nè – Trời?

Phần lớn restroom ở trong tất cả những sân bay quốc tế đều sạch sẽ nhưng sạch quá cỡ thợ mộc, sạch như lau như li thì thiệt là quá sức tưởng tượng, và có lẽ chỉ thấy ở cái phi trường này thôi.

Tôi có việc phải trở lại Singapore, chút xíu. Ai nói gì thì nói, tôi cứ Vietnam Airlines mà chọn mặt gửi vàng.

Đi hãng hàng không của ta, ít ra, cũng có ba cái lợi: khỏi phải nói tiếng nước người, được nghe mọi thông báo của phi hành đoàn bằng tiếng nước mình, và vừa bước chân vào khoang máy bay là các em tiếp viên phát ngay cho vài ba tờ báo bằng Việt ngữ. Đọc báo nhà nước không chỉ đỡ mệt mà còn thấy khoẻ thêm vì thường chỉ có những tin tức (cùng hình ảnh) vô cùng lạc quan về đồng bào và tổ quốc.

Y như rằng, ngay trang đầu đã có tin vui:

8h45 sáng, thay mặt ban kiểm phiếu, Trưởng ban Đỗ Văn Chiến đã lần lượt công bố kết quả lấy phiếu tín nhiệm đối với 47 chức danh chỗ chốt...

Chủ tịch Quốc hội nhận định, những vụ trong danh sách lấy

... lẫn tẩn: Quả là không có nghề nào hèn hạ, chỉ có tư cách của người hành nghề mới là điều cần phải quan tâm.

Thì cũng “lăn tẩn đôi chút” thể thôi chớ một anh già nát rượu (cỡ tôi) mà “quan tâm” nhiều quá về chuyện triều đình (e) cũng không... tiện lắm. Không khéo lại còn rách việc thêm ấy chứ.

Tôi chỉ bớt kinh ngạc khi bước ra, và nhìn thấy trên bức tường bên phải lối đi có bức hình một phụ nữ chừng đã đứng tuổi (đeo bảng tên Loh Kam Beng) đang cầm chổi tươi cười, với câu chào (“Good Afternoon”) cùng hàng chữ “Xin chào điểm nhà vệ sinh của chúng tôi,” và bên dưới là 5 cái nút tròn ghi thang điểm theo thứ tự: tuyệt hảo, tốt, trung bình, tệ, rất tệ.

Thường dân Loh Kam Beng và thường dân Tưởng Năng Tiến ở phi trường Changi. Ảnh: NCB

Chỉ có chuyện vệ sinh trong cầu tiêu mà sao thiên hạ lại thực hiện một cách đàng hoàng, rõ ràng, minh bạch, và tiện dụng dữ vậy cả? Không dung tôi bỗng nhớ lại chuyện lấy phiếu tín nhiệm (kín) của quốc hội ở nước ta, hôm qua, và chợt cảm thấy có hơi ... ngượng ngượng!

Chủ tịch QH Nguyễn Sinh Hùng phát biểu trước QH sáng 14.11 - Ảnh: NgọcThắng

Nhìn kỹ bức ảnh với nét tự tin và tươi vui của người đàn bà phụ trách việc chùi rửa phòng tiêu tiểu ở Singapore, rồi liên tưởng đến bức hình (chụp sáng 14 tháng 11) của ông Chủ tịch Quốc Hội Việt Nam – trông âu lo và ngượng ngập ra mặt – cũng khiến tôi có đôi chút

Chui vào taxi, lục xục một hồi mới kiếm ra cái địa chỉ của nơi tạm trú ngụ lần rồi: Hotel 81 Gold, 20 Lorong 20 Geylang, Singapore 398738.

Gọi là khách sạn cho nó sang chứ thực ra đây chỉ là một thứ phòng ngủ rẻ tiền, với một cái giường bé xíu xiu, và cái phòng tắm nhỏ chưa bằng một nửa ... cái giường. Đắt ở Singapore không rẻ, và riêng ở Phố Đèn Đỏ Geylang (chắc) phải mắc cũng cỡ kim cương nên phòng chật, và giá cả “không nhân nhượng” là chuyện tất nhiên.

Biết vậy nhưng tôi vẫn muốn trở lại khu này, trở lại những quán cà phê ở hai con hẻm 20 và 21 (Lorong 20 & 21) với hy vọng được gặp lại những khuôn mặt đồng hương cũ – những phụ nữ mà tôi đã có dịp tiếp chuyện mấy tuần lễ trước, và đã giới thiệu họ (cũng trên diễn đàn này) như Những Cánh Bèo Trôi Ở Geylang.

Sở dĩ họ trôi dạt đến đây vì Việt Nam không còn chỗ chen chân cho những người bán hàng rong hay bán vé số nữa. Singapore tuy cũng chật hẹp nhưng lòng người, xem chừng, vẫn còn rộng rãi.

Đây là một đảo quốc giàu có, với lợi tức bình quân đầu người hàng năm cao nhất nhì thế giới.

Dân bản xứ không ai phải đi làm điểm, bán hàng rong, hoặc đi ăn xin nên họ “nhường” việc làm này cho những người Việt tha hương – đang ở bước đường cùng.

Người Singapore không chỉ hào phóng mà còn vô cùng cởi mở nữa. Họ chấp nhận đến bốn thứ ngôn ngữ chính thức khác nhau: tiếng Anh, tiếng Mã, tiếng Tàu, và tiếng Tamil.

Bán giấy chùi miệng là một nghề tương đối mới mẻ của người Việt ở Singapore. (Cũng có người bán vé số nhưng rất ít vì ai cũng ngại phải “ngậm” những tấm vé không bán kịp trước giờ số). Dù thời hạn cho phép “du lịch” chỉ trong vòng một tháng, mỗi một chuyến đi – sau khi trừ chi phí máy bay và ăn ở – trung bình một người chịu khó đi bán không ngừng (chừng mười hai tiếng mỗi ngày) có thể để dành được từ tám trăm đến một ngàn đô. Một năm nếu đi được vài lần thì mang về được ba bốn ngàn Mỹ Kim.

Thực khách ở Singapore không ai cần giấy chùi miệng nhưng họ vẫn vui vẻ (và tế nhị) chia sẻ vài đồng tiền lẻ với những kẻ không may ở nước láng giềng, qua hình thức bán/mua. So với dịch vụ xuất khẩu lao động rất nhiều khê, tốn kém, phải cầm cố nhà cửa, và bị lường gạt đều đều thì “thương vụ” bán giấy chùi miệng (rất lương thiện này) quả một là phát kiến thần tình, rất đáng được hoan nghênh.

Tắm rửa xong, tôi ngủ một giấc cho đến khuya rồi lò dò ra quán đầu đường kê hai chai bia Carlsberg và một đĩa cơm gà Hải Nam. Cơm gà mà giá chỉ ba đô Singapore hà, nghĩa là chưa tới 2 đồng 50 xu tính theo Mỹ Kim bản

vị. Chỉ có điều là hơi ít nhưng với tôi thì ăn không thành vấn đề, uống mới là ... chủ yếu.

Chưa kịp nhấp môi đã nghe tiếng gọi:

- Ủa, chú còn ở Sing hả? Qua đây ngồi chơi với tụi con đi...

Bàn góc bên kia già trẻ toàn là đàn bà, con gái. Tôi cầm chai bia xề lại, với cái cảm giác dễ chịu như vừa gặp lại người thân:

- Sao không ai làm ăn buôn bán gì ráo trội mà tụ tập hết cả xóm ở đây vậy cả?

- Tụi con ngồi chơi với con Bầy chút xíu, mai nó về rồi.

- Sao vậy?

- Visa hết hạn chú à.

- Kỳ này Bầy đi kiếm “bộn” không?

- Không dám “bộn” đâu! Trừ tiền ăn, tiền ghép phòng chưa chắc còn ngàn đô mà đi bộ rờng rã cả tháng trời thiếu điều muốn “gót”

cái căng ra luôn. Làm gái như hai con này mới khá, chớ bán giấy thì cũng như đi ăn xin thôi, được nhiều đó cũng mừng muốn chết rồi.

- Đợt sau qua lại nhằm mùa Noel với tết Tây chắc đỡ hơn nhiều.

- Không chắc có qua được nữa không đó. Nghe nói họ sắp “xiết” lại rồi. Người mình qua mỗi lúc một đông và qua liên liên như vậy mà ai chịu cho thấu ...

- Thiệt, nếu không qua đây được nữa thì ở nhà riết biết làm gì ra mà ăn ...

Câu chuyện giữa chúng tôi dù lan man tới đâu, cuối cùng, vẫn dẫn vào một cái ngõ cụt. Tương

lai, dường như, không rộng mở cho những cô gái và những người đàn bà Việt Nam mà tôi gặp lại khuya nay – ở Geyleng.

Họ là những người mẹ, người chị đã tảo tần thương khó để giữ cho dân tộc này chưa đến nỗi bị diệt vong. Tôi nhớ là đã có đọc (đâu đó) câu này của Solzhenitsyn khi ông nhắc đến phụ nữ của nước Nga, vào thời Stalin.

Ở Geleyng dường như người ta không ngủ nhưng dù sao thì đêm vẫn cứ tàn dần. Chúng tôi, cuối cùng, cũng phải chia tay. Ai đi đường này.

Tôi mệt mỏi lê bước trở lại khách sạn. Tuy uống khá nhiều bia nhưng đầu óc vẫn cứ còn chút vờng vắt về “kết quả tốt đẹp của cuộc lấy phiếu tín nhiệm của quốc hội, đối với 47 chức danh chủ chốt” vừa qua. Như vậy, là vẫn y như cũ. Tuyệt nhiên chả có chút thay đổi nào ráo trội.

Lại chợt nhớ đến lời của ông T.B.T Nguyễn Phú Trọng: “Đổi mới chỉ là một giai đoạn, còn xây dựng CNXH còn lâu dài lắm. Đến hết thế kỷ này không biết đã có CNXH hoàn thiện ở Việt Nam hay chưa.” Nhà đương cuộc Hà Nội vẫn chưa tiến đến giai đoạn đổi mới (thật) nên sẽ còn rất nhiều thế hệ con dân Việt Nam đến Geyleng để bán thân, hay bán giấy, nếu người dân của đất nước lảng giềng vẫn còn tiếp tục mở rộng vòng tay chào đón chúng ta. ■

Cảm nghĩ nhân Lễ Giỗ lần thứ XX Cha Phaolò Phạm Long Tiên

Được tổ chức tại miền Nam California

Vào ba ngày 3,4 và 5 tháng 10 năm 2014

■ Đoàn Thanh Liêm

Lễ Giỗ năm thứ XX Cha Phạm Long Tiên (1926 – 1994) vừa được tổ chức trong một bầu không khí thân mật, cảm động và nồng ấm tại California vào đầu tháng 10 năm 2014. Buổi lễ đã quy tụ được rất đông các thành viên đến từ nhiều tiểu bang khác nhau trên đất Mỹ, cũng như từ nhiều quốc gia khác nữa. Thành phần tham dự là các cựu đoàn viên thuộc ba đơn vị mà trước kia đều do cha Long Tiên là vị Giám đốc hay Tuyên úy hướng dẫn - đó là Cựu xá Phục Hưng, Tổng Đoàn Hiệp Sinh và Liên Đoàn Sinh Viên Công Giáo Đại Học Sài Gòn. Lễ Giỗ được dàn trải trong ba ngày như sau :

A - Thánh lễ cầu nguyện cho linh hồn Linh mục Phaolò Phạm Long Tiên đã diễn ra thật trang trọng tại Nhà thờ Westminster vào buổi trưa ngày Thứ Bảy 4 tháng 10 với sự tham dự của khoảng 300 người gồm các cựu đoàn viên cùng gia đình. Buổi tối, thì có một bữa cơm thân mật tại nhà hàng Paracel Seafood Restaurant cũng ở thành phố Westminster

B - Trước đó thì vào buổi tối

ngày Thứ Sáu 3 tháng 10, đã có buổi Hội Ngộ thân mật thoải mái của rất đông các thành viên thuộc 3 tổ chức nói trên tại hội trường Nhật báo Người Việt.

C - Và vào ngày Chủ nhật 5 tháng 10, thì mỗi đơn vị tổ chức những buổi họp riêng cho các thành viên của mình.

* Các hình ảnh về 3 ngày sinh hoạt này cũng như một số bài tường thuật của các tham dự viên đã được phổ biến thật rộng rãi trên internet. Do vậy, trong bài viết này, tôi chỉ xin vắn tắt ghi lại vài cảm nghĩ riêng tư của bản thân mình nhân dịp được tham dự Lễ Giỗ XX năm Cha Phạm Long Tiên – đại lược như sau.

1 – Các cựu đoàn viên của Tổng Đoàn Hiệp Sinh là thành phần vừa trẻ tuổi vừa năng động nhất trong giai đoạn tổ chức cũng như điều khiển sinh hoạt của buổi tập họp hội ngộ - mà có thể gọi được là có tính cách lịch sử năm nay. Xin được ngả mũ chào các bạn Hiệp Sinh nha.

Nhiều anh chị đều bày tỏ sự vui mừng hân hoan phấn khởi vì được dịp gặp lại nhau sau bao nhiêu năm

xa cách. Và tất cả đều đồng ý là : Nhờ có cha Long Tiên mà anh chị em mới có cơ hội quy tụ lại với nhau trong Lễ Giỗ này.

2 – Các đoàn viên thuộc Câu Lạc Bộ Phục Hưng cũng như thuộc Liên Đoàn Sinh Viên Công Giáo, thì tương đối nhiều tuổi hơn và do đó cũng tham dự ít hơn – so với hàng hàng lớp lớp thuộc Tổng Đoàn Hiệp Sinh. Thành ra nhờ các bạn Hiệp Sinh, mà cuộc Hội ngộ có phần náo động tươi vui khởi sắc hơn.

Nhiều anh chị em góp ý là nên tổ chức Lễ Giỗ này thường xuyên hơn – có thể luân phiên tại các địa phương khác nhau, chứ không bó buộc phải ở tiểu bang California. Như vậy, thì mới có nhiều anh chị em tham dự để gặp lại nhau. Trái lại, nếu mà phải đợi 10 năm nữa mới tổ chức Lễ Giỗ năm thứ XXX, thì có thể sẽ có rất ít người tham dự do tuổi già yếu sức, hoặc đã ra người thiên cổ mất rồi!

3 – Riêng đối với Gia Đình Phục Hưng, thì trong buổi sinh hoạt nội bộ - được tổ chức tại nhà anh chị Nguyễn Quang Ban vào ngày Chủ

(xem tiếp trang 63)

ĐỨC THÁNH CHA CỎ VÕ GIÚP ĐỠ NHỮNG NGƯỜI BỊ BỆNH TỰ KỶ

V A T I C A N .
Sáng 22 -11-2014, ĐTC đã tiếp kiến 7 ngàn tham dự viên Hội nghị quốc tế về bệnh tự kỷ (autisme), và ngài khuyến khích mọi nỗ lực của cá nhân, các tổ chức và chính quyền gia tăng các phương thức giúp đỡ các bệnh nhân tự kỷ và gia đình họ.

Đây là Hội nghị quốc tế lần thứ 29 do Hội đồng Tòa Thánh mục vụ y tế tổ chức tại Vatican, từ ngày 20 đến 22-11-2014, và có chủ đề là "Người bị bệnh tự kỷ: linh hoạt hy vọng".

Lên tiếng tại buổi tiếp kiến, ĐTC khẳng định rằng "Cần có sự dẫn thân của tất cả mọi người để cỏ võ sự tiếp đón, gặp gỡ, liên đới, qua một hoạt động cụ thể nhằm

nâng đỡ và tái cỏ võ niềm hy vọng, góp phần phá vỡ sự cô lập, và cả sự kỳ thị đi với những người bị bệnh tự kỷ".

"Trong việc trợ giúp những người bị bệnh này, điều đáng mong ước là kiến tạo trên lãnh thổ liên hệ một mạng trợ giúp và các dịch vụ đầy đủ và dễ dàng, với sự can dự của cha mẹ, ông bà, bạn hữu, các nhân viên trị liệu, các nhà giáo dục và nhân viên mục vụ. Các nhân vật ấy có thể giúp đỡ các gia đình vượt thắng cảm tưởng về sự không thích hợp, thiếu hiệu năng và bất mãn".

ĐTC cũng nói rằng: "Tôi khuyến khích nỗ lực của các học giả và các nhà nghiên cứu, nhắm sớm khám phá được những phương thức trị liệu và các thể thức nâng

đỡ, chữa trị, và nhất là phòng ngừa bệnh tự kỷ. Tất cả những điều đó cần thực hiện trong sự quan tâm đến các quyền của bệnh nhân, các nhu cầu và tiềm năng của họ, luôn bảo tồn phẩm giá của họ".

Đức TGM Zimowski, Chủ tịch Hội đồng Tòa Thánh mục vụ y tế, cho biết Hội nghị này nhằm đáp ứng một cách tốt đẹp hơn những thách đố do bệnh tự kỷ đề ra cho việc mục vụ sức khỏe, cũng như cho khoa học, y khoa, các gia đình, các cơ cấu giáo dục và từ thiện, và nói chung là cho xã hội và các chính quyền (SD 22-11-2014)

■ G. Trần Đức Anh OP

Xin mời đọc HÀNH TRÌNH ĐỨC TIN

Cuốn sách ghi lại 37 trường hợp Tìm Về Đạo Chúa

Để thấy và kính ngưỡng tình yêu Thiên Chúa ban cho những người thành tâm tìm kiếm Ngài, để khâm phục những bước chân dũng cảm của họ trong hành trình đầy thử thách đến cùng Thiên Chúa bằng Đức tin, và để thưởng thức nét cao quý, tính phong phú của đời sống mà Đức tin đem đến.

Cũng là để cùng nhau phát huy tinh thần Tông Đồ Loan Truyền Tin Mừng mà mỗi người con Chúa hằng ôm ấp trong lòng và khát khao thực hiện.

Cuốn sách dày 410 trang, bìa của họa sĩ Nguyễn Đồng, được Đức Giám Mục Hoàng Đức Oanh ghi nhận: *Sách của ông sẽ giúp ích rất nhiều cho tôi và nhiều người vì chúng ta đang sống "Thời cần chứng nhân hơn Thầy dậy"*.

Liên lạc mua sách: Diễn Đàn Giáo Dân
Hoặc tác giả tại địa chỉ: 19 Beech Dr., Aliso Viejo, CA 92656
Giá 15 mỹ kim, cước phí trong Hoa Kỳ 5 mỹ kim.

IN FOCUS

TRUNG TÂM NHÃN KHOA & KÍNH THUỐC OPTOMETRY

15972 Euclid St., Suite G. Fountain Valley, CA 92708

(góc EUCLID & EDINGER, trong khu Emerald Bay Restaurant và BBQ Buffet Shopping Center)

Tel: (714) 531-7626

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HOÀI**

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HÀ**

Tốt Nghiệp Bác Sĩ Nhãn Khoa tại Southern California College of Optometry

Nhận:

Medi-Cal, Cal-Optima, Bảo Hiểm và Credit Card

Có giá đặc biệt cho quý vị H.O. và trả tiền mặt.

Nhãn Khoa Tổng Quát

- Khám mắt tận tâm. Đo độ chính xác.
- Truy tầm các chứng bệnh về mắt như:
- Mắt lòa, mắt cườm, áp suất cao, mắt yếu, kém...
- Văn phòng trang bị máy móc tối tân.
- Có license cho toa thuốc chữa bệnh.

SPECIAL: \$79
Exam, Frame & Lenses
Frames from
30% - 50% OFF

OPEN:
Mon-Fri: 10AM - 6PM
Sat: 10AM - 5 PM
Sun: 10AM - 3 PM

Kính

- Rất nhiều gọng kính thời trang nổi tiếng của Pháp, Ý, Mỹ & Nhật.
- Đủ loại tròng kính mỏng, nhẹ, không lằn và đổi màu.

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ NGUYỄN ANH LINH, O.D.

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lằn)

TEL: (714) 531-9900
FAX: (714) 531-0236

GIỜ LÀM VIỆC:

Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM
Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

16125 Harbor Blvd.
Fountain Valley, Ca 92708
(Trong khu chợ Smart & Final và Dairy Queen, chỗ đậu xe thoải mái)

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

Phố cổ Little Saigon

■ *Trang Đài Glassey-Trần Nguyễn thực hiện*

1. tìm lịch sử, giữ tương lai

2015. Chuẩn bị hướng về biển cả 40 năm người Việt định cư tại hải ngoại, tôi muốn gọi mở một viễn ảnh về ‘quê tôi,’ Little Saigon tại Quận Cam, với một nhân diện đa chiều, đi vào một sự lắng đọng toàn tâm, ôn lại dòng lịch sử dân tộc tại quê nhà và hải ngoại trong nửa thế kỷ qua với các chứng từ chất lọc từ những tâm tình của người Việt tha hương.

Vào giữa thập niên 1990, tôi ‘bám bụng’ dùng tiền học và ngân sách cá nhân để thực hiện Dự án nghiên cứu Việt Mỹ (VAP) theo phương pháp Lịch Sử Truyền Khẩu. Từ những ngày đầu tiên ấy, tôi biết rõ mình muốn đi tìm một quá khứ đang bị hắt hủi và xử ép trong dòng lịch sử Hoa Kỳ. Mặc dù các sử gia lão thành tại Hoa Kỳ vẫn coi chiến tranh Việt Nam là cuộc chiến tàn khốc nhất trong lịch sử quốc gia, cuộc chiến ấy lại chỉ được nhắc đến vồn vện vài dòng trong trang sử bậc trung học, và xuất hiện đó đây trong các tài liệu nghiên cứu một cách phiếm diện.

Điều làm tôi bất bình hơn nữa là cuộc chiến ấy, tuy xảy ra trên quê hương tôi, nhưng đa số sử liệu đều chú trọng đến các chính sách tại Hoa Thịnh Đốn, đến quân nhân Hoa Kỳ, đến quân đội Hoa Kỳ, đến nhận định về chiến tranh của

thế hệ trưởng thành trong các thập niên 50, 60, và 70 tại Hoa Kỳ. Nói một cách ví von, những tài liệu này liệt cuộc chiến Việt Nam – về mặt ngoại giao, chính trị, quân sự, và dân sự – vào loại chiến tranh trên ‘màn ảnh truyền hình,’ trên diễn đàn báo chí, xảy ra trong tâm thức của người dân Hoa Kỳ rõ ràng hơn là trên xương máu đất đai của người dân miền Nam.

Người dân ‘quê tôi’ có nguồn có cội. Tôi phẫn nộ khi họ bị đối xử như nấm, không dung mọc lên trong xã hội Hoa Kỳ, như những người di dân tứ cố vô thân, không quê hương, không lịch sử. Trong suốt mùa hè 2001, tôi làm việc tại SAMHSA trực thuộc AAPI White House Initiative tại Bộ Y Tế Liên Bang, với sự bảo trợ của NAFEO. Qua các nghiên cứu tại đây, tôi nhận xét rằng cuộc chiến Việt Nam trong sách vở tại Hoa Kỳ là một cuộc chiến ảo. Ảo, vì trong các tài liệu này, ta chỉ thấy một quân đội chứ không phải hai – quân đội Hoa Kỳ, một cái nhìn – cái nhìn từ kinh nghiệm nước Mỹ, một bãi chiến trường – chiến trường trên TV và hậu trường chính trị Hoa Kỳ.

Thoảng tìm được những thông tin liên quan đến người dân miền Nam và quân đội Việt Nam Cộng Hòa, thì chỉ là những chi tiết vụn vặt liên quan đến quân nhân Mỹ và chính trị Mỹ. Đa số những kinh

ngiệm của người dân và quân đội miền Nam đều là những tài liệu ‘ngoài dòng’ hay chưa được đưa vào văn khố.

Khi tôi thực hiện một bài nghiên cứu ngắn về cộng đồng Việt tại Quận Cam năm 1998, tôi đã không tìm được bao nhiêu tài liệu trong thư viện Đại Học Fullerton. Tuy vào năm 2014 này, nhiều văn khố (như Văn Khố Đông Nam Á tại Đại học Cornell) đã thu thập và lưu trữ nhiều tài liệu liên quan đến cộng đồng Đông Nam Á nói chung, và người Việt nói riêng, các văn khố này vẫn chưa phản ánh đủ và sâu sát đời sống và tâm thức của người Việt tại Hoa Kỳ và kinh nghiệm lịch sử của họ.

Đặc biệt, tôi thao thức về những tân toan, những chua xót, những vui buồn mà các thế hệ đi trước đã trải qua. Tôi nghĩ, phải chi thế hệ ‘bobo’ đời cơm đời chữ sinh sau 1975 của chúng tôi có thể chạm đến những góc hồn cô lặng giữa tên bay đạn lạc, những khóe mắt ướm lệ bên nấm mộ lấp vội bên đường, những trần trở mỗi ngày của các thế hệ trước. Nếu được như thế, thì ắt chúng tôi sẽ được lớn lên rất nhiều trong sự hiểu biết và nhận thức về một quá khứ khuất mặt.

Khuất mặt, là vì ở Việt Nam hậu 1975 cho đến nay, quá khứ này bị vùi dập, bị xử giáo, bị cấm khẩu, bị truy sát. Khuất mặt, vì ở Hoa Kỳ, quá khứ này bị xô lán bởi áp lực sống còn về kinh tế của đời tỵ nạn, bị cấm cửa vì rào cản ngôn ngữ, bị té ngã vì sự khác biệt quá lớn giữa thế hệ của thời chiến và ‘con cháu của thời bình.’ Nói là thời bình, nhưng thế hệ hậu chiến của chúng tôi tìm đâu ra hòa bình giữa truy lùng nhân cách, áp

bức nhân sinh, thăm sát tự do trên chính quê hương mình?

Vì vậy, tôi dần thân đi tìm nghe và ghi nhận lịch sử và kinh nghiệm của người dân xứ Little Saigon, là để đi tìm và truy nhận một lịch sử lạc loài, nhằm nắm giữ một tương lai cho chính mình và cho chính ‘quê tôi.’

2. phố cổ - vành nôi văn hóa, kho tàng lịch sử

Tự bản chất, phố cổ là vành nôi văn hóa của một quốc gia hay một thành phố. Phố cổ được trân trọng và gìn giữ ở nhiều nơi. Tuy đôi một số phố cổ, tính cách du lịch có phần trội hơn so với các sinh hoạt văn hóa hay lịch sử, nhưng phố cổ vẫn là không gian kiên định để ta có thể tìm về, gặp gỡ hôm qua, và ôm lấy cội nguồn.

Ở Hoa Kỳ, nhất là ở các thành phố sầm uất tại California, người ta quen hơn với ‘phố nhỏ’ (chữ

tôi dịch từ ‘downtown’ trong hoàn cảnh bài này), với khái niệm đi bát phố, đi mua sắm, vui chơi. Thậm chí ở các vùng phố biển, phố cổ cũng trở thành ‘làng,’ như làng La Jolla, san sát với những thương hiệu thời thượng và quán ăn hạng sang. Muốn đi tìm lịch sử ư? Phải chịu khó đi qua những nẻo biệt, vào chòi cổ, nơi mà lịch sử được ‘bảo tàng hóa’ và ‘văn khố hóa.’

Thế nên, đi tìm phố cổ ở những thành phố cận đại là một ý nghĩ viển vông. Vậy thì, nếu đã lỡ ‘viển vông,’ thì đi tìm phố cổ ở đâu? Tôi muốn mượn tượng ra những phố cổ, tuy không được các Viện Sử Học đặt tên là phố cổ, nhưng lại là phố cổ của nhiều người, của một sắc dân nào đó. Vì lịch sử định hình quốc gia của Hoa Kỳ, một số nơi được chính thức công nhận là di sản lịch sử, nhất là tại các thánh phố ở miền Đông Bắc, nơi mười ba thuộc địa đánh dấu sự bắt đầu của Mỹ quốc. Nhưng, đối với lịch sử

định hình của người Mỹ gốc Việt, Little Saigon có thể được gọi là Phố Cổ, vì nơi đây, lịch sử và văn hóa Việt Mỹ đã được khơi màu.

Khi coi Little Saigon là phố cổ, tôi có ngụ ý rằng đây sẽ là nơi nhiều người sẽ quay về, tìm lại, để chúng kiến và truy nhận một quá khứ sống động vẫn đang chan chảy. Khi gọi Little Saigon là phố cổ, tôi muốn dành cho miền đất này tất cả những sự ưu ái xuyên suốt thời gian và trải dọc đời sống nhân sinh. Tôi muốn nói rằng, Little Saigon có một nền văn hiến và một lịch sử tiềm ẩn mà mỗi chúng ta đều có một phần trong đó. Mà không chỉ Little Saigon của Quận Cam, mà tất cả những Sài Gòn Nhỏ và những khu sinh hoạt của người Việt ở khắp nơi trên thế giới, nơi giữ hồn người và tình đất Việt, sẽ bừng nở muôn sắc trong 2015, bốn thập niên khai mạch trên xứ người.■

Cảm Nghi Nhân Lễ Giỗ...

(tiếp theo trang 59)

nhật 5 tháng 10 với chừng trên 20 anh chị em tham dự – mọi người đã đi đến quyết định là trong Lễ Giỗ Cha Long Tiên năm thứ XXI vào năm 2015 Gia Đình Phục Hưng sẽ cho ấn hành cuốn Kỷ Yếu kỷ niệm năm thứ 60 kể từ ngày thành lập Câu Lạc Bộ Phục Hưng Sài Gòn (1955 – 2015). Anh Nguyễn Phi Hoàng đã nhận việc kêu gọi mọi người hợp tác tham gia cung cấp các bài viết cho cuốn Kỷ Yếu này. Anh nói sẽ dành cho mỗi cựu lưu trú viên mỗi người một trang – và không ai được nêu bất kỳ lý do gì để

không đóng góp cho cuốn Kỷ Yếu.

Thật là một điều đáng mừng cho bà con Phục Hưng mà nay phần đông thì đều đã ở vào lứa tuổi “thất thập cổ lai hi” và có người còn cao hơn nữa rồi.

▲ Thật đúng như trong dân gian thường nói : “Giỗ Cha bằng ba ngày Tết”, tôi nhận thấy qua Lễ Giỗ XX năm Cha Phạm Long Tiên ở California vào mấy ngày đầu tháng 10 năm 2014 này, tất cả anh chị em tham dự đều bày tỏ tấm lòng quý mến và biết ơn đối với Cha cũng như các cha khác thuộc Dòng Đa minh – vì các Ngài đã có công sáng lập cơ sở và hướng dẫn sinh hoạt đạo đức lành mạnh cho

giới trẻ từ cái thời cách nay đã tới đến 50 – 60 năm ở Việt nam.

▲ Và điều đáng mừng nữa, đó chính là cơ hội thật tốt đẹp để anh chị em được gặp lại nhau - để cùng ôn lại bao nhiêu kỷ niệm vui buồn của cái tuổi đầy thơ mộng những năm xưa thân ái ấy. Và đó cũng là một dịp để anh chị em tương trợ nâng đỡ an ủi nhau trước những khó khăn thách đố trước mặt vào những năm của tuổi xế chiều vậy.■

Costa Mesa California,
Tháng 11 Năm 2014

(PH 56 - 58)

Giải Đáp Giáo Lý

■ Lm. FX Ngô Tôn Huấn

CÓ ĐƯỢC XUNG TỘI VỚI CHÚA MÀ KHÔNG CẦN QUA TRUNG GIAN CỦA LINH MỤC KHÔNG?

Hỏi: xin cha giải thích rõ: 1- Các mục sư Tin Lành cũng dạy phải ăn năn tội rồi xin Chúa tha thứ. Như vậy Chúa có tha mà không cần phải xưng tội qua một linh mục như Giáo Hội dạy hay không?

2- Khi nào được phép xưng tội tập thể ?

Trả lời:

Như tôi đã có đôi lần nói rõ là chỉ có trong Giáo Hội Công Giáo và Chính Thống Đông Phương (Eastern Orthodox Churches) mới có đầy đủ bảy Bí Tích hữu hiệu mà Chúa Kitô đã thiết lập và ban cho Giáo Hội xử dụng để thánh hóa và ban ơn cứu độ của Chúa cho những ai muốn lãnh nhận để được cứu rỗi.

Liên quan đến Bí Tích hòa giải (penance=reconciliation) Chúa Kitô đã ban quyền tha tội cho các Tông Đồ và cho Giáo Hội tiếp tục sứ mệnh Tông Đồ như sau:

“Anh em tha cho ai, thì người ấy được tha. Anh em cầm giữ ai, thì người ấy bị cầm giữ.” (Ga 20: 23)

Như thế rõ ràng cho thấy là Chúa muốn cho con người phải chạy đến với những người trung gian thay mặt Chúa là các Tông Đồ xưa kia và các vị thừa kế các Tông Đồ ngày nay là các Giám Mục trong Giáo hội để nhận lãnh ơn tha thứ qua bí tích Hòa giải. Các giám mục lại ban quyền tha tội này cho các linh mục là những cộng sự viên thân cận trực thuộc cũng được chia sẻ Chức linh Mục đời đời của Chúa Kitô. (Linh mục chia sẻ một phần, Giám Mục chia sẻ trọn vẹn Chức Linh Mục đó).

Nếu chỉ cần xưng tội trực tiếp với Chúa mà không qua trung gian ai thì Chúa Giêsu đã không nói với các Tông Đồ những lời trên đây sau khi Người từ cõi chết sống lại và hiện ra với các ông, cũng như trước đó đã không phán bảo Phêrô những lời sau đây:

“Thầy sẽ trao cho anh chìa khóa Nước Trời. Dưới đất anh cầm buộc điều gì, trên Trời cũng sẽ cầm buộc như vậy; dưới đất anh tháo gỡ điều gì, trên trời cũng sẽ tháo gỡ như vậy.” (Mt 16: 19)

Với quyền to lớn trên đây, Giáo Hội- cụ thể là Đức Thánh Cha- có quyền ra hình phạt nặng nhất là vạ tuyệt thông (ex-communication) và tháo gỡ vạ này.

Như vậy, muốn được ơn tha thứ của Chúa, thì buộc phải xưng tội cá nhân với một linh mục đã được chịu chức thành sự (validly) và đang có năng quyền (priestly Faculties) được tha tội nhân danh Chúa Kitô (in persona Christi). Sở dĩ thế, vì nếu một linh mục đang bị Giám mục của mình rút năng quyền - hay gọi nôm na là bị treo chén (suspension. x. giáo luật số 1333)- thì tạm thời không được phép cử hành bí tích này và các bí tích khác cho đến khi được trao lại năng quyền đầy đủ. (trừ trường hợp khẩn cấp nguy tử thì linh mục – dù đang bị “treo chén” vẫn được phép tha tội cho hối nhân đang lâm nguy mà không tìm được linh mục khác để xưng tội và lãnh phép lành sau hết. (x. giáo luật số 976).

Giáo lý và giáo luật của Giáo Hội cũng dạy phải xưng tội cá nhân với một linh mục như sau:

“Thú nhận tội lỗi của mình với vị linh mục là một điều chủ yếu của bí tích Giải tội. Khi xưng tội, các hối nhân phải kể ra tất cả các tội trọng mà mình biết đã phạm, sau khi xét mình cách nghiêm chỉnh, dù các tội này rất kín đáo và chỉ phạm đến hai giới răn sau cùng của bản thập giới; bởi vì các tội này làm cho linh hồn bị trọng thương hơn hết, và nguy hiểm hơn các tội ta phạm mà người khác biết rõ.”(x, SGLGHC số:1456; giáo luật số 960).

Như thế chắc chắn không thể nói như anh em Tin Lành là chỉ

cần xưng tội trực tiếp với Chúa mà không cần qua trung gian của ai. Dĩ nhiên Chúa tha tội khi ta thực tâm sám hối và xin Chúa thứ tha. Nhưng vẫn cần phải xưng tội với một linh mục thay mặt Chúa để tha tội, vì Chúa đã ban quyền uy cho các Tông Đồ trước tiên và cho Giáo Hội ngày nay.

Nghĩa là khi Giáo Hội thi hành lời Chúa để cử hành các bí tích-cách riêng bí tích Hòa giải để tha tội cho con người nhân danh Chúa Kitô (in persona Christi), thì chúng ta phải nghe và tuân theo ý muốn của Giáo Hội, cũng là ý muốn của Chúa, là xưng tội với một linh mục để nhận lãnh ơn tha thứ của Chúa qua trung gian của các thừa tác viên con người là Giám mục và linh mục. Đây là điều các anh em Tin Lành không đồng ý với chúng ta nên họ dạy các tín đồ của họ chỉ cần xưng tội trực tiếp với Chúa mà thôi.

Dĩ nhiên khi ta xưng tội với một linh mục, thì cũng xưng tội với Chúa để xin Người tha thứ cho ta qua trung gian của linh mục. Và đây là ý muốn của Chúa Giêsu khi Người trao quyền tha tội cho các Tông Đồ xưa và cho Giáo Hội ngày nay. Và đó là tất cả ý nghĩa lời Chúa dạy sau đây:

“Ai nghe anh em là nghe Thầy. Ai khước từ anh em là khước từ Thầy Mà ai khước từ Thầy là khước từ Đấng đã sai Thầy.” (Lc 10: 16)

Kinh nghiệm thiêng liêng của mỗi người chúng ta cho ta biết rằng mỗi khi xưng tội – đặc biệt là tội trọng- cách thành thật và với tinh thần sám hối, thì ta cảm thấy nhẹ nhõm và an vui trong tâm hồn, một cảm giác mới lạ của an vui sung

sướng, khác hẳn với tâm tình sẵn có trước khi xưng tội. Điều này chứng minh cụ thể là Chúa đã tha thứ cho ta qua trung gian của linh mục. Ngược lại, khi có tội trọng hay nhẹ mà chỉ xin Chúa tha thứ nhưng không đi xưng tội, thì không bao giờ cảm nghiệm được sự an vui nội tâm như khi xưng tội với một linh mục và nhận lãnh ơn tha thứ (absolution).

Các anh em tin Lành không thể có được cảm nghiệm thiêng liêng này, dù cho họ có ca tụng lòng thương xót của Chúa, có sám hối nội tâm và xin Chúa tha thứ mà không đi xưng tội như người Công giáo. Họ không đi xưng tội vì trước hết họ không công nhận vai trò trung gian của Giáo Hội trong việc ban phát các ơn sủng của Chúa cho con người, cho nên họ chủ trương đi thẳng tới Chúa là vì vậy.

Và lại, tất cả các nhánh Tin Lành và Anh Giáo (Anglican Communion) đều không có nguồn gốc Tông Đồ (Apostolic succession) nên không có chức linh mục và giám mục để cử hành hữu hiệu các bí tích quan trọng như Thêm sức, Thánh Thể, Hòa giải, Sức dầu nhen nhân và truyền Chức Thánh. Chính vì họ không có chức linh mục hữu hiệu, nên họ không thể có bí tích Thánh Thể và tha tội cho ai được. Đó là lý do tại sao họ giảng dạy chỉ cần xưng tội trực tiếp với Chúa vì họ cho rằng các thừa tác viên con người như linh mục và giám mục không có năng quyền tha tội cho ai như Giáo Hội Công Giáo tin và dạy.

Tóm lại, là người Công giáo, chúng ta phải nghe và thi hành những gì Giáo Hội là Mẹ dạy bảo

thay mặt Chúa Kitô để bỏ ra ngoài tai những gì không phù hợp với giáo lý, tín lý, luân lý và phụng vụ của Giáo Hội.

2-Khi nào được xưng tội tập thể

(communal confessions)?

Thông thường thì phải xưng tội cá nhân, nghĩa là xưng tội riêng với một linh mục sau khi đã xét mình nghiêm chỉnh và sám hối nội tâm.

Tuy nhiên, trong thực tế, có những hoàn cảnh mà linh mục không thể giải tội cá nhân cho nhiều người trong một thời lượng hạn chế. Thí dụ, khi có thiên tai, bão lụt, đắm tàu hay động đất gây nguy tử cho nhiều người ở một địa phương nào, khiến linh mục không thể có đủ giờ để nghe từng hồi nhân muốn xưng tội trong những hoàn cảnh ấy.

Lại nữa, trong những dịp trọng đại như Lễ Giáng Sinh, Tuần Thánh và Lễ Phục Sinh là những dịp có rất nhiều người muốn xưng tội. Nhưng chỉ có một mình cha xứ phải làm mục vụ cho một giáo xứ lớn hay nhiều xứ nhỏ hợp lại, thì không thể nào giải tội cá nhân cho một số lớn hồi nhân trong một thời gian ngắn được. Do đó, vì nhu cầu mục vụ và vì lợi ích thiêng liêng của giáo dân, linh mục được phép cử hành bí tích hòa giải tập thể. Nghĩa là cho gom giáo dân lại và giúp họ xét mình, thống hối ăn năn, rồi ban phép tha tội tập thể cho họ. Nhưng việc này phải được phép trước của giám mục giáo phận. Vì thế, ở mỗi giáo phận, giám mục địa phận sẽ cho phép trường hợp nào có thể giải tội tập thể. Nghĩa là, linh mục không thể tự ý giải tội tập thể mà không

có phép của giám mục giáo phận; trừ trường hợp nguy tử như đắm tàu, động đất, chiến tranh, khiến nhiều người- trong đó có người công giáo- có thể chết mà không kịp xưng tội cá nhân. Nên nếu linh mục có mặt, thì được phép giải tội tập thể cho các tín hữu công giáo trong cơn nguy tử đó. Nhưng dù được tha tội tập thể trong những trường hợp trên, nếu ai xét mình có tội trọng thì- sau khi qua cơn nguy biến- vẫn buộc phải xưng tội cá nhân sau đó với linh mục. (giáo luật số 961-62).

Ước mong giải đáp trên đây thỏa mãn những câu hỏi đặt ra.

CÓ THƯỜNG PHẠT ĐỜI ĐỜI KHÔNG?

Nhân thánh các linh hồn, xin cha cho biết:

1- Chúa có phạt ai xuống hỏa ngục không?

2- Luyện ngục, hỏa ngục khác nhau như thế nào?

3- Tín điều các Thánh thông công là gì?

Trả lời:

1- Chúa có phạt ai xuống hỏa ngục không?

Thiên Chúa là tình thương, Người chậm bất bình và hay tha thứ. Người tạo dựng con người chỉ vì yêu thương vô vị lợi và **“muốn cho mọi người được cứu độ và nhận biết chân lý.”** (1 Tm 2: 4). Nghĩa là Chúa muốn cho mọi người được vui hưởng hạnh phúc vĩnh cửu với Người trên Thiên Đàng, là nơi không còn đau khổ, bệnh tật, nghèo nàn, bất công và chết chóc nữa.

Hạnh phúc Thiên Đàng là hạnh

phúc mà **“mắt chẳng hề thấy, tai chẳng hề nghe lòng người chưa hề nghĩ tới, đó lại là điều Thiên Chúa đã dọn sẵn cho những ai yêu mến Người.”** (1 Cor 2: 9) Như Thánh Phaolô đã viết.

Nhưng muốn hưởng hạnh phúc Thiên Đàng thì phải yêu mến Chúa và tuân giữ các giới răn của Người.

Tại sao? Tại vì Thiên Chúa là **“tình thương”** nên **“ai không yêu thương thì không biết Thiên Chúa”** (1 Ga 4: 8)

Biết Thiên Chúa là tình thương, mà quả thật Người là tình thương thì lẽ tự nhiên ta phải yêu mến Người với tất cả tâm trí và nghị lực để đáp trả phần nào tình thương quá lạ lùng của Chúa dành cho con người. Và Lại, yêu mến Chúa chỉ có lợi cho ta chứ Chúa không được lợi lộc gì vì Người đã quá đủ hạnh phúc, giàu sang nên không cần ai thêm gì cho Người nữa.

Tuy nhiên, vì Thiên Chúa tạo dựng con người với hai đặc tính độc đáo là có lý trí và ý muốn tự do (intelligence and free will) và Thiên Chúa hoàn toàn tôn trọng cho con người sử dụng hai khả năng đó, nên vấn đề thường phạt mới được đặt ra cho riêng con người mà thôi. Nghĩa là nếu con người, qua lý trí, nhận biết có Thiên Chúa là Đấng tạo thành trời đất và muôn vật – trong đó có con người- thì con người phải sử dụng ý muốn tự do của mình để chọn yêu mến Chúa và sống theo đường lối của Người để được cứu rỗi và vui hưởng hạnh phúc Nước Trời, chiếu theo ánh sáng của lời Chúa Giêsu đã nói với các môn đệ xưa là:

“Không phải bất cứ ai thừa

với Thầy: Lậy Chúa !, Lậy Chúa ! là được vào Nước Trời cả đâu, nhưng chỉ ai thi hành ý muốn của Cha Thầy là Đấng ngự trên trời mới được vào mà thôi.” (Mt 7: 21)

Nhưng thế nào là thi hành ý muốn của Chúa Cha?

Chúa Giê su đã chỉ rõ cho ta cách thi hành ý muốn của Chúa Cha như sau:

“Ai yêu mến Thầy, thì sẽ giữ lời Thầy, Cha của Thầy sẽ yêu mến người ấy, Cha của Thầy và Thầy sẽ đến và ở lại với người ấy.” (Ga 14: 23)

Giữ lời Thầy có nghĩa là thực thi những gì Chúa đã rao giảng và dạy bảo, cụ thể là hai Điều Răn quan trọng nhất, đó là mến Chúa và yêu người, như Chúa đã nói với một luật sĩ Do Thái xưa. (Mt 22: 37-39)

Như vậy, thực thi hai Điều Răn đó là chứng minh cụ thể lòng yêu mến Chúa và xứng đáng được **“Cha Thầy và Thầy đến ở”** với ta như Chúa Giê su nói trên đây.

Là con người, ai lại không muốn hạnh phúc, sung sướng và bình an? nên yêu mến Chúa là yêu mến chính nguồn hạnh phúc, an vui vĩnh cửu đó. Như thế, chỉ có lợi cho con người khi chọn yêu mến Chúa, chứ tuyệt đối không có lợi lộc gì cho Chúa hết. Chúng ta phải xác tín điều này, để đừng ai nghĩ rằng Thiên Chúa được lợi lộc gì khi ta yêu mến và tuân giữ các giới răn của Người.

Đó là điều chắc chắn ta phải tin khi thi hành các Điều Răn của Chúa để không giết người, trộm cắp, gian dâm, thông dâm, mãi dâm, ấu dâm, phá thai, ly dị, thù oán người

khác, kỳ thị chủng tộc, nói xấu, vu cáo làm hại danh dự và đời tư của người khác, bất công, bóc lột người làm công cho mình, và đứng dung trước sự đau khổ, nghèo đói của anh chị em đồng loại.

Nếu ta tuân giữ các Điều Răn của Chúa để không làm những sự dữ hay tội lỗi nói trên, thì chúng ta đã yêu mến Chúa cách cụ thể để được “ở lại trong tình thương của Người” như Chúa Giêsu đã dạy trên đây. Ngược lại, nếu ai dùng “ý muốn tự do= free will để làm những sự dữ nói trên thì đã tự ý và công khai khước từ Thiên Chúa và tình thương của Người. Như thế họ phải lãnh chịu mọi hậu quả của việc mình làm vì tự do chọn lựa.

Chính vì con người có tự do để chọn lựa, hoặc sống theo đường lối của Chúa để được chúc phúc; hay khước từ Chúa để sống theo ý riêng mình và chạy theo những lời cuốn của thế gian, nhất là những cám dỗ của ma quỷ để tôn thờ tiền bạc, của cải vật chất và mọi thú vui vô luân vô đạo, như thực trạng sống của con người ở khắp nơi trong thế gian tục hóa ngày nay. Nếu ai chọn sống như vậy, thì cũng đã tự ý chọn nơi cư ngụ cuối cùng cho mình, sau khi phải chết trong thân xác có ngày phải chết đi này. Thiên Chúa yêu thương con người và đã cứu chuộc con người nhờ Chúa Kitô. Nhưng Thiên Chúa cũng ghét mọi tội lỗi, vì tội lỗi và sự dữ đi ngược lại với bản chất yêu thương, công bình và thánh thiện của Người.

Nhưng cho dù Thiên Chúa quá yêu thương con người như vậy, mà con người không cộng tác với ơn cứu chuộc của Chúa Kitô, bằng quyết tâm sống theo đường

lối của Chúa và xa tránh mọi sự dữ và tội lỗi thì Chúa vẫn không thể cứu ai được. Lý do là Chúa không tiêu diệt hết mọi tội lỗi và vì con người còn có tự do để cộng tác với ơn cứu chuộc của Chúa, hay khước từ ơn cứu chuộc này để sống theo thế gian và làm nô lệ cho ma quỷ, kẻ thù của Thiên Chúa.

Như vậy, nếu Thiên Đàng là nơi dành cho những ai thực tâm yêu mến Chúa, tuân giữ các giới răn của Người và quyết tâm xa tránh mọi tội lỗi, thì hỏa ngục phải là nơi dành cho những ai đã cố ý khước từ Chúa và tình thương của Người để sống theo ma quỷ và làm những sự dữ như giết người, hiếp dâm và bán con gái nhỏ dại cho bọn buôn người cung cấp cho bọn đi tìm thú vui man rợ cực kỳ khốn nạn là thú “ấu dâm”, như đang diễn ra ở nhiều nơi trên thế giới trống vắng niềm tin này. Như thế, phải có hỏa ngục dành cho những kẻ gian ác đã tự ý chọn cho mình nơi ở vĩnh viễn xa lìa Thiên Chúa ngay từ ở đời này. Nghĩa là họ đã tự ý chọn hỏa ngục vì cách sống của họ, chứ không phải vì Thiên Chúa muốn phạt ai ở chốn này, vì Người là Cha đầy yêu thương và **“không muốn cho ai phải diệt vong, nhưng muốn cho mọi người đi tới chỗ ăn năn hối cải.”** (2 Pr 3: 9).

2- Sự khác biệt giữa hỏa ngục và Luyện tội:

Chúa Giê su thường nói đến hỏa ngục là nơi lửa không bao giờ tắt (Mt 5: 22).

Thánh Gioan Tông Đồ đã coi những kẻ sát nhân là những kẻ không có sự sống đời đời, tức là phải xa lìa Thiên Chúa trong nơi gọi là hỏa ngục:

“Phàm ai ghét anh em mình, thì là kẻ sát nhân Và anh em biết: Không kẻ sát nhân nào có sự sống đời đời ở lại trong nó” (1 Ga: 15)

Nhưng cần phân biệt điều này: con người dù tội lỗi đến đâu, mà biết sám hối ăn năn thì vẫn được Chúa thương tha thứ. Cụ thể là Chúa Giêsu đã tha thứ cho người gian phi (kẻ trộm lành) nhận biết tội mình và xin Chúa tha thứ:

“Tôi bảo thật anh, hôm nay anh sẽ được ở với tôi trên Thiên Đàng.” (Lc 23: 39-43).

Ngược lại, chỉ những ai tội lỗi mà không hề sám hối để xin Chúa tha thứ, đặc biệt là tội phạm đến Chúa Thánh Thần, tức tội hoàn toàn từ chối lòng thương xót của Chúa cho đến chết, thì sẽ không bao giờ được tha thứ, như Chúa Giê su đã nói rõ trong Tin Mừng Thánh Marcô. (Mc 3: 29)

Lại nữa, những ai chết đang khi mắc tội trọng (mortal sin) thì cũng chịu hình phạt hỏa ngục, căn cứ theo giáo lý của Giáo Hội. (X SGLGHCG, số 1035). Tuy nhiên, cần nói lại là Thiên Chúa không tiền định cho ai phải xuống hỏa ngục, hoặc muốn phạt ai trong nơi **“lửa không hề tắt”** này. Nhưng vì con người có tự do trong đời sống thiêng liêng, nên nếu ai dùng tự do này để xa lìa Chúa, để tự do làm những sự dữ mà không hề biết ăn năn, xin Chúa thứ tha thì đã tự ý chọn hỏa ngục làm nơi cư ngụ cuối cùng cho mình.

Trái với hỏa ngục, Luyện ngục hay Luyện tội (Purgatory) là nơi các linh hồn thánh (holy souls) được thanh luyện để đạt được sự thánh thiện cần thiết trước khi

PHỞ 14

VIETNAMESE RESTAURANT

1436 Park Road NW, Washington, DC 20010
202-986-2326

CHÚC MỪNG

Chúc Mừng Nhà Hàng Phở 14
(Nhà Hàng VN Duy Nhất trong vùng)
Vừa được xếp Hạng Nhất trong số
các nhà hàng mới vùng Hoa Thịnh Đốn
qua cuộc bình bầu của Thực Khách do
báo EXPRESS vùng HTĐ tổ chức.

VÙNG THỦ ĐỘ
HOA THỊNH ĐỐN
WASHINGTON DC

Chủ nhân (H. 1974)

GIỜ MỞ CỬA:

SUN-WED: 11:00AM - 9:30PM
THUR-SAT: 11:00AM - 10:00PM

- PHỞ
- CƠM PHẦN
- ĐỒ XÀO
- BÚN, BÁNH MÌ
- GIẢI KHÁT
- SINH TỐ
- KHAI VỊ
- TRÁNG MIỆNG

LET US HELP YOU REALIZE YOUR FINANCIAL GOALS.

PERSONAL BANKING

- Checking Account
- Savings Account
- CDs
- Auto Loans
- Online Banking

COMMERCIAL LENDING

- Asset Based Accounts Receivable and Inventory Financing
- Business Consortium Fund (BCF) Program
- Certified Minority Business Enterprise
- Entertainment Financing
- Equipment Financing
- Equipment Leasing
- Green Project Financing
- Leveraged Buy Out Financing
- Small Business Loans and SBA loans
- Technology Banking
- Working Capital Financing

COMMERCIAL REAL ESTATE LENDING

- Construction Financing
- Credit Enhancement of Low-income Housing
- Revenue Bonds Financing
- Low-income Housing Tax Credit Financing
- Mortgage Financing (Commercial and Residential)

INTERNATIONAL BANKING

- Correspondent Banking Services
- EWB (China) & EWB Hong Kong Branch
  - Local Currency Banking Services
- Export Financing
  - Bills Discount
  - Foreign Account Receivable Insurance Policy Financing
  - U.S. EXIMBANK Programs
- Foreign Exchange Management
  - Remittance, Checks and Drafts
  - Foreign Currency Accounts & CD
  - Banknotes
  - Risk & Hedging Solutions
  - Advisory Services
  - China / US Bridge Banking Assistance
- Import Financing
  - Revolving Line of Credit
  - Letter of Credit and Collection Services
- Individual and Corporate Accounts

Hãy Chọn Một Ngân Hàng Tốt Nhất *Thuận Tiện*
Nhiều Quyền Lợi Có Nhân Viên Việt Nam Phục Vụ
Ấn Cầu, Hướng Dẫn Mọi Chi Tiết Từng Tận Rõ Ràng.

9032 Bolsa Ave.
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh : CINDY HO
714-895-2575

EAST WEST BANK
Your Financial Bridge®

www.eastwestbank.com

A DONG SUPERMARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

Á Đông Supermarket với 5 cái nhất:

- 👉 **Giá hạ nhất,**
- 👉 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👉 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👉 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👉 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683
714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

vào Thiên Đàng vui hưởng Thánh Nhan Chúa là nguồn vui hạnh phúc của các thánh và các thiên thần. Các linh hồn đang “tạm trú” ở đây là những người đã ra đi trong ơn nghĩa Chúa, tức là được bảo đảm về ơn cứu độ, nhưng vẫn cần được thanh luyện để đạt mức thánh thiện cần xứng trước khi gia nhập hàng ngũ các Thánh trên Thiên Quốc. Các linh hồn thánh này không thể làm thêm việc thiện, và cũng không thể phạm tội được nữa vì thời giờ đã mãn cho họ trên trần gian này. Vì thế, trong khi còn được thanh luyện ở nơi đây, các linh hồn mong đợi các Thánh trên Thiên Đàng và các tín hữu còn sống cứu giúp họ bằng lời cầu nguyện và các việc lành. Ngược lại, các linh hồn cũng có thể cầu xin đặc lực cho các tín hữu còn sống trên trần thế và trong Giáo Hội lữ hành. Nhưng các Thánh trên Trời, các linh hồn thánh trong Luyện ngục và các tín hữu còn sống không thể giúp gì cho các linh hồn đã lìa xa Chúa trong hỏa ngục, vì không có sự hiệp thông nào giữa nơi này với

Thiên Đàng, Luyện ngục và Giáo Hội đang lữ hành trên trần thế.

3 – Tín điều các Thánh Thông Công (communion of Saints)

Tín điều này dạy: chỉ có sự hiệp thông giữa Giáo Hội vinh thắng (Triumphal Church) trên trời và Giáo Hội lữ hành (Pilgrim Church) trên trần thế cùng với Giáo Hội đau khổ (Suffering Church) trong Luyện Tội. Nghĩa là các Thánh trên Trời, các linh hồn thánh trong Luyện tội và các tín hữu còn sống và đang hiệp thông với Giáo Hội, cả ba thành phần này được hiệp thông với nhau trong cùng một niềm tin, tôn thờ Thiên Chúa, nhờ Chúa Kitô và trong Chúa Thánh Thần.

Các Thánh nam nữ trên trời hiệp thông với các linh hồn thánh trong Luyện Tội và các tín hữu trên trần gian bằng lời nguyện giúp cầu thay đặc lực trước Tòa Chúa cho các linh hồn và các tín hữu còn sống. Các linh hồn trong Luyện tội không thể tự giúp mình được nhưng có thể

cầu xin cho các tín hữu còn sống. Các tín hữu có thể làm việc lành như cầu nguyện, làm việc bác ái và xin lễ cầu cho các linh hồn trong Luyện Tội (cách riêng trong tháng 11 là thánh dành cầu nguyện cho các linh hồn) được mau vào Thiên Đàng hưởng Thánh Nhan Chúa.

Đó là nội dung tín điều các Thánh thông Công giữa các Thánh trên Thiên Đàng, các linh hồn thánh trong Luyện Tội và các Tín hữu trên trần thế.

Như thế, chỉ có những ai đang xa lìa Chúa ở chốn hỏa ngục thì không được thông hiệp với các Thánh trên trời, các Linh hồn trong Luyện tội và các Tín hữu còn sống trên trần gian này. Do đó, không ai có thể làm gì để cứu giúp họ được nữa.

Vậy chúng ta hãy cố gắng làm việc lành trong tháng 11 này để cầu cho các linh hồn được mau hưởng Thánh Nhan Chúa. Chắc chắn các linh hồn sẽ biết ơn và cầu xin Chúa cách đặc lực cho chúng ta. ■

Hà Nội và Khúc Mác TPP

(tiếp theo trang 55)

trưởng kinh tế quốc tế, Bộ Ngoại giao Trung Cộng, “chối phăng”.

Cả hai, Bắc Kinh và Hanoi “cứ làm như thể ta đây trong sạch” luôn huyền hoang về các vụ án tham nhũng “nằm ngoài băng đảng quyền lực”. Bên trong họ lo ngại về vấn đề minh bạch tài chính của các định chế, sợ các khối tài sản khổng lồ của giới tai to mặt lớn sẽ bị tiết lộ.

Hanoi bỏ tù rất nhiều nhà báo dám động vào tham quan, Còn

Bắc Kinh từng rút giấy phép hoạt động của tờ New York Times hồi năm 2012, sau khi công bố bài điều tra rất chi tiết về tài sản của những người thân Thủ tướng lúc đó là Ôn Gia Bảo. Cùng năm ấy, hãng tin Bloomberg cũng chịu chung số phận khi đụng chạm đến gia đình Tập Cận Bình. Từ đó đến nay, trang web của hai cơ quan báo chí trên đã bị chặn tại Trung Quốc. Hanoi và Bắc Kinh đều “xuống tay” không khoan nhượng đối với bất cứ ai dám mon men nhìn vào “hầu bao” của họ.

Đàm phán giữa Hoa Kỳ và Việt

Nam về TPP, nay tùy thuộc nhiều vào tình hình chính trị nội bộ nước Mỹ, cụ thể là đảng Cộng Hòa sẽ nắm toàn quyền kiểm soát lưỡng viện Quốc Hội Mỹ, kể từ đầu năm 2015. Chúng ta sẽ phải chờ xem Hoakỳ đáp ứng ra sao lời năn nỉ “xin Mỹ linh hoạt hơn” của Hanoi trong đàm phán TPP.

Đối với Cộng đảng, trong mọi cuộc thương lượng, lừa lọc là ngón nghề chính để đến cuối cùng thì chuyện nhân quyền luôn nhỏ hơn “nhân bánh” - những gì họ có thể ăn cắp bỏ vào túi riêng. ■

TNT Nov. 18-2014

SÔNG ĐẠO GIỮA ĐỜI:

NINA PHẠM

Cô Gái Việt Nhiễm Ebola Tuyên Xung Đức Tin

Người đầu tiên nhiễm virus Ebola trên đất Mỹ.

Vào hạ tuần Tháng Mười 2014, có thể nói là tất cả các hãng truyền thông lớn của Mỹ và cả truyền thông khắp thế giới kể cả cộng sản Việt Nam đều loạn tin về một nữ y tá Mỹ gốc Việt, cô Nina Phạm, 26 tuổi, vì phục vụ cho bệnh nhân nhiễm Ebola, đã bị nhiễm Ebola, cuối cùng được chữa trị khỏi chứng bệnh nguy hiểm chết người vì con siêu vi khuẩn này.

Theo báo chí, Nina Phạm là bệnh nhân nhiễm Ebola đầu tiên trên đất Mỹ. Sự lây nhiễm được cho là phát sinh do một “lỗ hổng về quy trình” (kiểu mô tả của truyền thông Việt Nam¹) chưa xác định được “trong quá trình” (sic) điều trị cho bệnh nhân có tên là Thomas Eric Duncan bị nhiễm Ebola từ nước Liberia, nơi dịch bệnh Ebola hoành hành. Ông Duncan đến Mỹ thăm gia đình tại Dallas ngày 20/9/2014 thì vài ngày sau phát hiện mắc bệnh. Duncan được đưa vào bệnh viện nơi cô Nina Phạm

đang phục vụ, ông được cách ly kể từ ngày 28/9/2014, nhưng 10 ngày sau (08/10/2014) thì từ trần.

Tối ngày 10/10/2014, Nina Phạm bị sốt nhẹ. Cô tự lái xe đi cấp cứu tại bệnh viện cô đang phục vụ. Xét nghiệm cho biết cô bị nhiễm Ebola, nên được cách ly ngay sau 90 phút nhập viện.

Tính đến đầu Tháng Mười 2014, đã có gần 5,000 người tử vong vì virus Ebola, phần nhiều tại các quốc gia vùng Tây Phi Châu, đặc biệt là tại nước Liberia. Virus Ebola có thể nhanh chóng lan tràn khắp thế giới. Do đó, Liên Hiệp Quốc và các quốc gia, nhất là các quốc gia Bắc Mỹ và Âu Châu đã tăng cường tìm biện pháp và thuốc đặc trị để đối phó.

Về trường hợp cô Nina Phạm, giới chức Y Tế Hoa Kỳ tỏ ra hết

sức lo ngại “vì nhân viên y tế vừa nhiễm Ebola ở Dallas, Tiểu Bang Texas đã tuân thủ mọi quy định an toàn khi tiếp xúc với bệnh nhân, nhưng vẫn bị mắc bệnh”. Tại bệnh viện Texas Health Presbyterian ở Dallas, cô y tá gốc Việt Nina Phạm đã mặc đồ bảo hộ an toàn đầy đủ và cũng tỏ ra thận trọng trong việc tiếp xúc với bệnh nhân người Liberia có tên Thomas Eric Duncan nêu trên.

Tuy nhiên, bên cạnh đó, cô Nina Phạm còn chăm sóc bao nhiêu bệnh nhân và tiếp xúc với bao đồng nghiệp khác trong bệnh viện. Bởi vì ngoài Nina Phạm, một nữ y tá khác, cô Amber Joy Vinson, cũng phục vụ cùng một bệnh viện Texas Health Presbyterian ở Dallas với Nina, cũng bị nhiễm virus Ebola và đang được điều trị tại một bệnh viện khác.

Sau khi phát hiện dương tính Ebola trong máu cô Nina Phạm, bệnh viện Texas Health Presbyterian ở Dallas lập tức chuyển cô đến Viện Y Tế Quốc Gia (NIH – National Institute of Health) tại tiểu bang Maryland. Tại đây, cô được các bác sĩ, y tá

¹ Báo VN Thanh Niên Online ngày 25/10/2014: TT Mỹ gặp nữ y tá gốc Việt đã khỏi Ebola)

tận tình chăm sóc. Đồng thời cô còn được Tiến sĩ Kent Brantly hiến tặng huyết tương của ông để hỗ trợ công tác chữa trị. Tiến sĩ Kent Brantly là người đã được hồi phục sau khi bị nhiễm virus Ebola lúc làm việc ở Liberia. Huyết tương của ông vì vậy có chứa kháng thể, giúp Nina Phạm chiến đấu với virus Ebola.

Với tất cả sự tận tình và chu đáo tuyệt đối cùng phương cách chữa trị tối ưu, Viện Y Tế Quốc Gia ở Maryland đã chữa trị thành công cô y tá Nina Phạm chỉ trong vòng chưa đầy hai tuần lễ (11/10/2014 tới 21/10).

Không còn virus Ebola.

Ngày 24/10/2014, Viện Y Tế Quốc Gia (NIH) tại Tiểu bang Maryland công bố một thông cáo cho biết cô y tá gốc Việt Nina Phạm, 26 tuổi, được rời khỏi bệnh viện để trở về nhà sau khi các kết quả xét nghiệm cho thấy không còn virus Ebola trong cơ thể cô.

Ngay hôm ấy, cô Nina Phạm bước ra khỏi bệnh viện NIH giữa tiếng vỗ tay mừng rỡ của những người có mặt tại bệnh viện. Tuyên bố trước cuộc họp báo ngắn tại sảnh đường bệnh viện lúc ấy, Tiến sĩ Anthony Fauci, Giám đốc NIH cho biết: *“Cô Nina Phạm không còn virus trong người. Cô ấy cảm thấy rất tốt”*.

Tại cuộc họp báo này, trước sự có mặt của mẹ và em gái, y tá Nina Phạm cho biết cô cảm thấy *“may mắn và hạnh phúc khi được đứng ở đây ngày hôm nay”*. Nina Phạm cảm ơn các bác sĩ, y tá đã chăm sóc sức khỏe cho cô ở Dallas cũng như tại NIH. Cô cũng gửi lời cảm ơn Tiến sĩ Kent Brantly - người đã hồi

phục sau khi bị nhiễm virus Ebola khi làm việc tại Liberia. Chính vị Tiến sĩ hào hiệp và giàu lòng nhân đạo này là người đã hiến tặng huyết tương có chứa kháng thể của mình giúp Nina Phạm chiến đấu với virus Ebola.

Cô Nina Phạm còn nói: *“Mặc dù tôi không còn virus Ebola trong người nhưng tôi biết cần một thời gian nữa trước khi tôi bình phục lại hoàn toàn.”*

Lòng tin vào Chúa.

Xin nhấn mạnh rằng, viết bài này, chúng tôi không có ý tìm hiểu, đào sâu hay nhấn mạnh hoặc thổi phồng đời sống nội tâm của cô y tá Mỹ gốc Việt. Chúng tôi chưa hề tiếp cận với cô ấy hay với bất kỳ ai đã từng gặp gỡ hay kê cận cô. Nói rõ hơn, chúng tôi không biết gì về hành trình đức tin của cô Nina Phạm. Chúng tôi chỉ ghi lại lời chứng của hãng thông tấn CNN ghi lại lời phát biểu của cô Nina Phạm: *“Tôi cảm thấy may mắn và được ơn trên phù hộ khi được đứng đây hôm nay. Xuyên suốt thử thách này, tôi đã đặt lòng tin vào Chúa và đội ngũ y tế chăm sóc tôi”*. Một lời phát biểu mà ngay giới truyền thông Mỹ cũng đánh giá cao, trong khi không ít người Việt nhìn nhận đó là một lời phát biểu chân thành từ đáy lòng của cô.

Bên cạnh đó, báo chí Hoa Kỳ cũng tường thuật rõ: *“Phát biểu trước báo giới tại một bệnh viện ở Tiểu Bang Maryland, nữ y tá gốc Việt cảm ơn mọi người trên khắp thế giới đã cầu nguyện cho cô.”*

Vâng! Nina Phạm cảm ơn mọi người trên khắp thế giới đã cầu nguyện cho cô. Điều đó cho thấy cô y tá Mỹ gốc Việt gửi trọn niềm

tin vào lời cầu nguyện của mọi người trên khắp thế giới. Và chắc chắn đối với cô Nina Phạm, việc cô được chữa lành có phần đóng góp quan trọng của lời cầu nguyện và dĩ nhiên không thể bỏ qua đức tin của chính cô Nina vào hiệu quả của lời cầu nguyện!

Nina Phạm xác định mạnh mẽ hơn nữa đức tin của mình vào lời cầu nguyện và bày tỏ sự toàn tâm toàn ý cùng cầu nguyện với mọi người cho những trường hợp khác. Cô nói: *“Tôi tin vào sức mạnh của lời cầu nguyện bởi vì tôi biết rất nhiều người quan tâm trên thế giới đã cầu nguyện cho tôi. Bây giờ, tôi cũng xin cùng cầu nguyện với mọi người cho những trường hợp khác”*.

Lời tuyên tín của cô y tá Công G Mỹ gốc Việt gợi nhắc chúng tôi nhớ lại lời mời gọi của Đức Thánh Cha Phanxicô trong bài giảng ngày 11/11/2014: *“Thiên Chúa đã chỉ cho các Tông đồ thấy con đường của những người đón nhận niềm tin, và niềm tin đó làm nên nhiều phép lạ. Vâng, niềm tin đó sẽ làm nên nhiều kỳ công trên con đường phục vụ”*.

Ngoài ra, cô Nina Phạm còn cho biết cô cũng cầu nguyện cho y tá Amber Vinson, đồng nghiệp tại bệnh viện Texas cũng nhiễm Ebola, và bác sĩ Craig Spencer ở New York, là người Mỹ mới nhất nhiễm Ebola sau khi trở về từ Tây Phi. (Tin ngày 28/10/2014 cho biết cô y tá Amber Vinson, bạn đồng nghiệp, đồng sở với cô y tá Nina Phạm, cũng đã được tuyên bố khỏi bệnh sau Nina Phạm 4 ngày).

Tinh thần Cộng đồng.

Mặt khác, một nét đặc trưng

của người Việt Nam trong trường hợp cô Nina Phạm cũng xin được nêu lên ở đây, đó là tinh thần cộng đồng. “Một con ngựa đau, cả tàu [tàu ngựa] không ăn cỏ”. Chính tinh thần ấy có lẽ cũng góp phần củng cố niềm lạc quan nơi bệnh nhân Nina Phạm.

Ngay sau khi có tin cô y tá người Mỹ gốc Việt Nina Phạm bị nhiễm virus Ebola, cá nhân cũng như tập thể Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia tại Tiểu Bang Texas và trên toàn nước Mỹ, đặc biệt Cộng Đoàn Giáo Xứ Đức Mẹ La Vang ở Dallas, Texas đã bày tỏ nỗi lo lắng, đồng cảm với nỗi đau của gia đình Nina, đã tỏ chức cầu nguyện liên li cho cô Nina, một con người vững niềm tin vào Chúa, một người Công Giáo nhiệt thành trong trách nhiệm, luôn sống tinh thần lạc quan và hy vọng.

Truyền thông Mỹ ghi nhận: *“Cộng đồng người Việt ở phía Bắc bang Texas (Mỹ), nơi cô Nina Phạm sinh sống, đang ngày đêm cầu nguyện cho cô mau khỏi bệnh. Những lời cầu nguyện đó xen lẫn cả sự cảm phục, tình yêu thương mà cộng đồng người Việt gửi đến Nina Phạm.”*

Trong khi đó, Kam Chi Phạm, một người Việt Nam ở Texas từng

quen biết cô Nina Phạm đã quả quyết về cô Nina: *“Cô ấy là một người anh hùng. Cô ấy đã rất dũng cảm khi chăm sóc những bệnh nhân mắc bệnh. Tôi đã rất lo lắng khi nghe tin về Nina, tôi lo lắng khi cộng đồng người Việt xảy ra bất cứ chuyện gì”.*

Tinh thần cộng đồng của người Việt trên đất Mỹ cũng được truyền thông dòng chính Hoa Kỳ ghi nhận qua lời phát biểu của Andy Phạm, một người gốc Việt ở Mỹ: *“Đối với cộng đồng người Việt, chúng tôi giống như một gia đình nhỏ trên thế giới”.* Andy Phạm còn nói: *“Nếu có một ai đó trong chúng tôi gặp rắc rối, mọi người trong cộng đồng đều cảm thấy lo lắng.”*

Cùng ngày 24/10/2014, cô y tá Nina Phạm đã được Tổng Thống Barack Obama tiếp tại Nhà Trắng. Thư ký báo chí Nhà Trắng Josh Earnest cho biết Tổng Thống Obama muốn gặp nữ y tá 26 tuổi trước hết là để cảm ơn sự tham gia cũng như đóng góp của cô trong cuộc chiến chống Ebola. Còn Nina Phạm (trong cuộc họp báo tại NIH) đã bày tỏ: *“Quá trình lây nhiễm và điều trị Ebola là khoảng thời gian đầy căng thẳng và thách thức đối với tôi cũng như gia đình tôi... Tôi cảm thấy may mắn khi được đứng đây ngày hôm nay...”*

Nhưng Nina Phạm đã không chỉ nghĩ tới mình, cô ưu tư lo lắng cho người khác: *“Tôi đang bình phục trong khi rất nhiều người đã không được may mắn như vậy.”*

Cuối cùng, cô Nina Phạm khiêm tốn khấn khoản xin mọi người dành cho cô và gia đình cô sự yên tĩnh cần thiết trong thời kỳ điều dưỡng tại nhà. Cô nói: *“Mặc dù tôi không còn bị Ebola, nhưng tôi biết sẽ phải mất một thời gian để lấy lại được sức khỏe của mình. Vì thế với lòng biết ơn và tôn trọng sự quan tâm của mọi người, tôi xin mọi người tôn trọng sự riêng tư của tôi và của gia đình tôi khi tôi về lại Texas và cố quay trở lại cuộc sống bình thường...”*

Thay lời kết.

Chúng ta cùng hiệp ý với cô Nina Phạm, với gia đình cô, với mọi người trên khắp thế giới tiếp tục cầu nguyện cho các bệnh nhân nhiễm virus Ebola, cho những người đang là nạn nhân của mọi thứ bệnh tật, thiên tai, nhân họa. Và đặc biệt, cầu nguyện cho Nina Phạm nhanh chóng bình phục hoàn toàn và giữ trọn niềm tin vào Chúa hầu tiếp tục tiến bước trên đường dẫn thân phục vụ tha nhân, truyền sinh lực đức tin của mình đến nhiều người. ▣

17/11/2014

KÍNH MỜI ĐỘC GIẢ VÀ THÂN HỮU ĐÓN COI CHƯƠNG TRÌNH TRUYỀN HÌNH DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN TRÊN ĐÀI SBTN VÀO LÚC 1:30PM (giờ miền Tây HK) MỖI THỨ BẢY ĐẦU THÁNG. CHƯƠNG TRÌNH NÀY CŨNG ĐƯỢC LƯU TRỮ TRÊN TRANG NHÀ WWW.DIENDANGIAODAN.US

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

■ *Trần Việt Cường*

LTS.- Mục “Tin Mừng Giữa Dòng Đời” được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiền Hô thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tin Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuân tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo ĐGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

ÁNH SAO MỜI GỌI MÙA GIÁNG SINH

Mt 2:1-12

Khi Đức Giêsu ra đời tại Bê-lem, miền Giu-đê, thời vua Hê-ro-đê trị vì, có mấy nhà đạo sĩ từ phương Đông đến Giêrusalem, và hỏi: “Vua dân Do Thái mới sinh, hiện ở đâu? Chúng tôi đã thấy vì sao của Người xuất hiện bên phương Đông, nên chúng tôi đến bái lạy Người.” Nghe tin ấy, vua Hê-rô-đê bối rối và cả thành Giê-ru-sa-lem cũng xôn xao. Nhà vua liền triệu tập tất cả các thượng tế và kinh sư trong dân lại, rồi hỏi cho biết Đấng Kitô phải sinh ra từ đâu. Họ trả lời: “Tại Bê-lem, miền Giu-đê, vì trong sách ngôn sứ có chép rằng: Phần người, hỡi Bê-lem, miền đất Giu-đa, người không phải là thành nhỏ nhất của Giu-đa, vì người là nơi vị lãnh tụ chăn dắt It-ra-en dân ta sẽ ra đời.”

Bấy giờ Hê-rô-đê bí mật mời các nhà đạo sĩ tới, hỏi căn kẽ về ngày giờ ngôi sao đã xuất hiện. Rồi vua phái các vị ấy đi Bê-lem và dặn rằng: “Xin quý Ngài đi dò hỏi tường tận về Hài Nhi, và khi đã tìm thấy, xin báo lại cho tôi, để tôi cũng đến vái lạy Người.” Nghe nhà vua nói thế, họ ra đi. Bấy giờ ngôi sao họ đã thấy ở phương Đông, lại dẫn đường cho họ đến tận nơi Hài Nhi ở, mới ngừng lại. Trông thấy ngôi sao, họ mừng rỡ vô cùng. Họ vào nhà, thấy thân mẫu là bà Maria, liền sấp mình vái lạy Người. Rồi mở bảo tráp, họ lấy vàng, nhũ hương và mộc dược mà dâng tiến. Sau đó, họ được báo mộng là đừng trở lại gặp vua Hê-rô-đê nữa, nên đã đi lối khác mà về xứ mình.”

Mùa Giáng Sinh là mùa mong chờ và đi tìm Thiên chúa trong cuộc đời ta. Các nhà đạo sĩ trong Tin Mừng hôm nay đã là mẫu gương sáng chói cho ta trong cuộc hành trình đi tìm Chúa. Các ông đã bắt đầu cuộc hành trình vạn dặm do lời mời gọi của một ánh sao. Chúng ta không biết nhiều về những nhà đạo sĩ này, chỉ biết là họ từ phương Đông

tới, có lẽ từ vùng xứ Ba Tư hoặc miền Nam Ả Rập. Chấn憾 họ là những chiêm tinh gia nên mới nhận biết sự ra đời của Chúa Giêsu qua sự loan báo của một ánh sao. Ta cũng không biết rõ có bao nhiêu người trong nhóm, chỉ phỏng đoán là có ba người dựa vào ba lễ vật vàng, nhũ hương và mộc dược mà các ông dâng lên Chúa. Điều ta không thể nghi ngờ về ba vua

(cách gọi thông thường theo thói quen) là lòng tin, sự can đảm và quyết tâm đi tìm Chúa của các ông.

Ba vua là gương mẫu cho chúng ta, những môn đệ của Chúa và cho tất cả những ai thành tâm đi tìm Chúa. Ba vua đã rời bỏ cuộc sống thường ngày an toàn, tiện nghi để bắt đầu một cuộc phiêu lưu vô định, đầy gian nan, nguy hiểm và bất trắc. Cuộc hành trình tại vùng Trung

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Săn Sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHẸ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TÂN

NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM

DONG NAI PHARMACY Dược Sĩ **TRẦN ĐỨC HIẾU** Dược Sĩ **TRẦN LƯU THỊ ÁI**

CÔNG TY CUNG CẤP DƯỢC PHẨM VÀ DỤNG CỤ Y KHOA

9081 Bolsa Ave., Suite 108, Westminster, California
(gần tiệm Hòa Bình Food To Go, trong khu Guaranty Bank of California)

Tel: (714) 379-5072 Fax: (714) 379-5074

BÁN VÀ CHO THUÊ CÁC DỤNG CỤ Y KHOA:

- XE LĂN - NẠNG CHỐNG - NẠNG TẬP ĐI (Walker)
- GIƯỜNG BỆN VIỆN VÀ CÁC ĐỒ DÙNG PHỤ THUỘC (Hospital Bed & Accessories)
- DỤNG CỤ AN TOÀN TRONG PHÒNG TẮM (Bathroom Safety Products)
- CÁC LOẠI MÁY ĐO ĐƯỜNG TRONG MÁU (Blood Glucose Monitor)
- MÁY ĐO HUYẾT ÁP (Blood Pressure Monitor)

CUNG CẤP ĐẦY ĐỦ:

- CÁC LOẠI DƯỢC PHẨM BÁN THEO TOA (Prescription Drugs) HAY BÁN TỰ DO (OTC Drugs)
- CÁC LOẠI SẢN PHẨM NUÔI DƯỠNG BỆNH NHÂN QUA ỐNG CHUYỂN VÀO RUỘT
- HAY CHUYỂN VÀO MÁU (Enteral & Parenteral Nutrition Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN TIỂU TIỆN BẤT THƯỜNG (Incontinence Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN GIẢI PHẪU LỖ THÔNG QUA THÀNH BỤNG (Ostomy Products, TÚI DẪN LỖ THÔNG ĐẠI TRÀNG (Colostomy Products).

SẢN PHẨM TỐT - AN CẦN - TẬN TÂM - NHANH CHÓNG

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10AM - 6PM Thứ Bảy: 10AM - 3PM

NHẬN:

MEDICAL - MEDICAL - CÁC
LOẠI BẢO HIỂM - AETNA -
ALTARX - BLUE CROSS -
BLUE SHIELD - CARE MARK
- CIGNA - COMPLETE - DI-
VERSIFIED - EXPRESS
SCRIPTS - FOUNDATION -
GEHA - HEALTHNET - MET
LIFE - PACIFICARE - PAID -
PCS - PCN - PERFORM - PER-
CARE - RESTAT - RX NET -
SCRIPCARD - TRAVELER -
VALUE RX

Dầu gội đầu

CHÙM KẾT - HÀ THỦ Ô

Giữ cho tóc ít rụng, hết gàu, hết ngứa.

CÁI RĂNG CÁI TÓC LÀ GỐC CON NGƯỜI

Muốn có mái tóc

đẹp óng ả, mượt mà

hãy dùng dược thảo thiên nhiên

1 - 855 - 848 - 8224

www.CHUMKET.COM

HERBAL Chumket®

2 in 1 Shampoo & Conditioner

Chumket (Gleditsia)
Hà Thủ Ô (Foti Root)
Green Tea - Ginseng
Horsetail - Aloe Vera
Niacin - Biotin - Keratin

**Promotes healthy hair growth
Helps eliminate dry scalp dandruff
Nourishes follicles to prevent hair loss
Detangles and thickens hair**

**MADE IN THE
USA**

Đông hai ngàn năm trước quả là phải trải qua lắm khó khăn vì làm gì có hệ thống đường xá thuận lợi và những phương tiện giao thông an toàn. Đó là chưa kể đến thời tiết khắc nghiệt và những hiểm nguy do giặc cướp trên đường. Cũng như ba vua ngày xưa, tất cả những ai tin nơi Thiên Chúa đều được mời gọi đi vào một cuộc hành trình. Cuộc sống của mỗi người chúng ta là một cuộc hành trình. Cuộc hành trình bắt đầu do lời mời gọi của Thiên Chúa. Một cuộc phiêu lưu có nhiều thử thách, hiểm nguy nhưng cũng đầy phần khởi. Lời mời gọi của Thiên Chúa đem lại ý nghĩa cho cuộc đời ta. Không có lời mời gọi của Thiên Chúa, ta thấy cuộc đời là một chuỗi dài ngày nối ngày những công việc tầm thường, nhàm chán. Ta thấy mình đã quá mệt mỏi dưới gánh nặng của thời gian, những soi mòn của cuộc sống. Lời mời gọi của Chúa biến đổi mỗi ngày sống của ta thành một cuộc phiêu lưu đầy hứng khởi. Mỗi ngày ta đi vào cuộc đời không còn vô định như con thuyền không buồm không lái. Ta sẽ đi vào đời như một người mang theo sứ mệnh, mỗi ngày sống của ta sẽ mang đầy ý nghĩa.

Cuộc sống của mỗi tín hữu là một cuộc hành trình trong niềm tin. Niềm tin là một cuộc hành trình. Ta được Thiên Chúa mời gọi lên đường đi vào một cuộc hành trình kỳ diệu. Cuộc hành trình này sẽ lâu dài hơn mọi cuộc hành trình đi vòng quanh thế giới vì đây là cuộc hành trình kéo dài trong cả cuộc đời ta và chỉ tận cùng bên ngưỡng cửa đời đời. Trong cuộc hành trình này, sẽ có nhiều khó khăn và thử thách hơn cả những cuộc thám hiểm lên đỉnh núi Hi-mã-lạp-sơn cao nhất địa cầu. Vì ta sẽ phải vượt qua ngọn

núi cao nhất và khó vượt qua nhất: tính tự ái và sự ích kỷ cố hữu vốn nằm sâu trong bản thể con người từ sau nguyên tội. Thiên Chúa mời gọi ta đi vào một cuộc hành trình, một cuộc xuất hành vượt ra khỏi chính con người của mình. Thay vì muốn luôn nhận lãnh cho mình, ta sẽ bắt đầu biết cho đi nhiều hơn. Thay vì đặt mình làm trung tâm vũ trụ và chỉ nghĩ đến mình và những vấn đề của mình, ta sẽ biết để ý đến những vấn đề của tha nhân; để cho lòng mình biết từ bi, thương cảm. Thay vì ngờ vực, ích kỷ, thù hận ta sẽ biết tha thứ, trao ban. Thay vì trái tim bằng đá lạnh lùng vô cảm là trái tim hồng biết tha thiết yêu thương. Cuộc hành trình kỳ diệu của niềm tin sẽ khác hẳn những cuộc hành trình của trần gian. Thường thì trong các cuộc hành trình, càng muốn đi xa và đi lâu, càng phải mang theo nhiều tiền bạc, hành trang. Hành trình đi theo Chúa Giêsu thì ngược lại: càng muốn đi xa càng phải giữ bỏ hết hành trang. Hành trang cuối cùng phải từ bỏ lại là chính con người của ta. Phải từ bỏ mình, ta mới có thể theo chân Chúa một cách trọn vẹn, như lời Ngài nói: Ai muốn theo Ta phải từ bỏ mình đi, vác thánh giá mỗi ngày và theo Ta. Chúa Giêsu trong Đêm Giáng Sinh đã bắt đầu một cuộc hành trình từ bỏ mình đi trọn vẹn nhất: Từ bỏ ngôi vị là Thiên Chúa, để sinh ra là một bé thơ nghèo hèn, yếu đuối tại máng cỏ Bê-lem, và để rồi tận cùng bằng cái chết nhục nhằn treo thân trên thập giá.

Ba vua đã lên đường bắt đầu cuộc hành trình chỉ vì nhìn thấy ánh sáng lung linh của một vì sao. Nhưng vì sao kia soi chiếu ở trên cao cho cả muôn người mà tại sao chỉ có ba vua lên đường đi tìm Vua

Cứu Thế mới hạ sinh. Phải chăng là do tâm cảnh của ba vua: tâm tình mong đợi và tìm kiếm. Ta không biết rõ nguyên nhân nào đã thúc đẩy ba vua hằng đêm ngắm nhìn bầu trời với vô lượng số những vì sao để mong chờ một ánh sao lạ. Khi ánh Sao Sinh Nhật xuất hiện, tâm hồn họ đã được tràn đầy một niềm vui, một hứng khởi sung mãn và một xác tín là ánh sao lạ kia đã loan báo sự ra đời của một Vị Cứu Tinh. Niềm xác tín mạnh mẽ cho đến nỗi họ đã quyết tâm lên đường đi tìm và thờ lạy Vua Cứu Thế mới hạ sinh. Ta không hình dung được niềm vui và hi vọng trong tâm hồn ba vua mạnh mẽ đến chừng nào mới có thể thúc đẩy họ lên đường bắt đầu một cuộc phiêu lưu vô định như vậy. Còn chúng ta, những tín hữu của Chúa Giêsu hôm nay, chúng ta có nghe được tiếng Chúa gọi mời lung linh như một ánh sao trong bầu trời đêm của tâm hồn ta? Lời mời gọi của Tình Yêu rất âm thầm, khiêm tốn nên phải lắng nghe mới có thể nhận ra. Tình Yêu không ồn ào, áp đặt vì bản tính của tình yêu là phục vụ, khiêm tốn và luôn tôn trọng tự do. Hình ảnh một ánh sao đêm lung linh mờ ảo diễn tả thật đẹp tuyệt vời lời mời gọi của Thiên Chúa trong tâm hồn và cuộc đời ta. Ta sẽ không nhận ra được lời mời gọi đó nếu ta không làm như ba vua: hằng đêm dõi nhìn trời sao trong tâm tình ngóng đợi, mong chờ. Ta không nhận ra được ánh sao lung linh mời gọi nếu bầu trời của tâm hồn ta đầy mây mù giông bão của giận hờn, đam mê, tự ái. Ta không nghe được tiếng kêu mời của Chúa nếu ta không có sự thình lạng trong tâm hồn và trong cuộc sống. Nếu màn ảnh của tâm hồn và cuộc đời ta luôn luôn xao động vì những

tiếng ồn ào và hình ảnh của truyền thanh, truyền hình, báo chí, truyền thông điện tử...thì ta sẽ không thể nhìn thấy ánh sao mời gọi trong bầu trời của tâm hồn ta. Lời mời gọi của Thiên Chúa Tình Yêu luôn luôn nhẹ nhàng, khiêm tốn và tự do, ta chỉ có thể đón nhận trong tâm tình mong chờ, hy vọng.

Sẽ có những lúc như trong cuộc hành trình của ba vua, ánh sao dẫn lối soi đường trong cuộc đời ta bỗng nhiên như vụt tắt. Cuộc hành trình niềm tin nào rồi cũng sẽ phải trải qua những đoạn đường chỉ thấy bóng đêm đen vây bọc. Ba vua ngày xưa đã không chán nản bỏ cuộc nhưng đã vào kinh đô Giê-ru-sa-lem để hỏi đường, tiếp tục cuộc hành trình đi tìm Vua mới đã hạ sinh. Đó cũng là gương mẫu cho chúng ta phải kiên vững đi theo Chúa trong đêm tối của niềm tin. Quyết tâm theo Ngài với niềm hy vọng vô biên ngay cả những khi ta không thấy còn gì để hy vọng. Quyết tâm theo Ngài bằng một niềm tin không đời chuyển. Tin rằng ở phía sau mây mù giông bão, mặt trời ấm áp của tình yêu Thiên Chúa vẫn luôn chiếu sáng.

Và quả thật ngôi sao mà ba vua đã thấy ở phương Đông lại xuất hiện, làm tràn ngập tâm hồn ba vua một niềm vui bao la. Ngôi sao lạ rất nhiệm mầu đã dẫn đường cho ba vua đến tận nơi để họ gặp Hải Nhi và cung kính lạy thờ. Các thượng tế và kinh sư tại Giê-ru-sa-lem chỉ có thể chỉ đường cho ba vua một cách mơ hồ là Vua Cứu Thế sẽ sinh ra tại Bê-lem căn cứ vào lời tiên tri Micah đã viết ra bảy trăm năm trước đó. Chỉ có ngôi sao mầu nhiệm xuất hiện như một đặc ân tự trời cao mới có thể đưa ba vua đến gặp Hải Nhi. Cũng vậy, chỉ có Thiên Chúa ở trong lòng ta mới có

thể mạc khải cho ta thật sự biết về Ngài và nếm thử sự dịu ngọt của tình thương Ngài ban cho. Như chính Chúa Giêsu sau này sẽ minh xác là không ai đến được với Ngài nếu không được Chúa Cha lôi kéo, hướng dẫn.

Các thượng tế và kinh sư biết chỉ đường cho ba vua đi tìm Đấng Cứu Thế nhưng chính các ông lại chẳng tha thiết gì đến việc tự mình đi tìm Ngài. Các ông có vẻ đã hài lòng, tự mãn về địa vị, về tình trạng thoải mái của các ông. Có khi các ông còn nghĩ thầm là lẽ tìm thấy Đấng Cứu Thế nhiều khi còn làm các ông thêm phiền toái, mất bớt ảnh hưởng. Hê-rô-đê thì còn tệ hơn nhiều: Ông ta lo lắng, sợ bị mất ngôi vị khi nghe các đạo sĩ báo tin vua Do Thái mới hạ sinh, và ông đã manh tâm lập kế hoạch giết Hải Nhi. Tin vui Giáng Thế đối với tâm hồn đầy bóng tối của ông đã trở thành một hung tin. Ông từ chối không đón nhận ánh sáng và vì vậy bóng tối trong tâm hồn ông còn tăng lên gấp bội từ khi Ánh Sáng hạ sinh. Tình trạng đáng sợ của các thượng tế, kinh sư và của Hê-rô-đê cũng là mối nguy cơ mà mỗi người trong chúng ta phải đối diện. Ai trong chúng ta cũng có nguy cơ chối từ không muốn đón nhận Tình Yêu Cứu Độ. Nguy cơ này bội tăng nếu chúng ta tự đặt mình làm trung tâm vũ trụ, muốn mọi người phải theo ý mình, thiếu khiêm tốn và vì vậy không có khả năng để yêu thương và tha thứ.

Một điều kỳ diệu làm cho ta xác tín là có một ánh sao mầu nhiệm soi chiếu trong tâm hồn của ba vua, là sự kiện các ông đã nhận ra Vua Cứu Thế trong một hài nhi nhỏ bé, yếu đuối, nghèo hèn. Các ông không thất vọng vì sau khi vượt đường

xa diệu vợi, trải qua bao nhiêu khó khăn nguy hiểm mà chỉ tìm thấy một bé sơ sinh con nhà nghèo trong một làng quê hẻo lánh. Nhưng ba vua đã quá đổi vui mừng cung kính lạy thờ và dâng lên những lễ vật quý giá nhất mà các ông có thể tìm thấy: vàng, nhũ hương và mộc dược. Ba vua đã tìm được niềm vui và sự bình an trong tâm hồn khi bái lạy Hải Nhi, vì em bé sơ sinh nghèo hèn đó chính là Vua Bình An và là Đấng Cứu Chuộc muôn dân. Mùa Giáng Sinh này, ta hãy cùng với ba vua lạy quỳ trước hang đá mang cỏ để cùng chiêm ngưỡng Mầu Nhiệm của Tình Yêu. Tình yêu của Thiên Chúa tạo dựng đất trời đã hạ sinh thành bé thơ yếu đuối nghèo hèn để cùng ta chia sẻ phận người. Tình yêu của Ngôi Hai Thiên Chúa, Đấng đã sinh ra là lữ khách không nhà và sau này sẽ chịu chết treo thân giữa đường để cứu chuộc con người tội lỗi. Tình yêu của Hải Nhi Giêsu đã giáng sinh tại Bê-lem (nghĩa là lò bánh) để sau này trở nên Thần Lương Thánh Thể đem lại cho ta sự sống đời đời.

Ta hãy cùng ba vua dâng lên Hải Nhi những lễ vật: Vàng của tình yêu mến tình rông son sắt, không phai mờ khi gặp nghịch cảnh, thử thách, chông gai. Nhũ hương của chiêm niệm, thỉnh lặng, nguyện cầu; của trung thành canh thức giữa những chặng đường của niềm tin khi đêm đen bao phủ. Mộc dược của hy sinh, quên mình, thật tình muốn chọn chỗ cuối cùng, bằng lòng chịu thua thiệt. Và để ta noi gương Hải Nhi Giêsu trong máng cỏ: Một đời được sống và được chết cho Tình Yêu.☐

TRANG Y HỌC

THỬ NGHIỆM MỚI ĐỂ TRUY LUNG UNG THƯ RUỘT GIÀ

■ *Bác sĩ Vũ Thế Truyền*

Ung thư ruột già gây tử vong cho nhiều người bệnh và được xếp hạng thứ hai các loại ung thư gây chết chóc tại Hoa Kỳ. Bệnh nguy hiểm này thường xảy ra cho mọi người từ 50 trở lên. Tuy vậy y khoa đã sử dụng nhiều loại thử nghiệm để truy lung căn bệnh này.

Nếu ta đi khám bệnh thường niên, các bác sĩ sẽ yêu cầu ta làm những thử nghiệm rất thường như thử phân để tìm sự hiện diện của máu. Đây là thử nghiệm dễ nhất. Ta có thể lấy phân tại nhà và đem đến văn phòng bác sĩ để được thử. Nếu có gì khả nghi, các bác sĩ sẽ đề nghị làm các thử nghiệm như soi đoạn cuối của ruột già, hay soi toàn bộ ruột già để có một cái nhìn tổng quát của ruột. Các thử nghiệm trên có thể giúp bác sĩ cắt những bướu trong ruột để thử nghiệm thêm. Soi đoạn cuối của ruột già sẽ làm mỗi 5 năm và soi toàn bộ ruột già mỗi 10 năm. Ngoài ra các bác sĩ có thể dùng chụp hình ruột sau khi bơm chất Barium. Đây là một thử nghiệm tương đối không gây nguy hại.

Ngày nay với các tân tiến của khoa học chuyên về DNA, y khoa đã tìm được phương cách để tìm DNA trong phân và từ đó đã có thể

phân loại DNA bình thường với DNA gây ung thư hay các loại DNA gây ra “tiền” ung thư nữa. Ta biết rằng màng nhầy của ruột mỗi ngày đều thải các tế bào vào trong ruột và phân sẽ thu thập các tế bào đó để tống ra ngoài. Thử nghiệm mới này sẽ dùng các kỹ thuật tân tiến về DNA trong phân để phân định các loại tế bào tốt khác với các tế bào ung thư hay “tiền” ung thư. Có nhiều thử nghiệm đã dùng phương pháp trên và một thử nghiệm ta tìm hiểu hôm nay có tên thương mại là COLOGUARD. Thử nghiệm mới này không gây nguy hiểm gì cho người bệnh. Ta không phải trải qua những khó chịu của các cuộc súc ruột để làm sạch ruột trước khi chịu soi ruột. Ta cũng không sợ bị chấn thương đến ruột như có khi bị lủng. Ta cũng không sợ bị các dị ứng với Barium hay các nguy hiểm khi bị gây mê. Ta không phải nghỉ làm để hoàn tất thử nghiệm này.

COLOGUARD có những ưu điểm như:

- Ta có thể lấy mẫu phân tại nhà.
- COLOGUARD có thể gửi thẳng đến nhà cho ta một hộp với tất cả những thứ cần thiết

để làm thử nghiệm này tại nhà.

- Sau khi lấy mẫu phân, ta cứ theo lời chỉ dẫn để bỏ vào hộp và gửi lại cho phòng thí nghiệm với hộp đã có sẵn địa chỉ. Ta chỉ cần đem đến UPS hay gọi họ đến lấy là xong.

- Sau khi có kết quả, ta cần phải tham khảo với bác sĩ để tìm hiểu về kết quả của thử nghiệm.

Những điều ta cần lưu tâm.

COLOGUARD có thể cho kết quả sai, mặc dầu tỷ lệ này rất thấp. Ta cũng nên biết là đôi khi soi ruột cũng có thể không thấy ung thư ruột già. Cho nên sau khi có kết quả, các bác sĩ sẽ đề nghị làm những thử nghiệm như soi ruột để có kết quả chắc chắn hơn. Ta cũng nên để ý nếu đang bị tiêu chảy hay đang bị có máu trong nước tiểu, ta không nên dùng thử nghiệm này.

Như vậy, ta có những thử nghiệm mới rất rẽ tiền và không đòi hỏi những khó khăn mất thời giờ để giúp ta truy lung bệnh ung thư ruột. Nếu cần ta mới phải dùng đến các thử nghiệm phức tạp và hơi nguy hiểm mà thôi.

Tóm lại khi ta đến tuổi cần phải thử truy lung bệnh ung thư ruột, xin chớ ngần ngại đi thử nghiệm và nếu cần thì soi ruột luôn vì nếu tìm ra ung thư sớm ta có thể được chữa khỏi sớm hơn. Tương cũng nên nhắc lại, những ai có bướu trong ruột hay hay sung ruột hay trong gia đình có người bị ung thư ruột hay có bướu trong ruột, trong trường hợp này ta cần phải đi truy lung ung thư ruột sớm trước tuổi 50.■

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

THƠ GIÓ CHUÔNG

CUÔNG PHONG

CON CHỜ CHÚA ĐỀN

Con chờ Chúa đến giữa nơi sa mạc
Trong cảnh chia ly, gia đình tan tác
Bỏ cửa bỏ nhà, lo chạy lấy thân
Bỏ thánh đường xưa hoang tàn đổ nát.

Con chờ Chúa giữa rừng già Phi châu
Thân phận nữ sinh khốn khổ giải đầu
Bị bắt giữa trường đi làm nô lệ
Đồ chơi tình dục cho đám rậm râu

Con chờ Chúa đến giữa cơn đói khát
Giữa cơn lạnh giá hành hạ đêm thâu
Nhìn lũ con thơ thềm cơn khát sữa
Con biết đi tìm cứu trợ nơi đâu?

Con chờ Chúa đến giữa nơi tù đầy
Nói lời chân thật bị nhốt vào đây
Đi tìm công lý giữa đời gian ác
Đời chẳng bao giờ thương kẻ lòng ngay

Con chờ Chúa đến giữa nơi nằm vạ
Đòi nhà để trú, đòi đất để cày
Cách mạng vì dân sao dân khốn khổ?
Xó chợ đầu đường dân thêm trắng tay.

Con chờ Chúa đến giữa biển mênh mông
Biển đầy tôm cá, biển của cha ông
Mà sao “tàu lạ” luôn luôn khiêu khích
Tông nát thuyền con ngay giữa Biển Đông?

Con chờ Chúa đến giữa nơi phồn hoa
Đền nếm Giáng Sinh rực sáng mọi nhà
Thánh đường đầy ắp người người lui tới
Bề ngoài rôm rả, nhưng lòng thì xa

Con biết Chúa sẽ không làm phép lạ
Để biến trần gian thành cõi thiên đường
Con đường khổ đau là đường thập giá
Đường đi về với Thiên Chúa tình thương

Nên con xin Chúa đổi lòng người
Bớt tham, bớt hận, bớt ăn chơi
Biết chia, biết giúp ai nghèo khổ
Cư xử cho ra cái giống người

Chúa của bình an đến địa cầu
Xin dạy loài người biết thương nhau
Thay tâm đổi tánh phùng gian ác
Là cõi trần ai bớt lệ sầu. ■

Gia Chánh

Bà Hương Bình.

Cách đo lường:

1C = 8 oz = 1 bát(chén cơm) = 1 tách trà.

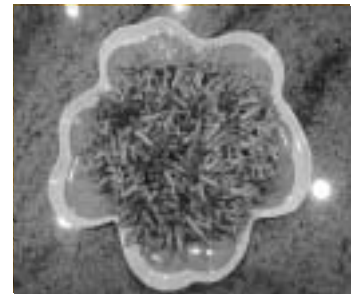
1 tsp = 1 muỗng càfé.

1Tsp = 3 tsp = 3 muỗng càfé.

CANH HOA THIÊN LÝ (DẠ LÝ HƯƠNG)

Vào hè năm 1947 gia đình tôi chạy tản cư về quê và ở nhà ông bà Ngoại tôi. Năm ấy tôi gần 11 tuổi, và tôi còn nhớ nhà ông bà tôi khi bước xuống mấy bậc thềm; băng qua sân rộng tới hòn non bộ. Bên phải của núi non bộ là cây sung cạnh cầu ao. Bên trái hòn non bộ là giàn hoa thiên lý tỏa hương thơm mát. Đó là ba nơi tôi nhớ nhất ở nhà ông bà tôi vì sau giờ học tôi thường vắt vẻo trên cây sung hái quả ăn, hay đứng tần ngần hàng giờ ngắm núi non bộ có ngôi chùa tí hon, cái cầu bắc qua, có 3 ông Phúc Lộc Thọ và 2 tiên ông tóc bạc phơ đang ngồi chơi cờ. Ngoài ra, tôi thường ngồi dưới giàn hoa thiên lý đọc truyện đầu chương, thời ấy chưa có “Tiểu Ngạo Giang Hồ” đâu các Cụ nhé. Chị Thúy, con gái cả bác tôi hái hoa thiên lý nấu canh với cua đồng. Canh thiên lý thoảng hơi thơm, có vị bùi và ngọt rất ngon! Lần đầu tôi được ăn canh hoa thiên lý và cho tới hôm nay tôi vẫn không quên hương vị của nó.

Hoa Thiên lý có tên khoa học là *Telosma Cordata*. Hoa Thiên lý chứa nhiều chất xơ, chất đạm, vitamine A, C, B1, B2, cùng các khoáng chất cần cho cơ thể như calcium, phosphor, sắt, kẽm. Đặc biệt kẽm (Zn) chứa hàm lượng cao, ăn vào có khả năng đẩy chì ra khỏi tinh dịch cho nam giới hiếm muộn và trợ dương cho Quý ông, còn cho Quý bà hạ nhiệt, an thần, ngủ ngon, da đẹp hồng hào.

Nguyên liệu nấu canh:

1 C giò sống hay (thịt nạc, thịt gà, hoặc tôm tươi băm nhỏ).

2 C hoa thiên lý.

2 Tsp nước mắm ngon.

5 viên đường phèn.

2 củ hành hương đập dập băm nhỏ.

6 C nước.

1 Tsp dầu olive.

½ tsp muối.

2 nhánh tỏi đập dập băm nhỏ.

Cách làm:

Xào hành tỏi với dầu olive cho thơm vàng. Cho 6 C nước, khi sôi thả từng thìa giò sống, hay thịt nạc, thịt gà hoặc tôm. Khi canh sôi, thịt nổi lên, tra nước mắm, muối, đường, sau cùng thả hoa Thiên lý. Đảo đều khi canh sôi lại thì tắt bếp ngay. Hoa Thiên lý nấu như không ngon sẽ hết hương vị. Hoa Thiên lý còn có thể xào với thịt bò ngon lắm Quý vị ạ! ■

MỪNG CHÚA HÀI ĐỒNG!
THÂN THƯƠNG GỬI ĐẾN QUÝ ĐỘC GIÁ
MỘT MÙA GIÁNG SINH TRÀN ĐẦY
HỒNG AN THIÊN CHÚA, GIA ĐÌNH VUI
TƯỜI, KHỎE MẠNH, HẠNH PHÚC.

TIẾT TRỰC TÂM HƯ

■ Trà Lữ

Canada đã vào cuối thu. Thời gian đi nhanh quá. Quần áo mong manh mùa hè mới mặc mấy lần đang được giặt ủi và xếp lại, và quần áo mùa lạnh đã được lấy ra. Dân Canada có hai thứ áo ấm. Một loại nhẹ cho những ngày mùa thu và một loại nặng cho cả mùa đông. Dân làng An Lạc của tôi không ai bảo ai, gặp nhau thường nói tới cái hạnh phúc lớn mà mình đang hưởng, đó là nhà có sưởi ấm, chăn ấm và áo ấm. Chỉ có người Da Đỏ ở đây là chịu lạnh giỏi. Họ có mặt trên giải đất này đã mấy chục ngàn năm rồi, thế mà vẫn sống nếp cũ và sống rất mạnh. Sử còn ghi số người da trắng đầu tiên trên con tàu Mayflower năm 1620 khi đã tới đất Bắc Mỹ này rồi, thế mà một số đã chết vì không chịu nổi cái lạnh của tuyết của gió ở đây.

Khi tôi viết những dòng này thì Canada mới bước vào mùa lạnh, chưa xôn xao vì băng tuyết đang tới nhưng cả nước đã xôn xao vì mấy biến cố do 2 tên khủng Martin Rouleau và Zehaf Bibeau tạo ra. Tôi gọi chúng là tên khủng tuy có hơi hám Hồi Giáo quá khích một chút nhưng không thuộc nhóm khủng bố nào. Thật còn may cho Canada. Theo rõi truyền thông chắc các cụ đã biết tên điên thứ nhất đã sát thương 2 binh sĩ Canada

ở Montreal ngày 20 tháng Mười, và tên thứ hai đã sát thương một vệ binh danh dự đang gác đài Chiến Sĩ ngày 22 ở thủ đô Ottawa. Hai diễn biến chỉ cách nhau hai ngày. Biến cố thứ hai nghiêm trọng hơn vì nó diễn ra ngay tại thủ đô. May mà tên khủng này bị hạ ngay khi vừa tiến vào trong quốc hội, nơi mà thủ tướng Harper đang họp. Và may là hai tên khủng là người da trắng vì no cơm ấm cật nổi điên đã cải đạo chứ không phải là dân Hồi giáo da màu quá khích thứ thiệt. Thủ tướng Harper đã lên tiếng trấn an cả nước là Canada không sợ, nhưng đằng sau lời trấn an này thì ai cũng hiểu là hồi chuông báo động đã được rung lên. Ngoại trưởng John Kerry của Hoa Kỳ đã bay sang Canada vỗ về trấn an Canada, và tái cam kết hai nước sẽ chung sức chống bọn khủng bố chặt chẽ hơn. Một điều làm người dân cảm động là vệ sĩ Nathan Cirillo gác Đài Chiến Sĩ bị tên khủng bắn chết đã được chôn cất theo nghi lễ quốc tang trọng thể. Rất nhiều người đã đem hoa và kỷ vật đến đài nơi anh nằm xuống. Vòng hoa và kỷ vật nhiều đến nỗi không còn đủ chỗ để trưng bày. Ngày đầu tháng Mười Một vừa qua, chính quyền đã xin phép được thu dọn bớt những thứ này đi chỗ khác. Theo báo chí thì số người đem hoa

và tặng vật đến lễ đài để tỏ lòng tôn kính chiến sĩ Nathan Cirillo lên tới mấy ngàn người. Các cụ đọc kỹ nha, con số lên tới mấy ngàn người. Thế mới biết người Canada yêu quê hương, yêu các chiến sĩ bảo vệ quê hương tha thiết chừng nào.

Nhân nói tới đài chiến sĩ, xin trình các cụ phương xa tin này : chính phủ Canada đã có chương trình xây một Đài Kỷ Niệm để kính nhớ các nạn nhân đã bị các chế độ Cộng Sản trên thế giới sát hại. Đài sẽ xây ở bên cạnh Tối Cao Pháp Viện tại thủ đô Ottawa, với ngân phí là 4 triệu đồng, và sẽ hoàn thành vào mùa thu sang năm. Hiện đã có 6 mẫu kiến trúc để chọn lựa. Có phóng viên đã gọi điện thoại phỏng vấn Tòa đại sứ Tàu Cộng và Việt Cộng về việc này nhưng 2 nơi này nín khe. Thật là mất mặt và bẽ bàng to.

Cùng ngày 22 tháng Mười này chúng tôi được tin vui mừng là Blogger Điều Cày tới Mỹ. Ai cũng vui vì thấy ông này đĩnh đạc, lý luận sắc bén, ăn nói đâu ra đó.

Cũng ngày 22 tháng Mười, khi nguyên Nobel Hòa Bình Malala Yousafzai 17 tuổi từ Pakistan tới Canada để nhận bằng Công Dân Danh Dự từ thủ tướng Harper. Canada yêu cô bé này quá vì cô là

một tấm gương sáng cho toàn thế giới. Xưa nay Canada mới chỉ trao bằng Danh Dự này cho 5 người nổi danh mà thôi, đó là nhà Ngoại giao Raoul Wallenberg thời Thế Chiến Thứ Hai, Cựu Tổng Thống Nelson Mandela, Đức Đạt Lai Lạt Ma, Bà Aung San Suu Kyi, và lãnh tụ Aga Khan. Cô Malala là người thứ 6. Được biết chẳng riêng gì Canada nể phục và yêu mến cô bé 17 tuổi này, Viện đại học Edinburgh bên Anh cũng đã trao cho cô bằng Tiến Sĩ Danh Dự.

Tháng Mười năm nay có nhiều chuyện đáng ghi quá, phải không các cụ. Chưa hết đâu, tôi còn tin này cũng hấp dẫn lắm, là ngày 27 cuối tháng vừa qua là ngày bầu cử tại nhiều thành phố thuộc bang Ontario. Sôi nổi nhất là ở Toronto với cuộc bầu thị trưởng. Có 3 ứng viên nặng cân ghi danh cuộc đua. Và kết quả là ông John Tory về nhất, thứ hai là Doug Ford, thứ ba là Olivia Chow. Cách đây mấy tháng, khi John Tory chưa cử động thì bà Chow này dẫn đầu, nhiều người đã nghĩ phen này Toronto sẽ có một bà thị trưởng gốc Á Châu. Ai ngờ gió xoay chiều. Nhưng bình tâm mà xét thì quả thực John Tory rất xứng đáng. Cách đây 10 năm ông đã từng ra tranh chức thị trưởng này với David Miller và Miller đã thắng. Tory là người có học, là luật sư, là thương gia, là chính trị gia uy tín. Dân Toronto đang mong một luồng gió mới.

Ngoài Toronto ra, còn có mấy tân thị trưởng khác quanh đây. Đó là Bà Bonnie Crombie ở Mississauga thay thế bà già Hazel McCaillion 90 tuổi đã làm thị trưởng 40 năm liền. Đó là bà Linda Jeffrey ở Brampton. Các cụ thấy chưa, kỳ này phái nữ đã lên ngôi nha.

Anh H.O. nghe tôi nói về ông Tory làm tân đô trưởng thì cười hì hì rồi phát biểu. Cái ông Tory giỏi, ông cho rằng Toronto là đất của ông ta. Cứ xem cái bảng quảng cáo của ông ta thì thấy rõ. Thật là hay. Trên các bảng vận động tranh cử, chữ 'Tory' được viết rất đặc biệt như thế này : chữ TO thì vừa lớn, vừa màu xanh, còn chữ Ry thì chữ nhỏ và màu đen. Một chữ Tory mà viết hai kiểu chữ và in 2 màu đủ thấy cái ý của ông ta muốn nói với mọi người rằng trong cái tên của tôi đã ghi sẵn chức đô trưởng Toronto.

Và ngày 31 tháng Mười cũng là một ngày vui cuối tuần cho nhiều người. Đó là tối Ma Troi Halloween. Bà cụ B.95 trong làng tôi sợ nhất tối này. Cụ cho biết là hai nhà hàng xóm là dân da trắng, năm nào họ cũng bày cảnh ma troi trong sân trước nhà : nào là những tấm mộ bia như ngoài nghĩa trang, nào là những hình nộm người chết xương sọ xương sườn bày ra, nào là những quả bí ngô to dùng khoét mắt khoét miệng, trong để đèn chớp nháy, nào là âm thanh tiếng gió hú... Chưa hết, cả người lớn cả trẻ con đều mặc quần áo kỳ dị, đi ra đi vô, cười khanh khách, họ tiếp đón nhiều bày trẻ đến gõ cửa xin kẹo . Cụ B.95 sợ những cảnh này nên cụ đã trốn đến nhà Chị Ba Biên Hòa xin ngủ qua đêm. Đây là một điều hãn hữu, xưa nay cụ B.95 có đi ngủ lang thế này đâu. Vì có khách quý tới nhà, một đêm hên, Chị Ba Biên Hòa liền bác loa mời cả làng đến chung vui một đêm rất Canada này.

Thế là phe chúng tôi tới ngay lập tức. Chúng tôi không ngờ hai nữ tướng đã có chương trình từ trước, đã chuẩn bị bữa ăn sẵn sàng.

Rất dã chiến nhưng ngon không chịu được. Các cụ đã đoán ra món gì chưa? Thưa ngon lắm. Tôi không dám đổ quý vị mà xin trình ngay kéo nó nguội mát. Thưa đó là món bánh xèo Chị Ba đứng chủ bếp và món bánh cuốn Thanh Trì do Cụ B.95 ngồi tráng. Có hai cô Tôn Nữ và Cao Xuân phụ tá hai bên. Bánh chín đến đâu thì làng được nhậu tới đó. Chúa ơi, ngon quên chết. Vừa ngon vì thức ăn, vừa ngon vì không khí ấm cúng và thân ái. Làng tôi thật có phước, phải không các cụ.

Cuối bữa thì mới có diễn văn của chủ nhà. Anh John này thật giỏi và lịch lãm. Anh bảo trong khi mọi người ngửi mùi bánh xèo và bánh cuốn thơm lừng thì ai còn hồn trí nào nghe diễn văn. Xưa nay kinh nghiệm cho biết là đừng đọc diễn văn khi người ta đói. Hình như tiếng Pháp có câu rằng khi bụng đói thì nó không có tai. Câu Pháp văn này đã ăn cắp của tiếng VN : *Bụng đói tai điếc*. Cả làng vỗ tay ào ào về lời mở đầu của anh John. Anh biết trước sau gì thì Cụ B.95 sẽ hỏi anh về nguồn gốc ngày lễ Ma Troi này. Cụ không nói được tiếng Halloween nên cụ gọi là lễ Ma Troi. Nghe buồn cười nhưng xét kỹ ra thì bà cụ nói rất đúng ý nghĩa. Thật đáng yêu quá bà cụ già Bắc Kỳ này. Anh bảo nguồn gốc lễ này là từ người Celtic xứ Ái Nhĩ Lan bên Anh, khi họ di cư sang Bắc Mỹ này đã đem theo. Lễ này là lễ nhớ các âm hồn, cụ B.95 gọi là lễ Ma Troi thì không sai chút nào. Các âm hồn từ mồ mả chui lên và đi vào dương gian. Các cụ phù thủy thì coi cái chổi rồi bay đi khắp nơi. Sở dĩ nhiều người hóa trang thành hình ma troi là để bọn ma troi nghĩ rằng đây là bạn mình nên chúng không bắt nạt. Các gia đình mà không

muôn ma trôi bất nạt thì thường làm cái đèn bằng trái bí đỏ rồi đặt cây đèn bên trong và để trước nhà, chúng đi qua thì làm ngơ. Câu mà các trẻ em đi xin kẹo hay nói ‘Treat or trick’ mang dấu vết hăm dọa của ma trôi ban đầu. Chúng dọa ‘hãy khoản đãi bọn tôi không thì bọn tôi phá’ là thế. Rồi anh John xin hết. Anh nói rất âu yếm với cụ B.95 : Xin cụ an lòng, không có ai dám phá cụ cả. Đêm nay bọn cháu rất sung sướng được mời cụ ngủ lại đây, sáng mai khi bên hàng xóm đã dẹp hết những hình ma quỷ thì bọn cháu sẽ đưa cụ về nhà.

Mọi người vỗ tay râm ran khen tấm lòng của Anh John và Chị Ba. Anh John dỗ mọi người rằng cái gì sẽ làm cho ta hết sợ ? Có mấy lời đáp : Đọc kinh cầu Chúa cầu Phật, nói lảng sang các chuyện khác, đi lên giường ngủ...Anh John đều lắc đầu : Các thứ đó lại càng tăng nỗi sợ. Chỉ có một thứ xóa tan được nỗi sợ là tiếng cười. Các bạn cứ nghiệm mà xem. Rồi anh thưa với cụ B.95 : Bây giờ nếu cháu kể chuyện cười mà cụ cười to là hết sợ ma trôi ngay.

Rằng có hai anh con trai kia là bạn thân với nhau từ bé, sang bên Canada này họ mới gặp lại nhau. Một anh hỏi:

- Sao, việc vợ con đến đâu rồi, nàng ‘nai vàng ngơ ngác’ của mày ngày xưa đâu?
- Nó biến rồi
- Sao vậy?
- Tao lấy nó, bây giờ nó hết là con nai vàng ngơ ngác mà biến thành con sư tử !

Và phép lạ đã xảy ra, không phải chỉ có phe liền ông chúng tôi cười mà phe các bà và nhất là bà cụ

B.95 cũng cười lớn tiếng.

Ông ODP thấy mọi người òa ra cười như thế thì biết đề tài ‘các bà vợ’ coi bộ ăn khách, ông liền ra câu đố như thế này :

- Muốn đo nhiệt độ thì người ta dùng *nhiệt kế*
- Muốn đo điện thế thì người ta dùng *vôn kế*
- Muốn đo cường độ dòng điện thì người ta dùng *ampe kế*
- Muốn đo lòng dạ người đàn ông thì người ta dùng *mỹ nhân kế*
- Xin hỏi mọi người: muốn đo sức khỏe của một người chồng thì người ta dùng cái gì?

Thấy không ai đáp được, ông ODP nói ngay: *Vợ kế*.

Mọi người cười bỏ ra và khen câu đố hay.

Anh H.O. cũng xin góp vui. Anh nói với anh John: Tôi biết tiếng Việt của anh rất giỏi, văn chương VN anh biết rất nhiều. Bữa nay xin đố anh về tục ngữ ca dao nha. Tôi gặp mấy câu đố này trên báo, thích quá, hôm nay đem ra đố anh:

- Câu gì tả cảnh một người đàn ông khóa thân công một người đàn ông khóa thân khác trên lưng?

Câu hỏi quá mông lung nên anh John xin chịu. Anh H.O. trả lời:

- Đó là câu ‘*Gậy ông đập lưng ông*’

Xin đố tiếp: Câu tục ngữ gì tả cảnh cái ông khóa thân nhảy ùm xuống ao cá ?

Anh John này đã hiểu lời đố nên anh đáp ngon lành:

- Đó là câu ‘*Chim sa cá lặn*.’
- Câu gì diễn tả cái anh khóa

thân kia leo lên bờ, ngồi bệt xuống một tảng đá?

- Đó là câu ‘*Trúng chọi đá*’

Các cụ đã thấy cái anh John này giỏi tiếng Việt chưa! Làng tôi lại được một phen

lăn ra cười. Mà người cười to tiếng nhất là cụ B.95. Cụ nói lớn: Bây giờ thì lão hết sợ ma trôi rồi.

Làng tôi vui và tếu thế đấy các cụ ạ.

Anh John chủ nhà thấy không khí buổi họp làng ở nhà mình vui vẻ và đầm ấm quá thì thích lắm. Anh xin được góp thêm một chuyện của thế giới nói tiếng Anh, chuyện ông tổ của tiếng Anh. Thời đó ngay trên đất nước Anh, tiếng Pháp mới là ngôn ngữ văn minh và chính thức của chính quyền, tiếng Anh bị coi là ngôn ngữ rẻ tiền của giai cấp bình dân, Ông Geoffrey Chaucer (1343-1400) được coi là ông tổ đã đem tiếng Anh lên ngôi vị quốc ngữ. Giới văn học sử gọi ông là ‘First Founder and Embellisher of Our English’/ Cha già tiền phong lập ra và làm đẹp ngôn ngữ Tiếng Anh. Ông tổ này được dân Anh muôn đời ghi nhớ. Ông được chôn giữa lòng Đại giáo đường Westminster Abbey ở thủ đô London. Ông là một nhà văn và nhà ngữ học lớn. Trong các tác phẩm đồ sộ của ông, có một câu nói mà giới đàn ông nước Anh ai cũng thuộc lòng :

- *Women desire six things : They want their husbands to be brave, wise, rich, generous, obedient to wife, and lively in bed / Người đàn bà chỉ ao ước chồng mình có được 6 điểm này mà thôi : dũng cảm, thông minh, giàu có, hào phóng, biết vâng lời vợ và sống động trên giường’*

Phe các bà võ tay râm ran. Cụ B.95 hỏi liền chị Ba Biên Hòa : Có đúng thế không, thưa cô Ba? Chị Ba mặt đỏ lên, rồi võ vai Anh John: Về đề tài ‘vợ chồng’, anh nói thế là đủ rồi. Chuyện VN đang vui, đây tiếng cười, sao anh lại đem chuyện vợ chồng người Anh quá nghiêm trang vào đây?

Ông ODP lên tiếng bên anh John ngay: Xin chị đề cho anh ấy nói. Chuyện anh ấy kể bỏ ịch và đúng sự thực lắm chứ. Chuyện bên Anh cơ mà. Phe các nhà quân tử chúng tôi thì cũng chỉ ao ước được 6 điều như vậy, chỉ xin phép cụ Chaucer sửa lại một chút xíu thế này cho công bằng: *Đàn ông ai cũng chỉ ao ước vợ mình có 6 điều sau đây: dũng cảm, thông minh, giàu có, hào phóng, biết vâng lời chồng và sống động trên giường.* Phe liền ông trong làng đã võ tay râm ran, miệng đắng nào cũng nói: đúng, đúng quá!. Mãi rồi phe liền ông mới thôi võ tay. Và ông ODP nói tiếp với Chị Ba:

- Theo tôi thì nhiều chuyện bên Anh hay lắm. Chẳng hạn chuyện bà già gân Margaret Thatcher, cái gân dễ nể, như trận Falklands năm xưa. Các bạn còn nhớ cuộc chiến thắng oanh liệt năm 1982 này không? Falklands là một quần đảo nhỏ thuộc Anh ngày xưa, trên đảo chỉ còn mấy gia đình đánh cá. Nước Argentina gần đó thỉnh linh cho quân đến chiếm đảo này. Bà thủ tướng ‘Iron Lady’ nổi giận bèn quyết chí lấy lại. Từ Anh quốc tới Falklands dài 12.000 cây số, trong khi từ Argentina tới Falklands chỉ có 200 cây số. Argentina vừa gần nhà vừa có Pháp và Nga hỗ trợ, ai cũng thấy Argentina sẽ thắng. Nhưng bà già gân Thatcher cương quyết đánh. Với sự hỗ trợ xăng dầu

và sự yểm trợ của hạm đội Hoa Kỳ, hải quân của Anh đã vượt đại dương ngàn trùng, đã lâm trận và đã chiến thắng chiếm lại đảo. Bà già gân Thatcher đáng nể quá chứ.

Cụ B.95 không thích các thứ chuyện này, bà xin anh John nói chuyện thời sự.

Anh John kể ngay vì đây là nghề của chàng mà. Rằng từ đầu bữa ăn cụ đã nghe các chuyện mấy anh khùng Canada vừa cải qua đạo Hồi rồi xách súng đi bắn lung tung. Đó là những chuyện nhưc đầu. Bây giờ cháu xin kể mấy chuyện khác không nhưc đầu nha.

Chuyện thứ nhất là Canada đang chuẩn bị mừng 2 đại lễ vào năm 2017. Lễ thứ nhất là lễ quốc khánh Canada tròn 150 tuổi, và thành phố Montreal nói tiếng Pháp mừng lễ 375 tuổi. Quốc khánh Canada thì mừng hàng năm, riêng 2017 thì mừng lớn vì có con số tròn 150. Canada còn trẻ lắm nha, thưa các cụ. Riêng thành phố Montreal xứ nói tiếng Pháp lớn thứ 2 sau Paris thì đặc biệt. Theo sử thì năm 1642 Montreal chỉ là một thương điểm buôn bán và trao đổi lông thú của người da trắng, thế mà 375 năm sau Montreal biến thành một thành phố đẹp và lớn thứ hai trên thế giới. Ban tổ chức đã có 2 chương trình vĩ đại cho năm 2017: Nơi đây sẽ tổ chức Đại hội Cảnh Sát trên toàn thế giới và Đại hội Lính Cứu Hỏa trên toàn thế giới. Đặc biệt quá chứ. Ngoài ra người ta cũng dự tính một Đại hội liên lục địa về môn Thể Thao Hockey/ Khúc Côn Cầu. Trên đây tôi nói tới sinh nhật 375 tức là nói từ khi có mặt người Da Trắng, chứ thực ra đất Montreal ngày xưa cách đây mấy chục ngàn năm là đất của người Da Đỏ gốc Algonquins và

Huron. Những người Da Đỏ này đã từ Bắc Cực tiến xuống đây dựa theo dòng sông lịch sử St.Laurent. Mời các cụ phương xa chưa biết Canada nên đặt chương trình thăm Canada và thành phố Montreal nha. Bạn sẽ được nghe tiếng Pháp còn chút âm hưởng của thế kỷ 17 khi người Pháp ban đầu tới đây.

Tôi nhớ mãi một từ tiếng Pháp khi tôi mới tới Montreal năm 1975. Vì vợ trắng tay nên cái việc mà tôi xin được là rửa chén cho một nhà hàng. Rửa chén, tiếng Anh gọi là dishwasher, còn tiếng Pháp ở Montreal gọi là ‘plongeur’. Lần đầu tôi nghe tiếng plongeur thì tôi sợ quá vì cái nghĩa ghi rõ trong tự điển plongeur là *người bơi lặn!* Vậy tôi là plongeur thiệt ư? Nhưng không sao, đây là chuyện rất nhỏ kể cho vui thôi, các cụ tới Montreal sẽ được thưởng thức cái không khí Paris, cái hương vị thơm ngon của bánh croissant và cà phê Paris. Montreal là thành phố đông người Việt thứ hai sau Toronto. Các cụ muốn ăn phở, bún bò, chả giò, bún ốc thì ở đây rất sẵn rất nhiều và rất ngon.

Chuyện thời sự thứ hai là chuyện hội đồng giáo dục của thành phố Toronto vừa chấm dứt hợp tác với ‘Các Học Viện Không Tử’. Các cụ có nghe về các học viện này không? Trung Cộng rao bán chính sách văn hóa này từ năm 2004 và có mặt ở rất nhiều trường của 40 quốc gia trên thế giới. Giới giáo dục Canada ở Toronto đã nhìn ra bộ mặt gian dối của Cộng Sản nên đã chấm dứt liên hệ.

Nhân nói tới cái gian dối của cộng sản, tôi liền nhớ tới Anh Đồng Chí Hùng. Đây là một thanh niên 32 tuổi gốc Bắc Kỳ đặc, được sinh ra

giữa lòng cộng sản, được đào luyện cũng giữa lòng cộng sản, bố mẹ là đảng viên cộng sản. Anh được dạy dỗ rằng Bác Hồ là vị đại thánh và Đảng CSVN là số một. Nhưng anh đã mở mắt. Anh đã thấy mọi sự gian dối của CSVN. Anh đã trốn khỏi Hà Nội vào Saigon, và đã mở mắt thêm nữa. Anh lên tiếng tố cáo sự gian dối của con cháu Bác Hồ và anh bị săn đuổi. Anh trốn sang Cao Mên rồi tới Thái Lan. CSVN xin Thái Lan bắt anh nhưng anh may mắn được LHQ can thiệp kịp thời và cho anh quy chế tỵ nạn. Anh đã viết nhiều bài tố cáo CSVN gian trá và tố cáo âm mưu dâng nước VN cho Tàu Cộng. Các bài anh viết đã được Nhà Xuất Bản Tiếng Quê Hương ở Nam Cali in. Tôi đang đọc cuốn thứ nhất. Hay và đúng quá sức. Anh còn trẻ mà phương pháp nghiên cứu rất khoa học và tuyệt vời. Sách của anh xác nhận hùng hồn những gì Nguyễn Chí Thiện, Bùi Tín, Dương Thu Hương, Tô Hải đã viết. Sách có trích dẫn nguồn gốc đáng tin cậy với nhiều hình ảnh chứng minh. Cái việc CSVN dâng nước cho Tàu thật là hiển nhiên rõ ràng. Không cần phải đọc những văn kiện dâng nước, mà chỉ cần nhìn vào lá cờ của Tàu Cộng xưa nay chỉ có 5 ngôi sao, thế mà bây giờ trong sách giáo khoa ở VN có hình cờ Tàu 6 sao, các em học sinh cầm cờ 6 sao đi đón vua Tàu ở Hà Nội. Ngôi sao thứ 6 chỉ VN rõ ràng. Một tấm ảnh lần đầu tiên tôi mới thấy là trong đại hội thể thao các dân tộc thiểu số bên Tàu tổ chức tháng 9/2011 có hình một cô gái VN khăn đóng áo dài. Chưa hết. Nhiều hình lãnh tụ Hồ Chí Minh và Phạm Văn Đồng mặc áo bốn túi, y như áo Mao Trạch Đông và các lãnh tụ Tàu Cộng vẫn mặc.

Còn chuyện này mới ghê, chuyện đã ngày xưa mà bây giờ tôi mới biết. Thật không thể ngờ được. Đó là năm 1951, trong văn thư của Ủy Ban Kháng Chiến số 284/ LD, với tư cách là Tổng thư ký Đảng Lao Động VN, Trường Chinh đã hô hào bỏ chữ viết lồi ABC mà trở về với chữ Hán và bỏ thuốc tây mà trở về với thuốc ta thuốc Tàu. Xin mời các cụ nghe sơ sơ mấy lời của Trường Chinh:

...Tại sao ta lại truyền bá trong dân chúng từ Ái Nam Quan đến Mũi Cà Mau cách viết chữ kỳ dị của tên thực dân Alexandre de Rhodes đã đem qua xứ mình như thế? Không, đồng bào nên loại hẳn cách viết theo lối Âu Tây ấy và ta hãy trở về với thứ chữ của ông bà ta ngày trước là thứ chữ Nho của Trung Quốc. Và chẳng, người Trung Hoa, bạn của ta, mà có lẽ là thầy của chúng ta nữa, ta không hổ thẹn mà nhìn nhận như thế.

...Chúng ta hãy gạt bỏ cách chữa bệnh của bọn đế quốc phương tây đem qua xứ ta! Ta hãy bỏ nhà bảo sinh của chúng, bỏ bệnh viện của chúng. Hãy dùng thuốc dân của cha ông ta để lại, và nhất là dùng thuốc Tàu danh tiếng khắp hoàn cầu... (sách đã dẫn trang 484)

Thì ra cái việc xin được nhập vào Tàu của CSVN đã có từ lâu rồi. Phục ông bạn trẻ Đặng Chí Hùng quá. Cuốn sách tôi đang đọc mang tên ‘*Những Sự Thật Cần Phải Biết*’, bìa sách ghi là cuốn 1. Cuốn số 2 sẽ mang tên ‘*Những Sự Thật không thể Chối Bỏ*’, chắc cuốn thứ hai này sẽ là trái bom nổ lớn hơn nữa.

Trước đây tôi đã từng bị quan vì nghĩ rằng CSVN đã gian dối và lừa bịp thành công bao nhiêu thế hệ. Thế hệ bị lừa bịp đầu tiên là lớp trẻ

hăng say cầm súng tiến vào miền Nam để giải thoát đồng bào đang bị ‘*Mỹ Ngụy cùm kẹp*’. Lớp trẻ này đánh anh em Miền Nam tàn khốc vì họ tin chắc vào lời Bác và Đảng là chân lý. Rồi lớp trẻ kế tiếp cấp sách tới trường được dạy lời dối trá của Bác và Đảng mà đa số tin là sự thực. May mà có một số đã mở mắt nhìn ra chính tà, như anh bạn trẻ Đặng Chí Hùng trên đây. Đặng Chí Hùng là bút danh, tên thật là Phạm Mạnh Hùng, sinh quán ở Hà Sơn Bình.

Hiện nay ở hải ngoại này có rất nhiều người và nhiều tổ chức đang gửi tiền về VN giúp các thân nhân và người nghèo. Đây mới chỉ là giúp vật chất. Còn mặt tinh thần thì sao đây. Chúng ta cũng phải giúp chứ vì mặt này mới quan trọng. Chúng ta phải làm sao cho tất cả con em chúng ta mở mắt, các bạn có đồng ý với tôi không?

Cụ Chánh lên tiếng : Bạn nói rất đúng, ta phải chuyển các sự thực về việc Hồ Chí Minh và Đảng CSVN dối trá và lừa gạt. Hiện đa số bọn chúng đã biết cái sai cái trái nhưng vì đang hưởng giàu sang nên chúng ngậm miệng và cố bám lấy Đảng. Bây giờ chúng được binh đoàn Công An bảo vệ. Ngành Công An của VC đã trở thành một lực lượng rất lớn, nghe nói có tới 670 ông tướng. Trên thế giới hiện nay có nước nào mà ngành công an nhiều tướng như vậy không? VC mở miệng thì một điều là đảng, hai điều là đảng, chứ không nói tới quốc gia, hay tổ quốc.

Tôi xin tạm ngưng chuyện này để nói chuyện khác. Xin được nói về buổi lễ giỗ Cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm hôm mùng Hai

(xem tiếp trang 91)

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 534-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ **DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.**

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người Già

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

Đảng Cộng Hòa nắm thế thượng phong Từ Hoa Kỳ nhìn về Quốc Hội Việt Nam

■ *Trần Phong Vũ*

* Từ chuyện bầu cử ở Mỹ, chúng ta thấy gì qua những phát biểu trong buổi tọa đàm trực tuyến do đài BBC tổ chức nhân Quốc Hội CHXHCNVN khóa 13 khai mạc kỳ hội thứ 8 ở Hà Nội?

Không ngạc nhiên

Hiện đảng Cộng Hòa đã nắm chắc 52 ghế tại Thượng viện và có thể sẽ chiếm luôn ghế thứ 53 nếu ứng viên Cộng Hòa dành chiến thắng trong cuộc bầu cử lại. Về Hạ viện ít nhất đảng này đã có thêm 10 ghế nữa – theo giới quan sát, đây là mức chưa từng thấy kể từ trước Đệ nhị Thế chiến. Thật ra sự thắng thế của đảng Cộng Hòa không làm người ta ngạc nhiên. Trước hết, nó không ra ngoài lối suy nghĩ truyền thống của cử tri Mỹ. Thông thường họ không muốn đảng của vị Tổng Thống đương nhiệm nắm thế thượng phong tại Quốc Hội, nhất là vào hai năm cuối nhiệm kỳ. Riêng lần này, rõ ràng là cử tri Mỹ, bao gồm cả những người đã bỏ phiếu tín nhiệm ông Obama trước đây, đã tỏ ra bất mãn với hành pháp trong việc điều hành đất nước, từ lãnh vực ngoại giao, quốc phòng tới kinh tế, an sinh, xã hội.

Qua những cuộc vận động tranh cử vừa qua, người ta nhận

thấy giới lập pháp trong đảng Dân Chủ đã bắt mạch được tâm lý này của cử tri nên dù là ứng cử viên mới hay tái ứng cử, họ đều cố tình giữ một khoảng cách với ông Obama. Trong khi ấy, những ứng viên thuộc đảng Cộng Hòa đã không từ bỏ một cơ hội nào để chỉ ra những nhược điểm về đường lối chính sách của chính quyền đương nhiệm để đào sâu sự hoài nghi của dân chúng Mỹ đối với các ứng viên Dân Chủ. Và kết quả cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ TT vừa qua là một câu trả lời cụ thể.

Tuy vậy, đảng Cộng Hòa cũng không thể ý thế đa số ở hai viện lập pháp rồi muốn làm gì thì làm. Dù sao họ vẫn phải nương theo nguyện vọng của quần chúng cử tri. Luận điệu mềm mỏng của ông McConnell, nhân vật được coi sẽ là người cầm đầu khối đa số ở Thượng Viện và những động thái tương nhượng của Tổng Thống Obama sau kết quả bầu cử là những chỉ dấu cho thấy cả hai đảng đều không muốn tạo thêm những bất mãn của người dân sau những kinh nghiệm cay đắng về cảnh ‘com chẳng lành canh chẳng ngọt’ tạo nên những bế tắc không đáng trông chờ giữa Quốc Hội và Nhà Trắng gần đây.

Dĩ nhiên, thực tế mỗi giao hảo giữa hành pháp và lập pháp trong những tháng ngày tới ra sao lại là chuyện khác.

Cung cách miệt thị của Bắc Kinh

Ngay sau khi kết quả cuộc bầu cử được công bố, tờ Nhân Dân nhật báo, cơ quan ngôn luận chính thức của đảng và nhà cầm quyền cộng sản Bắc Kinh đã lên tiếng chế diễu sự thất bại của ông Obama trong chính sách đối ngoại. Theo giới quan sát, hàm ẩn trong lời chế diễu này cho thấy thái độ hãnh tiến của Bắc Kinh cho rằng chính quyền của TT Obama sẽ gặp trở ngại trong tiến trình xoay trục qua Châu Á. Điều đáng nói là luận điệu miệt thị này của tờ Nhân Dân nhật báo được đưa ra chỉ ít ngày trước khi ông Obama tới Bắc Kinh tham dự Hội Nghị APEC và dự kiến sẽ gặp gỡ ông Tập Cận Bình bên lề Hội Nghị. Bình luận về sự kiện trên đây, đài RFI tỏ ý nghi ngờ khả năng bắt mạch những chuyển đổi trong chính trường Mỹ của tờ Nhân Dân nhật báo và dư luận chính giới Trung Quốc, nói chung. Một số nhà quan sát cho rằng Bắc Kinh đừng vội lầm tưởng sự thua đậm của phe Dân Chủ ở hai viện Quốc Hội là họ có thể lẩn lướt được Mỹ và bề gãy được chiến lược xoay trục của Hoa Kỳ. Trước hết, trên bình diện quốc phòng, đảng Cộng Hòa xưa nay luôn luôn ủng hộ việc nước Mỹ tăng cường sức mạnh quân sự. Do đó, khả năng ngân sách quốc phòng bị kềm hãm dưới thời ông Obama có thể sẽ được giải tỏa. Thành tố quân sự của chiến lược tái cân bằng lực lượng qua Châu Á do đó vẫn vững chắc. Trong những ngày qua, các giới quan sát đã nhắc nhiều tới việc TNS John McCain sẽ nắm vai trò chủ tịch Ủy Ban Quân Vụ Thượng viện. Cũng đừng quên ông cũng là người tích cực yểm trợ việc bán vũ khí sát thương

cho VN, điều đã gây bất bình cho Bắc Kinh lâu nay.

Người ta cũng nhắc nhiều tới lời cảnh cáo của Bộ Trưởng Quốc Phòng Chuck Hegel trao cho bà Susan Rice, Cố Vấn an Ninh của TT Obama, theo đó, ông nhấn mạnh tới những sai lầm của Nhà Trắng trong chiến lược của Mỹ tại Syria. Ông Hegel cho rằng chiến lược này có nguy cơ không mang lại hiệu quả, chính là vì Hoa Kỳ không có lập trường rõ ràng đối với ông Bashar Al Assad, TT Syria.

Đảng nào sẽ làm chủ Nhà Trắng hai năm tới?

Sau khi chiếm được ưu thế ở cả hai viện Quốc Hội trong cuộc bầu cử ngày 04-11 vừa qua, câu hỏi đặt ra là liệu đảng Cộng Hòa có khả năng thừa thắng xông lên để giành lại ngôi vị chủ nhân ông Tòa Bạch Ốc trong cuộc Tổng Tuyển Cử vào tháng 11 năm 2016 tới đây không?

Dựa vào những tiền lệ trong quá khứ và theo suy đoán của các giới quan sát thì điều này có nhiều khả năng xảy ra. Trước hết, trong lịch sử bầu cử TT Mỹ hiếm có một đảng có thể ở lại vai trò chủ nhân Nhà Trắng qua nhiệm kỳ thứ ba[1]. Huống chi, qua cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ vừa qua, uy tín của ông Obama và nói chung của đảng Dân Chủ đã xuống rất thấp.

Tuy nhiên, người ta thấy vẫn tồn tại một số trở ngại khiến đảng Cộng Hòa không dễ đưa được người của mình vào tòa Bạch Ốc trong cuộc bầu cử hai năm tới. Thứ nhất là cho đến lúc này, trong số những người dự định tranh đua vào chức vụ Tổng Thống của đảng Cộng Hòa chưa thấy có ai đặc biệt

sáng giá khả dĩ có thể đánh bại bà Hillary Clinton, người được coi là ứng viên hàng đầu của đảng Dân Chủ, trong trường hợp bà quyết định bước vào cuộc đua.

Có điều, cũng trong cuộc bầu cử vừa qua, hình ảnh của bà Hillary ít nhiều đã bị tổn thương. Vì né tránh ông Obama, đồng đảo các ứng cử viên đảng Dân Chủ đều tìm hậu thuẫn nơi cựu Đệ Nhất Phu Nhân Hillary Clinton. Điều đáng buồn là hầu hết những ứng viên Dân Chủ đã bị thất cử trước các đối thủ Cộng Hòa. Sự kiện này không chỉ là tín hiệu sự phủ nhận của quần chúng cử tri đối với Tổng thống Obama mà một cách nào đó cũng mang ý nghĩa phủ nhận luôn cả bà Hillary. Ông Rand Paul, Thượng nghị sĩ Cộng Hòa bang Kentucky, người có triển vọng tranh chức tổng thống đã không bỏ lỡ cơ hội chĩa mũi dùi tấn công vào người có khả năng trở thành đối thủ của mình. Bên cạnh những tấm hình chụp bà Hillary đứng cạnh những ứng viên thất cử, trên Facebook, TNS Rand Paul còn dùng cụm từ “HillarysLosers” nghĩa là “những kẻ thất bại của phe Hillary”!

Chuyện kết quả cuộc Tổng Tuyển Cử để chọn người cầm đầu hành pháp Mỹ dù sao vẫn còn xa. Nhưng với sự thắng thế của đảng Cộng Hòa tại hai viện Quốc Hội, người ta cho rằng chắc chắn trong nửa nhiệm kỳ còn lại ông Obama sẽ phải điều chỉnh lại chính sách đối ngoại cũng như quốc phòng, hầu tránh bớt những chỉ trích của đối phương. Gần đây người ta đã nghe nói tới những lời phàn nàn là ông Kerry, đương kim Ngoại Trưởng đã có những động thái không trung thành với đường hướng ngoại giao do tòa Bạch Ốc vạch ra. Điều này

có thật hay chỉ là một trò chửi chày sau những thất bại của đảng Dân Chủ trong cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ vừa qua?

Thử nhìn về “cái gọi là Quốc Hội” trong nước

Giữa lúc Cộng đồng người Việt tị nạn tại Mỹ theo dõi kết quả cuộc bầu cử hai viện Quốc Hội tại đây thì Quốc Hội khóa 13 của CSVN cũng vừa khởi đầu kỳ họp thứ 8.

Ai cũng biết rằng, thực chất của những cơ chế gọi là Quốc Hội trong những chế độ CS chỉ là một thứ hình nộm lam danh nghĩa quần chúng cử tri để làm bình phong cho những đường hướng, chính sách do đảng đề ra. Chỉ cần nhìn vào nguyên tắc bất di bất dịch mệnh danh “đảng cử dân bầu” là người ta thấy rõ.

Trong cuộc tọa đàm nhân cái gọi là QH khóa 13 của CHXHCNVN vừa khai mạc kỳ hội thứ 8 do đài BBC tổ chức tuần qua, GS Nguyễn Minh Thuyết, người từng một thời sắm vai tích cực trong cơ chế lập pháp này đã công khai lên tiếng phê phán. Ông nói: “Người dân như thế nào, thì Quốc hội như thế! Chỉ khi nào người dân của mình (Việt Nam) giác ngộ, mình đi bầu, mình chọn lọc thật cẩn thận, thì lúc ấy mình sẽ có một Quốc hội như ý của mình.”

Lập tức đã có nhiều tiếng nói bất đồng đối với lời tuyên bố của ông Thuyết. Vấn nạn đặt ra là với chính sách “đảng cử, dân bầu” bằng cách nào cử tri có điều kiện để “chọn lọc thật cẩn thận... để có một Quốc Hội như ý mình muốn?”

Riêng Tiến sỹ Lê Bạch Dương cho rằng: “Với ý kiến... của Giáo

sư Thuyết, tôi cũng minh chứng bản thân tôi như một ví dụ. Tức là bây giờ tôi không đi bầu nữa. Bởi vì tôi thấy cơ chế bầu cử như thế này chẳng có ý nghĩa gì cả, cho nên tôi thấy không nên mất thì giờ cho việc như vậy”.

Ông nhấn mạnh: “Chừng nào đưa ra một cơ chế mới thì tôi sẽ đi bầu. Mọi người có thể nói tôi vô trách nhiệm, nhưng tôi không thích bầu cho những người mà tôi chẳng hiểu gì cả. Lẽ ra họ phải đưa ra được những cương lĩnh, những chương trình để tôi có thể so sánh xem tôi nên bầu cho ông A, cho ông B”.

Về phần TS Nguyễn Quang A đã nêu lên những nhận định dứt khoát. Ông nói:

“Tôi nghĩ rằng cái quan trọng là người dân phải lên tiếng, phải đấu tranh để xóa bỏ những cơ chế ấy đi, chứ còn ngồi đợi để cơ chế thay đổi, chẳng bao giờ nó thay đổi cả. Tôi nghĩ rằng cái cơ chế của Mặt trận Tổ quốc là phải dẹp bỏ,

‘cơ chế hiệp thương’ là phải dẹp bỏ. Đây là cơ chế lọc người theo ý định của những người lãnh đạo, thì tôi nghĩ rằng đây hoàn toàn là phi dân chủ. Và tôi nghĩ rằng người dân đúng là phải giác ngộ, phải lên tiếng, và phải bảo rằng ‘Các ông làm như thế là không được, chúng tôi không chấp nhận và chúng tôi đòi phải làm khác’. Chỉ có cách tích cực như vậy, thì may ra sự thay đổi mới có thể xảy ra. Nhưng mà nếu chúng ta phản ứng một cách thụ động, hoặc chỉ có trách tại sao lại không khéo chọn lựa giữa những người mà người ta đã chọn sẵn cho mình, thì tôi nghĩ rằng tất cả những cách ứng xử như thế sẽ chỉ kéo dài chế độ này mà thôi”.

Thấy người lại ngẫm đến ta. Khi được hỏi về cảm nghĩ riêng trước bầu khí hân hoan, náo nhiệt của người dân Hiệp Chúng Quốc trong cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ Tổng Thống vừa qua, người tù lương tâm Điếu Cày Nguyễn Văn Hải đã công khai chia sẻ niềm vui trước sự may mắn với bà con đồng

hương tị nạn tại đây được tự do dùng lá phiếu để trực tiếp góp phần xây dựng cơ chế lập pháp đại diện cho chính mình.

Tuy không nói ra, nhưng khi phát biểu như vậy hẳn rằng ông không thể không ngậm ngùi nghĩ lại những cuộc bầu cử được đảng và nhà nước CSVN dàn dựng từ bao nhiêu năm trên đất nước chúng ta. Và nếu có cơ hội bày tỏ quan điểm trong cuộc tọa đàm do đài BBC tổ chức mới đây, hẳn người sáng lập Câu Lạc Bộ Nhà Báo Tự Do sẽ không thể không đồng ý với những nhận định của TS Nguyễn Quang A. ■

Những ngày đầu hạ tuần tháng 11-2014

[1] Trên thực tế, năm 1988 cuối thế kỷ trước, trường hợp họa hiem này đã đến với đảng Cộng Hòa khi TT Bush cha đã trở thành TT một nhiệm kỳ ngay sau khi người tiền nhiệm của ông là TT Ronald Reagan mãn nhiệm. Nếu tính thời gian thì phải 60 năm mới có một lần xảy ra sự kiện hi hữu như vậy.

Tiết Trục Tâm Hư

(tiếp theo trang 87)

tháng Mười Một vừa qua. Hôm đó tôi cầm que hương vái Cụ mà khóc trong lòng. Cụ là một nhà ái quốc chân chính đã bị chết một cách oan khiên. Chín năm cầm quyền của Cụ

là 9 năm Miền Nam thanh bình và hạnh phúc nhất. Có một danh nhân ngoại quốc nào đó khi nghe tin Cụ bị hạ sát thì đã lên tiếng tiếc thương và phát biểu rằng : Đó là một ông Khổng Tử cuối cùng của Á Châu. Tôi già nên quên tên vụ này. Chỉ nguyên câu viết trên hiệu kỳ của

Cụ Diệm ‘*Tiết Trục Tâm Hư*’/ lòng ngay dạ thẳng ‘đủ cho ta thấy cái đức của một nhà quân tử.

Xin Ôn Trên ban mọi phước lành cho quê hương Việt Nam. ■

**KÍNH MỜI ĐỘC GIẢ VÀ THÂN HỮU ĐÓN COI CHƯƠNG TRÌNH TRUYỀN HÌNH
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN TRÊN ĐÀI SBTN VÀO LÚC 1:30PM (giờ miền Tây HK)
MỖI THỨ BẢY ĐẦU THÁNG**

**CHƯƠNG TRÌNH NÀY CŨNG ĐƯỢC LƯU TRỮ TRÊN TRANG NHÀ
WWW.DIENDANGIAODAN.US**

Ô. Nguyễn Công Bằng và NV Tường Năng Tiến ở phi trường TSN.

Houston, TX – Vào cuối tháng 10/2014, ông Nguyễn Công Bằng đã đại diện Hiệp Hội Thiện Nguyên Vi Dân (ViDan Foundation) trở lại Cambodia để thăm viếng các chương trình trợ giúp giáo dục do Hiệp Hội hợp tác thực hiện, nhằm giúp cho gần 300 trẻ em nghèo có điều kiện đi học chữ. Tháp tùng chuyến đi lần này có nhà văn Tường Năng Tiến, người đã có nhiều sự quan tâm và yểm trợ cho các hoạt động thiện nguyện của Câu lạc bộ Hoa-Mai (tiền thân của ViDan Foundation) trong nhiều năm qua.

Theo lời chia sẻ của ông Nguyễn Công Bằng, hành trình của chuyến đi khởi đầu bằng một kỷ niệm khó quên khi hai người chọn chuyến bay có đoạn quá cảnh ở phi trường Tân Sơn Nhất “để có dịp trực tiếp nhìn lại một khoảng quê hương sau bao nhiêu năm không về lại được quê nhà...”

Trong hơn hai tuần lễ sinh hoạt ở Phnom Penh, Prey Veng và Kampong Chhnang, “phái đoàn” ViDan Foundation đã tiếp xúc và tiến hành các công việc thiện

ĐẠI DIỆN VIDAN FOUNDATION TRỞ LẠI CAMBODIA

nguyện với một số tổ chức NGOs.

Nơi đến đầu tiên của chuyến công tác này là thăm viếng trường Việt ngữ đang

được Hiệp Hội bảo trợ ở khu phố Hồ Lương (Neak Loeung, Prey Veng), nơi đang dạy dỗ cho khoảng 150 em học sinh thuộc các gia đình người Việt nghèo khó đang cư ngụ trong vùng.

Sáng lập và điều hành trường này liên tục trong hơn ba mươi năm là thầy giáo Lê Văn Hiến. Dù bản thân bị khuyết tật ở chân song Thầy đã không quản ngại khó khăn, thiếu thốn để dạy chữ Việt cho nhiều ngàn trẻ trong hơn 30 năm qua. Theo lời Thầy, nhiều học sinh hiện nay là con, cháu của những đứa học trò trong giai đoạn đầu tiên.

Đặc điểm của trường là chỉ có hai lớp mà Thầy gọi là “lớp lớn” và “lớp nhỏ”. Lớp lớn là những em đã biết đọc, biết viết và được Thầy dạy tiếp những gì Thầy dạy được; chứ không phân lớp thành lớp hai, ba,

bốn... Lớp nhỏ là những em bắt đầu học chữ, kể cả những em chỉ ở độ tuổi mẫu giáo mà gia đình gửi vào để có điều kiện rảnh rỗi mưu sinh độ nhật. Kế đến, rất nhiều em học sinh đi bán hàng rong ở bên ngoài trước và sau giờ học của mình. Trường dạy sáu ngày mỗi tuần, mỗi ngày 5 giờ đồng hồ vào buổi chiều.

Kể từ khi được Hiệp Hội Vi Dân bảo trợ, gia đình các em không phải đóng “học phí” cho trường nữa, vốn chỉ có 100-200 ría/ngày (tương đương với 3-5 xu/ngày). Hiệp Hội đồng thời giúp các phụ huynh một phần sách vở cho các em học tập, và tổ chức phát quà mỗi khi có lễ lớn của dân tộc, như Trung Thu, Tết Nguyên đán.

Một trong các lớp học của trường Việt ngữ ở Neak Loeung (Ảnh: VDF)

Ô. Nguyễn Công Bằng và bà Judith Kunze thăm Trường Việt Ngữ Neak Loeung

Cảnh sinh hoạt của một gia đình “ngư dân” nghèo ở làng Kandal.

Trong chuyến thăm khu Hồ Lương lần này, phái đoàn có người đại diện cho hội MIRO và bà Judith Kunze - một người ngoại quốc đang làm việc thiện nguyện ở Cambodia. Nỗ lực không mệt mỏi của bà Judith là giúp cho những người Việt sinh ra trên đất Cambodia được hợp thức hóa tình trạng quốc tịch Cambodia, để thoát khỏi tình trạng mà các NGOs gọi là “stateless”.

Cũng trong chuyến thăm đồng bào ở Neak Loeung, phái đoàn đã có dịp thăm viếng và trợ giúp một ngân khoản nhỏ để mua tập vở cho lớp Việt ngữ của một chùa Phật giáo, và một lớp khác ở khu vực lân cận.

Sau chuyến thăm đồng bào ở tỉnh Prey Veng, phái đoàn đã lên đường về phía Bắc để đến một khu vực có 874 gia đình người Việt sinh sống, phần lớn bằng nghề cá, ở tỉnh Kampong Chhnang, cách Nam Vang khoảng 95km.

Vào tháng 07/2014, hội thiện nguyện MIRO đã xin phép chính quyền tỉnh và các cơ quan giáp

đục sở tại để phối hợp với ViDan Foundation tiến hành chương trình dạy học cho 95 trẻ thơ thuộc các gia đình nghèo ở làng Kandal và Chong Koh thuộc huyện Phsar Chhnang.

Khác với trường ở Neak Loeung, trường Samaki ở đây dạy lớp 1 và 2 theo đúng chương trình của Bộ Giáo dục Cambodia vào buổi sáng, và dạy Việt ngữ vào buổi chiều. [[xem tin](#)] Toàn bộ chi phí hoạt động được sự bảo trợ của ViDan Foundation.

Điểm khác biệt đáng khích lệ là nhờ sự vận động pháp lý của hội MIRO, các học sinh của trường đã được chính quyền địa phương cấp giấy chứng nhận (tương đương với giấy khai sinh) để các trẻ thơ này được phép ghi danh học ở trường theo hệ thống công lập --

một sự tiến bộ lớn so với thực tế hiện thời là hầu hết trẻ sinh ra ở Cambodia đều không được công nhận quốc tịch Khmer, hay được cấp giấy khai sinh chính thức

Cùng ngày với chương trình thăm viếng trường Samaki, phái đoàn đã phát gần 130 phần gạo (mỗi bao 10kg) cho các gia đình nghèo khổ trong khu vực, và hàng trăm bọc kẹo cho các cháu học sinh, trẻ nhỏ. Món quà thiết thực này được sự bảo trợ của Bác sĩ Kenneth Nguyen ở California.

Những gia đình không đến địa điểm trường Samaki để nhận gạo được thì phái đoàn đã được người đại diện chính quyền Cambodia ở địa phương giúp đưa đến từng bè để giao tận tay.

Theo lời chia sẻ của ông

Cảnh trường Samaki vào mùa khô

Cảnh trường Samaki vào mùa nước lũ

Nguyễn Công Bằng, nhu cầu trợ giúp xã hội và giáo dục cho các trẻ thơ Việt Nam ở Cambodia vô cùng lớn lao và chắc chắn là hoàn toàn nằm ngoài khả năng của Hiệp Hội. Tuy vậy, ông khẳng định rằng việc mở trường dạy các em học chữ là vô cùng cần thiết vì qua nỗ lực này, một số em sẽ may mắn được thoát đót để có điều kiện tiên thân khá hơn là thế hệ cha mẹ. Ông hy vọng là thời gian tới sẽ có thêm nhiều tổ chức từ thiện đến Cambodia trợ giúp cho các đồng bào đang sống lưu lạc khốn khổ ở xứ này.

Cũng theo ông, quan trọng hơn hết là những tiếp trợ tương tự thế này còn mang một giá trị tinh thần khác: Những đồng bào Việt Nam bất hạnh này không còn cảm thấy bị bỏ quên.■

Viết theo lời chia sẻ của ông Nguyễn Công Bằng (từ Nam Vang).

■ Anh Trinh

Thư từ liên lạc và chi phiếu ủng hộ cho Hiệp Hội xin gửi đến:

ViDan Foundation Inc.

**PO Box 842064, Houston, TX
77284-2064**

Đồng bào muốn đóng góp qua hệ thống chuyển ngân PayPal có thể ủng hộ Hội qua địa chỉ email: paypal@vidan.us

Mọi thắc mắc hay liên lạc xin vui lòng liên lạc cô Anh Trinh ở số điện thoại 713-391-9843 hoặc địa chỉ email: anhtrinh@hoamai.us

*Quà của Bác sĩ
Kenneth Nguyen
(Ảnh: Quốc
Việt) ▶*

*Phát gạo cho
người nghèo. ▶*

Ảnh kỷ niệm cùng một số học sinh trường Samaki.

**3111 NW Bucklin Hill Road
Silverdale, WA 98383**

Business Hours:

Mon-Sat: 11 AM - 9 PM

Sunday: 12 PM - 8 PM

(360)-662-1205

Vietnamese Noodle Soup – Phở

Pho is a fragrant beef noodle soup unique to Vietnam. The dish consists of rice noodles and a variety of meats mixed in a steamy beef broth or chicken broth seasoned with cinnamon, anise star, cloves and ginger. Chopped green onions and fresh coriander finish each serving. Pho is served with a side plate of garnishes at the table so diners can season the soup to taste. Lime, crunchy bean sprouts, Vietnamese basil, Asian mint and slices of jalapeno pepper enhance the dish's fresh flavor and add texture to this aromatic broth.

Large Bowl ... \$9.95

Small Bowl ... \$7.95

P1 Steak Phở - Phở Tái Beef noodle soup topped with rare beef eye of round	P5 Meatball Phở - Phở Bò Viên Beef noodle soup topped with beef meatballs
P2 Brisket Phở - Phở Chín Beef noodle soup topped with well done brisket	P6 Chicken Phở - Phở Gà Chicken noodle soup with shredded chicken breast
P3 Steak, Brisket Phở - Phở Tái Chín Beef noodle soup topped with rare beef eye of round and well done brisket	P7 Tofu Phở Chicken broth noodle soup topped with tofu and vegetables
P4 Combination Phở - Phở Tái, Nam, Gấu, Gân, Sách Beef noodle soup topped with rare beef eye of round, fatty flank, flank, tendon and tripe	P8 Phở without Meat \$5.95

Vermicelli Bowl - Bún

All rice noodle dishes are served in a bowl with fresh head lettuce, cilantro, bean sprouts, shredded carrots, chopped peanuts and Vietnamese sauce.

V1 Bún Chả Giò Vietnamese eggroll with vermicelli noodle	\$7.95
V2 Bún Tofu Grilled tofu and vegetables	\$7.95
V3 Bún Special - Bún đặc biệt Grilled prawns, beef or chicken with eggroll	\$10.95

Side Orders

Meatball & Broth	\$5.00
Noodle or Broth	small \$2.50
Extra Lime (3 pcs)	\$0.75
Extra Vegetables	\$1.50
Small Dish of Jalapenos	\$0.75

Beverages

Soft Drinks	
Nước Ngọt	\$1.75
Soybean Milk (cold)	
Sữa Đậu Nành	\$2.50
Vietnamese Style Drip Coffee with Condensed Milk (Hot or Iced)	
Café Sữa	\$3.25
Vietnamese Style Drip Coffee: Black (Hot or Iced)	
Café Đen	\$3.25

Appetizer – Khai Vị

Fresh springroll served with noodles, lettuce, and choice of meat or tofu

A1 Vietnamese eggroll - Chả Giò 3 rolls	\$5.25	one	\$1.85
A2 Shrimp springroll - Gỏi Cuốn Tôm 2 rolls	\$5.25	one	\$2.75
A3 Chicken springroll - Gỏi Cuốn Gà 2 rolls	\$5.25	one	\$2.75
A4 Tofu springroll - Gỏi Cuốn Chay 2 rolls	\$5.25	one	\$2.75

Teriyaki Entrees

Served with steamed rice and stir-fried vegetables (substitute brown rice for \$0.75 or fried rice for \$1.50 extra)

Chicken Teriyaki	\$7.50
Pork Teriyaki	\$7.50
Beef Teriyaki	\$8.95
Tofu Teriyaki	\$6.95
Chicken & Pork	\$8.50
Chicken & Beef	\$8.75
Pork & Beef	\$8.95
Tofu with Pork, Chicken or Beef	\$7.95
Chung's Special with Pork, Chicken & Beef	\$10.95
Half order of Chicken, Pork, Beef or Tofu	\$5.25

Side Orders

Steamed Rice	
Small	\$2.50
Large	\$5.00
Veggies	
Small	\$2.50
Large	\$5.00
Fried Rice	
Small	\$3.75
Brown Rice	
Small	\$2.50
Large	\$5.00

Stir-Fried Hong Kong Noodles & Veggies	\$6.95
Stir-Fried Hong Kong Noodles with Chicken, Pork or Tofu	\$8.50
Stir-Fried Hong Kong Noodles with Beef	\$9.95
Stir-Fried Hong Kong Noodles with Shrimp	\$10.95
Chicken Fried Rice	\$7.50
Shrimp Fried Rice	\$9.50
Pork Fried Rice	\$7.50
Beef Fried Rice	\$8.95
Veggie Fried Rice	\$6.95

Mạng Lưới Nhân Quyền Việt Nam công bố kết quả

Giải Nhân Quyền Việt Nam năm 2014

Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam, nhà hoạt động nhân quyền Nguyễn Bắc Truyển, và hai nhạc sĩ Võ Minh Trí (tức Việt Khang) và Trần Vũ Anh Bình được bầu chọn từ 22 hồ sơ đề cử.

Little Saigon –

Hôm nay, ngày 07 tháng 11 năm 2014, trong cuộc tiếp xúc với giới truyền thông Việt ngữ tại Thư Viện Việt Nam thuộc Quận Cam, California, Mạng Lưới Nhân Quyền Việt Nam (MLNQVN) đã công bố danh sách khôi nguyên Giải Nhân Quyền Việt Nam năm 2014, gồm Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam, nhà hoạt động nhân quyền Nguyễn Bắc Truyển, và hai nhạc sĩ Võ Minh Trí (tức Việt Khang) và Trần Vũ Anh Bình. Những khôi nguyên Giải Nhân Quyền Việt Nam năm nay được bầu chọn từ 22 đơn đề cử từ Việt Nam và hải ngoại.

Giải Nhân Quyền Việt Nam (GNQVN) do MLNQVN thành lập vào năm 2002 và được tổ chức hàng năm nhằm tuyên dương thành tích tranh đấu bất bạo động của những người đã chấp nhận hy sinh, kể cả mạng sống của chính mình, cho lý tưởng nhân quyền và dân quyền của nhân dân Việt Nam. Ngoài ra, GNQVN còn nhằm bày tỏ sự liên đới, hậu thuẫn và quyết tâm của người Việt khắp nơi trong nỗ lực đấu tranh giành lại quyền làm người cho mọi người dân Việt Nam.

Từ ngày thành lập đến nay, MLNQVN đã tuyên dương và trao tặng GNQVN cho những nhà đấu tranh hàng đầu cho nhân quyền tại Việt Nam. Lễ trao GNQVN năm nay sẽ được long trọng tổ chức vào ngày 7 tháng 12 năm 2014, nhân dịp kỷ niệm Ngày Quốc Tế Nhân Quyền lần thứ 66 tại thành phố San Jose, TB California với sự hợp tác của nhiều đoàn thể người Việt địa phương.

Đặc biệt trong buổi họp báo hôm nay có sự tham dự của cựu tù nhân lương tâm Nguyễn Văn Hải (tức Nhà báo tự do Điều Cày) vừa từ nhà tù cộng sản Việt Nam đến Hoa Kỳ. Ông Nguyễn Văn Hải là khôi nguyên Giải Nhân Quyền Việt Nam năm 2008 lúc ông đang còn bị giam trong nhà tù cộng sản. Nhân dịp này TS Nguyễn Bá Tùng, Trưởng Ban Phối Hợp Mạng Lưới Nhân Quyền Việt Nam đã trao tận tay Ông Nguyễn Văn Hải bản tuyên dương mà người đại diện của ông nhận thay vào dịp trao giải năm 2008.

Sau đây là tóm tắt thành tích đấu tranh cho nhân quyền của các khôi nguyên GNQVN năm 2014:

Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam

Là một dòng tu Công giáo, Tinh Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam (DCCTVN) là một tổ chức

khá đông đảo với gần 600 tu sĩ và tu sinh. DCCTVN có 22 cơ sở truyền giáo trên toàn quốc, hoạt động trên khắp đất nước Việt Nam, từ Bắc chí Nam, từ đồng bằng đến miền núi, tới các vùng sâu xa ít được biết tới. Với truyền thống dẫn thân đem lý tưởng tôn giáo vào mọi sinh hoạt trần thế, đặc biệt chú trọng tới những thành phần xã hội bị bỏ rơi, quyền con người bị xâm phạm tước đoạt bất công, DCCTVN trong nhiều năm qua đã có rất nhiều hoạt động đa dạng nhằm tranh đấu cho “Công Lý và Hòa Bình”, cho dân chủ và nhân quyền tại Việt Nam. Ngoài lãnh vực tự do tôn giáo, bảo vệ sự sống, chống nạn buôn người, bảo vệ dân oan, giúp đỡ đồng bào sắc tộc nghèo và các thương phế binh Việt Nam Cộng Hòa, DCCTVN còn tiên phong trong công tác huấn luyện truyền thông ngoài luồng và tổ chức các buổi hội thảo học hỏi về nhân quyền và dân chủ. Cơ quan Truyền thông Chúa Cứu Thế VN (VRNs) có nội dung rất phong phú đa dạng, gồm nhiều chuyên mục về nhân quyền.

Nhưng nổi bật hơn hết, DCCTVN là một tổ chức xã hội dân sự quan trọng có khả năng nối kết các nỗ lực bảo vệ và thăng tiến phẩm giá con người và các nhân quyền căn bản. Ở đây những người hoạt động cho nhân quyền thuộc nhiều thành phần xã hội có cơ

hội ngồi lại với nhau, chia sẻ cho nhau những ưu tư về tình hình đất nước và áp ứ với nhau những ước mơ cho một Việt Nam có tự do và nhân quyền được tôn trọng.

Nhà hoạt động nhân quyền Nguyễn Bắc Truyền

Với kiến thức bậc đại học về kinh tế và pháp luật, tuy bước vào đời hoạt động qua ngã thương trường trên cương vị giám đốc xí nghiệp, nhưng ông Nguyễn Bắc Truyền đã đặc biệt quan tâm đến các vấn đề dân sinh xã hội. Ông tận tình hướng dẫn giúp dân oan khiếu kiện và, mặt khác, không ngần ngại công khai thách thức bạo quyền, đẩy mạnh phong trào đấu tranh đòi Tự do - Dân chủ - Nhân quyền tại Việt Nam. Ông viết báo giấy, báo điện tử lên tiếng tố cáo sự thối nát của chế độ đương quyền và giải bày nỗi thống khổ của người dân. Năm 2006, Ông bị kết án 3 năm 6 tháng tù cộng thêm 2 năm quản chế về tội “Tuyên truyền chống Nhà nước”.

Ra tù và bị quản chế nhưng ông vẫn theo đuổi cuộc đấu tranh cho Tự Do, tham gia Đảng Dân Chủ Nhân Dân, Hội Ái hữu Tù nhân Chính trị và Tôn giáo Việt Nam, tiếp tục làm tư vấn pháp lý cho các gia đình có thân nhân bị bắt vì tham gia các hoạt động đấu tranh tại Việt Nam cùng vận động tài chính giúp đỡ những cựu tù nhân chính

trị và gia đình tù nhân chính trị. Ông thường xuyên bị công an theo dõi và nhiều lần bị hành hung. Khi được phỏng vấn về cảm nghĩ của ông về những hành vi đàn áp bạo ngược này, ông đã thẳng thắn trả lời rằng ông không có gì để tự vệ cả, nên ông đành chịu nhưng không vì thế mà ông ngưng tranh đấu.

Hai nhạc sĩ Trần Vũ Anh Bình và Võ Minh Trí (Việt Khang)

Nhạc sĩ Trần Vũ Anh Bình, bút hiệu Hoàng Nhật Thông, và Nhạc sĩ Võ Minh Trí, bút hiệu Việt Khang là những biểu tượng cho sự trưởng thành và dần thân của thế hệ thanh niên mới. Hai người được nối kết với nhau bằng lòng yêu mến tổ quốc, bất bình trước những hành động đàn áp, vi phạm nhân quyền và âm mưu bán nước của nhà cầm quyền cộng sản VN. Hai người đã cùng chia sẻ nhiều hoạt động chung, đặc biệt dùng sáng tác ca nhạc để đánh động lòng người, nhất là giới trẻ, cùng tham gia các hoạt động yêu nước, đòi dân chủ, nhân quyền và vẹn toàn lãnh thổ cho đất nước.

Những sáng tác của họ, đặc biệt là hai bản nhạc “Anh Là Ai?” và “Việt Nam Tôi Đâu?” của Việt Khang đã trở thành động lực giúp tuổi trẻ tại Việt Nam vượt qua nỗi sợ hãi, dũng cảm đứng lên đấu tranh, đòi hỏi công bằng, dân chủ,

nhân quyền, và toàn vẹn lãnh thổ cho Tổ Quốc Việt Nam. Chính vì những sáng tác âm nhạc này mà Trần Vũ Anh Bình bị kêu án 6 năm tù giam và 2 năm quản chế, và Võ Minh Trí bị kết án 4 năm tù giam và 2 năm quản chế trong phiên tòa ngày 30 Tháng Mười 2012.

Ngoài lãnh vực sáng tác âm nhạc, Trần Vũ Anh Bình đã cùng một số thanh niên sinh viên thành lập nhóm “Tuổi Trẻ Yêu Nước” vào tháng Tư năm 2011, và trang mạng “Tuổi Trẻ Yêu Nước”, là nơi các bạn trẻ tại Việt Nam dùng để trao đổi phổ biến những ý thức về dân chủ, nhân quyền, dân quyền, và các vấn nạn xã hội khác, và nhất là nạn ngoại xâm từ phương Bắc.

Hai nhạc sĩ Việt Khang và Trần Vũ Anh Bình là biểu tượng của quyền tự do sáng tác và quyền tự do diễn đạt. Ảnh hưởng của các nhạc sĩ này đã có tác động sâu rộng nơi quần chúng, làm khơi dậy lòng yêu nước và ý thức về những quyền tự do căn bản khác. Việc chính quyền cộng sản huy động hàng trăm công an cảnh sát ngăn cản dân chúng tham dự phiên tòa xử Việt Khang và Trần Vũ Anh Bình đã chứng tỏ sự lo sợ của bạo quyền trước sức mạnh của âm nhạc kết hợp với lòng yêu nước và quyết tâm cho tự do-nhân quyền. ●

THÔNG BÁO Theo thông lệ hằng năm, số kép 158 & 159 đồng thời cũng là số XUÂN ÁT MÙI Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân, sẽ được phát hành vào hạ tuần tháng Giêng năm 2015.

Kính mời Quý Độc Giả đón đọc XUÂN ÁT MÙI Diễn Đàn Giáo Dân.
Xin lưu ý: Đầu tháng Giêng Quý vị sẽ không nhận báo.

PHẢN ĐỐI BẢO HÀNH TRA TẤN LÃNG NHỤC !!!!!

*Kỳ luận bán nguyệt san Tự do Ngôn Luận
số 207 (15-11-2014)*

Tại Việt Nam kể từ đầu năm nay, việc bạo hành tra tấn lãng nhục của công an và các lực lượng phối hợp đối với thường dân vi phạm luật, giới dân oan đòi nhà đất, giới tin đồ đòi tự do tôn giáo và các tù nhân lương tâm lẫn hình sự... đã lên đến mức báo động đỏ (dù sự bắt bớ giam cầm xét xử có phần giảm). Ngoài vô số vụ chửi bới, hành hung, cướp bóc, tạm giữ oan dân trong các cuộc xuống đường đòi đất đai hay đòi nhân quyền, hoặc công dân trong các lần tham dự những phiên tòa chính trị (vụ xử bà Bùi Minh Hằng chẳng hạn...), một bản phúc trình mới đây của tổ chức Theo dõi Nhân quyền (Human Rights Watch, thu thập thông tin từ tháng 8-2010 đến tháng 7-2014), có tựa đề “*Những cái chết trong tù và tính tàn bạo của Công an VN*” đã liệt kê 14 trường hợp chết do tra tấn, 4 vụ chết không biết lý do, 6 vụ bị cho là tự tử, 4 vụ báo cáo là bệnh tử và 22 người tù bị đánh trọng thương. Các nạn nhân ấy là những thường dân “vi phạm” luật rồi bị bắt về đồn.

Đối với giới bảo vệ nhân quyền, theo thống kê chưa đầy đủ, các cuộc tấn công của lực lượng bạo lực nhà nước trong năm 2014 (tính đến tháng 11) là 31 vụ và trực tiếp xâm hại đến 115 lượt người (hơn năm 2013 là 18 vụ và trực tiếp xâm

hại đến 71 lượt người). Riêng các tù nhân lương tâm bị ngược đãi thì năm năm 2014 có ít nhất 18 người (hơn năm 2013 chỉ khoảng 12 người). (Theo bài “*Nhận diện chủ trương tra tấn, bạo hành, hãm hại giới bảo vệ nhân quyền*” của Phạm Bá Hải).

Trên thực tế, từ mấy tháng nay, nhiều đợt trấn áp mang tầm cỡ một chiến dịch đã được phát động bởi nhiều cơ quan công an địa phương như Hà Nội, Sài Gòn, Lâm Đồng, Khánh Hòa, Bình Dương, Nghệ An... Những cựu tù nhân lương tâm và nhà báo tự do như Nguyễn Bắc Truyển, Huỳnh Trọng Hiếu, Phạm Bá Hải, Trương Minh Đức, Chu Mạnh Sơn bị ám hại giữa đường, hành hung trong nhà hoặc bị đánh đập nơi quán trọ và trong đồn công an một cách vô cơ lẫn hết sức tàn bạo. Một số tu sĩ như Lê Văn Sóc (Hòa Hảo), Nguyễn Hồng Quang (Tin Lành), Nguyễn Kim Lân (Cao Đài) cũng bị sách nhiễu trên đường, cấm cản tại gia hoặc bị vây hãm tấn công nơi nhà nguyện. Trong khi đó, một số nhân vật tranh đấu dân chủ khác bị rào chắn cách không cần thiết và hết sức hung hãn bởi lực lượng sắc phục lẫn thường phục. Thậm chí hôm 5-11, ngay cả ông Emmanuel Ly-Batallan, mới đến nhậm chức tổng lãnh sự Pháp ở Sài Gòn chưa đầy một tháng, đã bị hành hung

bởi công an và côn đồ tại thành phố này, bất chấp tư cách bất khả xâm phạm của giới ngoại giao.

Ta hãy nghe tiếng kêu thảm thiết của các Mục sư Tin lành Mennonite hôm 13 tháng 11 mới rồi: “*Sau khi Tiến sĩ Heiner Bielefeldt, Báo cáo viên LHQ Đặc nhiệm Tự do Tôn giáo kết thúc chuyến viếng thăm điều tra tình hình tôn giáo tại Việt Nam từ ngày 21 đến ngày 31-07-2014, suốt 5 tháng liền kể từ ngày 09-06-2014 đến nay, công an sở tại từ cấp xã tới cấp tỉnh đã hơn 10 lần kết hợp với côn đồ tấn công vào trụ sở của Giáo hội Tin lành Mennonite độc lập tại đường số 10, Mỹ Phước 1, Bến Cát, Bình Dương. Họ bắt các mục sư, thầy truyền đạo cùng các sinh viên cỡi trần đưa hai tay lên đầu như tù binh áp giải về đồn công an. Họ liên tục cho côn đồ tới dùng kèm cộng lực, gây gộc phá cổng, phá cửa vào hành hung, đánh đập các mục sư, thầy truyền đạo và các tín đồ. Họ dùng gạch, đá, trứng thối ném vào nhà trong các buổi thờ phượng của Giáo hội, ném vào phòng ở và phòng ngủ của các tín đồ. Đặc biệt là liên tiếp trong hai ngày thứ Bảy và Chúa nhật hàng tuần từ 25-10-2014 đến nay [cao điểm là 02 và 09-11], họ chặn đường, đánh đập một số tín đồ không cho vào nhà thờ. Có tín đồ bị gây sổng mũi, máu me đầy mặt phải đưa đi bệnh viện cấp cứu... Tội ác này là của công an, chính quyền tỉnh Bình Dương mà người phải chịu trách nhiệm cụ thể là ông Thiếu tướng Võ Thành Đức, Giám đốc công an tỉnh và ông Lê Thanh Cung, chủ tịch tỉnh Bình Dương*”. Nhưng bất chấp, các kẻ chỉ thị và thừa hành tội ác vẫn bình chân như vại!

Còn trong lao ngục, nhiều tù nhân lương tâm bất khuất đang bị hành hạ một cách thâm độc. Chẳng hạn blogger Nguyễn Hữu Vinh (AnhBaSam), hiện bị tạm giam và khởi tố về điều 258 Bộ luật hình sự, cho biết đang phải nhốt chung với một bị can trẻ khoảng 20 tuổi, bị khởi tố về một tội hình sự đặc biệt nghiêm trọng (sát nhân) nhưng lại mang tâm lý bất thường, có thể gây nguy hại cho tính mạng ông. Trường hợp khác là bà Cẩm Thị Thêu, dân oan Dương Nội, hiện đang bị giam chung với hai tù nhân nhiễm HIV nặng, thân hình lở loét, nên có nguy cơ lây bệnh của họ; ngoài ra bà còn bị cai tù ngược đãi bằng cách cấm cả buổi giam khoảng 20 người chẳng ai được giao tiếp, nói chuyện với bà, bằng không sẽ bị kỷ luật. Trường hợp thứ ba -thê thảm hơn- là anh Đặng Xuân Diệu, án tù 13 năm. Vì nhất quyết không nhận tội, không mặc áo tù, lại luôn đấu tranh cho quyền lợi bạn tù, anh bị cắt thăm gặp gia đình, bị tù nhân hình sự đánh đập (theo lệnh), phải ăn uống thiếu thốn, bị biệt giam khổ sở. Thân nhân và luật sư của 3 tù nhân này đã lên tiếng kiến nghị hay phản đối, nhưng tình trạng của họ cho tới nay vẫn không được cải thiện.

Về nguyên nhân sâu xa của việc gia tăng bạo hành nói trên, có người cho rằng đó là do mối quan hệ ngày càng lệ thuộc và quy lụy Bắc Kinh của Hà Nội. Một sự lệ thuộc và quy lụy không ngừng được củng cố bằng chuyến công du Trung Quốc để “cầu hòa tạ tội” của phái đoàn 13 tướng lĩnh cao cấp do chính Bộ trưởng Quốc phòng Phùng Quang Thanh hướng dẫn (giữa tháng 10) và tiếp nối là chuyến đi của Bộ trưởng Công an

Trần Đại Quang về “hợp tác phòng chống tội phạm” hơn 10 ngày sau đó. Cùng lúc lại có vụ Ủy viên Quốc vụ viện Tàu cộng Dương Khiết Trì đến “An Nam, Nam triều” để dạy dỗ “đưa con hoang đảng” lần thứ hai (trong vòng 4 tháng) ngay sau cuộc làm việc tại Hà Nội (từ 22 đến 26-10) của ông Tom Malinowski, phụ tá ngoại trưởng Mỹ đặc trách dân chủ, nhân quyền và lao động. Hậu quả (và bằng chứng tội trung của Ba Đình đối với Trung Nam Hải) là một cuộc trấn áp mới với cường độ mạnh mẽ. Một lần nữa, người Việt lại đày đọa người Việt theo yêu cầu của Bắc Kinh. Nhất là trong ý đồ sâu hiểm, Bắc Kinh muốn ngành công an Việt Nam hành xử càng thô bạo càng tốt để cộng đồng dân chủ thế giới phải giận dữ và phản ứng đến mức chấm dứt luôn triển vọng TPP cho nước Việt.

Tuy nhiên, nhìn vào chính bản chất Cộng sản, người ta cũng hiểu được rằng các bằng chứng tiêu biểu trên đây một lần nữa cho thấy chế độ và đảng Cộng sản xưa nay không ngừng chủ trương dùng bạo hành tra tấn lăng nhục để cai trị ngỗ hầu bảo vệ cái chính thể không bao giờ được nhân dân bầu chọn và khối tài sản mà đa phần là cướp đoạt của đất nước và đồng bào. Họ gọi chủ trương đó là “chuyên chính vô sản”, “bạo lực cách mạng” và gọi các lực lượng thực thi việc này (công an, cảnh sát, dân phòng, côn đồ, xã hội đen...) là “thanh gươm và lá chắn” bảo vệ chế độ.

Chính vì thế, những kẻ ra chỉ thị bạo hành, tra tấn, lăng nhục từ trung ương đến địa phương và những kẻ thi hành các chỉ thị ấy hầu như không bao giờ bị truy tố và bị nghiêm trị đúng pháp luật,

pháp luật quốc tế và cả pháp luật Việt Nam. Tất cả làm nên nạn kiều quan và kiều binh hám lợi, côn đồ, mù quáng mà ngày càng lộng hành, bất chấp phê phán của quốc tế, tố cáo của quốc dân, bất chấp thảm cảnh của các nạn nhân và gia đình họ cũng như mối nguy cho văn hóa, đạo đức xã hội và cho tâm lý, cuộc sống con người.

Việc hành xử vô luật pháp và vô nhân đạo đối với các thường dân vi phạm luật và các dân oan đòi lại đất nhà như thấy trên là hệ quả của chủ trương (a) dùng bạo lực để khiến nhân dân khiếp sợ mà tuân hành những luật lệ dù có bất công và vô lý đến đâu của một nhà nước độc tài; (b) nhất quyết thu mọi tài nguyên đất nước vào tay đảng để đảng bảo vệ quyền lực và nắm giữ quyền lợi của mình lâu dài, mãi mãi. Còn việc hành xử vô luật pháp và vô nhân đạo đối với các tù nhân lương tâm là hệ quả của chủ trương (a) trả thù tàn bạo đối với những ai lên tiếng tố cáo sai lầm và tội ác của nhà nước, đòi hỏi nhân quyền và dân quyền cho đồng bào; (b) tàn hại thân xác và tiêu diệt ý chí để họ không còn có thể đối kháng khi đang còn ở hoặc khi đã ra khỏi nhà tù; (c) gây sự quan tâm, thương cảm và căm phẫn nộ của quốc dân và đặc biệt của quốc tế đối với họ, để họ luôn là con bài giá trị, sản phẩm chất lượng cao, mặt hàng kinh doanh xuất khẩu béo bở, để một khi được thả ra, họ đem lại “tiếng thơm nhân đạo” và “miếng thơm kinh tế, tài chính, chính trị” cho nhà cầm quyền Cộng sản.

Nay trong tháng 11 này có những Ngày Quốc tế Khoan dung

(xem tiếp trang 103)

MỘT PHẦN TƯ THỂ KỶ CHỜ ĐỢI MỚI ĐẾN ĐƯỢC BỀN TỰ DO

■ *Trường Giang* (Calitoday news)

Phải mất đến 25 năm chờ đợi mới mòn ở Thái Lan, ông Sabay Kieng mới đặt chân đến phi trường quốc tế Pearson International Airport của Canada của Toronto hôm thứ bảy qua.

Ông Kieng là một trong số 14 thuyền nhân VN đến được Toronto, khởi đầu một cuộc sống tự do mới mẻ. Người đàn ông đã 42 tuổi ngỡ ngàng vì có nhiều đồng hương gốc Việt đến phi trường đón họ và vỗ tay vang lừng.

Ông nói nhỏ nhẹ: “Tôi thật không ngờ chúng tôi được đón tiếp như thế này”. Vợ ông là người Thái Lan tên Thaury và 3 đứa con của ông cũng nằm trong số người định cư đầu tiên đến Canada.

Gia đình ông Kieng là nằm trong nhóm đầu tiên của 105 người Việt tị nạn sẽ đến Canada từ đây đến cuối năm 2014, sau một thỏa hiệp đạt được giữa chính phủ liên bang Canada và cộng đồng VN từ năm 2005.

Họ đúng là những thuyền nhân bị bỏ quên. James Nguyễn, Chủ Tịch Hiệp Hội Người Việt của Toronto nói: “Những người VN này sống trong bóng tối quá lâu, giờ đây họ mới được bước ra ánh sáng, đây là giây phút xúc động cho cả cộng đồng người Việt”

Số phận của ông Kieng và hàng trăm người khác không may mắn, Họ bị kẹt lại Thái Lan và làm đủ nghề để sống còn, vì họ không phải là công dân Thái Lan

Ông Nguyễn cho hay chính

Cộng đồng VN tại Toronto đón những người tị nạn VN đến Canada

phủ của Thủ Tướng Harper đồng ý chấp nhận cho 105 người Việt đến Canada, nhưng họ phải tự lập. Cộng đồng người Việt ở Toronto đã quyên được trên 200,000 đô la để giúp đỡ đồng hương mới đến, đồng thời tìm chỗ ở và việc làm cho họ.

Tình dân tộc tràn trề, mỗi gia đình Việt mới đến sẽ có 5 gia đình gốc Việt tài trợ. Trong lúc giấc mơ của nhiều người tị nạn Việt mới đến chỉ mong sao con cái họ đi học đàng hoàng ở Canada thì ông Nguyễn nói: “Tôi cũng là thuyền nhân từ Malaysia, giờ đây đến lượt tôi phải giúp đỡ đồng bào đến sau”

**Tích cực
tham dự
chiến dịch
mỗi Độc Giả
giới thiệu
thêm Độc Giả
mới.**

Các nguyên thủ Tập Cận Bình, Dilma Rousseff và Tập Cận Bình tại G20 - (REUTERS)

G20 ✦

Đấu trường địa lý chính trị

■ *Mai Văn*

Thượng đỉnh G20 tại Brisbane, Úc, vừa kết thúc hôm 16/11/2014 với một sự kiện hi hữu: Tổng thống Nga Vladimir Putin đã bỏ ngang hội nghị để về nước sớm với lý do “cần phải nghỉ ngơi”. Giới quan sát đã gắn liền động thái phi ngoại giao này với việc Matxcova đang nổi cộm thành đối tượng bị công kích do hành động can thiệp thô bạo vào Ukraina và ông Putin không chấp nhận bị vạch mặt chỉ tên tại diễn đàn G20, vốn đã trở thành một đấu trường địa lý chính trị.

Đúng với tên gọi của mình, Nhóm G20 tập hợp 19 quốc gia được cho là nặng ký nhất hành tinh, cộng với Liên Hiệp Châu Âu trong tư cách là một định chế.

Cùng hiện diện trong nhóm này, có toàn bộ các quốc gia công nghiệp phát triển thuộc nhóm G7 (Mỹ, Canada, Anh, Pháp, Đức, Ý, Nhật), bên cạnh một loạt các nước được xếp vào diện cường quốc kinh tế khu vực đang vươn lên như Argentina, Brasil, Mêhicô ở châu Mỹ, Nga, Thổ Nhĩ Kỳ ở châu Âu, Trung Quốc, Hàn Quốc, Indonesia, Ấn Độ, và Úc ở châu Á-Thái Bình

Dương, Ả Rập Xê Út ở vùng Trung Đông và Nam Phi, đại diện duy nhất của châu Phi.

Nhóm G20 hiện chiếm hơn 90% GDP toàn cầu, 85% thương mại thế giới, và 2/3 dân số của hành tinh. Được thành lập vào năm 1999, G20 thoát đầu có vai trò thuần túy kinh tế, thể hiện qua việc các bên cạnh các hội nghị cấp bộ trưởng, các thống đốc Ngân hàng Trung ương cũng họp lại với nhau.

Phải chờ đến năm 2008, khi bùng lên cuộc khủng hoảng tài chính thế giới nghiêm trọng, cơ chế Hội nghị Thượng đỉnh G20 họp định kỳ mới được thiết lập, với cuộc họp đầu tiên tại Washington.

Và từ đó trở đi, do tính chất đa dạng của các thành viên đến từ mọi châu lục, thành viên nào cũng có một trọng lượng kinh tế nhất định trên trường quốc tế, các Hội nghị Thượng đỉnh G20 đã dần dần trở thành diễn đàn tranh luận, thậm chí tranh cãi, giữa các cường quốc hay nhóm cường quốc, biến Thượng đỉnh G20 thành đấu trường chính trị như đã thấy tại Brisbane trong những ngày qua.

Để hiểu rõ hơn về sự “biến đổi” vai trò này của nhóm G20, RFI đã đặt câu hỏi với nhà nghiên cứu Karoline Postel-Vinay, tác giả quyển “G20, phòng thí nghiệm của một thế giới đang vươn lên” (G20- Laboratoire d'un monde émergent” đã được nhà xuất bản Presse Sciences Po ấn hành tại Pháp. Trước hết, bà Postel-Vinay đã xác nhận tính “đại diện” cho thế giới hiện nay của Nhóm G20:

Karoline Postel Vinay 17/11/2014 nghe

Vinay: *Đúng thế, G20 quả là có tính đại diện, ngược lại với những gì người ta nói trước đây. Trước tiên G20 tập hợp tất cả các lục địa, và không chỉ các nước phát triển nhất trong G8, mà còn các nước đang vươn lên, tức là tập hợp một phần rất lớn dân cư nghèo và nghèo nhất thế giới.*

Từ ngày Nhóm G20 được thành lập, các quốc gia đang vươn lên đã có thể cho nghe thấy tiếng nói của họ. Điều này đã tạo một sự khác biệt lớn so với trước đó. Chính là trong khuôn khổ G20, mà nhóm gọi là BRICS (Brazil, Nga, Ấn Độ, Trung Quốc và Nam Phi) đã yêu cầu được có đại diện tốt hơn trong các định chế tài chính lớn như Quỹ Tiền tệ Quốc tế, Ngân hàng Thế giới...

Đối với các quốc gia này, G20 là diễn đàn cho phép họ nhắc lại rằng cho đến giờ, họ không được đại diện đúng mức trong các tổ chức và định chế quốc tế.

RFI: Đặc điểm của G20 là có những quốc gia giàu có, những quốc gia đang giàu lên, có các chế độ dân chủ và chế độ độc đoán, có những chính quyền phi tôn giáo bên cạnh chính quyền tôn giáo, tóm lại là có những mối quan tâm và quyền lợi hoàn toàn khác nhau?

Vinay: Tất nhiên. Cũng vì thế mà vấn đề sự hữu hiệu của G20 đã được đặt ra. Nhưng ngày nay không có một diễn đàn nào khác cho phép tập hợp tất cả những tác nhân có quyền lợi rất khác nhau, nhưng lại có vai trò rất quan trọng này.

Tương lai công cuộc hợp tác quốc tế tùy thuộc vào khả năng đối thoại của họ. G20 là khuôn khổ duy nhất cho phép có được khả năng đối thoại này, và cũng là nơi – do tính không chính thức – người ta có thể nêu lên những vấn đề rất khó khăn hiện nay.

Điều thật sự nổi bật với hội nghị G20 tại Brisbane năm nay là các vấn đề địa chính trị đã nổi lên hàng đầu trong lúc mà cho đến nay thì hàng đầu vẫn là kinh tế.

Người ta thấy rõ là với các vấn đề như Ukraina, quan hệ Trung Quốc-Nhật Bản, các vấn đề ở Châu Phi, thì chính trị nổi trội trong các hồ sơ quốc tế.

RFI: Trong một chừng mực nào đó, phải chăng có thể nói là G20 cạnh tranh với Liên Hiệp Quốc thường bị chỉ trích là không mấy hữu hiệu?

Vinay: Ta có thể cảm nhận như thế. Tuy vậy, người ta vẫn cần đến một nơi trên thế giới cho phép hơn 190 quốc gia có chủ quyền được đại diện. Người ta cần đến định chế lớn như Liên Hiệp Quốc để tập hợp tất cả các nước trên thế giới.

Hơn nữa Liên Hiệp Quốc còn có quyền ban hành luật lệ, nghị quyết, tuyên bố, điều mà G20 không làm. Liên Hiệp Quốc có một quyền hạn pháp lý mà G20 không có. Do đó người ta cần Liên Hiệp Quốc và không thể có thể cạnh tranh với định chế này.

Nhưng người ta cũng cần có một nơi có thể nói chuyện một cách không chính thức hơn và thẳng thắn đề cập đến các vấn đề rất khó có thể được nêu lên trong khuôn khổ Liên Hiệp Quốc.

RFI: Trong những hồ sơ quan trọng của Thượng đỉnh G20 lần này, có Ngân hàng Phát triển mà nhóm BRICS thiết lập. Điều này phải chăng có nghĩa là họ không muốn trả giá cho các sai lầm của những quốc gia giàu?

Vinay: Cũng có thể là như vậy. Nhưng vấn đề đó vừa mang tính chất kinh tế, vừa rất nặng tính chính trị. Có vấn đề trách nhiệm kinh tế của các bên và làm thế nào để cho công việc điều hành kinh tế tiến triển. Có vấn đề thật sự về kỹ thuật, nhưng cũng có những tính toán chính trị, và Ngân hàng nhóm BRICS được thành lập chính là để nói rằng các nước đang vươn lên không được đại diện đúng mức trong các định chế tài chính quốc tế, nhất là Châu Phi.

Thành lập ngân hàng BRICS cũng nhằm cho thấy là nhóm này có cơ sở của riêng, có một khuôn

viên trong đó họ có cách suy diễn riêng khác với phương Tây, một nơi mà họ có nơi mà có tiếng nói riêng,

RFI: Tổng thống Brazil Dilma Roussef đã nói là những mong đợi về sự phục hồi của kinh tế thế giới đã gặp thất vọng. Phải chăng đây là thông điệp gửi thẳng đến Châu Âu và Hoa Kỳ?

Vinay: Rõ ràng là như thế. Nguồn gốc Thượng đỉnh G20 xuất phát từ khủng hoảng kinh tế do phương Tây gây ra, ban đầu do Hoa Kỳ, tiếp nối theo là Châu Âu giàu có. Đúng là phải nhìn nhận là thật sự có vấn đề. Nhưng như thường lệ, thực tế rất phức tạp.

Đã từng có những quyết định được đưa ra, tạo điều kiện dễ dàng cho công cuộc phát triển kinh tế tại các quốc gia đang vươn lên trong khuôn khổ Nhóm G20 này. Nhưng sự việc thường như con dao hai lưỡi, mỗi nước đều có những vấn đề, khó khăn riêng của mình, nhất là Nga, và cả Trung Quốc nữa, khi mà kinh tế hai nước này bắt đầu hụt hơi. Và lời chỉ trích phương Tây cũng là một cách để nêu bật vấn đề trong lịch trình làm việc.

RFI: Các chuyên gia thường nói rằng Trung Quốc sẽ thống lĩnh việc điều hành ngân hàng mới của nhóm BRICS. Đây phải chăng là mối lo ngại không những của phương Tây mà cũng của cả các nước đang vươn lên khác?

Vinay: Vâng, đúng là như thế. Nhưng phải thấy là việc thành lập ngân hàng này như tôi vừa nói, cũng mang tính chất chính trị. Nhóm BRICS thông báo là ngân hàng sẽ được thiết lập xong

vào năm 2016. Người ta còn thời gian trước khi ngân hàng này hình thành. Lúc ấy thì sẽ thấy tình trạng kinh tế Trung Quốc như thế nào.

RFI : Nga bị lâm vào tình thế khó khăn không ít nhân Thượng đỉnh G20 lần này trong lúc tình hình Ukraina khá khẩn trương. Ai có thể hậu thuẫn cho ông Putin?

Vinay : Đây là lúc nhóm BRICS có một vai trò. Họ cho phép ông Putin có một tiếng nói khác. Nhưng phải thấy ông không được đón tiếp tốt, cả Úc lẫn Anh. Ông như bị vây bủa khi đến Brisbane. Ông Putin

trương đối bị lẻ loi và nhóm BRICS cho phép ông phô trương một gương mặt khác. Nhưng thật ra thì ngay trong nhóm BRICS, quan hệ của Nga với các nước khác cũng phải là rất tốt.

RFI: Pháp đang độ sức với Nga trong việc giao chiến hạm Mistral. Phải chăng đây là dịp để Paris tìm đồng minh?

Vinay: Đúng là như vậy. Pháp ở trong một tình thế rất tế nhị vì có một cam kết mà nuốt đi thì rất khó, nhưng đồng thời thông điệp chính trị sẽ rất phức tạp nếu Pháp giữ lời hứa của mình.

Điều đáng lưu ý ở Brisbane là Pháp có hậu thuẫn của các quốc gia phương Tây khác trên hồ sơ Ukraina, cũng như trên các vấn đề khác. Chẳng hạn, đây là dịp để Pháp xích lại gần hơn với Nhật Bản, có một cuộc đối thoại đặc biệt với Mỹ trên hồ sơ khí hậu... Chắc chắn là điều này tạo điều kiện cho những liên minh.

Dĩ nhiên là trên hồ sơ Ukraina rất phức tạp đối với Paris, Pháp sẽ có một bối cảnh khác hơn so với tại Liên Hiệp Quốc chẳng hạn.■

Phản đối bạo hành ...

(tiếp theo trang 99)

(International Day of Tolerance, 16-11), Ngày Quốc tế Chấm dứt Miễn trừng phạt (International Day to End Impunity, 23-11) và Ngày Quốc tế Xóa bỏ Bạo hành đối với Phụ nữ (International Day for the Elimination of Violence against Women), Hội Cựu tù nhân Lương tâm có phát động chiến dịch và đưa ra lời kêu gọi hưởng ứng chiến dịch “Phản đối bạo hành tra tấn” (đã phổ biến hôm 12-11). Chiến dịch này trước hết mời gọi mọi cá nhân, tập thể và tổ chức tại Việt Nam cũng như Đồng bào hải ngoại tham gia bằng nhiều hình thức: trình bày chứng từ, lên tiếng tố cáo, viết bài tham luận, phổ biến tài liệu nhân quyền, gửi thư thăm hỏi các nạn nhân bạo hành, gửi thư chất vấn các thủ phạm bạo hành (kê chỉ thị lần kẻ thừa lệnh), lập hồ sơ các nạn nhân lẫn các đồ tể (như anh Hiếu Cày mới đề nghị trong cuộc họp báo hôm

08-11 của Mạng lưới Nhân quyền VN nhằm công bố danh sách các khôi nguyên Giải Nhân quyền VN năm nay), đòi truy tố những ai đã gây nợ máu đối với đồng bào, thông tin đến và vận động tại các cơ quan chính phủ dân chủ, các tổ chức nhân quyền quốc tế, các lãnh đạo tinh thần cao cấp và các hãng thông tấn hoàn vũ. Thứ đến, chiến dịch cũng kêu mời các cơ quan chính phủ dân chủ, các tổ chức nhân quyền quốc tế, các lãnh đạo tinh thần cao cấp và các hãng thông tấn hoàn vũ quan tâm đến tệ nạn và thảm trạng tra tấn bạo hành tại VN bằng cách thông tin rộng rãi, lên tiếng mạnh mẽ, can thiệp tức thời (qua các đại diện ngoại giao), trao giải thưởng cho các chiến sĩ nhân quyền lâm nạn, ra biện pháp chế tài đối với nhà nước, các cơ quan và các đảng viên cán bộ phạm tội ác chống lại con người. Nhưng hiệu lực hơn hết vẫn là cuộc xuống đường đòi công lý của toàn dân khắp mọi miền đất nước. ■

Cười Tí Cho Vui

TÌNH BẠN CỦA ĐÀN ÔNG

Để phân biệt tình bạn giữa đàn ông với nhau khác với tình bạn giữa đàn bà như thế nào, người ta đã đưa ra hai trường hợp làm thí dụ:

- Một bà vợ giận chồng, bỏ nhà đi đêm. Ông chồng gọi điện thoại cho 10 bà bạn của vợ để hỏi xem vợ mình có đến ngủ nhờ nhà bà bạn nào không. Tất cả 10 bà đều chối là không thấy, và nếu có thấy, thì cũng bắt bà ấy về nhà với chồng.

- Đến khi ông chồng bỏ nhà đi ngủ hoang, sau khi cãi nhau với vợ, bà vợ gọi điện thoại cho 10 ông bạn của chồng, ông bạn nào cũng ríu rít trả lời là ông ấy đang ngủ say tại nhà mình. Có ông còn tỏ: "Chị có muốn tôi đánh thức anh ấy dậy cho chị nói chuyện không?" ■

TIỀN MỘT NGƯỜI ĐẦY NGHỊ LỰC TRONG NIỀM TIN

Mỗi lần dự Tang Lễ, là một lần giúp tôi nhận rõ thêm về số phận mong manh của kiếp người.

Lần này, Tang Lễ của một người chưa đến tuổi trung niên, cử hành vào tháng Giáo Hội Công Giáo dành riêng cầu nguyện cho các Linh Hồn quá cố, cũng là tháng nước Mỹ rộn ràng mừng Lễ Tạ Ơn, mùa hội tụ của mọi gia đình.

Tôi muốn thuật lại sự kiện này để cảm tạ Chúa đã ban cho gia đình, dòng họ, và bè bạn thân quen một con người sống tròn đầy gương Tin, Yêu, Hy Vọng giữa cuộc đời bao thăng trầm biến đổi.

Năm nay, anh Đặng Hoài Nam mới tròn 38 tuổi, một thanh niên khi sinh ra đã mang bẩm tật từ trong nội tạng.

Nam là con trưởng trong gia đình dòng dõi đạo hạnh. Vào thời đó (1976) giới Y Khoa qua nhiều xét nghiệm đã cho biết bé Nam chỉ có thể sống tối đa 5 năm!

Phép màu nào giúp Nam, mà gia đình gọi tên thân thương là “cháu Cá”, đã sống đầy lạc quan và thành công từ học vấn, đến nghề nghiệp, cả các ngành âm nhạc, thể thao nghệ thuật, ngôn ngữ và công tác từ thiện, xã hội.

Sau Tang Lễ, nhóm Giáo Viên và bạn bè đã đề xướng lập quỹ học

bổng Đặng Hoài Nam dành cho mọi người khuyết tật có quyết tâm tiến tới trên đường học vấn. Ngày 30 tháng 11, đại học Fresno State University đã thực hiện nghi thức trồng cây xanh mang tên “NAM ĐẶNG” trong khu bảo tàng viện của nhà trường.

Cá được ghép 1 trái thận của người bố rất mực thương con. Nhờ tình thương yêu bao la của Bố Mẹ và gia đình, Cá đã lớn lên chững chạc, nhưng đôi chân là chiếc xe lăn dính liền với đời anh qua mọi sinh hoạt trên khắp các nẻo đường từ Mỹ sang Âu Châu.

Sinh ra và trưởng thành tại Mỹ, nhưng Cá đã nói và viết rất thành thạo cả hai ngôn ngữ Anh, Việt. Cá áp dụng rất khéo cả những tiếng “lóng” và ca dao tục ngữ trong giao dịch và đối thoại hàng ngày với gia đình và những bậc cha bác đồng hương lớn tuổi. Cá luôn nhiệt thành trong việc giúp các vị cao niên hoàn tất thủ tục cho các dịch vụ xã hội.

Từ năng khiếu ngôn ngữ Chúa

ban, Cá học âm nhạc và nghệ thuật xướng âm rất thành công. Cá từng là thành viên cho hai Ban Hợp Xướng Fresno City College và Fresno State University.

Với thiên tài vận động và lãnh đạo, Cá được Tiểu Bang California chọn tham dự các khóa lãnh đạo để hướng dẫn lại các sinh viên khuyết tật.

Về tôn giáo và xã hội, Cá hát thường trực cho Ca Đoàn địa phương và dạy Giáo Lý cho trẻ em tại Holy Spirit; thành viên các Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể Cộng Đoàn Đức Mẹ La Vang và Cộng Đồng Công Giáo VN tại Fresno; là thành viên Homeless feeding và Phi Mu Alpha Sinfonia, chuyên thăm viếng, ủy lạo người cao niên và dưỡng đường Nhi Đồng tại Fresno-Madera.

Anh tốt nghiệp ngành Giáo Dục Su Phạm và giảng dạy cho trường Khuyết Tật tại Học Khu Fresno. Trong lãnh vực giáo dục, Cá đã nhận nhiều huy chương vàng tại Special Olympic.

Nhưng để góp phần vào thành quả làm nên con người giàu nghị lực mang tên Đặng Hoài Nam, phải

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

kể đến thân phụ Ông Đặng Kim Sơn và thân mẫu Bà Mai Quỳnh Anh.

Ngoài việc săn sóc từng ly, từng tý về sức khỏe đêm ngày cho một em bé bẩm tật đến thành người có học vị, đa tài và sẵn lòng hy sinh cho công ích như mô tả, ông bà

Đặng Kim Sơn còn phải là mẫu gương yêu thương sống động, rất can đảm và đầy kiên nhẫn trong suốt 38 năm, là một việc không phải cha mẹ nào cũng làm hoàn mỹ.

Trong 26 năm sống và trưởng thành từ cuộc hội ngộ Ôn Sùng nơi Đức Thánh Cha Gioan Phaolo II, đã cho Cá đầy nghị lực tiên bước trong Đức Tin vào Chúa Kitô. Không bao lâu sau khi Đức Thánh Cha Gioan Phaolo II thành hiển Thánh, cháu Cá cũng được đoàn tụ với Người từng đặt dấu Thánh Giá trên trán thiếu niên tên Giuse Đặng hoài Nam năm 1988, dịp Lễ Phong Thánh cho 117 vị Thánh Tử Đạo Việt Nam. Trong dịp được gặp Đức Thánh Cha Gioan Phaolo II, cháu Cá đã kính tặng Ngài tấm hình của

chính mình, phía sau ghi “*Xin Đức Thánh Cha cầu nguyện cho con và hòa bình Thế giới*”. Đức Thánh Cha đọc và đáp lại “*Cha sẽ làm như lời con xin*”

Nam ra đi vĩnh viễn sau Tang Lễ tại Thánh Đường Saint Barbara, Giáo Phận Orange hôm thứ Sáu 14 tháng 11 năm 2014, nhưng trong lòng gia đình, bè bạn, đồng nghiệp và hàng trăm học sinh khuyết tật, tiếng cười và giọng nói rộn ràng luôn hòa quyện với cử chỉ yêu thương, nồng ấm của Nam vẫn sống trong tim những người từng gặp người thanh niên mang Họ Đặng. ■

■ *2t, Phòng viên
Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân*

PHÂN ƯU

Chúng tôi được tin

CỤ CỐ GIUSE NGUYỄN VĂN QUANG

Thân Phụ của Đức Cha Vincent NGUYỄN VĂN LONG,
Giám Mục Phụ Tá Melbourne

đã được Chúa cất về ngày 14-11-2014 tại Springvale, Melbourne.

Hưởng thọ 89 tuổi

Xin chân thành phân ưu cùng Đức Cha Vincent và tang quyến

Nguyện xin Thiên Chúa nhân từ sớm đưa linh hồn Cụ Giuse về nơi vĩnh phúc

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Thông Minh mà Thiếu Khôn Ngoan

LÀ NGU NGỐC.

■ *Chế Nguyễn Huệ*

Thông minh có nhiều thể dạng: trí nhớ tốt, nhiều sáng kiến, nhiều mưu kế, lanh trí, nhiều tài năng Thiên phú... Đó là những lợi điểm giúp người ta dễ đạt được thành công trên đường đời, như là: bằng cấp cao trọng, giàu sang phú quý, quyền cao chức lớn, danh tiếng lẫy lừng... Tuy nhiên, nếu ai cậy vào những thành quả đó để tự cao, tự đại, kiêu căng, vênh váo... để rồi khinh khi, bắt nạt, đàn áp những kẻ yếu kém hơn mình, thì đó là những kẻ ngu ngốc; chẳng hạn như Putin, Tập Cận Bình, tập đoàn bán nước bộ chính trị VC (Bọn dốt này trở thành trợ thủ nhờ vào bản chất hèn hạ và gian ác).

Sau đây là một ví dụ rất cụ thể, nhưng rất khó được nhìn ra: người ta dùng rất nhiều tài năng, trí tuệ, công sức, của cải... để phục vụ cho một điều, có thể khẳng định là ngu ngốc nhất; đó là chiến tranh (war).

Diễn hình như: người Do Thái, được nổi tiếng là dân tộc thông minh nhất. Tính theo tỉ lệ dân số, thì họ có nhiều nhà bác học nhất, nhiều nhà tư bản nhất. Vậy mà họ cứ phải đương đầu với chiến tranh, hầu như là triền miên. Thử hỏi như vậy là họ có khôn ngoan hay không? Nếu họ khôn, thì họ phải tìm cách hòa hợp sống chung với dân Palestine để trở thành một

quốc gia và cùng nhau sống hòa bình bằng cách nhờ Liên Hiệp Quốc (UN) đứng ra dàn xếp một cách tốt đẹp nhất. Ai cũng ghét, cũng sợ chiến tranh, thì tại sao họ không tìm sống trong hòa bình hạnh phúc một cách hợp tình, hợp lý, hợp pháp, hợp lệ?

Người Do Thái rất thông minh, nhưng có lẽ kiêu ngạo quá nên kém khôn; cho nên khi Đức Jesus đưa ra những quan điểm khôn ngoan, nhưng trái với bộ luật “thông minh” của Do Thái giáo, liền bị họ xử tử; để rồi họ nhận lãnh cái hậu quả thảm hại mãi đến ngày nay: hơn hai ngàn năm trong chiến tranh. Đức Jesus đã biết rõ điều đó, cho nên Ngài đã bảo các người Do Thái theo khóc Ngài trên đoạn đường khổ nạn: “*Các người đừng khóc cho tôi, nhưng hãy khóc cho chính các người và con cháu các người*”. Lời đó đã ứng nghiệm đến ngày nay; thế mà họ vẫn chưa mở “mắt” trí khôn.

Ngày nay nhân loại đã văn minh lắm rồi, nhưng nhiều sự ngu ngốc vẫn còn tiềm tàng trong tính kiêu căng, tham lam, gian ác, ích kỉ, độc tài, kì thị, ganh tị, mê tín... diễn hình như là mây đám cộng sản duy vật vô thần và mây tôn giáo mê tín cực đoan. Người VN cũng rất thông minh; nhưng mắc phải

những căn bệnh trầm kha đó, nên nước VN không khá nổi, vì những người tốt, người giỏi bị đàn áp, bị sát hại.

Thói thường ai cũng tưởng được thông minh là nhất trên đời. Ít ai khôn ngoan để thực hiện nếp sống **đức hạnh**, để đạt được cái kết quả tốt nhất tối hậu: đó là hạnh phúc viên mãn (vĩnh viễn) cho phần tinh thần, được đúc kết bởi lòng bác ái.

Chỉ có người khôn ngoan mới biết tìm kiếm hạnh phúc viên mãn cho phần tinh thần. Phải khôn ngoan mới biết nhìn ra cái dở, cái hại, cái khuyết điểm... trong các phong tục, tập quán, định kiến, quán tính, thành kiến...; để rồi canh tân, cải bỏ, thay đổi quan niệm. Các khuyết điểm ấy thường nằm trong các phong tục, tập quán và mê tín cực đoan trong các tôn giáo... Các quán tính ấy được hun đúc trong môi trường sống của mỗi người; để rồi chúng trở thành cái gì thuộc về “ta” đều là đúng nhất, tốt nhất. Tính tự ái, kiêu ngạo, ích kỉ... khiến người ta mù quáng, nên rất khó thay đổi định kiến. Họ chấp nhận cái “văn hóa đàn cừ”, ai sao ta vậy.

Ai nhìn thấy và nêu ra các khuyết điểm trong các định kiến, thì bị cho là lập dị, ngược đời, không giống ai; hoặc là kẻ lộ ngược dòng...

Hòa bình chỉ được thành tựu, cho đến khi nào nhân loại biết **phế thải những định kiến dở, quan niệm xấu... và sự mê tín cực đoan** (bị phỉnh lưu truyền bởi các đạo trưởng)! ◼

7-2014

NHỮNG TIN ĐÁNG GHI NHẬN

Trong 30 Ngày Qua

**ĐỨC HỒNG Y
TRẦN NHẬT
QUÂN SẴN SÀNG
VÀO TÙ VÌ NỀN
DÂN CHỦ CỦA
HONG KONG**

VRNs (21.11.2014) —

Đức Hồng Y Giuse Trần Nhật Quân, nguyên Giám mục Hong Kong, phát biểu trong phần cuối tại Hội thảo quốc tế của PIME (Viện Giáo hoàng về Truyền giáo Nước ngoài) kết hợp với hãng thông tấn Asianews tổ chức mang tên: "Truyền giáo Á châu: Từ Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đến Giáo Hoàng Phanxicô" rằng:

"Tôi hy vọng khi về lại Hong Kong, sẽ kịp tham gia cùng những người khác để thực hiện các hành động bất tuân dân sự với phong trào Chiếm đóng trung tâm (occupy central). Cho dù có bị ngăn cấm hay bị bắt thì tôi cũng sẵn sàng để cảnh sát bắt giữ. Tôi hy vọng họ bỏ tù tôi vài ngày, để tôi có thời gian cầu nguyện cho tất cả các bạn sinh viên".

Đức Hồng Y Trần Nhật Quân, người đã luôn làm việc để Giáo Hội ở Hong Kong trở nên một "Giáo hội cầu nối" đến Hoa Lục. Trong phát biểu, Đức Hồng Y Quân không chỉ nói đến sự hạn chế bị đặt ra bởi Bắc Kinh trong mối quan hệ với Vatican, mà ngài còn đưa ra việc tại sao Con Rồng Châu Á (Hoa Lục) này lại rất sợ việc có tự do tôn giáo.

Đức Hồng Y Quân nói tiếp, "Tôi không dám nói cho tất cả mọi người thuộc Châu Á, nhưng tôi tin

rằng con đường để truyền giáo tại Trung Quốc chính là con người: con người là trung tâm xã hội, xã hội thuộc về con người, như những cá thể được tạo dựng theo hình ảnh của Thiên Chúa". Vì lý do này, khi phân tích vai trò quan trọng mà Giáo hội Công giáo đã có trong việc làm sụp đổ sự cai trị của Cộng Sản tại Đông Âu, điều này khiến Bắc Kinh lo sợ việc có tự do tôn giáo."

Ngài tiếp tục, học thuyết vô thần phản đối việc Thiên Chúa đến với con người, và con người đến với Thiên Chúa. Nếu có một Thiên Chúa, mọi người sẽ thờ phượng Ngài, vì vậy hãy loại bỏ Thiên Chúa."

Sau cái nhìn tổng quan lịch sử và một số giai thoại cá nhân như khi Thánh Gioan Phaolô II nói với Đức Hồng Y Quân "Tôi muốn đến Hoa Lục, tôi muốn đến Hoa Lục!" – Ngài cho biết, những gì hiện đang xảy ra tại Hồng Kông là cuộc đấu tranh cho tự do tôn giáo được tiếp tục diễn ra trong Giáo phận của mình." Tôi tự hào để nói rằng, nhờ những việc làm của Ủy ban Công Lý và Hòa Bình, Giáo hội tại Hong Kong là một người bạn đồng hành

Ngày 28.9.2014, Đức Hồng Y Giuse Trần Nhật Quân xuống đường biểu tình với học sinh, sinh viên. Trong ảnh, Đức Hồng Y đang nói chuyện với họ.

của mọi người trong cuộc chiến cho dân chủ hòa bình, trung thành với giáo huấn của Giáo hội về xã hội.

Asia news cho biết, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã gửi lời chúc tốt đẹp đến hội nghị trong một lá thư do ĐHY Pietro Parolin ký. ĐGH nói rằng, ngài hy vọng Hội nghị truyền giáo Á châu sẽ là cơ hội để đưa ra những kinh nghiệm, tình liên đới với một lòng nhiệt thành tông đồ mới ủng hộ việc rao giảng Tin Mừng tại châu Á. (Pv. VRNs lược dịch)

**QUÂN KHỦNG BỐ ĐÓT
THÁNH KINH VÀ BẮT
NGƯỜI CG ĐÓNG TIỀN**

Trong bản tin đánh đi hôm 15 tháng 11, thông tấn xã Fides của Bộ Truyền Giảng Tin Mừng Cho Các Dân Tộc cho biết Raqqa, thành phố

lớn thứ nhì ở phía Bắc Syria chỉ còn 23 gia đình Kitô Giáo so với con số lên tới hơn 1,500 Kitô hữu trước khi chiến tranh Syria bùng nổ vào ngày 15 tháng Ba năm 2011.

Những gia đình này là những Kitô hữu thuộc Giáo Hội Armenia Tông Truyền. Họ là những người nghèo khổ nên không có phương tiện bỏ chạy khi quân khủng bố IS chiếm trọn thành phố này vào ngày 4 tháng Giêng năm nay.

Khác với những nơi khác, bọn khủng bố Hồi Giáo IS không áp đến bất thình lình nhưng chúng hiện diện tại đó từ năm 2012 trong chiêu bài chống lại chế độ của tổng thống Bashar al-Assad cùng với các lực lượng đối lập khác như quân đội Syria Tự Do (Free Syrian Army – FSA). Thấy những mầm mống cực đoan của khủng bố Hồi Giáo IS, ngày 1 tháng 8 năm 2013 FSA mở cuộc tấn công IS. Sau 13 ngày giao tranh đẫm máu, FSA không giành được thắng lợi và mất quyền kiểm soát nhiều phần trong thành phố. Ngày 4 tháng Giêng, FSA mở cuộc tấn công lần thứ hai

và bị quân khủng bố IS đánh bại phải rút lui khỏi thành phố. Sau khi tuyên bố thành lập cái gọi là Nhà Nước Hồi Giáo ngày 29 tháng 6 năm nay, IS tuyên bố Raqqa là thủ đô của nó.

Từ đầu năm nay, 23 gia đình Kitô Giáo còn lại trong thành phố phải chịu nhiều đau khổ. Một số người bị đóng đinh – theo đúng nghĩa đen của từ này - và bị phơi nắng cho tới chết. IS cũng tổ chức nhiều vụ đốt sách Kinh Thánh.

Trong một diễn biến tồi tệ hơn nữa, trong một thông báo được đưa ra vào đầu tháng này, các Kitô hữu còn lại trong thành phố phải đóng kể từ ngày 16 tháng 11 một số tiền lên tới 535 Mỹ Kim một đầu người trong một năm, gọi là tiền jizya, hay là “thuế bảo vệ”.

Những ai không có tiền đóng thì bị trục xuất và bị tước đoạt nhà cửa của họ. Bị trục xuất ra khỏi Raqqa nghĩa là chết vì bốn phương tám hướng đều bị bao phủ bởi chiến tranh kinh hoàng.

Thuế jizya được quy định trong Kinh Qur’an như là loại thuế đánh trên tất cả những người không phải là Hồi Giáo sinh sống trong những miền đất gọi là lãnh thổ Hồi Giáo và cả trong những miền đất Kitô Giáo do quân Hồi Giáo chiếm được trong những cuộc thánh chiến trước đây. (Đặng Tự Do)

ĐÀI KIỂM SOÁT KHÔNG LƯU TẤN SƠN NHẤT ĐI TÊ LIỆT

Sau khi bộ lưu và truyền tải điện (UPS) bị tê liệt dây chuyền, toàn bộ hệ thống thiết bị điều hành không lưu kể cả radar ngưng hoạt động dù điện lưới không hề mất.

Vào 11h5 ngày 20/11, bộ lưu điện và truyền tải điện (UPS) thứ nhất cho hệ thống thiết bị điều hành bay tại Trung tâm kiểm soát đường dài Hồ Chí Minh và Cơ quan kiểm soát tiếp cận Tân Sơn Nhất (AACC Hồ Chí Minh) đột ngột bị hỏng. Chỉ vài giây sau đó, 2 hệ thống lưu điện chạy song song còn lại cũng tê liệt, dòng điện không thể chuyển tiếp tới các thiết bị điều hành không lưu dù điện lưới không hề mất.

“Thông thường, 3 hệ thống UPS này luôn được bảo trì theo định kỳ và hoạt động đồng bộ. Nếu sập hệ thống đầu tiên, bộ lưu điện thứ hai

Hệ thống radar ngưng hoạt động ngay sau khi bộ lưu điện bị hỏng

Sách Mới! Sách Mới!

Quý vị Không Thể Không Đọc sách

HÀNH TRÌNH ĐỨC TIN

Tái bản lần thứ ba tại Hoa Kỳ, sách dày 410 trang.

Sách ghi lại 37 trường hợp tìm vào Đạo Chúa của

- Mọi thành phần xã hội Việt Nam từ vua tới dân,
- Không phân biệt tuổi tác từ già tới trẻ
- Học giả, Trí thức, Thi nhân v.v...

Giới thiệu cho nhiều người đọc **HÀNH TRÌNH ĐỨC TIN**

là thực thi sứ vụ loan báo TIN MỪNG đến tận cùng thế giới!

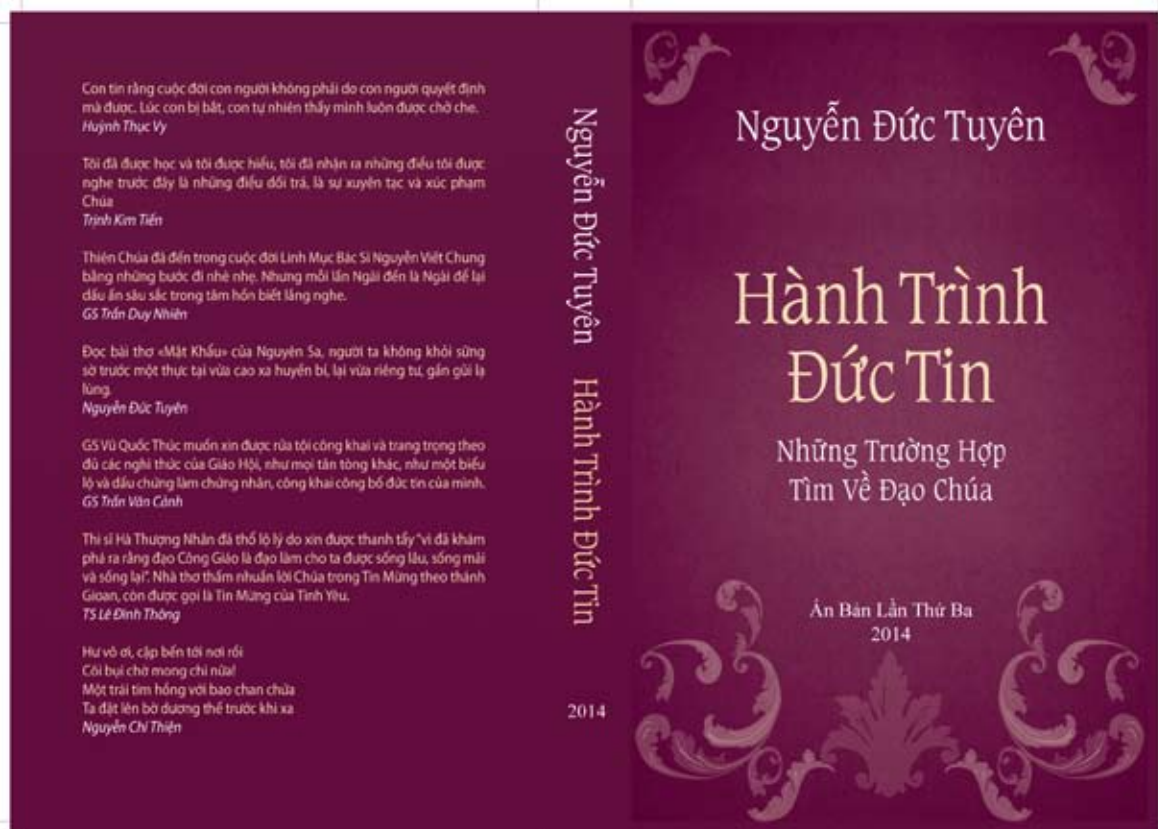
“Thời đại cần Chứng Nhân hơn Thầy dạy”: Hoàng Đức Oanh, GM Kontum

Sách giá 15 Mỹ kim.

Bưu phí (Priority) tại Mỹ 5MK; Ngoài Hoa Kỳ 15MK

Liên lạc:

- NS. Diễn Đàn Giáo Dân: 14916 Dillow St., Westminster, CA 92683 hoặc
- Tác giả Nguyễn Đức Tuyên, 19 Beech Dr.; Aliso Viejo, CA 92656; (949) 362-4184

sẽ vẫn hoạt động. Còn trường hợp hỏng cả hai bộ lưu điện đầu thì hệ thống thứ ba hỗ trợ. Tuy nhiên, ngày 20/11 không hiểu vì sao cả 3 bộ lưu điện lại bị tê liệt”, Cục trưởng Lại Xuân Thanh giải thích.

Ông Thanh cũng cho biết sau khi cả 3 hệ thống lưu và truyền tải điện bị hỏng, toàn bộ các thiết bị trong hệ thống điều hành bay kể cả radar ngưng hoạt động khiến vùng thông báo bay Hồ Chí Minh (FIR) mất quyền điều hành. Ngay sau đó, để tránh rủi ro, Công ty quản lý bay miền Nam đã tức tốc thông báo cho các đơn vị liên quan và nhà chức trách, đồng thời áp dụng kế hoạch ứng phó không lưu và gấp rút khắc phục từng phần hệ thống kỹ thuật.

Cụ thể, ban điều hành đã đưa ra hàng loạt biện pháp ứng phó không lưu như: thông báo cho các trung tâm kiểm soát đường dài lân cận gồm Singapore, Manila, Sanya, Kuala Lumpur, Vientiane, Phnom Penh triển khai kế hoạch ứng phó. Ngoài ra, cơ quan này đã yêu cầu các cơ sở điều hành bay của Việt Nam tạm thời dừng cất cánh đối với các máy bay chuẩn bị khởi hành. Còn các chuyến bay đang đến sân bay Tân Sơn Nhất phải quay lại sân bay khởi hành hoặc bay chờ tại các khu vực chờ hoặc hạ cánh xuống sân bay dự bị...

Hơn 50 chuyến bay đang hoạt động trong vùng bay TP HCM ngày 20/11 được chuyển hướng theo dõi sang Trung tâm ứng phó bay của Tổng Công ty quản lý bay Việt Nam (VATM) ở Hà Nội qua hệ thống tự động quản lý không lưu của Trung tâm Kiểm soát không lưu Hà Nội (ATCC Hà Nội). “Hiện nay AACC ở TP HCM có thể điều hành được vùng thông báo bay (FIR) Hà Nội

và TP HCM. Ngược lại ATCC ở Hà Nội cũng có thể điều hành được 2 FIR trên. Đây là sự hỗ trợ qua lại phòng khi rủi ro. Nhờ vậy, ngày hôm qua đã không xảy ra sự cố hy hữu nào”, ông Thanh nói thêm.

Tuy nhiên, ông Thanh cũng nhấn mạnh, nếu để một trung tâm điều hành cả 2 FIR trong thời gian dài sẽ gây khó theo dõi hệ thống, cho nên Công ty quản lý bay miền Nam buộc phải tìm mọi biện pháp kỹ thuật nhằm nhanh chóng khôi phục nguồn điện. Đến 11h40, các hệ thống thiết bị điều hành bay đã bắt đầu phục hồi. Đến 15h40, đã có 2 trong tổng số 3 thiết bị lưu điện hoạt động trở lại. Mãi đến trưa ngày 21/11, thiết bị lưu điện còn lại mới trở lại hoạt động bình thường.

Trao đổi với *VnExpress.net*, ông Đặng Tuấn Tú, Giám đốc Cảng hàng không quốc tế Tân Sơn Nhất, cho biết hôm 20/11 khi sự cố xảy ra, toàn bộ hệ thống ở sân bay cũng đã kịp thời phát loa thông báo cho hành khách. Các hãng hàng không cũng chuẩn bị phương án ứng phó nếu sự cố kéo dài. Tuy nhiên, chỉ hơn một tiếng sau đó, sự cố được khắc phục nên toàn bộ hoạt động mặt đất ở sân bay không bị ảnh hưởng nhiều.

Lãnh đạo Cục Hàng không nhìn nhận đây là sự cố sự cố kỹ thuật nghiêm trọng, lần đầu tiên xảy ra trong lịch sử ngành hàng không Việt Nam. (*VNExpress*)

**THỪA THIÊN CHO
TRUNG QUỐC THUÊ
KHU ĐẤT ĐẸP NHẤT
TẠI ĐÈO HẢI VÂN**

Không phải một mà là hai dự án đầu tư của Trung Quốc ở khu vực Đèo Hải Vân được tỉnh Thừa Thiên – Huế cấp giấy phép đầu tư, bị coi là khu “nhập cảm” quốc phòng.

Theo tờ Lao Động hôm Thứ Năm 20 Tháng 11, đưa tin, ngoài dự án lập khu nghỉ dưỡng, biệt thự sang trọng, khách sạn, trung tâm hội họp ở khu vực Cửa Khẽm của công ty WorldShine của Trung Quốc, sát đó, còn có dự án nghỉ dưỡng nhỏ hơn của một nhà thầu khác, cũng Trung Quốc, đã được cấp giấy phép đầu tư.

Nguồn tin thuật theo lời ông Nguyễn Quê, phó trưởng ban phụ trách Ban Quản Lý Khu Kinh Tế Chân Mây - Lăng Cô, cho biết “năm 2009 Cty TNHH MTV Bãi Chuối (Tổng giám đốc là ông Lim Kam Lo, dân tộc Hoa – quốc tịch Canada) đã được tỉnh Thừa Thiên – Huế cấp 100ha đất ở khu vực Bãi Chuối (thị trấn Lăng Cô, Thừa Thiên – Huế) để xây dựng khu nghỉ dưỡng.”

Báo Lao Động nói dự án này có vốn đầu tư \$102 triệu, thời hạn thực hiện 50 năm, tiến độ thực hiện qua hai giai đoạn (khởi công từ Tháng Giêng, 2009 đến Tháng Tám, 2014). “Tỉnh đang làm tiến độ với Cty này. Vị trí thực hiện dự án nằm cạnh Khu du lịch nghỉ dưỡng quốc tế WorldShine - Huế,” ông Quê nói.

Như vậy, người Trung Quốc làm chủ cả hai dự án được tỉnh Thừa Thiên – Huế cấp phép xây dựng khu du lịch nghỉ dưỡng ở chân Đèo Hải Vân ở mỏm Đông Nam nhìn ra vịnh Đà Nẵng. Khu vực bị một số tướng lĩnh quân đội nói là nhập cảm quốc phòng, không thể cấp

*Khu vực Cửa Khèm được tỉnh Thừa Thiên – Huế cấp giấy phép đầu tư cho người Trung Quốc.
(Hình của VNExpress)*

phép cho người ngoại quốc đầu tư khai thác.

Hôm Thứ Năm, tỉnh Thừa Thiên – Huế mở cuộc họp báo phản bác lại các lời cáo buộc của giới chức dân sự và quân sự của thành phố Đà Nẵng, quả quyết khu vực họ cấp phép cho nhà đầu tư ngoại quốc “không có tranh chấp” và cũng không nhạy cảm quốc phòng.

Tỉnh Thừa Thiên- Huế, cho biết trong cuộc họp báo, theo tường thuật của tờ Dân Việt.

Còn Đại Tá Trần Đình Phòng, chỉ huy trưởng Bộ Chỉ Huy Quân Sự tỉnh Thừa Thiên- Huế, thì có vẻ bất

nhất. Trước thì nói phía quân đội đã khảo sát thấy “không ảnh hưởng” nên không xin ý kiến Bộ Quốc Phòng, nhưng sau lại nói khác.

Khúc trước bản tin Dân Việt thuật lời ông Phòng nói “ngày 21.3.2014, sau khi có chủ trương cấp phép dự án Khu du lịch nghỉ dưỡng quốc tế World ☑ Shine- Huế, Ban quản lý Khu kinh tế Chân Mây- Lăng Cô đề nghị Bộ Chỉ huy Quân sự tỉnh có ý kiến về dự án này. Tại thời điểm đó, phía Bộ Chỉ huy Quân sự tỉnh tiến hành khảo sát và thấy khu vực này không nằm vào các quy hoạch liên quan đến quốc phòng và không ảnh hưởng đến quốc phòng.”

Đoạn sau thì ông nói, theo báo Thanh Niên kể “Ngày 14.10 vừa qua, UBND tỉnh có triệu tập cuộc họp để xem xét báo cáo quy hoạch chi tiết dự án, chúng tôi thấy có một số nội dung liên quan đến an ninh quốc phòng nên đã đề nghị UBND tỉnh có văn bản chính thức báo cáo với Quân Khu 4 và Bộ Quốc Phòng để xin ý kiến.”

Theo lời ông, UBND tỉnh cũng giao nhiệm vụ cho Bộ Chỉ Huy Quân

Sự tinh xin ý kiến của Bộ Tư Lệnh Quân Khu 4 và Bộ Quốc Phòng về khu vực này. Cho nên “Ngày 17.11, Bộ Chỉ Huy Quân Sự tỉnh đã có văn bản xin ý kiến của Quân Khu 4 và Bộ Quốc Phòng về khu vực 199 ha này. Hiện nay, sau khi chúng tôi xin ý kiến thì Bộ Quốc Phòng cũng đã có ý kiến và cho biết sẽ cử đoàn cán bộ chức năng vào khảo sát lại khu vực này để có ý kiến chính thức có được đầu tư hay không ở khu vực này”.

Còn ông Nguyễn Văn Cao, chủ tịch Thừa Thiên - Huế, thì nói: “Chúng tôi đã làm đúng quy trình và đợi chỉ đạo của thủ tướng để thực hiện. Việc thu hồi dự án cũng sẽ ảnh hưởng đến môi trường đầu tư, tổn thất cho các bên nhưng chúng tôi sẽ thực hiện nếu thủ tướng chỉ đạo.” (TN).

Miệng các lãnh đạo cao cấp cộng sản thì nói tranh đấu để bảo vệ sự toàn vẹn lãnh thổ của tổ quốc, nhưng chính họ và đám đàn em cho Trung Quốc thuê dài hạn những chỗ đẹp nhất, nhiều tài nguyên nhất, có lợi điểm quốc phòng nhất của đất nước. Đất nước đang bị cộng sản phân lô bán lấy tiền chia nhau. ☑

Cười Tả Cho Vui

CHƯA THÀNH NGƯỜI LỚN

Một cậu con trai vị thành niên hỏi bố:

- Ba ơi, có phải mai một con lớn lên con sẽ được đi đâu tùy ý, đi chơi với ai cũng được, về nhà giờ nào cũng được, không phải xin

phép mẹ?

Ông bố thở dài, trả lời:

- Nếu cứ theo những điều con nói thì đến bây giờ ba cũng chưa trở thành người lớn, con ạ.☑

HỒ ĐÚNG QÚA

Thời tem phiếu của Xã Hội Chủ Nghĩa, cán bộ tụ tập dân trong khu phố để học tập chính sách đảng và nhà nước. Cuối buổi học tập, cán

bộ yêu cầu dân hô khẩu hiệu. Dân tỉnh ngủ và mừng sắp được về, hô càng lúc càng to:

- Đả đảo Mỹ Ngụy

- Đả đảo !

- Hoan hô cách mạng

- Hoan hô !

- Không có gì quý hơn độc lập tự do

- Không có gì !☑

NHỮNG BIỂU TƯỢNG CỦA SÀI GÒN

sau hơn 100 năm

LTS - Nhà cầm quyền cộng sản tại Sài Gòn vừa cho phá Thương Xá Tax, một kiến trúc được xây cách đây trên 100 năm. Những hàng cây sao 100 tuổi trước nhà hát thành phố (trụ sở Hạ Nghị Viện trước 1975) cũng bị chặt để biến nơi đây thành một công trường đi bộ. Nhân danh đổi mới, người ta từ từ xóa đi những dấu tích của Sài Gòn. Bất kể ai xây dựng nên, những dấu tích này đã tạo nên khuôn mặt Sài Gòn, đã làm nên đặc trưng của Sài Gòn, đã trở thành khung cảnh quen thuộc thân thương cho người sống ở Sài Gòn và gây niềm nhớ nhung cho những người phải xa Sài Gòn. Phá bỏ quá khứ là chặt đứt cội rễ, là vô tâm, vô cảm, chỉ biết lợi trước mắt, bội bạc với người đi trước và không có gì để bảo đảm tương lai cho người đi sau.

Nhà thờ Đức Bà được đặt viên đá đầu tiên bởi giám mục Isidore Colombert vào ngày 7/10/1877, khánh thành vào 3 năm sau (11/4/1880). Ban đầu, nhà thờ có tên gọi là Nhà Thờ Nhà Nước do Pháp bỏ tiền xây dựng và quản lý. Năm 1895, Nhà Thờ Đức Bà xây thêm hai tháp chuông (cao 57,6 m) với 6 chuông đồng lớn nặng gần 29 tấn. Đỉnh tháp có một cây thánh giá cao 3,5 m, ngang 2 m, nặng 600 kg. Năm 1958, Linh mục Giuse Phạm Văn Thiên đã đặt tạc tượng Đức mẹ Hòa Bình bằng đá cẩm thạch trắng Carrara của Ý và chuyển về Sài Gòn 1959. Từ đó, người dân bắt đầu quen với tên gọi là nhà thờ Đức Bà. Ngày 5/12/1959, Tòa thánh cho phép làm lễ “xức dầu”, tôn phong Nhà thờ Chính tòa Sài Gòn lên hàng tiểu Vương cung thánh đường (basilique). Từ đó, tên gọi chính thức của thánh đường là Vương Cung Thánh Đường Đức Bà Sài Gòn. Nhà thờ tọa lạc ngay trung tâm Q.1, là một trong những công trình kiến trúc cổ được rất nhiều du khách trong và ngoài nước thăm viếng.

Cầu Mống do công ty vận chuyển hàng hải của Pháp - Messageries Maritimes xây dựng năm 1893 – 1894. Đây là một trong những cây cầu cổ nhất Sài Gòn, dài 128 m rộng 5,2 m, làm bằng thép kiên cố theo cấu trúc vòm mống.

Nhà Hát Thành Phố được xây dựng năm 1898 tại vị trí Công trường Đồng hồ (Place de l'Horloge) tức quảng trường trước nhà hát hiện nay, đến đầu 1900 thì hoàn thành. Năm 1954 nơi đây dùng làm điểm tạm trú cho thường dân Pháp di cư từ Bắc vào

su người Pháp Villedieu với lối kiến trúc cổ điển Châu Âu và kiến trúc truyền thống Châu Á. Ở mặt tiền Bưu điện có vinh danh những nhà phát minh ra ngành điện tín và ngành điện nổi tiếng của thế giới. Bưu điện nằm bên cạnh nhà thờ Đức Bà tạo nên một khu kiến trúc cổ đặc biệt tạo dấu ấn khó quên đối với du khách.

Tiền thân của Dinh Độc lập là Dinh Thống Đốc Nam Kỳ tên Norodom, xây dựng ngày 23/2/1868 do kiến trúc sư người Pháp Hermite thiết kế. Ngày 27/2/1962, Dinh bị ném bom sập toàn bộ cánh trái và không thể phục hồi. Ngày 1/7/1962, cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm cho san bằng để xây dựng mới hoàn toàn theo thiết kế của kiến trúc sư Ngô Viết Thụ và khánh thành ngày 31/10/1966. Dinh được xây dựng cao 26 m, rộng 4.500 m², diện tích sử dụng 20.000 m², với 100 phòng gồm 3 tầng chính, 1 sân thượng, 2 gác lửng, 2 tầng hầm và một sân thượng cho máy bay trực thăng. Sau năm 1975, Dinh Độc Lập đổi tên thành Dinh Thống Nhất.

Vào cuối thế kỉ 19, đại lộ Lê Lợi ngày nay vốn

Nam theo Hiệp định Geneve 1954. Năm 1955 Nhà Hát được chuyển thành trụ sở Quốc hội (Hạ nghị viện) VNCH. Kể từ 1975 Nhà Hát trở lại chức năng ban đầu để biểu diễn nghệ thuật và được gọi là Nhà Hát Thành Phố như hiện nay.

Khách sạn Continental bắt đầu xây vào năm 1878 do ông Pierre Cazeau (một nhà sản xuất vật liệu xây cát và dụng cụ trong nhà) làm chủ đầu tư, với mục đích để tiếp đón các du khách sang trọng từ Pháp đến Sài Gòn. Năm 1880 khách sạn này trở thành nơi gặp gỡ của giới thượng lưu Pháp ở Đông Dương. Năm 1911 khách sạn được bán cho công tước De Montpensier (người xây Lầu Ông Hoàng – Phan Thiết). Năm 1930, nó tiếp tục được bán lại cho Mathieu Francini, một trùm tội phạm của đảo Corse. Giai đoạn 1960-1970, khách sạn đổi tên thành Đại lục lữ quán.

Bưu điện trung tâm Sài Gòn được xây dựng năm 1886 đến 1891 theo thiết kế của kiến trúc

là con kinh rộng nhất Sài Gòn với tên gọi “Kinh Lớn” hay “Kinh Charner”. Do kinh này quá ô nhiễm nên kỹ sư, thiếu tá Bovert đề nghị lấp năm 1867 và đặt tên mới là Đại lộ Bornard (Boulevard Bornard). Đại lộ Lê Lợi hiện nay là con đường sang trọng, phồn hoa và

Cười Tả Cho Vui

TƯỜNG BỎ

Một thanh niên đi xe lửa, ngồi cạnh một thiếu nữ trông rất dễ thương. Anh muốn làm quen với nàng nhưng không biết mở miệng tán tỉnh ra sao. Cuối cùng, anh lấy một mảnh giấy trong túi, viết hàng chữ: "Tôi rất mến cô. Nếu cô cũng có cảm tình với tôi, cô trả lời tôi trên cùng tờ giấy này. Nếu không, cô vo lại và ném qua cửa sổ" rồi trao cho cô gái.

Một lát sau, cô gái trao lại cho

anh chàng tờ giấy, miệng cười tủm tỉm. Chàng ta mừng quá, vội mở tờ giấy ra xem và thấy một hàng chữ viết rất đẹp: "Rất tiếc! Tôi không mở được cửa sổ!"

DIỄN TẬP

Vợ gọi điện thoại cho chồng báo tin kẻ trộm vào nhà lấy cắp nhiều thứ khi vợ đi chợ.

Chồng hốt hoảng bảo vợ:

- Em coi xem tiền anh ép sau tấm hình hai vợ chồng ở phòng khách còn không? Em cũng soát lại xem gói tiền anh giấu sau bàn cầu trong toa- lét có bị lấy đi không?

Một lát sau vợ gọi lại:

- Bị lộ tẩy và lấy đi hết rồi anh ơi!

- Vậy em phải đi báo cảnh sát ngay

- Báo làm gì? Đây chỉ là cuộc diễn tập nhà bị trộm viếng thăm. Mấy gói tiền anh nói em hiện giữ đây.

CẮT MỪNG

Vợ giận chồng, lấy kéo cắt mừng cho muối vào.

Lát sau, vợ lại lấy băng keo dán mừng lại.

Chồng mừng trong bụng, tưởng vợ hối hận và làm lành, bèn âu yếm cảm ơn vợ.

Vợ nhẹ nhàng trả lời:

- Em nghĩ muối vô mừng đã đủ rồi. Em dán mừng lại để muối khỏi bay ra.

Con theo Cộng mạt sát cha chống Cộng

Trường hợp nhà văn Võ Phiến

Để mô tả một người bất chước một người khác từ hành động, cho đến ngôn từ một cách ngu xuẩn và đại dột, tiếng Việt có thành ngữ “ăn phải đũa” (người nọ hay người kia). Đũa đũa ấy chắc không được chùi rửa sạch nên vẫn còn dính dãi rớt, nước miếng của (những) người dùng nó trước đó nên khi một người khác dùng nó để ăn uống, gắp thức ăn cho vào mồm, nuốt vào bụng thì cũng lây nhiễm những điều (thường là) xấu xa để rồi cũng có những cách ăn nói cư xử giống người ấy.

Tuy nhiên, việc ăn phải đũa người khác vẫn còn có thể có được một sự lựa chọn, hoặc dùng đũa

đũa ấy (có dính nước miếng của những người trước) để ăn uống, hoặc không cầm nó lên, hoặc kiếm một đôi đũa khác.

Trong khi đó có một hành động khác thì lại thường không đi sau quyết định lựa chọn.

Gần đây ở trong nước có một thành phần bất lương chuyên kiếm sống bằng trò trộm chó mà tiếng Việt đã phải chế ra một danh từ mới để gọi những người này: cậu tặc. Bọn cậu tặc dùng thuốc độc tẩm hay trộn vào những thứ mà những con chó trông thấy, hay được ném cho là vồ lầy, đớp ăn liền, và ăn xong thì lăn ra chết gằn như ngay lập tức.

Bọn cậu tặc chỉ việc lôi đi đem bán cho các tiệm thịt chó.

Những con chó tội nghiệp cứ khi được quăng cho cái gì thì đớp ngay chứ không hề biết phân biệt đó là bả hay không phải bả nên mới chết thảm. Chó bị bả thì không cách

gi thoát khỏi tay bọn ăn trộm hay cậu tặc.

Mới đây, trên diễn đàn gocnhin online, người ta đọc được một bài viết khá dài của một người chắc chắn là đã ăn phải bả chó. Chỉ có bị bả chó mới viết lách như thế.

Người này dùng nguyên bài viết để nói về Võ Phiến, đả kích ông thậm tệ, nói là mục đích của bài viết là để ngăn chặn những chuyện tai hại cho đất nước mà văn chương của nhà văn Võ Phiến có thể tạo ra. Tác giả bài viết muốn làm cho thật rõ những sai lầm (chính trị) trong văn nghiệp của Võ Phiến để tránh cho nước Việt Nam những tai hại vì những sai lầm trong văn chương của Võ Phiến.

Thế nhưng bài viết ấy đã không đủ thuyết phục người đọc. Độc giả đọc tiếp những dòng chữ sau lời khẳng định của tác giả chỉ là để xem nốt trò tổ khổ mới này có giống cảnh những người cha bị trói trước sân đình, cúi đầu nghe những lời nhục mạ của chính những đứa con ruột đẻ ra quay lại tố gian, nhục mạ cha mẹ thậm từ bằng những lập luận buộc tội vô giá trị và xuẩn động như thế nào.

Tác giả bài viết khá dài dằng

trên tờ tuần báo Văn Nghệ Thành Phố Hồ Chí Minh là Đoàn Thế Phúc, con trai của nhà văn Võ Phiến.

Đoàn Thế Phúc đã xác định ngay ở đầu về liên hệ của ông với Võ Phiến và nói rõ là “vô cùng bất đắc dĩ” nên mới phải lên tiếng về thân phụ. Đoàn Thế Phúc tự cho mình trách nhiệm để phải lên tiếng. Ông khẳng định phải nêu ra những sai lầm (trong văn nghiệp) của Võ Phiến ngõ hầu không để cho văn nghiệp của cha mình “gây hại cho nước.”

Mặc dù trước đó, Đoàn Thế Phúc đã kiểm duyệt rất kỹ hai cuốn sách của thân phụ trước khi cho một nhà xuất bản trong nước in lại. Ông Phúc đã loại bỏ hết những nội dung chính trị, những đoạn có dính dáng đến chính trị trong hai cuốn sách của Võ Phiến được xuất bản lần đầu tại Việt Nam sau năm 1975.

Đoàn Thế Phúc cho là vì có liên hệ cha con với Võ Phiến, lại sống gần gũi với thân phụ, hơn nữa còn nhờ đọc Võ Phiến rất kỹ nên ông hiểu lập trường chính trị và cách nhìn lịch sử của Võ Phiến hơn

bất cứ ai. Và vì thấy là lập trường chính trị và cách nhìn lịch sử của Võ Phiến mà ông Phúc mô tả là “bất ổn” có thể tạo ra những tai hại cho đất nước nên ông đã phải “bất chấp” cái quan hệ tối thân thiết cha con để lên tiếng chỉ ra những sai lầm của cha mình.

Đoàn Thế Phúc cho biết, trước những chuyện về Việt Nam, ông không có gì bất đồng về quan điểm và lối suy nghĩ của thân phụ. Chỉ sau nhiều chuyến đi Việt Nam, hầu hết là những chuyến về thăm miền Bắc (sau năm 1991), ông mới bắt đầu “hoang mang,” và từ hoang mang, những cái nhìn của ông về Việt Nam thay đổi. Cái nhìn cũ mà ông đọc được trong các tác phẩm của chính người sinh ra mình hoàn toàn sai, vì nó chỉ là kết quả của những kinh nghiệm hạn hẹp đầy giới hạn về không gian và

thời gian, suy diễn bằng một tâm lý bi quan của Võ Phiến.

Đoàn Thế Phúc cho biết nhờ chuyên về Việt Nam đầu tiên đó, ông biết thêm được bao nhiêu chuyện lạ và “rất to” như bản Tuyên Ngôn Độc Lập, kháng chiến Hà Nội, chiến dịch biên giới, Điện Biên Phủ... Nhưng theo chính những lời thú nhận như vậy, người ta mới thấy những hiểu biết về Việt Nam của Đoàn Thế Phúc tội nghiệp biết là chừng nào. Một người từng du học tại Úc, lại sang Mỹ tị nạn nhiều năm mà phải đợi đến sau những chuyến đi “bụi” quanh Hà Nội (nhiều lần đến độ bị lầm là người Hà Nội) mới biết được dăm ba chuyện về đất Bắc như người Bắc vui vẻ, bình thản, giữ được nếp cũ, lại có thêm phong cách “cách mạng,” mọi người bình đẳng, cùng những điều “rất hay” khác về Việt Nam.

Đọc đoạn này, người ta không biết những nơi mà Đoàn Thế Phúc đi thăm là những nơi nào ở miền Bắc mà ông lại may mắn nhìn thấy được những điều tốt đẹp như thế?

Trong khi ngay vào lúc này, mở những trang báo trong nước ra, (không phải là những bài viết, những

tác phẩm của Võ Phiến, những thứ văn chương phản động của nhóm Nhân Văn Giai Phẩm, hay tin tức của vài ba cán bộ Cộng Sản hồi chánh), mà của những tờ báo mới ra trong tuần qua, tháng trước, ngày hôm nay, người ta không thấy được những thứ tốt đẹp, nếp cũ, bình thân, phong cách cách mạng, mà Đoàn Thế Phúc kể.

Người ta chỉ thấy những thứ tin tức như tại một ngôi trường nọ ở Hà Nội, ban giám hiệu phải dựng một tấm bảng lớn nhắc các học sinh không được đánh nhau, tụt quần của nhau ra giữa sân trường. Rồi cảnh các nữ sinh đánh nhau ngoài đường trong khi đám đông vây quanh hò reo, bạn bè dùng điện thoại thu video để đưa lên Facebook coi cho vui. Mà những cảnh như thế không phải là hiếm thấy, hay chỉ diễn ra ở một vài địa phương xa xôi hẻo lánh. Người ta cũng phải nói về những bún măng, phở chửi, cháo quát, ốc lấm mỡ mà ngay cả các bản tin của AFP và BBC cũng phải nhắc tới như một nét đặc biệt của “nền nếp,” “phong cách cách mạng” của miền Bắc.

Chắc ông Phúc cũng không đi qua những cảnh vượt sông đi học bằng túi ni lông, các em bé mỗi ngày hai buổi bơi ngang qua sông để đi

học, cảnh phụ nữ cõng trường cho Đài Loan, Đại Hàn xem hàng họ trước khi mua họ về làm nô lệ tình dục. Mà ông cũng không đọc được những lời rao bán các cô dâu Việt trên báo Tàu với cam kết không hài lòng sẵn sàng đổi người khác. Sao ông không đọc thấy những bản tin giết chóc nhau chỉ

vì tranh nhau hát karaoke, cướp cái điện thoại, nhẫn tâm giết ngay một mạng người chỉ vì mất con chó? Hay những vụ lừa bạn bè, người thân bán sang những ổ điếm ở Trung Cộng. Hay chuyện dụ dỗ các học sinh vào đường dân đảng của những người làm công việc giáo dục. Tại sao trong những chuyến về Việt Nam ấy ông không bao giờ biết nền giáo dục của Việt Nam đã suy đồi như thế nào để ai cũng có bằng giả, muốn có bằng gì cũng có? Đó là đạo đức cách mạng đó sao?

Ông khoe là đọc nhiều sách mà mãi đến gần đây mới biết về bản tuyên ngôn độc lập đọc ở Ba Đình nhưng lại không biết là nó được một người Mỹ gài cho mới viết được. Ông về Việt Nam mấy lần mới nghe nói về cuộc chiến biên giới nhưng ông có biết là mới đây, tại một cuộc lễ kỷ niệm cuộc chiến đó, buổi lễ đã bị một đám người ngợm vô giáo dục kéo nhau tới ngay địa điểm kỷ niệm để múa đôi, lãng mạ những người chết trong cuộc chiến đó không? Đó mà là giữ được nền nếp cũ sao?

Trong đoạn kế tiếp của bài viết,

Đoàn Thế Phúc khẳng định rằng Võ Phiến không có nhu cầu giải phóng dân tộc.

Nhưng thực ra, Võ Phiến không bao giờ viết xuống câu đó. Ông chỉ nói sớm muộn người Pháp cũng phải rút khỏi Việt Nam, trả lại độc lập cho Việt Nam. Điều đó rất đúng. Trào lưu thế giới chắc chắn rồi đưa tới việc các quốc gia có thuộc địa phải từ bỏ các thuộc địa của họ. Nói như vậy không có nghĩa là cứ khoanh tay ngồi chờ, hay tiếp tục phục vụ cho mẫu quốc. Việc nổi lên đánh đuổi đế quốc là việc đúng và cần phải làm. Nhưng không phải lúc nào cũng cần phải chiến tranh

vũ trang. Thánh Cam Địa tranh đấu đòi độc lập cho Ấn Độ đâu có cần phải hy sinh hàng triệu người Ấn, nhưng nhờ đó, tiêu lục địa Ấn Độ vẫn được người Anh trao trả độc lập đấy chứ. Người Ấn có phải hy sinh mạng sống nhiều như người Việt đâu?

Đoàn Thế Phúc viết rằng suy nghĩ “không cần kháng chiến” hoàn toàn vô giá trị chỉ để nói rằng lập luận đó (của chính thân phụ ông) là nhắm mục đích “bào chữa cho những người không tham gia kháng chiến và phủ nhận công lao to lớn của Đảng Cộng Sản Việt Nam.”

Võ Phiến thực ra, có theo kháng

chiến nhưng sớm nhìn ra bộ mặt của Cộng Sản nên ông đã từ bỏ nó và suốt mất mạng vì bỏ kháng chiến.

Vua Salomon trong một lần phải xử một vụ tranh chấp hết sức khó khăn khi hai người phụ nữ đều nhận là mẹ của một đứa bé và nhờ ông phân xử. Nhà vua đưa ra gợi ý là sẽ dùng kiếm chặt đứa bé làm hai, chia cho mỗi người phụ nữ một nửa. Một trong hai người đàn bà liền xin nhà vua đừng làm thế, bà sẵn sàng để cho người phụ nữ kia giữ đứa bé. Vua Salomon nghe xong thì quyết định trao đứa bé cho người đàn bà không chịu chặt đứa bé làm đôi vì chỉ có người mẹ thật mới yêu con và không muốn con chết đuối cho là phải mất con.

Võ Phiến cũng nghĩ như thế. Độc lập thì rồi thế nào cũng có. Thế giới rồi sẽ phải đi những bước như thế. Nhưng không cần phải đẩy dân tộc vào một cuộc thảm sát điên cuồng như cuộc chiến Đông Dương.

Đoàn Thế Phúc sau đó khẳng định rằng cha ông đặt việc chống Cộng lên trên việc thống nhất đất nước.

Nói cho ông Phúc nghe: Ông có biết rằng chuyện đánh miền Nam không bao giờ là nhắm mục tiêu thống nhất đất nước như ông nghĩ đâu. Ông không tin ư? Lần tới về Việt Nam, ông nhớ đến thăm cái đền thờ Lê Duẩn ở hồ Kẻ Gỗ, huyện Cẩm Xuyên, tỉnh Hà Tĩnh, cho biết. Cái đền ấy mới khánh thành ngày 18 Tháng Giêng năm nay, năm 2014, nên đến nay vẫn còn. Ông đến cổng và đọc cho tôi hàng chữ trên cái cổng: “Ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô, Trung Quốc,” câu nói ô nhục để đời của Lê Duẩn đấy!

Nướng hàng triệu thanh niên

vào chiến trường miền Nam là để cho Liên Xô và Trung Quốc chứ có vì miền Nam, vì đất nước, quê hương, vì thống nhất Việt Nam bao giờ đâu.

Thế thì tại sao phải làm theo lời ông Lê Duẩn? Ông Phúc làm ơn soi sáng cho thân phụ của ông, và cho tôi tại sao cần phải hy sinh hàng triệu người Việt cho Liên Xô và Trung Quốc để chẳng làm được cái gì hết vậy. Ông giải thích cho tôi nghe lọt tai câu nói của Lê Duẩn viết trên cái cổng vào đền thờ này rồi tôi sẽ tin tiếp những điều ông viết trong bài báo hỗn xược đó.

Ông cũng nên giải thích cho tôi hiểu tại sao ông Hồ Chí Minh viết trong di chúc rằng ông ta sắp đi gặp các ông Các Mác mà không đi gặp các vua Hùng để tôi còn tin ông Hồ là người vì đã thực sự vì dân vì nước một lần coi.

Ông viết rằng cha ông, nhà văn Võ Phiến, nói rằng chủ nghĩa Cộng Sản là xấu nhưng theo ông, trông vào kết quả trên nhiều mặt, rõ ràng nó “chẳng xấu cho đất nước quê hương một chút nào!”

Thưa ông Đoàn Thế Phúc, tôi xin hỏi lại ông rằng đảng Cộng Sản tốt ở chỗ nào?

Nó tốt ở mỏ bôxít? Nó tốt ở đất nước đang càng ngày càng mất thêm diện tích đất đai, biển đảo, người Trung Cộng được đưa vào làm việc

không giấy phép như ở Vũng Áng, lập nên những Đông Đô Đại Phố, ở chỗ tàu thuyền đánh cá của ngư dân Việt Nam bị tàu “lạ” tấn công, ngư dân bị bắt cóc đòi tiền chuộc? Nó tốt ở chỗ tạo ra một đồng quai thai như lũ con cháu của bọn lãnh tụ ngu dốt sửa soạn tiếp tục ngồi trên đầu trên cổ người dân Việt thêm bao nhiêu năm nữa?

Nó có tốt ở cái công hàm khôn nạn mà Phạm Văn Đồng gửi cho Chu Ân Lai chẳng? Nó có tốt ở những ngôi mộ tập thể ở Huế không? Nó

có tốt khi vừa nghe Cộng Sản về là một triệu người miền Bắc chạy vào Nam và rồi năm 1975, trên một triệu người liêu chết chạy ra biển đi tìm tự do không?

Ông Đoàn Thế Phúc, ông viết bài này làm gì mà sao dở quá như thế. Hãy nói là ông bị bọn cầu tặc quăng cho miếng bả chó rồi đớp lấy đớp để đi.

Vì ông có ăn phải bả chó thì mới hành xử như thế!■

■ *Bùi Bảo Trúc*

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân Chủ Quảng Cáo dưới đây

Á Đông Super Market	70
Ana Pharmacy	88
BS Dương Khổng Tước	88
BS Nguyễn Mạnh Hùng	52
Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics.....	Bìa 3
Cali Home Finance	53
Chùm Kết.....	77
Chung's Teriyaki.....	95
Cosmetic & Family Dentistry	Bìa 3
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	61
Đồng Nai Pharmacy	76
East West Bank	69
Golden Heart Medical	Bìa 4

Infocus Optometry	61
Lincoln Chuyên Giải Quyết Nợ.....	53
Manna Pharmacy	96
Mile Square Dentistry	76
Nha Sĩ Khấu Tuyết Lan	120
Nha Sĩ Lê ngọc Bích	Bìa 3
Parcel Seafood Restaurant	54
Phở 14 Washington DC	68
Roofing & Solar Power	53
Saigon City Market Place	44
Tổ Hợp Luật Sư Michael Francis Smith	120
Tobia Casket	52

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên : _____ Điện Thoại : _____

Địa Chỉ : _____ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ Độc Giả Mới

_____ Email : _____

Nhận làm : Cố Vấn Chủ Trương Cố Động Viên Bảo Trợ Điều hành Đại Diện Vùng

Độc Giả Ân Nhân : \$60 \$100 \$200 \$.....US

Độc Giả Thường : **Hoa Kỳ: 50MK (Canada: 70MK; Âu châu, Á châu, Úc châu: 80MK**

Muốn mua Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân từ số : .....

Muốn có các số cũ (nếu còn): .....

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn Diễn Đàn Giáo Dân: 14916 Dillow St., Westminster, CA 92683 USA

Hoặc gọi điện thoại: (714) 894-5826 Email: toabaodgd@yahoo.com

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN, INC. và gửi về địa chỉ trên.

QUẢNG CÁO

Quý vị đăng quảng cáo, hi tin, ai tin trên Diễn Đàn Giáo Dân sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân được phân bố trên khắp Hoa Kỳ và thế giới.

Nữ Bác Sĩ Nha Khoa

KHẨU TUYẾT LAN

14574 Brookhurst St., Westminster, CA
(Cạnh nhà hàng Pagolac & chợ Stater Bros)

(714) 775-0836

NHA KHOA TỔNG QUÁT

- Bệnh nướu răng: Nướu sưng đỏ, chảy máu khi đánh răng.
- Lấy gân máu (Root Canal Treatment).
- Nhổ răng.
- Bọc Răng-Làm răng giả các loại.
- Khám răng định kỳ cho người lớn và trẻ em.

NHA KHOA THẨM MỸ

- Cosmetic Bonding: Vá răng sứt mè.
- Làm khít răng thưa.
- Tẩy trắng màu răng.

NHA KHOA NHI ĐỒNG

- Chăm sóc cho trẻ mới mọc răng.
- Phòng ngừa sâu răng và ngừa răng mọc lệch trong thời kỳ thay răng

Nhận: Bảo Hiểm và Medical

Giờ làm việc:

Thứ Hai đến thứ Bảy: 10AM - 7PM

Thứ Tư Nghỉ

KINH NGHIỆM - NHỆ NHÀNG - TẬN TÂM

TỔ HỢP LUẬT SƯ

MICHAEL FRANCIS SMITH & Associates

Với sự cộng tác của L.S. GEORGE S. HENDERSON
và nhiều Luật Sư có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn

27 NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Garden Grove Office: 14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(Trong khu Mái Ngói Xanh, trên lối Thanh Thanh Food To Go, góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

Santa Ana Office: 1665 E. 4th St., Ste 101, Santa Ana, CA 92701

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TỔN CÁ NHÂN

TAI NẠN: XE CỘ, SỞ LÀM, NHÀ HÀNG, SIÊU THỊ, BÁT CÁN Y TẾ V.V...

Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý vị có thể tham khảo trực tiếp. Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.

Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.

Xin liên lạc

DŨNG PHẠM

Tốt nghiệp Đại Học tiểu bang California

DIỆN THOẠI:

Bus: **714. 636-1228**

Sau giờ làm việc xin gọi: **714. 906-6440**